

Den Europæiske Unions Tidende

L 316

Dansk udgave

Retsforskrifter

52. årgang

2. december 2009

Indhold

- I *Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk*

FORORDNINGER

- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1120/2009 af 29. oktober 2009 om gennemførelsesbestemmelser til enkeltbetalingsordningen i afsnit III i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere** 1
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1121/2009 af 29. oktober 2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår støtteordningerne for landbrugere i forordningens afsnit IV og V** 27
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1122/2009 af 30. november 2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem inden for rammerne af de ordninger for direkte støtte til landbrugere, som er omhandlet i nævnte forordning, og om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår krydsoverensstemmelse inden for rammerne af støtteordningen for vin** 65

Pris: 7 EUR

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) nr. 1120/2009

af 29. oktober 2009

om gennemførelsesbestemmelser til enkeltbetalingsordningen i afsnit III i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 ⁽¹⁾, særlig artikel 36, artikel 39, stk. 2, artikel 41, stk. 4, artikel 43, stk. 3, artikel 57, stk. 2, artikel 68, stk. 7, artikel 69, stk. 6, første afsnit, litra a), artikel 69, stk. 7, fjerde afsnit, artikel 71, stk. 6, andet afsnit, artikel 71, stk. 10, artikel 142, litra c), d), f), g), h) og q), artikel 147 og artikel 148, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionens forordning (EF) nr. 795/2004 af 21. april 2004 om gennemførelsesbestemmelser til enkeltbetalingsordningen i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere ⁽²⁾ er ændret væsentligt flere gange. Siden vedtoges Kommissionens forordning (EF) nr. 639/2009 af 22. juli 2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så

vidt angår særlig støtte ⁽³⁾. Da forordning (EF) nr. 795/2004 skal ændres yderligere, bør nævnte forordning og forordning (EF) nr. 639/2009 af klarhedshensyn samles i én enkelt forordning, som skal indeholde alle gennemførelsesbestemmelserne til afsnit III i forordning (EF) nr. 73/2009.

- (2) Af hensyn til retssikkerheden og overskueligheden bør der fastlægges visse definitioner. Hvad angår lavskov med kort omdriftstid, bør medlemsstaterne have mulighed for at udpege passende sorter, som egner sig til deres klimaforhold og vækstbetingelser.
- (3) I artikel 28 i forordning (EF) nr. 73/2009 fastsættes der minimumskrav, som landbrugere skal overholde for at modtage direkte betalinger. Det er dog ikke hensigtsmæssigt at anvende artikel 28, stk. 1, første afsnit, litra b), på landbrugere, der stadig modtager direkte betalinger i henhold til visse koblede ordninger, men som ikke råder over hektar. Fåre- og gedepremierne i afsnit IV, kapitel 1, afdeling 10, i forordning (EF) nr. 73/2009 og oksekødsbetalingerne i nævnte forordnings afsnit IV, kapitel 1, afdeling 11, er i sagens natur sådanne koblede ordninger. Disse landbrugere er i samme situation som landbrugere med særlige rettigheder, og de bør derfor, for at sikre at disse ordninger fungerer effektivt, have samme behandling med henblik på artikel 28, stk. 1, i nævnte forordning, som landbrugere med særlige rettigheder.
- (4) For at gøre det lettere at beregne betalingsrettighedernes værdi bør der fastsættes klare regler for afrunding af tal og for opdeling af eksisterende betalingsrettigheder, hvis størrelsen af den parcel, der er afgivet anmeldelse om, eller som er overdraget med rettigheden, ikke er en hel hektar, og der bør fastsættes regler for sammenlægningen af rettigheder og hektarandele.

⁽¹⁾ EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 141 af 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 191 af 23.7.2009, s. 17.

- (5) Artikel 51, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 giver mulighed for at udsætte indlemmelsen af frugt- og grøntsagssektoren i enkeltbetalingsordningen. Der bør fastsættes hensigtsmæssige regler for denne udsættelse. Ifølge artikel 51, stk. 1, tredje afsnit, har medlemsstaterne mulighed for at ændre beslutninger, som de har truffet i henhold til artikel 68b i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003⁽¹⁾ for hurtigere at kunne indlemme frugt- og grøntsagssektoren i enkeltbetalingsordningen. Ifølge artikel 38 i forordning (EF) nr. 73/2009 skal de pågældende arealer dog gøres støtteberettigede i henhold til enkeltbetalingsordningen, for at artikel 51, stk. 1, tredje afsnit, i sidstnævnte forordning har virkning. Medlemsstaterne bør derfor kunne ændre den beslutning, som de træffer i henhold til artikel 51, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003.
- (6) Der bør fastsættes specifikke bestemmelser for forvaltningen af den nationale reserve.
- (7) Artikel 41, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 73/2009 omhandler tilfælde, hvor betalingsrettigheder kan tildeles fra den nationale reserve. Der bør fastsættes regler for beregningen af antallet og værdien af de betalingsrettigheder, der skal tildeles på denne måde. For at give medlemsstaterne, som har de bedste forudsætninger for at vurdere situationen for hver enkelt landbruger, der ansøger om disse foranstaltninger, en vis fleksibilitet, bør antallet af rettigheder, der kan tildeles, ikke være større end det anmeldte antal hektar og deres værdi ikke højere end et beløb, som den pågældende medlemsstat fastsætter efter objektive kriterier.
- (8) Landbrugerne kan under visse omstændigheder råde over flere rettigheder end hektar, som kan aktiveres, når en forpagtningskontrakt udløber, herunder også i forbindelse med fælles brug af græsningsarealer. Der bør derfor indføres en mekanisme, som sikrer, at der fortsat udbetales støtte til landbrugerne, ved at støtten koncentrerer om det resterende antal hektar, der er til rådighed. For at undgå misbrug af mekanismen bør der fastsættes betingelser, som skal være opfyldt for at få adgang til den.
- (9) Ifølge forordning (EF) nr. 73/2009 genopbygges den nationale reserve ved hjælp af uudnyttede rettigheder eller på frivillig basis ved hjælp af tilbageholdelser i forbindelse med salg af betalingsrettigheder eller salg, der har fundet sted før en bestemt dato, som medlemsstaterne fastsætter, når betalingerne afkobles yderligere. Der bør derfor fastsættes en dato, efter hvilken uudnyttede rettigheder tilbageføres til den nationale reserve.
- (10) Foretages der tilbageholdelser ved salg af betalingsrettigheder, bør der fastsættes maksimale procentsatser og kriterier derfor, som differentieres under hensyn til, hvilken type overdragelse og hvilke betalingsrettigheder der er tale om. Disse tilbageholdelser må dog ikke medføre væsentlige hindringer for eller forbud mod overdragelse af betalingsrettigheder. Ved regional anvendelse inden for hybridmodellen bør tilbageholdelsen ikke have indvirkning på betalingsrettighedernes regionale grundværdi, men kun på de beløb, der er forbundet med historiske referencebeløb.
- (11) For at lette forvaltningen af den nationale reserve bør det fastsættes, at den forvaltes på regionalt plan undtagen i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 41, stk. 2, eller, hvis det er relevant, i artikel 41, stk. 4, i forordning (EF) nr. 73/2009, hvori det pålægges medlemsstaterne at tildele betalingsrettigheder.
- (12) I henhold til artikel 33, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009 kan en landbruger få støtte i henhold til enkeltbetalingsordningen, hvis vedkommende har fået tildelt eller overdraget betalingsrettigheder. For at undgå, at ændringer i bedriftens retlige status udnyttes til at undgå anvendelse af reglerne om normal overdragelse af en bedrift med de tilknyttede referencebeløb, bør der gælde visse betingelser i forbindelse med arv eller forskud på arv, sammenlægninger og opdelinger.
- (13) I henhold til artikel 62, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009 kan en landbruger i de nye medlemsstater, som har indført enkeltbetalingsordningen, først overdrage sine betalingsrettigheder uden jord, når han i overensstemmelse med artikel 34 i samme forordning har udnyttet mindst 80 % af sine betalingsrettigheder i mindst et kalenderår. For at kunne tage overdragelser af jord i perioden før anvendelsen af enkeltbetalingsordningen i betragtning, bør overdragelsen af bedriften eller en del af den sammen med kommende betalingsrettigheder kunne betragtes som en gyldig overdragelse af betalingsrettigheder med jord, jf. artikel 43 i nævnte forordning, på visse betingelser, nemlig især at sælger ansøger om fastsættelse af betalingsrettighederne, idet det ifølge forordningen kun er de landbrugere, har modtaget direkte betalinger i referenceperioden, som har adgang til ordningen.
- (14) Ifølge artikel 41, stk. 4, i forordning (EF) nr. 73/2009 definerer Kommissionen de særlige situationer, der giver ret til fastsættelse af referencebeløb for visse landbrugere, der på grund af særlige forhold helt eller delvis var forhindret i at modtage direkte betalinger i referenceperioden. Der bør derfor udarbejdes en liste over disse særlige situationer og fastsættes regler, som skal hindre, at fordelene fra forskellige tildelinger af betalingsrettigheder kumuleres hos samme landbruger, idet Kommissionen dog eventuelt skal kunne tilføje yderligere tilfælde. Desuden bør medlemsstaterne kunne fastsætte det referencebeløb, der skal tildeles.
- (15) Hvis en medlemsstat ifølge national ret eller sædvane også lader forpagtning af 5 års varighed indgå i definitionen af langtidsforpagtning, bør medlemsstaten i så tilfælde kunne anvende denne kortere periode.

⁽¹⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1.

- (16) I tilfælde hvor landbrugeren pensioneres eller dør og har besluttet at overdrage sin bedrift eller en del af den til et familiemedlem eller en anden arving, der vil videreføre landbrugsaktiviteten på denne bedrift, bør det, uden at der dog tages stilling til, hvorvidt arvingen kan videreføre landbrugsaktiviteten, sikres, at overdragelsen af hele eller dele af bedriften kan finde uhindret sted, især hvis den overdragne jord var bortforpagtet til tredjemand i referenceperioden.
- (17) Landbrugere, hvis investeringer har ført til en potentiel forhøjelse af de direkte betalinger, som de ville have modtaget, hvis enkeltbetalingsordningen ikke var blevet indført, eller hvis betalingerne til den pågældende sektor ikke var blevet afkoblet, bør også tildeles rettigheder. Der bør fastsættes særlige regler for beregningen af betalingsrettighederne i de tilfælde, hvor en landbruger allerede ejer betalingsrettigheder eller er uden hektar. Landbrugere, der har købt eller forpagtet jord eller har deltaget i nationale programmer for omstilling af produktionen, som der i referenceperioden kunne være ydet direkte betaling for i henhold til enkeltbetalingsordningen, kan også risikere at stå uden betalingsrettigheder, selv om de har købt jord eller deltaget i disse programmer med henblik på at udøve en landbrugsaktivitet, som der efterfølgende stadig ville kunne ydes visse direkte betalinger for. Der bør derfor ligeledes tildeles betalingsrettigheder i sådanne tilfælde.
- (18) Der bør med henblik på korrekt forvaltning af ordningen fastsættes regler for overdragelse og ændring af betalingsrettigheder, navnlig for at tage hensyn til sammenlægning af andele.
- (19) Ifølge artikel 43, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 kan en medlemsstat beslutte, at betalingsrettigheder kun kan overdrages eller anvendes i en og samme region. For at undgå praktiske problemer bør der fastsættes særlige regler for bedrifter beliggende i to eller flere regioner.
- (20) Ifølge artikel 39 i forordning (EF) nr. 73/2009 kan der på visse betingelser dyrkes hamp. Der bør opstilles en liste over støtteberettigede sorter og fastsættes bestemmelser om certificering af disse sorter.
- (21) Der bør fastsættes særlige regler for beregningen af storkreaturer for de tilfælde, hvor der fastsættes særlige rettigheder, ved at der henvises til den bestående omregningstabel for oksekøds-, fårekøds og gedekødssektoren.
- (22) For de tilfælde, hvor medlemsstaterne beslutter at gøre brug af muligheden for at gennemføre enkeltbetalingsordningen på regionalt plan, bør der fastsættes særlige bestemmelser, som skal lette beregningen af det regionale referencebeløb for bedrifter beliggende i to eller flere regioner og sikre fuldstændig tildeling af det regionale beløb i ordningens første anvendelsesår. Nogle bestemmelser i den gældende forordning, især om oprettelse af den nationale reserve, første tildeling af betalingsrettigheder og overdragelse af betalingsrettigheder, bør tilpasses, så de kan anvendes i den regionale ordning.
- (23) Der bør fastlægges fælles regler for specifikke løsninger på visse situationer, som kan opstå i forbindelse med den videre afkobling af betalinger.
- (24) Kapitel 5 i afsnit III i forordning (EF) nr. 73/2009 indeholder bestemmelser om særlig støtte til landbrugere. Der bør fastsættes gennemførelsesbestemmelser til dette kapitel.
- (25) I henhold til artikel 68, stk. 6, i forordning (EF) nr. 73/2009 skal særlig støtte, der ydes i medfør af nævnte artikel, være i overensstemmelse med andre fællesskabsstøtteforanstaltninger eller foranstaltninger, der finansieres ved hjælp af statsstøtte. For at sikre korrekt forvaltning af ordningerne bør samme foranstaltning ikke finansieres to gange ved hjælp af både særlig støtte og støtte fra andre fællesskabsstøtteordninger. På grund af de mange forskellige valgmuligheder, der findes for gennemførelse af særlig støtte, bør medlemsstaterne have ansvaret for at sikre overensstemmelsen i henhold til den beslutning, de træffer for at gennemføre særlige støtteforanstaltninger inden for de rammer, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 73/2009, og i overensstemmelse med betingelserne i nærværende forordning.
- (26) Da landbrugere til enhver tid bør overholde de retlige krav, bør der ikke ydes særlig støtte som kompensation for, at de overholdes.
- (27) I henhold til artikel 68, stk. 1, litra a), nr. i), i forordning (EF) nr. 73/2009 kan der ydes særlig støtte til særlige typer landbrug, som er vigtige for beskyttelsen eller forbedringen af miljøet. For at bevare medlemsstaternes skønsbeføjelser og samtidig sikre, at foranstaltningerne forvaltes korrekt, bør det overlades til medlemsstaterne at definere de særlige typer landbrug, idet foranstaltningerne dog bør indeholde bestemmelser om ikke uvæsentlige og målelige miljøforbedringer.
- (28) I henhold til artikel 68, stk. 1, litra a), nr. ii), i forordning (EF) nr. 73/2009 kan der ydes særlig støtte til forbedring af landbrugsprodukters kvalitet. Som støtte for medlemsstaterne bør der fastlægges en vejledende liste med betingelser, der skal opfyldes.
- (29) I henhold til artikel 68, stk. 1, litra a), nr. iii), i forordning (EF) nr. 73/2009 kan der ydes særlig støtte til forbedring af markedsføringen af landbrugsprodukter, jf. dog artikel 68, stk. 2, litra c), i nævnte forordning, hvor der stilles krav om, at støtten skal opfylde kriterierne i artikel 2-5 i Rådets forordning (EF) nr. 3/2008 af 17. december 2007 om oplysningskampagner og salg fremstød for landbrugsprodukter på det indre marked og i tredjelande⁽¹⁾. Der bør fastlægges bestemmelser for at præcisere de støtteberettigede foranstaltningers indhold samt de gældende bestemmelser i Kommissionens forordning (EF) nr. 501/2008 af

(¹) EUT L 3 af 5.1.2008, s. 1.

5. juni 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 3/2008 om oplysningskampagner og salgsmæssigt for landbrugsprodukter på det indre marked og i tredjelande ⁽¹⁾.
- (30) I henhold til artikel 68, stk. 1, litra a), nr. iv), i forordning (EF) nr. 73/2009 kan der ydes særlig støtte til styrkelse af dyrevelfærdsstandarder. For at opnå styrkede dyrevelfærdsstandarder bør der fastsættes bestemmelser om, at medlemsstaterne har ansvaret for at etablere et system for vurdering af planerne fra de ansøgere, som agter at forbedre de forskellige dyrevelfærdsaspekter.
- (31) I henhold til artikel 68, stk. 1, litra a), nr. v), i forordning (EF) nr. 73/2009 kan der ydes særlig støtte til særlige landbrugsaktiviteter, der resulterer i yderligere miljøfordele på landbrugsområdet. I henhold til artikel 68, stk. 2, litra a), må støtten kun ydes, hvis den er godkendt af Kommissionen. Der bør derfor fastlægges detaljerede rammebestemmelser, som medlemsstaterne skal opfylde ved fastsættelsen af kriterierne for støtteberettigelse. Der bør ligeledes fastsættes en procedure for anmeldelse af foranstaltningen og Kommissionens vurdering og godkendelse af den.
- (32) I henhold til artikel 68, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009 kan der ydes særlig støtte til at overvinde særlige ulemper for landbrugere i specifikke sektorer i økonomisk sårbare eller miljømæssigt følsomme områder eller til økonomisk sårbare typer landbrug inden for disse sektorer. For at bevare medlemsstaternes skønsbeføjelser og samtidig sikre, at foranstaltningerne forvaltes korrekt, bør det overlades til medlemsstaterne at definere de områder og/eller typer landbrug, der er støtteberettigede, og fastlægge støttens størrelse. For at undgå markedsforvridninger bør betalingerne imidlertid ikke baseres på udsving i markedspriserne eller sidestilles med et udligningsstøttesystem, hvorved medlemsstaterne betaler landbrugerne indenlandsk landbrugsstøtte på grundlag af forskellen mellem en målpris og den indenlandske markedspris.
- (33) I henhold til artikel 68, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 73/2009 kan der ydes særlig støtte i områder, der er omfattet af omstrukturings- og/eller udviklingsprogrammer, for at sikre, at jorden ikke opgives, og/eller for at kompensere for særlige ulemper for landbrugerne i disse områder. Der bør især fastsættes bestemmelser for fastlæggelsen af referencebeløb pr. støtteberettiget landbruger, tildelingen af betalingsrettigheder og beregningen af deres værdiforhøjelse samt for medlemsstaternes kontrol af programmerne, og disse bestemmelser bør af hensyn til sammenhængen være i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastlagt for tildeling af beløb fra den nationale reserve.
- (34) I henhold til artikel 68, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 73/2009 kan der ydes særlig støtte i form af bidrag til afgrøde-, dyre- og planteforsikringspræmier. Der bør fastlægges minimumsrammebestemmelser, inden for hvilke medlemsstaterne i overensstemmelse med deres nationale lovgivning fastsætter regler for, hvordan der tildeles bidrag til afgrøde-, dyre- og planteforsikringspræmier, således at det sikres, at bidragene holdes på et hensigtsmæssigt niveau samtidig med, at landbrugernes interesser beskyttes.
- (35) Ifølge artikel 68, stk. 1, litra e), i forordning (EF) nr. 73/2009 gælder der meget detaljerede bestemmelser for særlig støtte, der ydes i form af finansielle bidrag til gensidige fonde til at kompensere landbrugerne for visse økonomiske tab i forbindelse med dyre- og plantesygdomme samt miljøhændelser. Der bør fastlægges minimumsrammebestemmelser, inden for hvilke medlemsstaterne i overensstemmelse med deres nationale lovgivning fastsætter regler for, hvordan der tildeles bidrag til gensidige fonde, således at det sikres, at bidragene holdes på et hensigtsmæssigt niveau samtidig med, at landbrugernes interesser beskyttes.
- (36) De beløb, der er omhandlet i artikel 69, stk. 6, litra a), i forordning (EF) nr. 73/2009, skal beregnes af Kommissionen i overensstemmelse med stk. 7 i nævnte artikel. Derfor bør de pågældende beløb for hver enkelt medlemsstat og de betingelser, der gælder for Kommissionens revision af disse beløb, fastsættes.
- (37) Ifølge artikel 46 i forordning (EF) nr. 73/2009 skal medlemsstaterne definere regionerne efter objektive kriterier, og ifølge artikel 47 i samme forordning kan medlemsstaterne regionalisere enkeltbetalingsordningen i behørigt begrundede tilfælde og efter objektive kriterier. Det bør derfor fastsættes, at alle de nødvendige oplysninger meddeles før de gældende frister.
- (38) Der bør fastsættes frister for meddelelsen af oplysninger til Kommissionen for de tilfælde, hvor en medlemsstat beslutter at anvende en af mulighederne i artikel 28, stk. 1 og 2, artikel 38, artikel 41, stk. 2-5, artikel 45 stk. 1 og 3, artikel 46, stk. 1 og 3, artikel 47, stk. 1-4, artikel 49, artikel 51, stk. 1, artikel 67, stk. 1, artikel 68-72 og artikel 136 i forordning (EF) nr. 73/2009.
- (39) For at kunne vurdere anvendelsen af enkeltbetalingsordningen bør der fastsættes gennemførelsesbestemmelser og frister for udvekslingen af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne, og Kommissionen bør underrettes om de områder, som støtten er blevet udbetalt for på nationalt eller regionalt plan.
- (40) Forordning (EF) nr. 795/2004 og (EF) nr. 639/2009 bør derfor ophæves.
- (41) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Direkte Betalinger —

⁽¹⁾ EUT L 147 af 6.6.2008, s. 3.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

I denne forordning fastsættes der gennemførelsesbestemmelser til enkeltbetalingsordningen i afsnit III i forordning (EF) nr. 73/2009.

Artikel 2

Definitioner

I afsnit III i forordning (EF) nr. 73/2009 og nærværende forordning forstås der ved:

- a) »agerjord«: arealer, der dyrkes med henblik på produktion af afgrøder, eller som holdes i god landbrugs- og miljømæssig stand, jf. artikel 6 i forordning (EF) nr. 73/2009, uanset om arealerne er væksthusearealer eller under fast eller mobilt overdække
- b) »permanente afgrøder«: kulturer uden for omdriften, bortset fra permanente græsarealer, som dyrkes på arealerne i fem år eller længere og giver udbytte i flere år, herunder planteskoler og lavskov med kort omdriftstid
- c) »permanente græsarealer«: arealer, der anvendes til dyrkning af græs eller andet grøntfoder, hvad enten der er tale om naturlige (selvsåede) eller dyrkede (tilsåede) arealer, og som har været holdt uden for bedriftens omdrift i mindst fem år, eksklusiv arealer, der er udtaget i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2078/92 ⁽¹⁾, arealer, der er udtaget i henhold til artikel 22, 23 og 24 i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 ⁽²⁾, og arealer, der er udtaget i henhold til artikel 39 i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 ⁽³⁾, og i denne forbindelse forstås der ved »græs eller andet grøntfoder« alle urteagtige planter, der traditionelt forekommer på naturlige græsarealer eller normalt inkluderes i blandinger af frø til græsarealer eller enge i medlemsstaten (uanset om de anvendes til græssende dyr eller ej). Medlemsstaterne kan inkludere de markafgrøder, der er opført under bilag I
- d) »græsarealer«: agerjord til græsproduktion (tilsået eller naturligt forekommende); ved anvendelsen af artikel 49 i forordning (EF) nr. 73/2009 omfatter græsarealer permanente græsarealer
- e) »salg«: salg eller anden endelig overdragelse af ejendomsret til jord eller betalingsrettigheder; denne definition omfatter ikke salg af jord, hvor overdragelsen sker til offentlige myndigheder og/eller til brug i offentlighedens interesse, hvis jorden overdrages til andre formål end landbrug
- f) »forpagtning«: forpagtning eller tilsvarende midlertidige overdragelser
- g) »overdragelse, salg eller forpagtning af betalingsrettigheder med jord« uanset artikel 27, stk. 1, i nærværende forordning: salg eller forpagtning af betalingsrettigheder med henholdsvis salg eller forpagtning i samme periode af et tilsvarende antal hektar støtteberettiget jord, jf. artikel 34, i forordning (EF) nr. 73/2009, som overdrageren disponerer over. Overdragelsen af særlige rettigheder som omhandlet i artikel 44 i forordning (EF) nr. 73/2009, som en landbruger råder over, betragtes som overdragelse af betalingsrettigheder med jord
- h) »sammenlægning«: sammenlægning af to eller flere særskilte landbrugere, jf. artikel 2, litra a), i forordning (EF) nr. 73/2009, til en ny landbruger, jf. nævnte artikel, der for så vidt angår drift, fortjeneste og finansiel risiko kontrolleres af de landbrugere, der oprindeligt drev bedrifterne eller en af dem
- i) »opdeling«:
- i) opdeling af en landbruger, jf. artikel 2, litra a), i forordning (EF) nr. 73/2009, til mindst to nye særskilte landbrugere, jf. nævnte artikel, hvoraf mindst en fortsat med hensyn til drift, fortjeneste og finansiel risiko kontrolleres af mindst en af de juridiske eller fysiske personer, der oprindeligt drev bedriften, eller
- ii) opdeling af en landbruger, jf. artikel 2, litra a), i forordning (EF) nr. 73/2009, til mindst en ny særskilt landbruger, jf. nævnte artikel, idet den anden fortsat med hensyn til drift, fortjeneste og finansiel risiko kontrolleres af den landbruger, der oprindeligt drev bedriften
- j) »produktionsenhed«: mindst et areal, der gav ret til direkte betalinger i den relevante referenceperiode, herunder foderarealer, eller et dyr, der ville have givet ret til direkte betalinger i referenceperioden, eventuelt ledsaget af en tilsvarende præmierettighed
- k) »foderareal«: det areal på bedriften, der i hele kalenderåret var til rådighed til opdræt af dyr, herunder arealer, der udnyttes i fællesskab, og arealer, hvor der blev dyrket blandede afgrøder; det omfatter ikke:
- bygninger, skove, damme og veje
- arealer anvendt til andre afgrøder, der er berettiget til fællesskabsstøtte, eller til permanente afgrøder eller gartneriafgrøder

⁽¹⁾ EFT L 215 af 30.7.1992, s. 85.

⁽²⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1.

- arealer, der er omfattet af støtteordningen for landbrugere, der producerer visse markafgrøder, som anvendes i forbindelse med støtteordningen for tørret foder, eller som er omfattet af en national jordudtagningsordning
- l) »landbrugere, der indleder en landbrugsaktivitet« ved anvendelsen af artikel 41, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009: fysiske eller juridiske personer, der hverken har udøvet landbrugsaktivitet i eget navn og for egen risiko eller har haft kontrol over en juridisk person, der udøver en landbrugsaktivitet, i fem år forud for indledningen af den nye landbrugsaktivitet.
- For en juridisk person gælder, at de(n) fysiske person(er), der kontrollerer den juridiske person, hverken må have udøvet landbrugsaktivitet i eget navn og for egen risiko og eller må have haft kontrol over en juridisk person, der udøver en landbrugsaktivitet, i fem år forud for den juridiske persons indledning af landbrugsaktiviteten.
- m) »planteskoler«: planteskoler som defineret i punkt G/5 i bilag I til Kommissionens beslutning 2000/115/EF ⁽¹⁾
- n) »lavskov med kort omdriftstid« arealer udlagt med sorter hørende under KN-kode 0602 90 41, som består af træagtige, flerårige afgrøder, hvis rodnet eller stubbe forbliver i jorden efter høst, og hvorfra der vokser nye skud det følgende år; de skal desuden være omfattet af den liste over sorter egnet til lavskov med kort omdriftstid, som medlemsstaterne udarbejder fra 2010, og hvori den maksimale omdriftstid skal angives
- o) »særlige støtteforanstaltninger«: foranstaltninger, der tager sigte på at gennemføre den særlige støtte, der er fastsat i artikel 68, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009
- p) »andre fællesskabsstøtteinstrumenter«:
- i) foranstaltninger, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005, (EF) nr. 509/2006 ⁽²⁾, (EF) nr. 510/2006 ⁽³⁾, (EF) nr. 834/2007 ⁽⁴⁾, (EF) nr. 1234/2007 ⁽⁵⁾ og (EF) nr. 3/2008, og
- ii) foranstaltninger, der finansieres over Den Europæiske Garantifond for Landbruget i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 ⁽⁶⁾, herunder veterinær- og plantesundhedsforanstaltninger.

⁽¹⁾ EFT L 38 af 12.2.2000, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.

⁽⁴⁾ EUT L 189 af 20.7.2007, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1.

AFSNIT II

GENNEMFØRELSE

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Afdeling 1

Aktivering af rettigheder og arealers støtteberettigelse

Artikel 3

Arv eller forskud på arv

1. I de tilfælde, hvor arv eller forskud på arv har indflydelse på tildelingen af betalingsrettigheder, ansøger den landbruger, der har overtaget en bedrift eller en del af en bedrift, i eget navn om de betalingsrettigheder, der skal beregnes for den pågældende bedrift eller del af bedriften.

Referencebeløbet fastlægges på grundlag af de produktionsenheder, der er arvet.

2. Ved genkaldeligt forskud på arv gives den udpegede arvtager kun adgang til enkeltbetalingsordningen én gang, senest på den dag, der er sidste frist for indgivelse af en ansøgning om en enkeltbetaling.

Succession i henhold til en forpagtningskontrakt eller som følge af arv eller arveforskud fra en landbruger, der er en fysisk person og var forpagter af en bedrift eller en del af en bedrift i den referenceperiode, der ville give ret til betalingsrettigheder eller en forhøjelse af deres værdi, betragtes som arv af en bedrift.

3. Hvis en landbruger som omhandlet i stk. 1 allerede er berettiget til betalingsrettigheder eller en forhøjelse af deres værdi, fastsættes referencebeløbet på grundlag af henholdsvis summen af de referencebeløb, der vedrører hans oprindelige bedrift, og de arvede produktionsenheder.

4. I denne forordning anvendes den definition på »arv« og »forskud på arv«, som er fastsat i den nationale lovgivning.

Artikel 4

Ændringer af retlig status eller benævnelse

Ved ændringer af retlig status eller benævnelse har landbrugeren adgang til enkeltbetalingsordningen på samme betingelser som den landbruger, der oprindeligt drev bedriften, dog højst inden for grænserne af de betalingsrettigheder, som den oprindelige bedrift havde, eller, hvis der er tale om tildeling af betalingsrettigheder eller en forhøjelse af deres værdi, højst inden for de grænser, der gælder for tildelingen til den oprindelige bedrift.

I forbindelse med en juridisk persons ændring af retlig status eller ved ændring af status fra fysisk til juridisk person eller omvendt betragtes den landbruger, der drev den oprindelige bedrift, modtog fortjenesten deraf og havde de finansielle risici i forbindelse dermed, som den landbruger, der driver den nye bedrift.

Artikel 5

Sammenlægninger og opdelinger

Hvis en bedriftssammenlægning eller -opdeling har indvirkning på tildelingen af betalingsrettigheder eller forhøjelsen af deres værdi, skal den eller de landbrugere, der driver den eller de nye bedrifter, have adgang til enkeltbetalingsordningen på samme betingelser som den eller de landbrugere, der drev den eller de oprindelige bedrifter.

Referencebeløbet fastlægges på grundlag af de produktionsenheder, der vedrører den eller de oprindelige bedrifter.

Artikel 6

Minimumskrav

Landbrugere, der modtager fåre- og gedepremier som omhandlet i afsnit IV, kapitel 1, afdeling 10, i forordning (EF) nr. 73/2009 eller oksekødsbetalinger som omhandlet i afsnit IV, kapitel 1, afdeling 11, i nævnte forordning, og som har færre hektar end den minimumstærskel, som medlemsstaten fastsætter, behandles med henblik på artikel 28, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 på samme måde som landbrugere med særlige rettigheder, jf. artikel 44, stk. 1, i samme forordning.

Artikel 7

Beregning af betalingsrettighedernes værdi

1. Betalingsrettighederne beregnes med indtil tre decimaler og rundes op eller ned til nærmeste anden decimal. Hvis beregningens resultat er nøjagtigt midt imellem, rundes summen op til nærmeste anden decimal.

2. Hvis størrelsen af en parcel, som overdrages med en rettighed i overensstemmelse med artikel 43 i forordning (EF) nr. 73/2009, er lig med en andel af en hektar, lægges værdien af denne andel til grund ved overdragelsen af den pågældende rettighed med jord. Den resterende andel af rettigheden forbliver til landbrugerens disposition til en værdi, der beregnes tilsvarende.

Uanset artikel 43, stk. 2, i nævnte forordning beregnes værdien af de to andele proportionalt, hvis landbrugeren overdrager en del af en rettighed uden jord.

3. Medlemsstaterne kan ændre betalingsrettighederne ved at sammenlægge rettighedsandele af samme kategori, som ejes af en landbruger. Stk. 1 anvendes på resultatet af en sådan sammenlægning.

Artikel 8

Anmeldelse og udnyttelse af betalingsrettigheder

1. Betalingsrettigheder kan kun anmeldes til betaling en gang om året af den landbruger, der har dem på den dag, der er sidste frist for indgivelse af enkeltansøgningen, jf. artikel 11 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1122/2009 ⁽¹⁾.

Hvis landbrugeren benytter sig af muligheden for at ændre enkeltansøgningen, jf. artikel 14 i nævnte forordning, kan han også anmelde betalingsrettigheder, som han har på den dato, hvor han meddeler ændringerne til myndighederne, forudsat at de pågældende betalingsrettigheder ikke anmeldes af en anden landbruger for samme år.

Hvis landbrugeren får de pågældende betalingsrettigheder ved overdragelse fra en anden landbruger, og den anden landbruger allerede har anmeldt disse betalingsrettigheder, er yderligere anmeldelse af de pågældende betalingsrettigheder kun tilladt, hvis overdrageren allerede har underrettet myndighederne om overdragelsen, jf. nærværende forordnings artikel 12, og fjerner de pågældende betalingsrettigheder fra sin egen enkeltansøgning inden for de frister, der er fastsat i artikel 14 i forordning (EF) nr. 1122/2009.

2. Hvis en landbruger, når han i henhold til artikel 35, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 har anmeldt de parceller, der svarer til alle de hele betalingsrettigheder, han råder over, stadig har en parcel til sin rådighed, som udgør en andel af en hektar, kan han anmelde endnu en hel betalingsrettighed, som giver ret til en betaling, der beregnes i forhold til parcellens størrelse. Denne betalingsrettighed anses dog for at være fuldstændig udnyttet med henblik på artikel 42 i nævnte forordning.

Artikel 9

Fortrinsvis til landbrugsanvendelse

Ved anvendelsen af artikel 34, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 73/2009 anses et landbrugsareal, hvis det også anvendes til andre aktiviteter end landbrugsaktiviteter, for at være anvendt fortrinsvis til landbrugsaktiviteter, hvis landbrugsaktiviteten kan udøves uden i betydelig grad at være hæmmet af de andre aktiviteter intensitet, art, varighed og tidsramme.

Medlemsstaterne opstiller kriterier for gennemførelsen af stk. 1 på deres område.

⁽¹⁾ Se side 65 i denne EUT.

Afdeling 2

Specifikke kriterier for støtteberettigelse

Artikel 10

Produktion af hamp

Ved anvendelsen af artikel 39 i forordning (EF) nr. 73/2009 er ydelsen af rettigheder for arealer med hamp betinget af, at der anvendes frø af sorter, der er opført på den fælles sortliste over landbrugsplantearter pr. 15. marts det år, som betalingen ydes for, og offentliggjort i overensstemmelse med artikel 17 i Rådets direktiv 2002/53/EF⁽¹⁾, bortset fra sorterne Finola og Tiborszalasi. Frøene skal være certificeret i overensstemmelse med Rådets direktiv 2002/57/EF⁽²⁾.

Artikel 11

Udsat indlemmelse af frugt- og grøntsagssektoren i enkeltbetalingsordningen

1. Medlemsstater, der har gjort brug af en af de muligheder, der er fastsat i artikel 51, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, kan indtil den 31. december 2010 tillade, at der dyrkes bialfrøder på de støtteberettigede hektar i en periode på højst tre måneder, som begynder hvert år den 15. august eller på den dato, der er fastsat i bilag II for den pågældende medlemsstat og region.

2. Hvis en medlemsstat har gjort brug af en af de muligheder, der er fastsat i artikel 51, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, kan medlemsstaten om nødvendigt ændre den beslutning, den har truffet i henhold til artikel 51, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003 senest to uger efter nærværende forordnings ikrafttræden.

Afdeling 3

Overdragelse af betalingsrettigheder

Artikel 12

Overdragelse af betalingsrettigheder

1. Betalingsrettigheder kan overdrages på alle tidspunkter af året.

2. Overdrageren underretter myndighederne i den medlemsstat, hvor overdragelsen finder sted, inden for en frist, der skal fastsættes af medlemsstaten.

3. En medlemsstat kan kræve, at overdrageren giver myndighederne i den medlemsstat, hvor overdragelsen finder sted, meddelelse om overdragelsen inden for en frist, der fastsættes af den pågældende medlemsstat, som dog tidligst kan være seks uger før overdragelsen, idet der tages hensyn til sidste frist for indgivelse af ansøgning om enkeltbetaling. Overdragelsen finder sted som fastsat i meddelelsen, medmindre myndighederne afviser overdragelsen og underretter overdrageren derom inden for denne frist.

⁽¹⁾ EFT L 193 af 20.7.2002, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 193 af 20.7.2002, s. 74.

Myndighederne kan kun afvise en overdragelse, hvis den ikke er i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 73/2009 og nærværende forordning.

4. Ved anvendelsen af artikel 62, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009 beregnes den procentdel af betalingsrettighederne, som landbrugeren har anvendt, og som skal anvendes i et enkelt kalenderår, på grundlag af det antal betalingsrettigheder, som han fik tildelt i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår, med undtagelse af betalingsrettigheder, der er solgt med jord.

Artikel 13

Regional begrænsning

1. Gør en medlemsstat brug af muligheden i artikel 43, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, definerer den regionen på et passende territorielt niveau i overensstemmelse med objektive kriterier og således, at landbrugerne sikres lige behandling og markeds- og konkurrenceforvridninger undgås, jf. dog artikel 50, stk. 1, og artikel 62, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009.

2. Medlemsstaten definerer regionen som omhandlet i stk. 1 senest en måned før den dato, som medlemsstaten fastsætter i henhold til artikel 35 i forordning (EF) nr. 73/2009 i det år, hvor den mulighed, der er fastsat i artikel 43, stk. 1, tredje afsnit i nævnte forordning, anvendes første gang.

En landbruger, hvis bedrift er beliggende i den pågældende region, må ikke uden for denne overdrage eller udnytte de af sine betalingsrettigheder, der svarer til det antal hektar, han anmeldte i det år, hvor muligheden i artikel 46, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1782/2003 anvendes første gang, eller som han anmelder i det år, hvor muligheden i artikel 43, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 anvendes første gang.

En landbruger, hvis bedrift delvis er beliggende i den pågældende region, må ikke uden for denne overdrage eller udnytte de af sine betalingsrettigheder, der svarer til det antal hektar, der er beliggende i regionen, og som han anmelder i det år, hvor muligheden anvendes første gang.

3. Den begrænsning af overdragelsen af betalingsrettigheder, der er omhandlet i artikel 43, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, anvendes ikke ved arv eller forskud på arv af betalingsrettigheder uden det tilsvarende antal berettigede hektar.

Afdeling 4

Særlige rettigheder

Artikel 14

Beregning af antallet af storkreaturer med henblik på de særlige rettigheder

1. Ved anvendelsen af artikel 44, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 73/2009 betragtes den landbrugsaktivitet udtrykt i storkreaturer (SK), der er udøvet i referenceperioden, som den, der er beregnet i overensstemmelse med artikel 30 i forordning (EF) nr. 795/2004.

2. I forbindelse med artikel 65 i forordning (EF) nr. 73/2009 og ved beregningen af den landbrugsaktivitet udtrykt i storkreaturer, jf. artikel 44, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 73/2009, der er udøvet i den periode, hvor artikel 67 og 68 i forordning (EF) nr. 1782/2003 blev anvendt, anvendes følgende omregningstabel på det gennemsnitlige antal dyr, der er fastsat med henblik på ydelse af en direkte betaling som omhandlet i artikel 67 og 68 i forordning (EF) nr. 1782/2003 i den relevante referenceperiode:

Handyr og kvier på over 24 måneder, ammekøer, malkekøer	1,0 SK
Handyr og kvier fra 6 måneder til 24 måneder	0,6 SK
Handyr og hundyr på under seks måneder	0,2 SK
Får	0,15 SK
Geder	0,15 SK

I forbindelse med slagtepræmier kan en medlemsstat, hvis de nødvendige oplysninger om dyrenes alder ikke foreligger, omregne tyre, stude, køer og kvier til storkreaturer ved hjælp af koefficienten 0,7 og kalve ved hjælp af koefficienten 0,25.

Hvis samme dyr omfattes af flere præmier, er koefficienten gennemsnittet af den koefficient, der anvendes for de forskellige præmier.

3. Antallet af storkreaturer som omhandlet i stk. 1 og 2 beregnes i forhold til de betalingsrettigheder, som landbrugeren ikke har hektar for i det år, hvor den koblede støtteordning indlemmes i enkeltbetalingsordningen, eller hvor enkeltbetalingsordningen indføres, og som landbrugeren ansøger om rettigheder på særlige betingelser for. Dette antal lægges til grund, idet der begyndes med betalingsrettighederne til laveste værdi.

Denne ansøgning indgives kun i det første år, hvor den koblede støtteordning indlemmes i enkeltbetalingsordningen, eller hvor enkeltbetalingsordningen indføres. Medlemsstaten fastsætter ansøgningsfristen. Ansøgningen kan fornys i de følgende år for samme antal betalingsrettigheder, der var omfattet af særlige betingelser, jf. artikel 44 i forordning (EF) nr. 73/2009, som i det foregående år, eller, i tilfælde af overdragelse af nogle af disse betalingsrettigheder eller anmeldelse af nogle af disse betalingsrettigheder med et tilsvarende antal hektar, for den resterende del af disse betalingsrettigheder.

I disse tilfælde beregnes antallet af storkreaturer på ny i forhold til de resterende betalingsrettigheder, som landbrugeren anmoder om anvendelse af særlige betingelser for.

Der kan ikke ansøges om at få genoprettet de særlige betingelser, der er omhandlet i artikel 44 i forordning (EF) nr. 73/2009, for disse betalingsrettigheder, når de først er blevet anmeldt med et tilsvarende antal hektar, eller de er blevet overdraget, jf. dog artikel 44, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009.

4. For at kunne kontrollere, at minimumslandbrugsaktiviteten udtrykt i storkreaturer overholdes, anvender medlemsstaterne den omregningstabel, der er fastsat i stk. 2, og fastsætter antallet af dyr efter en af følgende metoder:

- medlemsstaterne anmoder hver enkelt producent om inden en dato, som fastsættes af medlemsstaten, men senest på betalingsdagen at anmelde antallet af storkreaturer på grundlag af sit bedriftsregister, og/eller
- medlemsstaterne anvender en database oprettet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 ⁽¹⁾ til at bestemme antallet af storkreaturer, hvis databasen giver medlemsstaterne tilstrækkelig sikkerhed for, at de data den indeholder, er pålidelige nok til at kunne anvendes i forbindelse med enkeltbetalingsordningen.

5. Kravet om minimumslandbrugsaktivitet betragtes som overholdt, når antallet af storkreaturer i en periode eller på bestemte tidspunkter, der fastsættes af medlemsstaterne, er 50 %. Alle dyr, der sælges eller slagtes i det pågældende kalenderår, tages i betragtning.

6. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at anvende artikel 30 i forordning (EF) nr. 73/2009 på producenter, der ved hjælp af et unormalt stort antal storkreaturer i en del af året kunstigt skaber de betingelser, der kræves for at overholde minimumslandbrugsaktiviteten.

KAPITEL 2

Den nationale reserve

Afdeling 1

Tilbageførsel til den nationale reserve

Artikel 15

Uudnyttede betalingsrettigheder

1. Medmindre der er tale om force majeure eller usædvanlige omstændigheder, anses uudnyttede betalingsrettigheder for at være tilbageført til den nationale reserve dagen efter den dag, der er sidste frist for at ændre ansøgningen om enkeltbetaling i det kalenderår, hvor den periode, der er omhandlet i artikel 28, stk. 3, og artikel 42 i forordning (EF) nr. 73/2009, udløber.

En betalingsrettighed anses for at være uudnyttet, hvis der ikke er bevilget nogen betaling for den pågældende rettighed i den periode, der er nævnt i første afsnit. Betalingsrettigheder, som der ansøges om, og som ledsager et areal, jf. artikel 2, nr. 23, i forordning (EF) nr. 1122/2009, betragtes som udnyttet.

⁽¹⁾ EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1.

Hvis det areal, der er fastslået med henblik på enkeltbetalingsordningen, er mindre end det anmeldte areal, gælder nedenstående ved fastlæggelsen af, hvilke betalingsrettigheder der skal tilbageføres til den nationale reserve, jf. artikel 42 i forordning (EF) nr. 73/2009:

- a) det fastslåede areal tages i betragtning, således at der startes med de betalingsrettigheder, der har den højeste værdi
 - b) betalingsrettighederne med den højeste værdi lægges til dette areal først, efterfulgt af dem med den næsthøjeste værdi.
2. Landbrugere kan frivilligt tilbageføre betalingsrettigheder til den nationale reserve.

Artikel 16

Tilbageholdelse i forbindelse med salg af betalingsrettigheder

1. Gør en medlemsstat brug af muligheden i artikel 43, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009, kan denne beslutte, at følgende skal tilbageføres til den nationale reserve:

- a) ved salg af betalingsrettigheder uden jord, indtil 30 % af værdien af hver betalingsrettighed eller et tilsvarende beløb udtrykt i antal betalingsrettigheder. I enkeltbetalingsordningens første tre anvendelsesår kan der dog blive tale om 50 % i stedet for 30 %, og/eller
- b) ved salg af betalingsrettigheder med jord, indtil 10 % af værdien af hver betalingsrettighed eller et tilsvarende beløb udtrykt i antal betalingsrettigheder, og/eller
- c) ved salg af betalingsrettigheder sammen med en samlet bedrift, indtil 5 % af værdien af hver betalingsrettighed og/eller et tilsvarende beløb udtrykt i antal betalingsrettigheder.

Ved salg af betalingsrettigheder med eller uden jord til en landbruger, der indleder en landbrugsaktivitet, og ved overdragelse ved arv eller forskud på arv af betalingsrettigheder anvendes ingen tilbageholdelse.

2. Ved fastsættelse af procentsatserne i stk. 1 kan medlemsstaterne differentiere procentsatsen i hvert af de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) og c), i overensstemmelse med objektive kriterier og således, at landbrugere sikres lige behandling og markeds- og konkurrencefordrejning undgås.

3. Beslutter en medlemsstat, der har regionaliseret enkeltbetalingsordningen i overensstemmelse med artikel 59, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003, eller som gør brug af muligheden i artikel 48, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, at anvende artikel 43, stk. 3, i sidstnævnte forordning, finder de nedsættelsesprocenter, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 2 anvendelse efter fradrag af et fribeløb, der er lig med den regionale enhedsværdi beregnet ifølge artikel 59, stk. 2 eller 3, i forordning (EF) nr. 1782/2003 eller artikel 46, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 73/2009.

Afdeling 2

Tildeling af betalingsrettigheder fra den nationale reserve

Artikel 17

Beregning af betalingsrettigheder

1. Hvis en medlemsstat anvender artikel 41, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 73/2009, kan landbrugere modtage betalingsrettigheder fra den nationale reserve i overensstemmelse med betingelserne i denne afdeling og med objektive kriterier, der fastsættes af medlemsstaten.

2. Når en landbruger, der ikke ejer betalingsrettigheder, ansøger om betalingsrettigheder fra den nationale reserve, kan han højst modtage et antal betalingsrettigheder svarende til det antal hektar, han disponerer over (ejer eller forpagter) på det pågældende tidspunkt.

3. Når en landbruger, der ejer betalingsrettigheder, ansøger om betalingsrettigheder fra den nationale reserve, kan han højst modtage et antal betalingsrettigheder svarende til det antal hektar, disponerer over, og for hvilke han ikke ejer betalingsrettigheder.

Værdien af hver betalingsrettighed, som han allerede ejer, kan forhøjes.

4. Værdien af hver betalingsrettighed, der er modtaget i overensstemmelse med stk. 2 eller 3, bortset fra stk. 3, andet afsnit, beregnes ved, at det referencebeløb, som medlemsstaten fastsætter i overensstemmelse med objektive kriterier og således, at landbrugere sikres lige behandling og markeds- og konkurrenceforvridninger undgås, divideres med det antal rettigheder, der tildeles.

Artikel 18

Anvendelse af artikel 41, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009 i tilfælde, hvor en landbruger har færre hektar end betalingsrettigheder

1. Hvis en medlemsstat gør brug af muligheden i artikel 41, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009, kan den i overensstemmelse med denne artikel efter ansøgning tildele betalingsrettigheder til de landbrugere i de pågældende områder, der anmelder færre hektar end det antal, der svarer til de betalingsrettigheder, de har fået tildelt efter artikel 43 og 59 i forordning (EF) nr. 1782/2003.

I dette tilfælde overdrager landbrugeren alle betalingsrettigheder, han ejer eller skulle have fået tildelt, til den nationale reserve, dog ikke betalingsrettigheder, som er omfattet af betingelserne i artikel 44 i forordning (EF) nr. 73/2009.

I denne artikel forstås der ved »betalingsrettigheder« udelukkende de betalingsrettigheder, som medlemsstaten har tildelt i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår, inklusive det år, hvor der indlemmes koblet støtte i enkeltbetalingsordningen.

2. Antallet af betalingsrettigheder tildelt fra den nationale reserve skal svare til det antal hektar, som landbrugeren anmelder i det år, han indgiver ansøgningen.

3. Værdien af hver enkelt betalingsrettighed, der er tildelt fra den nationale reserve, beregnes ved, at landbrugers referencebeløb divideres med det antal hektar, som han anmelder.

4. Stk. 1, 2 og 3 anvendes ikke på landbrugere, der anmelder under 50 % af det samlede antal hektar, som han rådede over (forpagtede eller ejede) i referenceperioden.

5. Ved anvendelsen af stk. 1, 2 og 3 inkluderes de hektar, der overdrages ved salg eller forpagtning, og som ikke erstattes af et tilsvarende antal hektar, i det antal hektar, som landbrugeren anmelder.

6. Den pågældende landbruger skal anmelde samtlige hektar, han råder over på ansøgningstidspunktet.

Artikel 19

Almindelige bestemmelser for landbrugere i en særlig situation

1. Ved anvendelsen af artikel 41, stk. 4, i forordning (EF) nr. 73/2009 forstås der ved »landbrugere, der befinder sig i en særlig situation«, de landbrugere, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 20 til 23.

2. Hvis en landbruger, der befinder sig i en særlig situation, opfylder betingelserne for at anvende to eller flere af artiklerne 20, 21 og 22, modtager han et antal betalingsrettigheder, som fastsættes i overensstemmelse med artikel 17, stk. 2, og 3, og hvis værdi skal svare til den højeste værdi, han kan opnå ved særskilt anvendelse af de artikler, hvis bestemmelser han opfylder.

Hvis en landbruger også får tildelt rettigheder i henhold til artikel 22, må det samlede antal rettigheder, som skal tildeles, ikke overstige det antal, der fastsættes i overensstemmelse med nævnte artikel.

3. Hvis forpagtningen som omhandlet i artikel 20 og 22 udløber efter sidste frist for indgivelse af en ansøgning under enkeltbetalingsordningen i dens første anvendelsesår, kan den berørte landbruger ansøge om fastsættelse af sine betalingsrettigheder efter udløbet af forpagtningen inden for en frist, som medlemsstaterne fastsætter, dog senest den dag, der er sidste frist for ændring af støtteansøgningen i det følgende år.

4. Hvis definitionen af langfristet forpagtning i overensstemmelse med national ret eller sædvane omfatter forpagtning i fem år, kan medlemsstaterne beslutte at anvende artikel 20, 21 og 22 på denne forpagtning.

Artikel 20

Overdragelse af bortforpagtet jord

1. En landbruger, der gratis eller til en symbolsk pris eller ved arv eller forskud på arv ved overdragelse enten i form af salg eller forpagtning i seks år eller længere overtager en bedrift eller en del af en bedrift, som var bortforpagtet til tredjemand i referenceperioden, fra en landbruger, der pensioneredes fra landbrugserhvervet eller døde før datoen for indgivelse af en ansøgning under

enkeltbetalingsordningen i dens første anvendelsesår, kan modtage betalingsrettigheder, som beregnes ved, at det referencebeløb, som medlemsstaten fastsætter i overensstemmelse med objektive kriterier og således, at landbrugernes sikres lige behandling og markeds- og konkurrencefordrejninger undgås, divideres med et antal hektar, der højst må være lig med det antal hektar, som hører til bedriften eller den del af bedriften, som han overtog.

2. Som landbrugere ifølge stk. 1 betragtes alle, der ved arv eller forskud på arv overtager en bedrift eller en del af en bedrift i overensstemmelse med stk. 1.

Artikel 21

Investeringer

1. Medlemsstaterne kan efter objektive kriterier og på en måde, der sikrer ligebehandling af landbrugernes og hindrer markeds- og konkurrenceforvridning, forhøje værdien af eller tildele betalingsrettigheder til landbrugere, der har investeret i en sektor, som i henhold til kapitel 4 i afsnit III skal integreres i enkeltbetalingsordningen.

Ved fastsættelsen af de kriterier, der er nævnt i første afsnit, tager medlemsstaterne hensyn til referenceperioden og/eller andre kriterier, der anvendes i forbindelse med integreringen af den pågældende sektor.

2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvis anvendelsen af den generelle arealbetalingsordning som fastsat i artikel 122 i forordning (EF) nr. 73/2009 ophører.

Artikel 22

Forpagtning og køb af forpagtet jord

1. En landbruger, der i mindst seks år har forpagtet en bedrift eller en del af en bedrift i perioden mellem udløbet af den referenceperiode, der gælder i forbindelse med indførelse af enkeltbetalingsordningen, og den 15. maj 2004, hvis enkeltbetalingsordningen indføres før 2009, eller før den 31. januar 2009, hvis der gøres brug af afsnit III, kapitel 3, i forordning (EF) nr. 73/2009, og hvis forpagtningsvilkårene ikke kan tilpasses, kan modtage betalingsrettigheder, der beregnes ved, at det referencebeløb, som medlemsstaten fastsætter i overensstemmelse med objektive kriterier og således, at landbrugernes sikres lige behandling og markeds- og konkurrencefordrejninger undgås, divideres med et antal hektar, der højst kan andrage det antal hektar, han forpagtede.

Ved fastsættelsen af de kriterier, der er nævnt i første afsnit, tager medlemsstaterne hensyn til navnlig de situationer, hvor landbrugere kun har forpagtede hektar til rådighed.

2. Stk. 1 gælder for landbrugere, der har købt en bedrift eller en del af en bedrift, hvis jord var under forpagtning i referenceperioden, og som indleder eller udvider sin landbrugsaktivitet senest et år efter forpagtningens udløb, hvis købet for så vidt angår indførelsen af enkeltbetalingsordningen før 2009 har fundet sted enten i den referenceperiode, som gælder for indførelsen af enkeltbetalingsordningen, eller før den 15. maj 2004, eller, hvis der gøres brug af afsnit III, kapitel 3, i forordning (EF) nr. 73/2009, før den 31. januar 2009.

I første afsnit forstås der ved »jord under forpagtning« jord, der på tidspunktet for eller efter købet var under forpagtning, der aldrig er blevet fornyet, undtagen når der var en retlig forpligtelse hertil.

Artikel 23

Forvaltningsbeslutninger og domstolsafgørelser

Hvis en landbruger har ret til betalingsrettigheder eller til at få værdien af de bestående betalingsrettigheder forhøjet som følge af en endelig domstolsafgørelse eller en endelig forvaltningsbeslutning truffet af en medlemsstats myndigheder, modtager landbrugeren betalingsrettigheder i det antal og til den værdi, som fastsættes ved den pågældende afgørelse eller beslutning, på et tidspunkt, som medlemsstaten fastsætter, dog senest den sidste dag for indgivelse af ansøgninger i henhold til enkeltbetalingsordningen, der følger efter datoen for domstolsafgørelsen eller forvaltningsbeslutningen, jf. også artikel 34 og/eller 35 i forordning (EF) nr. 73/2009.

Afdeling 3

Regional forvaltning

Artikel 24

Regionale reserver

1. Medlemsstaterne kan forvalte den nationale reserve på regionalt plan.

I så fald fordeler medlemsstaterne helt eller delvist de beløb, der er til rådighed på nationalt plan, på regionerne efter objektive og ikke-diskriminerende kriterier og således, at landbrugerne sikres lige behandling og markeds- og konkurrenceforvridninger undgås.

2. De beløb, der tildeles hver region, kan betragtes som værende til rådighed for tildeling udelukkende inden for den pågældende region, undtagen i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 41, stk. 4, i forordning (EF) nr. 73/2009, eller, hvis medlemsstaten har valgt at anvende artikel 41, stk. 2, i samme forordning, de tilfælde, der er nævnt deri.

AFSNIT III

TILDELING AF BETALINGSRETTIGHEDER

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 25

Anvendelse

1. Antallet af betalingsrettigheder, der tildeles på grundlag af en ansøgning fra landbrugeren, kan betragtes som foreløbigt, og det samme gælder værdien af betalingsrettighederne og eventuelle forhøjelser heraf. Den endelige værdi og det endelige antal fastsættes senest den 1. april i året efter enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår eller indlemmelsen af koblet støtte i enkeltbetalingsordningen, og efter at der er foretaget kontrol i henhold til artikel 20 i forordning (EF) nr. 73/2009.

2. Landbrugerne kan uden at foregribe den endelige fastsættelse af betalingsrettigheder indsende ansøgninger om enkeltbetaling på grundlag af de midlertidige betalingsrettigheder, som medlemsstaten har fastsat, eller, hvis medlemsstaten gør brug af muligheden i artikel 26 og 27, de rettigheder, der er erhvervet i henhold til de private kontraktbestemmelser, der er fastsat i nævnte artikler.

3. Ansøgeren skal over for den pågældende medlemsstat bevise, at han på dagen for ansøgning om betalingsrettigheder er landbruger, jf. artikel 2, litra a), i forordning (EF) nr. 73/2009.

4. Medlemsstaterne kan beslutte at fastsætte et minimumslandbrugsareal pr. bedrift, som der kan ansøges om fastsættelse af betalingsrettigheder for. Minimumsarealet må dog ikke overskride den tærskel, der er fastsat i artikel 28, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009.

Der fastsættes ingen minimumsareal, jf. artikel 28, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, hvis der er tale om fastsættelse af de særlige rettigheder, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 60 eller 65.

Artikel 26

Private kontraktbestemmelser ved salg

1. Hvis det i en salgsaftale, der er indgået eller ændret senest den dag, der er sidste frist for indgivelse af ansøgninger om tildeling af rettigheder enten i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår eller i det år, hvor der indlemmes koblet støtte i enkeltbetalingsordningen, fastsættes, at hele bedriften eller en del af den sælges helt eller delvis sammen med de betalingsrettigheder eller den forhøjelse af deres værdi, der skal tildeles for den overtagne bedrifts eller bedriftsdels hektar, kan medlemsstaten betragte salgsaftalen som en overdragelse af betalingsrettigheder med jord.

2. Sælgeren ansøger om tildeling af betalingsrettigheder eller en forhøjelse af deres værdi og vedlægger ansøgningen et eksemplar af salgsaftalen med angivelse af de produktionsenheder og det antal hektar, som han vil overdrage betalingsrettighederne for.

3. Medlemsstaten kan give tilladelse til, at køberen på sælgers vegne og efter udtrykkelig tilladelse fra sælgeren ansøger om tildeling af betalingsrettigheder. Medlemsstaten kontrollerer i så tilfælde, at sælgeren på datoen for overdragelsen opfylder kriterierne for støtteberettigelse, navnlig betingelsen i artikel 25, stk. 3. Køberen ansøger om enkeltbetaling og vedlægger sin ansøgning et eksemplar af salgsaftalen.

4. Medlemsstaten kan kræve, at købers og sælgers ansøgninger indgives sammen, eller at sælgers ansøgning indeholder en henvisning til købers.

Artikel 27

Private kontraktbestemmelser ved forpagtning

1. Hvis der i henhold til en bestemmelse i en forpagtningskontrakt overdrages et antal rettigheder på højst det forpagtede antal hektar, kan dette betragtes som forpagtning af betalingsrettigheder med jord, jf. artikel 43, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, i følgende tilfælde:

- a) en landbruger har bortforpagtet sin bedrift eller en del af sin bedrift til en anden landbruger senest den dag, der er sidste frist for indgivelse af en ansøgning under enkeltbetalingsordningen i dennes første anvendelsesår eller i det år, hvor der indlemmes koblet støtte
- b) forpagtningskontrakten udløber efter sidste frist for indgivelse af en ansøgning under enkeltbetalingsordningen, og
- c) han beslutter at bortforpagte sine betalingsrettigheder til den landbruger, som han bortforpagtede sin bedrift eller en del af sin bedrift til.

2. Bortforpagteren ansøger om tildeling af betalingsrettigheder eller om en forhøjelse af deres værdi og vedlægger ansøgningen et eksemplar af forpagtningskontrakten med angivelse af det antal hektar, som han vil bortforpagte betalingsrettighederne for.

3. Forpagteren ansøger om enkeltbetaling og vedlægger sin ansøgning et eksemplar af forpagtningskontrakten.

4. Medlemsstaterne kan kræve, at forpagters og bortforpagters ansøgninger indgives sammen, eller at bortforpagterens ansøgning indeholder en henvisning til forpagterens.

KAPITEL 2

Gennemførelse af enkeltbetalingsordningen i de nye medlemsstater, der har anvendt den generelle arealbetalingsordning

Artikel 28

Almindelige bestemmelser

1. Medmindre andet er fastsat i dette kapital, gælder denne forordning for de nye medlemsstater, som har anvendt den generelle arealbetalingsordning.

2. Henvisninger i denne forordning til artikel 41 i forordning (EF) nr. 73/2009 forstås som henvisninger til artikel 57 i nævnte forordning.

3. Med henblik på anvendelsen af artikel 57, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009 kan de nye medlemsstater fastsætte en repræsentativ periode, der ligger forud for enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår.

4. Henvisninger i denne forordning til »referenceperioden« forstås som henvisninger til enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår eller til den referenceperiode, der er fastsat i henhold til artikel 59, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009.

Artikel 29

Indledende tildeling af betalingsrettigheder

1. Ved anvendelsen af artikel 59, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009 fastsætter nye medlemsstater det antal støtteberettigede hektar, der er omhandlet i nævnte stykke, ved at benytte det antal hektar, der er anmeldt til fastsættelse af betalingsrettigheder i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår, jf. dog artikel 59, stk. 3, i samme forordning.

2. Uanset stk. 1 kan nye medlemsstater fastsætte det antal støtteberettigede hektar, der er omhandlet i artikel 59, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, ved at benytte det antal hektar, der blev anmeldt for året før enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår.

Hvis det antal støtteberettigede hektar, som landbrugerne har anmeldt i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår, er lavere end det antal støtteberettigede hektar, der er fastsat i overensstemmelse med første afsnit, kan den nye medlemsstat helt eller delvis omfordele beløbene svarende til de hektar, der ikke er blevet anmeldt, som tillæg til hver betalingsrettighed, der er tildelt i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår. Tillægget beregnes ved, at det pågældende beløb divideres med antallet af tildelte betalingsrettigheder.

3. Hvis en medlemsstat gør brug af muligheden i artikel 59, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009, kan den med virkning fra kalenderåret før enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår udpege de landbrugere, der er støtteberettigede, og foretage en foreløbig fastsættelse af det antal hektar, der er omhandlet i nævnte stykke, samt foretage en første kontrol af de betingelser, der er omhandlet i artikel 25, stk. 3, i nærværende forordning.

Uanset artikel 61 i forordning (EF) nr. 73/2009 beregnes rettighedernes værdi ved, at det beløb, der er omhandlet i artikel 59, stk. 1, i nævnte forordning, divideres med det samlede antal rettigheder, der er tildelt i henhold til dette stykke.

4. Landbrugeren underrettes om de foreløbige rettigheder senest en måned før den ansøgningsfrist, som fastsættes i henhold til artikel 56, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009.

Ved beregning af landbrugaktiviteten udtrykt i storkreaturer (SK), jf. artikel 44, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009, omregnes det antal dyr, som landbrugeren har holdt på sin bedrift i en periode, som medlemsstaterne fastsætter, til storkreaturer ved hjælp af omregningstabellen i artikel 14, stk. 2. Ved kontrollen i de nye medlemsstater af minimumslandbrugsaktiviteten, jf. artikel 44, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009, anvendes artikel 14, stk. 4, 5 og 6.

KAPITEL 3

Indlemmelse af koblet støtte

Afdeling 1

Indlemmelse af frugt- og grøntsagssektoren i enkeltbetalingsordningen

Artikel 30

Generelle bestemmelser

1. Ved fastsættelsen af beløb og betalingsrettigheder som led i integreringen af frugt- og grøntsagssektoren i enkeltbetalingsordningen anvendes del A i bilag IX til forordning (EF) nr. 73/2009, jf. dog artikel 31 i nærværende forordning og, hvis medlemsstaten har gjort brug af muligheden i artikel 59 i forordning (EF) nr. 1782/2003, jf. dog artikel 32 i nærværende forordning.

2. Alt efter tilfældet gælder artikel 40 i forordning (EF) nr. 73/2009 for værdien af alle betalingsrettigheder, der bestod inden integreringen af støtten til frugt og grøntsager, og for de referencebeløb, der er beregnet for støtten til frugt og grøntsager.

3. Ved anvendelsen af nærværende forordning i forbindelse med frugt og grøntsager er enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår det år, hvor medlemsstaten fastsætter de beløb og det antal støtteberettigede hektar, der er nævnt i del A i bilag IX til forordning (EF) nr. 73/2009, under hensyntagen til den fakultative overgangsperiode på tre år, som er omhandlet i punkt 2, andet afsnit i nævnte del.

Artikel 31

Særlige regler

1. Hvis landbrugeren på den dag, der er sidste frist for ansøgning om fastsættelse af betalingsrettigheder, ikke ejer betalingsrettigheder eller kun ejer særlige rettigheder, modtager han betalingsrettigheder for frugt og grøntsager, der beregnes i overensstemmelse med del A i bilag IX til forordning (EF) nr. 73/2009.

Første afsnit finder også anvendelse på landbrugere, der har forpagtet betalingsrettigheder i perioden fra enkeltbetalingens første anvendelsesår til det år, hvor frugt- og grøntsagssektoren integreres i ordningen.

2. Hvis landbrugeren har fået tildelt eller har købt eller modtaget betalingsrettigheder den dag, der er sidste frist for ansøgning om fastlæggelse af betalingsrettigheder, skal værdien og antallet af de betalingsrettigheder, vedkommende har, beregnes på ny således:

a) antallet af betalingsrettigheder skal svare til det antal betalingsrettigheder, landbrugeren ejer, forhøjet med det antal hektar, der er fastsat i overensstemmelse med del A, punkt 3, i bilag IX til forordning (EF) nr. 73/2009 for frugt og grøntsager, spisekartofler og planteskoler

b) værdien beregnes ved, den samlede værdi af de betalingsrettigheder, landbrugeren ejer, og det referencebeløb, der er beregnet i overensstemmelse med del A, punkt 2, i bilag IX til i forordning (EF) nr. 73/2009 for frugt og grøntsager, divideres med det antal, der er fastsat i overensstemmelse med dette stykkes litra a).

Særlige rettigheder tages ikke i betragtning ved den beregning, der er omhandlet i dette stykke.

3. Betalingsrettigheder, der er bortforpagtet inden fristen for indgivelse af ansøgninger i henhold til enkeltbetalingsordningen, tages i betragtning ved den beregning, der er nævnt i stk. 2. Betalingsrettigheder, der er bortforpagtet i henhold til en kontraktbestemmelse som omhandlet i artikel 27, medtages dog kun i den beregning, som er nævnt i nærværende artikels stk. 2, hvis forpagtningsbestemmelserne kan ændres.

Artikel 32

Regional gennemførelse

1. Hvis en medlemsstat har benyttet den mulighed, der er fastsat i artikel 59, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003, får landbrugerne tildelt et antal betalingsrettigheder svarende til antallet af nye støtteberettigede hektar, der anvendes til produktion af frugt og grøntsager eller spisekartofler eller til planteskoler, og som han har anmeldt i sin enkeltansøgning i 2008.

Betalingsrettighedernes værdi beregnes på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier.

2. Uanset stk. 1, første afsnit, kan medlemsstaterne fastsætte det supplerende antal rettigheder pr. landbruger på grundlag af objektive kriterier i henhold til del A i bilag IX til forordning (EF) nr. 73/2009 for frugt og grøntsager, spisekartofler og planteskoler.

Afdeling 2

Vin

Underafdeling 1

Overførsel fra vinstøtteprogrammer til enkeltbetalingsordningen

Artikel 33

Generelle bestemmelser

1. Ved fastsættelsen af beløb og betalingsrettigheder som led i overførslen fra vinstøtteprogrammer til enkeltbetalingsordningen anvendes del C i bilag IX til forordning (EF) nr. 73/2009, jf. dog artikel 34 i nærværende forordning og, hvis medlemsstaten har gjort brug af muligheden i artikel 59 eller 71f i forordning (EF) nr. 1782/2003 eller artikel 47 eller 58 i forordning (EF) nr. 73/2009, jf. dog artikel 35 i nærværende forordning.

2. Medlemsstaterne kan udpege de støtteberettigede landbrugere fra og med den 1. januar 2009, når der er tale om tildeling af betalingsrettigheder, der er afledt af overførslen fra vinstøtteprogrammer til enkeltbetalingsordningen.

3. Ved anvendelsen af artikel 18 i nærværende forordning i forbindelse med vinsektoren er enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår det år, hvor medlemsstaten fastsætter de beløb og de støtteberettigede hektar, der er omhandlet i del C i bilag IX til forordning (EF) nr. 73/2009.

Artikel 34

Særlige regler

1. Hvis landbrugeren den dag, der er sidste frist for ansøgning om fastsættelse af betalingsrettigheder, som fastsættes i overensstemmelse med denne forordning, ikke ejer betalingsrettigheder eller kun ejer særlige rettigheder, modtager han betalingsrettigheder for vin, der beregnes i overensstemmelse med del C i bilag IX til forordning (EF) nr. 73/2009.

Første afsnit gælder også for landbrugere, der har forpagtet betalingsrettigheder i perioden fra enkeltbetalingens første anvendelsesår til det år, hvor der foretages overførsel fra støtteprogrammer.

2. Hvis landbrugeren har fået tildelt eller har købt eller modtaget betalingsrettigheder den dag, der er sidste frist for ansøgning om fastsættelse af betalingsrettigheder, som fastsættes i overensstemmelse med denne forordning, skal værdien og antallet af de betalingsrettigheder, vedkommende ejer, beregnes på ny således:

- a) antallet af betalingsrettigheder skal være lig med det antal betalingsrettigheder, han ejer, forhøjet med det antal hektar, der er fastslået i henhold til del C i bilag IX til forordning (EF) nr. 73/2009
- b) værdien beregnes ved, at den samlede værdi af de betalingsrettigheder, han ejer, og det referencebeløb, der er beregnet i henhold til del C i bilag IX til forordning (EF) nr. 73/2009, divideres med det antal, der er fastsat i overensstemmelse med dette stykkes litra a).

Særlige rettigheder tages ikke i betragtning ved den beregning, der er omhandlet i dette stykke.

3. Betalingsrettigheder, der er bortforpagtet inden den frist for indgivelse af ansøgninger i henhold til enkeltbetalingsordningen, der er fastsat i henhold til denne forordning, tages i betragtning ved den beregning, som er nævnt i stk. 2.

Artikel 35

Regional gennemførelse

1. Har en medlemsstat gjort brug af muligheden i artikel 59 eller artikel 71f i forordning (EF) nr. 1782/2003 eller anvendt artikel 47 eller 58 i forordning (EF) nr. 73/2009, modtager landbrugere et antal betalingsrettigheder svarende til antallet af nye støtteberettigede hektar med vinarealer, som vedkommende har anmeldt i sin enkeltansøgning i 2009.

Betalingsrettighedernes værdi beregnes på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne fastsætte antallet af rettigheder pr. landbruger på grundlag af objektive kriterier i overensstemmelse med del C i bilag IX til forordning (EF) nr. 73/2009.

Underafdeling 2

Rydning

Artikel 36

Regionalt gennemsnit

Med henblik på bestemmelse af betalingsrettighedernes værdi, jf. del B i bilag IX til forordning (EF) nr. 73/2009, fastlægger medlemsstaterne det regionale gennemsnit på det passende territoriale niveau. Det fastlægges på en dato, der fastsættes af medlemsstaten. Det kan ændres årligt. Det baseres på værdien af de betalingsrettigheder, som landbrugere i den pågældende region tildeles. Det differentieres ikke efter produktionssektor.

AFSNIT IV

SÆRLIG STØTTE

KAPITEL 1

Generelle bestemmelser

Artikel 37

Kriterier for berettigelse til særlige støtteforanstaltninger

1. Medlemsstaterne fastsætter kriterierne for berettigelse til særlige støtteforanstaltninger i overensstemmelse med de regler, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 73/2009, og betingelserne i nærværende afsnit.

2. Medlemsstaterne gennemfører nærværende afsnit, særlig stk. 1, under iagttagelse af objektive kriterier og på en sådan måde, at landbrugere sikres lige behandling og markeds- og konkurrenceforvridninger undgås.

Artikel 38

Sammenhæng og kumulering af støtte

1. Medlemsstaterne sikrer sammenhængen mellem:

- a) særlige støtteforanstaltninger og foranstaltninger, der gennemføres inden for rammerne af andre fællesskabsstøtteinstrumenter
- b) de særlige støtteforanstaltninger indbyrdes

- c) særlige støtteforanstaltninger og foranstaltninger, der finansieres ved hjælp af statsstøtte.

Medlemsstaterne sikrer navnlig, at de særlige støtteforanstaltninger ikke hindrer, at foranstaltninger, der gennemføres inden for rammerne af andre fællesskabsstøtteinstrumenter, eller foranstaltninger, der finansieres ved hjælp af statsstøtte, fungerer korrekt.

2. I de tilfælde, hvor der under en særlig støtteforanstaltning også kan ydes støtte inden for rammerne af en foranstaltning, der gennemføres som led i andre fællesskabsstøtteinstrumenter eller en anden særlig støtteforanstaltning, sikrer medlemsstaterne, at en landbruger kun kan modtage støtte til et bestemt tiltag under én af disse foranstaltninger.

Artikel 39

Betingelser for støtteforanstaltninger

1. Særlige støtteforanstaltninger må ikke udgøre en kompensation for overholdelse af obligatoriske forpligtelser og navnlig af de lovbestemte forvaltningskrav og normer for god landbrugs- og miljømæssig stand, der er fastlagt i henholdsvis bilag II og III til forordning (EF) nr. 73/2009, eller de andre krav, der er omhandlet i artikel 39, stk. 3, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1698/2005.

2. Særlige støtteforanstaltninger må ikke finansiere skatter og afgifter.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de særlige støtteforanstaltninger, der gennemføres, kan verificeres og kontrolleres.

KAPITEL 2

Særlige regler

Artikel 40

Særlige typer landbrug, som er vigtige for beskyttelsen eller forbedringen af miljøet

Medlemsstaterne definerer de særlige typer landbrug, som er vigtige for beskyttelsen eller forbedringen af miljøet, og for hvilke der er fastlagt en årlig supplerende betaling, jf. artikel 68, stk. 1, litra a), nr. i), i forordning (EF) nr. 73/2009. Disse særlige typer landbrug skal frembringe ikke uvæsentlige og målelige miljøforbedringer.

Artikel 41

Forbedring af landbrugsprodukters kvalitet

Den årlige supplerende betaling til forbedring af landbrugsprodukters kvalitet, som er omhandlet i artikel 68, stk. 1, litra a), nr. ii), i forordning (EF) nr. 73/2009, kan navnlig gøre det muligt for landbrugerne at:

- opfylde de betingelser, der er nødvendige for at deltage i fællesskabsordninger for fødevarerens kvalitet som omhandlet i de retsakter, der er anført i artikel 68, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009 og i Kommissionens forordning (EF) nr. 1898/2006 ⁽¹⁾, (EF) nr. 1216/2007 ⁽²⁾, (EF) nr. 889/2008 ⁽³⁾ og (EF) nr. 114/2009 ⁽⁴⁾, eller
- deltage i private eller nationale ordninger for certificering af fødevarerens kvalitet.

Hvis der ydes særlig støtte med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra b), finder kravene i artikel 22, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1974/2006 ⁽⁵⁾ tilsvarende anvendelse.

Artikel 42

Forbedring af markedsføringen af landbrugsprodukter

1. Den årlige supplerende betaling til landbrugere til forbedring af markedsføringen af landbrugsprodukter, jf. artikel 68, stk. 1, litra a), nr. iii), i forordning (EF) nr. 73/2009, skal anspore landbrugerne til at forbedre markedsføringen af deres landbrugsprodukter, ved at der sikres bedre information om og/eller fremstød for produkternes kvalitet og egenskaber eller den måde, de er produceret på.

2. Artikel 4, 5 og 6 i forordning (EF) nr. 501/2008 og bilag I og II heri finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 43

Styrkelse af dyrevelfærdsstandarder

1. Medlemsstaterne tager ved fastlæggelsen af betingelserne for at yde særlig støtte til landbrugere, der styrker dyrevelfærden, jf. artikel 68, stk. 1, litra a), nr. iv), i forordning (EF) nr. 73/2009, eventuelt hensyn til:

- landbrugstypen
- bedriftens størrelse med hensyn til belægningsgrad eller antal dyr og arbejdskraft, og
- det anvendte bedriftsforvaltningssystem.

2. Ved styrket dyrevelfærd forstås praksis, der går ud over de minimumskrav, som er fastlagt i den gældende fællesskabslovgivning og nationale lovgivning, navnlig de retsakter, der henvises til i del C i bilag II til forordning (EF) nr. 73/2009. En sådan praksis kan omfatte de strengere normer, der er omhandlet i artikel 27, stk. 7, i forordning (EF) nr. 1974/2006.

⁽¹⁾ EUT L 369 af 23.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 275 af 19.10.2007, s. 3.

⁽³⁾ EUT L 250 af 18.9.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 38 af 7.2.2009, s. 26.

⁽⁵⁾ EUT L 368 af 23.12.2006, s. 15.

Artikel 44

Særlige landbrugsaktiviteter, der resulterer i yderligere miljøfordele på landbrugsområdet

1. Medlemsstaterne tager ved fastlæggelsen af betingelserne for at yde særlig støtte til landbrugere, der udøver særlige landbrugsaktiviteter, som resulterer i yderligere miljøfordele på landbrugsområdet, jf. artikel 68, stk. 1, litra a), nr. v), i forordning (EF) nr. 73/2009, navnlig hensyn til:

- a) miljømålene i den region, hvor foranstaltningen skal gennemføres, og
- b) enhver form for støtte, der allerede er ydet inden for rammerne af andre fællesskabsstøtteinstrumenter eller andre særlige støtteforanstaltninger eller foranstaltninger finansieret ved hjælp af statsstøtte.

2. Artikel 27, stk. 2-6 og stk. 8, 9 og 13, artikel 48 og artikel 53 i forordning (EF) nr. 1974/2006 finder tilsvarende anvendelse på særlig støtte til landbrugere, der udøver særlige landbrugsaktiviteter, som resulterer i yderligere miljøfordele på landbrugsområdet.

3. For at sikre overensstemmelse med forordning (EF) nr. 73/2009 og nærværende forordning vurderer Kommissionen de særlige støtteforanstaltninger til fordel for landbrugere, der udøver særlige landbrugsaktiviteter med yderligere miljøfordele på landbrugsområdet til følge, som medlemsstaterne har foreslået og meddelt den.

Hvis Kommissionen finder, at de foreslåede foranstaltninger opfylder kravene, godkender den foranstaltningerne i henhold til artikel 68, stk. 2, litra a), nr. ii), i forordning (EF) nr. 73/2009 senest fire måneder efter modtagelsen af de oplysninger, der er fremsendt i overensstemmelse med artikel 50, stk. 3, i nærværende forordning.

Hvis Kommissionen finder, at de foreslåede foranstaltninger ikke opfylder kravene, anmoder den medlemsstaten om at omarbejde de foreslåede foranstaltninger i overensstemmelse hermed og meddele dem til Kommissionen. Den godkender foranstaltningerne, hvis den finder, at de er blevet korrekt omarbejdet.

Artikel 45

Særlige ulemper for landbrugere, der producerer mælk, oksekød, fåre- og gedekød og ris

1. Ved fastlæggelsen af betingelserne for i henhold til artikel 68, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009 at yde særlig støtte til at overvinde særlige ulemper for landbrugere,

der producerer mælk, oksekød, fåre- og gedekød og ris i økonomisk sårbare eller miljømæssigt følsomme områder, eller til økonomisk sårbare typer landbrug inden for disse sektorer definerer medlemsstaterne de økonomisk sårbare og/eller miljømæssigt følsomme områder og/eller økonomisk sårbare typer landbrug, der kan ydes støtte til, især under hensyntagen til de relevante produktionsstrukturer og -vilkår.

2. Den særlige støtte må ikke baseres på udsving i markedspriserne og må ikke sidestilles med et udligningsstøttesystem.

Artikel 46

Områder, der er omfattet af omstrukturerings- og/eller udviklingsprogrammer

1. Betingelserne for, at der kan ydes støtte gennem særlige støtteforanstaltninger i områder, der er omfattet af omstrukturerings- og/eller udviklingsprogrammer, for at sikre, at jorden ikke opgives, og/eller for at kompensere for særlige ulemper for landbrugerne i disse områder i henhold til artikel 68, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 73/2009, skal navnlig:

- a) indeholde bestemmelser om, hvordan de individuelle referenceløb til støtteberettigede landbrugere fastsættes, og
- b) indeholde bestemmelser om omstrukturerings- og/eller udviklingsprogrammerne og/eller betingelserne for godkendelse af dem.

2. Når en landbruger, der ikke ejer betalingsrettigheder, ansøger om støtte i henhold til stk. 1, kan han højst modtage et antal betalingsrettigheder svarende til det antal hektar, han disponerer over (ejer eller forpagter) på det pågældende tidspunkt.

Når en landbruger, der ejer betalingsrettigheder, ansøger om støtte i henhold til stk. 1, kan han højst modtage et antal betalingsrettigheder svarende til det antal hektar, han disponerer over, og for hvilke han ikke ejer betalingsrettigheder.

Enhedsværdien af de betalingsrettigheder, landbrugeren allerede ejer, kan forhøjes.

Værdien af hver betalingsrettighed, der modtages i overensstemmelse med dette stykke, bortset fra tredje afsnit, beregnes ved, at det individuelle referencebeløb, som medlemsstaten har fastlagt, divideres med det antal rettigheder, som er omhandlet i andet afsnit.

3. Forhøjelsen af de beløb, der ydes pr. hektar i henhold til den generelle arealbetalingsordning, som er omhandlet i artikel 131, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, fastlægges ved, at landbrugerens referencebeløb divideres med det antal støtteberettigede hektar, han anmelder med henblik på betaling i henhold til den generelle arealbetalingsordning.

4. Medlemsstaterne sikrer, at landbrugerne i områder, der er omfattet af omstrukturerings- og/eller udviklingsprogrammer, som der ydes særlig støtte til, ikke får kompensation for de særlige ulemper i henhold til andre bestemmelser i programmer med samme formål.

Artikel 47

Afgrøde-, dyre- og planteforsikring

1. Medlemsstaterne fastlægger betingelserne for kontrakter, som der kan ydes særlig støtte til i form af bidrag til afgrøde-, dyre- og planteforsikringspræmier som omhandlet i artikel 68, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 73/2009.

2. Kontrakterne skal indeholde bestemmelser om:

- a) de specifikke risici, der forsikres mod
- b) de specifikke økonomiske tab, der dækkes, og
- c) præmien, eksklusive afgifter.

3. Kontrakterne må ikke dække mere end et års produktion. I de tilfælde hvor kontraktbetingelserne dækker dele af to kalenderår, sikrer medlemsstaterne, at der ikke ydes kompensation to gange for samme kontrakt.

4. Medlemsstaterne vedtager regler for beregning af en landbrugers tilintetgjorte gennemsnitlige årlige produktion i overensstemmelse med artikel 70, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009.

5. Landbrugeren underretter hvert år medlemsstaten om nummeret på sin forsikringspolice og sender en kopi af kontrakten og bevis for, at præmien er betalt.

Artikel 48

Gensidige fonde i forbindelse med dyre- og plantesygdomme og miljøhændelser

1. De regler, der fastsættes af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 71, stk. 9, i forordning (EF) nr. 73/2009 for gensidige fonde, der er berettiget til finansielle bidrag i forbindelse med dyre- og plantesygdomme og miljøhændelser, jf. artikel 68, stk. 1, litra e), i samme forordning, skal navnlig omfatte:

- a) betingelserne for finansiering af den gensidige fond
- b) præcisering af, hvilke dyre- eller plantesygdomsudbrud eller miljøhændelser der kan udløse kompensation til landbrugere, herunder eventuelt geografisk område
- c) kriterierne for vurdering af, om en bestemt hændelse skal udløse kompensation til landbrugere
- d) metoderne til beregning af ekstraomkostninger, som udgør økonomiske tab i henhold til artikel 71, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009
- e) beregningen af de administrative omkostninger som omhandlet i artikel 71, stk. 6, i forordning (EF) nr. 73/2009

f) eventuelle begrænsninger, jf. artikel 71, stk. 7, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, af de omkostninger, der er berettiget til et finansielt bidrag

g) en procedure for godkendelse af en given gensidig fond i henhold til national ret

h) procedureregler, og

i) den overensstemmelsesrevision og revision i forbindelse med regnskabsafslutning, som den gensidige fond skal underkastes efter godkendelsen.

2. Hvis den finansielle kompensation, som den gensidige fond skal betale, stammer fra et kommercielt lån, skal det have en løbetid på mindst et og højst fem år.

3. Medlemsstaterne sørger for, at landbrugere er informeret om:

- a) alle godkendte gensidige fonde
- b) betingelserne for tilslutning til en bestemt gensidig fond, og
- c) den gensidige fonds finansieringsordninger.

Artikel 49

Finansielle bestemmelser for særlige støtteforanstaltninger

1. De beløb, der er omhandlet i artikel 69, stk. 6, litra a), i forordning (EF) nr. 73/2009, er fastsat i bilag III til nærværende forordning.

2. Ved anvendelsen af artikel 69, stk. 7, fjerde afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009 kan medlemsstaterne senest den 1. august i et hvilket som helst kalenderår fra 2010 anmode om en revision af de beløb, der er omhandlet i stk. 1 i nærværende artikel, hvis det beløb, der fremkommer ved anvendelse af den beregning, der er fastsat i artikel 69, stk. 7, første afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, for det pågældende regnskabsår afviger med mere end 20 % fra det beløb, der er fastsat i bilag III til nærværende forordning.

Ethvert revideret beløb, som Kommissionen fastsætter, finder anvendelse fra kalenderåret efter det år, hvor anmodningen blev fremsat.

AFSNIT V

MEDDELELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

KAPITEL 1

Meddelelser

Artikel 50

Meddelelse af beslutninger

1. Hvis en medlemsstat gør brug af mulighederne i artikel 28, stk. 1 og 2, artikel 38, artikel 41, stk. 25, artikel 45, stk. 1 og 3,

artikel 46, stk. 1 og 3, artikel 47, stk. 1-4, artikel 48, artikel 49, artikel 51, stk. 1, eller artikel 67 i forordning (EF) nr. 73/2009 eller artikel 11, stk. 2, i nærværende forordning, underretter den Kommissionen om den beslutning, den har truffet, idet den angiver begrundelsen for at anvende den pågældende mulighed og de objektive kriterier, der ligger til grund herfor:

- a) for beslutninger, der gælder for 2010, senest to uger:
 - i) efter datoen for nærværende forordnings ikrafttræden, eller
 - ii) efter den dato, hvor beslutningen blev truffet, hvis denne ligger senere end datoen for nærværende forordnings ikrafttræden, og
- b) senest 1. august 2010 i andre tilfælde.

Hvis en medlemsstat træffer en ny beslutning med hensyn til anvendelsen af de muligheder, der er fastsat i artikel 41, stk. 2-5, i forordning (EF) nr. 73/2009, underretter den Kommissionen herom, idet den angiver begrundelsen for beslutningen om at anvende den pågældende mulighed og de objektive kriterier, der ligger til grund herfor, senest to uger efter den dato, hvor beslutningen blev truffet.

2. Beslutter en ny medlemsstat at ophøre med at anvende den generelle arealbetalingsordning i henhold til artikel 122, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009, sender den senest den 1. august i det år, der går forud for enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår, Kommissionen nærmere oplysninger om gennemførelsen af enkeltbetalingsordningen, herunder mulighederne i henhold til artikel 55, stk. 3, artikel 57, stk. 3-6, artikel 59, stk. 3, og artikel 61 i nævnte forordning, og om de objektive kriterier, som beslutningerne blevet truffet på grundlag af.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de særlige støtteforanstaltninger, de agter at anvende, senest den 1. august i det år, der går forud for den pågældende foranstaltningens første anvendelsesår.

Oplysningerne meddeles i overensstemmelse med del A i bilag IV, undtagen for særlige støtteforanstaltninger til særlige landbrugsaktiviteter, der resulterer i yderligere miljøfordele på landbrugsområdet, hvor oplysningerne meddeles i overensstemmelse med del B i nævnte bilag.

Artikel 51

Statistik og rapporter

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen følgende elektronisk, idet de anvender den formular, som Kommissionen stiller til rådighed:

- 1) senest den 1. september i det pågældende år:
 - a) oplysninger om det samlede antal ansøgninger, der er indgivet i henhold til enkeltbetalingsordningen for det igangværende år, sammen med det tilsvarende samlede beløb for betalingsrettighederne og det samlede antal ledsagende støtteberettigede hektar; disse oplysninger angives for hver region, hvis enkeltbetalingsordningen gennemføres regionalt. I enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår baseres oplysningerne på foreløbige betalingsrettigheder
 - b) ved anvendelsen af foranstaltninger i henhold til artikel 68 i forordning (EF) nr. 73/2009 meddeler medlemsstaterne det samlede støttebeløb, der er ansøgt om for det igangværende år for hver foranstaltning og i givet fald for hver sektor
- 2) senest den 1. maj i året efter enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår de samme oplysninger som dem, der er omhandlet i stk. 1, litra a), men baseret på endelige betalingsrettigheder
- 3) senest den 15. september det følgende år:
 - a) den samlede værdi af eksisterende betalingsrettigheder, uanset om de er aktiveret eller ej i det pågældende år, og det antal hektar, der kræves for at kunne aktivere rettighederne. Disse oplysninger angives for hver rettig-hedskategori og for hver region, hvis enkeltbetalingsordningen gennemføres regionalt
 - b) endelige oplysninger om det samlede antal ansøgninger om enkeltbetaling, der er godkendt for det foregående år, og de tilsvarende samlede betalinger, der er ydet, efter anvendelse i givet fald af de foranstaltninger, der er omhandlet i henholdsvis artikel 7 og 9, artikel 11, stk. 1 og 2, artikel 21, 22 og 23 i forordning (EF) nr. 73/2009, og det samlede resterende beløb i den nationale reserve pr. 31. december i det foregående år og det samlede antal ledsagende støtteberettigede hektar; disse oplysninger angives for hver region, hvis enkeltbetalingsordningen gennemføres regionalt
 - c) i forbindelse med artikel 68 i forordning (EF) nr. 73/2009, for det foregående år, det samlede antal støttemodtagere og de betalinger, der er ydet pr. foranstaltning og i givet fald for hver af de pågældende sektorer, og
 - d) den årlige rapport, som medlemsstaterne skal forelægge Kommissionen om gennemførelsen af artikel 71 i forordning (EF) nr. 73/2009, og som skal indeholde de oplysninger, der er anført i bilag II til nærværende forordning.
- 4) senest den 1. oktober 2012 en rapport om de særlige støtteforanstaltninger, der er gennemført i 2009, 2010 og 2011, deres virkninger i forhold til deres mål og eventuelle problemer.

KAPITEL 2

Afsluttende bestemmelser

Artikel 52

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 795/2004 og (EF) nr. 639/2009 ophæves.

De anvendes dog fortsat på støtteansøgninger, der vedrører præmieperioder, som startede før den 1. januar 2010.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. oktober 2009.

Artikel 53

Ikrafttrædelse og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2010 med undtagelse af artikel 11, stk. 2, og artikel 50, stk. 1, litra a), som anvendes fra datoen for forordningens ikrafttrædelse.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

BILAG I

Liste over markafgrøder omhandlet i artikel 2, litra c)

KN-kode	Varebeskrivelse
I. KORNSORTER	
1001 10 00	Hård hvede
1001 90	Anden hvede og blandsæd end hård hvede
1002 00 00	Rug
1003 00	Byg
1004 00 00	Havre
1005	Majs
1007 00	Sorghum
1008	Boghvede, hirse og kanariefrø; andre kornsorter
0709 90 60	Sukkermais
II. OLIEHOLDIGE FRØ	
1201 00	Sojabønner
ex 1205 00	Rybsfrø
ex 1206 00 10	Solsikkefrø
III. PROTEINAFGRØDER	
0713 10	Ærter
0713 50	Hestebønner
ex 1209 29 50	Sødlupin
IV. HØR	
ex 1204 00	Oliefrø (<i>Linum usitatissimum</i> L.)
ex 5301 10 00	Hør, rå eller rødnet, til fiberproduktion (<i>Linum usitatissimum</i> L.)
V. HAMP	
ex 5302 10 00	Hamp, rå eller rødnet, til fiberproduktion (<i>Cannabis sativa</i> L.)

BILAG II

Datoer som omhandlet i artikel 11, stk. 1

Medlemsstat og region	Dato
Spanien: Castilla-La Mancha	1. juni
Spanien: Aragón, Asturias, Baleares, Cantabria, Castilla y León, Cataluña, Galicia, Madrid, Murcia, País Vasco, la Rioja og Comunidad Valenciana	1. juli
Spanien: Andalucía	1. september
Spanien: Extremadura	15. september
Spanien: Navarra	15. august
Frankrig: Aquitaine, Midi-Pyrénées og Languedoc-Roussillon	1. juli
Frankrig: Alsace, Auvergne, Bourgogne, Bretagne, Centre, Champagne-Ardenne, Corse, Franche-Comté, Île-de-France, Limousin, Lorraine, Nord-Pas-de-Calais, Basse-Normandie, Haute-Normandie, Pays-de-la-Loire (undtagen departementerne Loire-Atlantique og Vendée), Picardie, Poitou-Charentes, Provence-Alpes-Côte-d'Azur og Rhône-Alpes	15. juli
Frankrig: departementerne Loire-Atlantique og Vendée	15. oktober
Østrig	30. juni

BILAG III

Beløb omhandlet i artikel 49, stk. 1, som beregnet i henhold til artikel 69, stk. 6, litra a), i forordning (EF) nr. 73/2009

(mio. EUR)

Belgien	8,6
Danmark	15,8
Tyskland	42,6
Irland	23,9
Grækenland	74,3
Spanien	144,4
Frankrig	97,4
Italien	144,9
Luxembourg	0,8
Malta	0,1
Nederlandene	31,7
Østrig	11,9
Portugal	21,7
Finland	4,8
Slovenien	2,4
Sverige	13,9
Det Forenede Kongerige	42,8

BILAG IV

Oplysninger, der skal indgives til Kommissionen i henhold til artikel 50, stk. 3

DEL A

For alle særlige støtteforanstaltninger, undtagen foranstaltninger for særlige landbrugsaktiviteter, der resulterer i yderligere miljøfordele på landbrugsområdet, skal oplysningerne omfatte:

- a) betegnelsen på hver foranstaltning med henvisning til den relevante bestemmelse i artikel 68, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009
- b) en beskrivelse af hver foranstaltning, herunder mindst:
 - i) de berørte sektorer
 - ii) dens varighed
 - iii) dens mål
 - iv) de gældende støttebetingelser
 - v) det vejledende støtteniveau
 - vi) det samlede beløb, der er fastsat for foranstaltningen
 - vii) de oplysninger, der er nødvendige for at kunne fastlægge de dertil knyttede budgetlofter, og
 - viii) finansieringskilden
- c) enhver eksisterende foranstaltning, som anvendes inden for rammerne af andre fællesskabsstøtteordninger eller af foranstaltninger, der finansieres ved hjælp af statsstøtte, på samme område eller i samme sektor som den særlige støtteforanstaltning og i givet fald afgrænsningen mellem dem
- d) eventuelt en beskrivelse af:
 - i) de særlige typer landbrug, som er vigtige for beskyttelsen eller forbedringen af miljøet, som omhandlet i artikel 68, stk. 1, litra a), nr. i), i forordning (EF) nr. 73/2009
 - ii) de styrkede dyrevelfærdsstandarder som omhandlet i artikel 68, stk. 1, litra a), nr. iv), i forordning (EF) nr. 73/2009
 - iii) de økonomisk sårbare og/eller miljømæssigt følsomme områder og/eller økonomisk sårbare typer landbrug som omhandlet i artikel 68, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009 samt det nuværende produktionsniveau som omhandlet i artikel 68, stk. 3, i samme forordning
 - iv) omstrukturings- og/eller udviklingsprogrammerne som omhandlet i artikel 68, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 73/2009.

DEL B

For særlige støtteforanstaltninger til særlige landbrugsaktiviteter, der resulterer i yderligere miljøfordele på landbrugsområdet, skal oplysningerne omfatte:

- a) foranstaltningens betegnelse
- b) det geografiske område, foranstaltningen omfatter
- c) en beskrivelse af den foreslåede foranstaltning og de forventede miljøvirkninger i forhold til miljømæssige behov og prioriteter samt specifikke kontrollerbare mål
- d) begrundelsen for interventionen, omfanget og aktioner, indikatorer, kvantificerede mål og i givet fald støttemodtagere

- e) kriterier og administrative regler, der skal sikre, at tiltag ikke også støttes af andre fællesskabsstøtteordninger
 - f) dokumentation som omhandlet i artikel 48, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1974/2006, der giver Kommissionen mulighed for at kontrollere, om beregningerne er overensstemmende og sandsynlige
 - g) en detaljeret beskrivelse af den nationale gennemførelse af minimumskravene til brug af gødningsstoffer og plantebeskyttelsesmidler samt andre relevante obligatoriske krav som omhandlet i punkt 5.3.2.1. i del A i bilag II til forordning (EF) nr. 1974/2006
 - h) en beskrivelse af den metode og de landbrugstekniske antagelser og parametre (herunder beskrivelsen af de obligatoriske krav, jf. artikel 39, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1698/2005, som er relevante for hver type forpligtelse), der benyttes som referencepunkt for beregninger, der anvendes til at begrunde: a) ekstraomkostninger og b) indkomsttab som følge af den indgåede forpligtelse; ved denne metode skal der i givet fald tages hensyn til støtte, der ydes i henhold til forordning (EF) nr. 73/2009; i givet fald den metode, der anvendes til omregning til andre enheder i overensstemmelse med artikel 27, stk. 9, i forordning (EF) nr. 1974/2006
 - i) støttebeløb
 - j) i givet fald de oplysninger, der er omhandlet i femte og sjette led under punkt 5.3.2.1.4 i del A i bilag II til forordning (EF) nr. 1974/2006.
-

BILAG V

Oplysninger, der skal medtages i den årlige rapport om gensidige fonde som omhandlet i artikel 51, stk. 3, litra d)

Oplysningsmaterialet skal omfatte:

- a) en liste over godkendte gensidige fonde og antallet af tilsluttede landbrugere pr. fond
 - b) i givet fald de administrative omkostninger til oprettelsen af nye gensidige fonde
 - c) finansieringskilden, jf. artikel 69, stk. 6, litra a) eller c), i forordning (EF) nr. 73/2009, og i givet fald den lineære ned-sættelses og de pågældende betalingers størrelse
 - d) typen af økonomiske tab, som de enkelte godkendte fonde har ydet kompensation for, fordelt efter årsag, jf. artikel 71, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009
 - e) antallet af landbrugere, som de enkelte godkendte fonde har ydet kompensation til, fordelt efter type af økonomisk tab og efter årsag, jf. artikel 71, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009
 - f) de enkelte godkendte fondes udgifter pr. type økonomisk tab
 - g) den procentdel og det beløb, de enkelte fonde har betalt af det finansielle bidrag, der er omhandlet i artikel 71, stk. 7, i forordning (EF) nr. 73/2009, og
 - h) eventuelle erfaringer med gennemførelsen af den særlige støtteforanstaltning for gensidige fonde.
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1121/2009

af 29. oktober 2009

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår støtteordningerne for landbrugere i forordningens afsnit IV og V

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 ⁽¹⁾, særlig artikel 29, stk. 4, litra a), artikel 87, stk. 4, artikel 89, stk. 2, artikel 91, stk. 2, artikel 101, stk. 2, andet afsnit, artikel 103, stk. 1, artikel 142, litra c), e), q), og s), og artikel 147, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EF) nr. 73/2009 ophæver og afløser Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 ⁽²⁾. Gennemførelsesbestemmelserne til støtteordningerne i afsnit IV og IVa i forordning (EF) nr. 1782/2003 blev fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1973/2004 af 29. oktober 2004 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 for så vidt angår støtteordningerne i henhold til afsnit IV og IVa i nævnte forordning og anvendelse af udtagne arealer til produktion af råvarer ⁽³⁾. Forordning (EF) nr. 1973/2004 bør tilpasses de ændringer, som blev indført ved forordning (EF) nr. 73/2009, særlig ændringerne i afsnit IV og afsnit V, kapitel 2 og 4. Af klarheds- og forenklingshensyn bør forordning (EF) nr. 1973/2004 derfor ophæves og afløses af en ny forordning.
- (2) For at kunne administrere ordningerne i afsnit IV i forordning (EF) nr. 73/2009 effektivt bør de betalinger, der skal foretages i henhold til nogle af disse ordninger, begrænses

til arealer af en vis minimumsstørrelse (arealbetaling). Minimumsstørrelsen bør fastsættes under hensyntagen til den typiske bedriftsstørrelse i nogle medlemsstater eller de særlige produktionsbetingelser, der gør sig gældende.

- (3) Det bør undgås, at arealer udelukkende tilsås, for at der kan opnås ret til arealbetaling. Der bør fastsættes visse betingelser for såning og dyrkning af afgrøder, navnlig for proteinafgrøder, ris og frugt og grøntsager. Af hensyn til de forskellige dyrkningsmetoder i EF bør de lokale normer respekteres.
- (4) Der bør kun kunne indsendes én ansøgning om arealbetaling for en parcel, der dyrkes i et givet år, medmindre støtten vedrører produktion af frø. Der kan ydes arealbetaling for afgrøder, som der ydes støtte til i henhold til en ordning, som henhører under EF's struktur- eller miljøpolitik.
- (5) Hvis det areal, den mængde eller det antal dyr, der ansøges om støtte for, overstiger det fastsatte maksimum, nedsættes det areal, den mængde eller det antal dyr, som der ansøges om støtte for, ifølge støtteordningerne forholdsmæssigt det pågældende år. Der bør derfor fastsættes retningslinjer og frister for udvekslingen af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne, for at Kommissionen kan blive informeret om de arealer, mængder eller antal, som der er udbetalt støtte for.
- (6) Betingelserne for udbetalingen og beregningen af den afgrødespecifikke betaling for ris afhænger ikke blot af det eller de basisarealer, der er fastsat for hver producentmedlemsstat, jf. artikel 75 i forordning (EF) nr. 73/2009, men også af en eventuel opdeling af disse basisarealer i delbasisarealer og af de objektive kriterier, som hver enkelt medlemsstat har valgt at følge ved denne opdeling, og af betingelserne for dyrkningen af parcellerne og arealernes minimumsstørrelse. Følgelig bør der fastsættes nærmere regler for, hvordan basisarealer og delbasisarealer fastsættes, forvaltes og dyrkes.
- (7) Ifølge artikel 76 i forordning (EF) nr. 73/2009 indebærer en overskridelse af basisarealet, at den afgrødespecifikke betaling for ris nedsættes. Med henblik på beregningen af denne nedsættelse bør de kriterier, der skal tages i betragtning, og de koefficienter, der skal anvendes, fastlægges.

⁽¹⁾ EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 345 af 20.11.2004, s. 1.

- (8) For at kunne overvåge de afgrødespecifikke betalinger for ris har Kommissionen brug for visse oplysninger om dyrkningen af basisarealer og delbasisarealer. Med henblik herpå bør det fastsættes, hvilke oplysninger medlemsstaterne skal sende Kommissionen, og hvornår det skal ske.
- (9) Ifølge artikel 77 og 78 i forordning (EF) nr. 73/2009 udbetales der støtte til landbrugere, som producerer kartofler til stivelsesfremstilling i henhold til en dyrkningskontrakt og inden for den kvote, der er fastsat ved Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾. Betingelserne for ydelse af denne støtte bør derfor fastsættes, og der bør i eventuelt foretages krydshenvisninger til de eksisterende bestemmelser, der er fastsat for kvoteordningen i forordning (EF) nr. 1234/2007.
- (10) Det bør fastlægges, hvilke normer der skal gælde for sød-lupin, og hvilke test der skal anvendes til at afgøre, hvorvidt frøene i en lupinprøve er søde.
- (11) I nogle regioner bliver proteinafgrøder af agronomiske grunde traditionelt sået blandet med korn. Den deraf resulterende afgrøde består hovedsagelig af proteinplanter. Med henblik på ydelse af præmien for proteinafgrøder bør de således tilsåede arealer derfor betragtes som arealer med proteinafgrøder.
- (12) For at støtteordningen for nødder kan fungere effektivt og blive ordentligt forvaltet, bør arealstøtten ikke anvendes til finansiering af marginalbeplantninger eller enkeltstående træer. Der bør derfor fastlægges en minimumsarealstørrelse og en minimumstrætæthed for en specialiseret plantage.
- (13) Ifølge artikel 87 i forordning (EF) nr. 73/2009 kan der ydes direkte støtte til produktion af en eller flere frøarter. Støtten kan kun ydes til produktion af basisfrø eller certificeret frø, og disse produkter bør klart defineres ved henvisning til direktiverne om certificering af og handel med frø: Rådets direktiv 66/401/EØF af 14. juni 1966 om handel med frø af foderplanter ⁽²⁾, Rådets direktiv 66/402/EØF af 14. juni 1966 om handel med såsæd ⁽³⁾ og Rådets direktiv 2002/57/EF af 13. juni 2002 om handel med frø af olie- og spindplanter ⁽⁴⁾.
- (14) For at gøre det muligt at foretage kontrol bør basisfrø og certificeret frø produceres i henhold til dyrkningskontrakter eller dyrkningserklæringer, der vedlægges enkeltansøgningen, og frøfirmaer og frøavlere bør være officielt godkendt eller registreret.
- (15) I henhold til bilag XIII til forordning (EF) nr. 73/2009 betales der produktionsstøtte for basisfrø og certificeret frø af sorter af *Cannabis sativa* L. med et indhold af tetrahydrocannabinol på højst 0,2 %. For at støtte reglerne kan blive anvendt ensartet i hele EF, bør de støtteberettigede sorter af *Cannabis sativa* L. være dem, der er berettiget til direkte betalinger i henhold til artikel 39 i forordning (EF) nr. 73/2009.
- (16) Ifølge afsnit IV, kapitel 1, afdeling 6, i forordning (EF) nr. 73/2009 ydes der afgrødespecifik betaling for bomuld. Der bør fastsættes gennemførelsesbestemmelser for denne ordning. Bestemmelserne bør omfatte godkendelse af arealer til produktion af bomuld og godkendelse af sorter. Desuden bør der fastlægges et kriterium for definition af »tilsåning«. Medlemsstaternes fastsættelse af minimumsplantetætheden på disse arealer på grundlag af jordbunds- og klimaforholdene og særlige regionale forhold bør udgøre et objektivt kriterium for at fastslå, om tilsåningen er foretaget korrekt.
- (17) Medlemsstaterne bør godkende brancheorganisationer for bomuldsproduktion på grundlag af objektive kriterier som f.eks. deres størrelse og interne organisation. En brancheorganisations størrelse bør fastsættes under hensyn til, at den tilsluttede egreneringsvirksomhed skal kunne få leveret tilstrækkeligt store mængder ikke-egreneret bomuld.
- (18) For at undgå komplikationer i forbindelse med forvaltningen af støtteordningen må en producent kun være tilsluttet én brancheorganisation. Af samme årsag bør en landbruger, der er medlem af en brancheorganisation, og som giver tilsagn om at levere sin bomuldsproduktion, kun levere den til en egreneringsvirksomhed, der er medlem af samme organisation.
- (19) Støtteordningen for bomuld forudsætter, at medlemsstaterne giver deres producenter visse oplysninger om bomuldsdyrkning, bl.a. om godkendte sorter, objektive kriterier for godkendelse af arealer og minimumsplantetæthed. For at landbrugerne kan blive rettidigt underrettet, bør medlemsstaterne give dem disse oplysninger inden en bestemt dato.
- (20) Ifølge afsnit IV, kapitel 1, afdeling 8 og 9, i forordning (EF) nr. 73/2009 ydes der støtte til frugt og grøntsager på betingelse af, at der indgås en forarbejdningskontrakt. Med henblik herpå bør det kræves, at der skal indgås en kontrakt for de pågældende råvarer mellem på den ene side en godkendt første forarbejdningsvirksomhed og på den anden side en producent eller en anerkendt producentorganisation, der repræsenterer producenten, eller, når det drejer sig om overgangsbetalinger for frugt og grøntsager eller overgangsbetaling for bærfrugt, en godkendt opkøber, der repræsenterer producenten.

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EFT 125 af 11.7.1966, s. 2298/66.

⁽³⁾ EFT 125 af 11.7.1966, s. 2309/66.

⁽⁴⁾ EFT L 193 af 20.7.2002, s. 74.

- (21) For at sikre, at de råvarer, som der ydes overgangsbetaling for, det være sig frugt og grøntsager eller bærfrugt, også forarbejdes, bør der indføres en ordning for godkendelse af første forarbejdningsvirksomheder og opkøbere. De godkendte erhvervsdrivende skal overholde nogle mindstekrav, og der vil, hvis de ikke overholder deres forpligtelser, blive iværksat sanktioner over for dem i henhold til regler, som de nationale myndigheder skal fastsætte.
- (22) Medlemsstaterne bør for at kunne forvalte rammebeløbet til overgangsbetalingerne for frugt og grøntsager korrekt fastsætte den vejledende støtte pr. hektar tidligt på året og den endelige støtte pr. hektar inden udbetalingstidsrummet.
- (23) Kriterierne for berettigelse til fære- og gedepremier, jf. afsnit IV, kapitel 1, afdeling 10, i forordning (EF) nr. 73/2009, og navnlig de dermed forbundne betingelser bør fastsættes.
- (24) I henhold til artikel 101, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009 ydes der præmie til gedekødsproducenter i bestemte områder af EF. De pågældende områder bør derfor fastlægges efter kriterierne i nævnte bestemmelse.
- (25) Ifølge artikel 102, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 kan landbrugere, hvis bedrift for mindst 50 % af det udnyttede landbrugsareals vedkommende er beliggende i ugunstigt stillede områder, få udbetalt en tillægspræmie. I artikel 101, stk. 2, henvises der til de særlige geografiske områder, hvor gedekødsproducenterne opfylder betingelserne for at kunne opnå gedepremie. Det bør fastsættes, at landbrugere, der opfylder disse kriterier, skal afgive en erklæring som dokumentation for, at mindst halvdelen af deres udnyttede landbrugsareal er beliggende i ugunstigt stillede områder eller i områder, hvor der kan opnås gedepremie.
- (26) For at kunne kontrollere, om der udbetales den korrekte moderfårspræmie, bør medlemsstaterne udarbejde en fortegnelse over landbrugere, der afsætter færemælk eller færemælksprodukter.
- (27) Med henblik på gennemførelsen af ordningen med individuelle lofter i henhold til artikel 104, 105 og 106 i forordning (EF) nr. 73/2009 kan de eksisterende administrative bestemmelser fortsat anvendes, navnlig hvad angår udnyttelsen af gratis opnåede præmierettigheder, udnyttelsen af normale rettigheder, herunder minimumsudnyttelse, midlertidig og endelig overdragelse af rettigheder, meddelelse om ændringer af det individuelle loft og overdragelse af rettigheder via den nationale reserve. Nogle af disse bestemmelser er specifikke bestemmelser for behørigt begrundede undtagelsestilfælde, fx for så vidt angår udnyttelsen af rettigheder, mindre landbrugeres og landbrugeres deltagelse i ekstensiveringsprogrammer og førtidspensioneringsordninger, og for så vidt angår overdragelse, arv af præmierettigheder og tilfældet med landbrugere, der kun udnytter offentlige eller fælles arealer til græsning.
- (28) Det påhviler Kommissionen at overvåge de nye ordninger, og den bør derfor have de fornødne oplysninger fra medlemsstaterne om gennemførelsen af præmiebestemmelserne.
- (29) Der bør i givet fald sendes detaljerede oplysninger til Kommissionen om de nationale bestemmelser om tillægsbetalinger og gennemførelsen heraf.
- (30) Afsnit IV, kapitel 1, afdeling 11, i forordning (EF) nr. 73/2009 indeholder bestemmelser om betalinger for oksekød. Kriterierne herfor og navnlig betingelserne for ydelse af disse betalinger bør fastsættes.
- (31) Det bør fastsættes, at det administrative dokument, der er fastsat i artikel 110, stk. 3, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009, skal udfærdiges og udstedes på nationalt plan. For at der kan tages hensyn til de særlige forvaltnings- og kontrolvilkår i medlemsstaterne, bør det administrative dokument kunne udformes på forskellige måder.
- (32) Ifølge artikel 110, stk. 3, litra a), og artikel 116, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 skal dyrene skal være holdt på bedriften i en bestemt periode, for at der kan ydes særlig præmie og slagtepræmie. Nævnte periode bør derfor defineres og fastlægges.
- (33) Betingelserne for ydelse af den særlige præmie ved slagting bør stemme overens med betingelserne for ydelse af slagtepræmien. Det bør specificeres, hvilke typer dokumenter der skal følge dyret indtil slagting, forsendelse eller eksport. For at der kan tages hensyn til den særlige måde, hvorpå der ydes præmie ved slagting, bør aldersbetingelserne for stude samt slagtekroppens præsentation for voksent kvæg fastsættes.
- (34) Begrebet ammeko, jf. artikel 111 i forordning (EF) nr. 73/2009, bør defineres. I den forbindelse bør der anvendes de samme racer som omhandlet i Kommissionens forordning (EF) nr. 2342/1999 af 28. oktober 1999 om gennemførelsesbestemmelser for Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 om den fælles markedsordning for oksekød, for så vidt angår præmieordningerne ⁽¹⁾. Desuden kan de eksisterende hovedkrav fortsat anvendes, navnlig hvad angår den gennemsnitlige mælkeydelse og den supplerende nationale præmie.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 4.11.1999, s. 30.

- (35) De eksisterende administrative bestemmelser kan fortsat anvendes, navnlig med hensyn til de individuelle lofter, meddelelserne om de individuelle lofter og den nationale reserve, de gratis opnåede rettigheder, udnyttelsen af rettigheder, midlertidig og endelig overdragelse af rettigheder og overdragelser via den nationale reserve.
- (36) Kommissionen bør på grundlag af de foreliggende oplysninger afgøre, hvilke medlemsstater der opfylder betingelserne for at anvende den særlige ordning, der er fastsat i artikel 115 i forordning (EF) nr. 73/2009. De særlige forudsætninger for ydelse af præmien bør fastlægges.
- (37) Der bør fastsættes særlige bestemmelser for anvendelsen af reglerne om varighed, datoer og frister, hvad angår den periode, hvori dyrene skal være holdt på bedriften.
- (38) For at opnå en forenkling bør støtteansøgningen vedrørende »husdyr« som fastsat i det integrerede system betragtes som en ansøgning om slagtepræmien, for så vidt den omfatter alle de elementer, der berettiger til udbetaling af præmien, og dyret slagtes i den samme medlemsstat eller i en anden medlemsstat eller eksporteres.
- (39) Det bør være muligt at anvende den elektroniske database, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97 ⁽¹⁾ for at lette forvaltningen af slagtepræmien, forudsat at databasen ifølge medlemsstaten giver behørig garanti for, at de data, den indeholder, er tilstrækkeligt nøjagtige til at kunne anvendes i forbindelse med udbetaling af præmier.
- (40) Slagtepræmien for kalve er betinget af, at der overholdes en maksimumsvægt. For slagtekroppen bør der derfor fastsættes en standardpræsentation, som denne maksimumsvægt gælder for.
- (41) For at landbrugerne kan modtage betalinger hurtigst muligt, bør der fastsættes bestemmelser om udbetaling af forskud. Under hensyntagen til de nationale eller regionale lofter bør det dog sikres, at forskuddet ikke overstiger den endelige betaling. Medlemsstaterne bør derfor have mulighed for at nedsætte forskuddet i forbindelse med de præmieordninger, der er underlagt nævnte lofter.
- (42) Der bør fastsættes en dato, der er bestemmende for de forhold, der skal tages i betragtning ved anvendelsen af den særlige præmieordning og ammekopræmieordningen.
- For at sikre en effektiv og konsekvent forvaltning bør denne dato normalt være datoen for ansøgningens indgivelse. For den særlige præmie, der udbetales ved slagting, bør der dog fastsættes særlige bestemmelser, så det undgås, at producenterne foretager overførsler fra det ene år til det andet for at opnå en større præmie. For slagtepræmiens vedkommende er slagte- eller eksportdatoen en bedre indikation for, om de pågældende transaktioner rent faktisk er blevet gennemført.
- (43) I henhold til artikel 124, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009 og for at undgå forvaltning af et stort antal ansøgninger, der ville indebære meget lave betalinger pr. bedrift, har Bulgarien, Tjekkiet, Estland, Letland, Litauen, Ungarn, Polen, Rumænien og Slovakiet anmodet om tilladelse til at fastsætte det støtteberettigede minimums-areal pr. bedrift til mere end 0,3 ha.
- (44) De nye medlemsstater, jf. artikel 2, litra g), i forordning (EF) nr. 73/2009, der anvender den generelle arealbetalingsordning, har anslået, hvor stor en del af deres udnyttede landbrugsareal der var holdt i god landbrugs- og miljømæssig stand pr. 30. juni 2003, og har foreslået at tilpasse det i overensstemmelse med det støtteberettigede minimums-areal pr. bedrift.
- (45) Ifølge artikel 132 i forordning (EF) nr. 73/2009 har de nye medlemsstater mulighed for at supplere den direkte støtte til landbrugerne, forudsat at Kommissionen giver sin tilladelse. De almindelige regler for anvendelsen af denne mulighed bør fastlægges.
- (46) Under hensyntagen til de særlige bestemmelser om støtte til energiafgrøder i afsnit IV, kapitel 5, og jordudtagningsordningen i afsnit IV, kapitel 10, i forordning (EF) nr. 1782/2003, især i forbindelse med flerårige afgrøder, og for at undgå at pålægge landbrugerne og forarbejdningsvirksomhederne en unødigt administrativ byrde efter ophævelsen af denne støtte bør der fastsættes overgangsbestemmelser, for at afskaffelsen kan forløbe glat, og opkøbernes og forarbejdningsvirksomhedernes sikkerhedsstillelser kan blive frigivet.
- (47) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Direkte Betalinger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE OG ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes der gennemførelsesbestemmelser til følgende støtteordninger, som er fastsat i afsnit IV, kapitel 1, i forordning (EF) nr. 73/2009:

⁽¹⁾ EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1.

- a) afgrødespecifik betaling for ris omhandlet i kapitlets afdeling 1
- b) støtte til producenter af stivelseskartofler omhandlet i kapitlets afdeling 2
- c) præmie for proteinafgrøder omhandlet i kapitlets afdeling 3
- d) arealbetaling for nødder omhandlet i kapitlets afdeling 4
- e) støtte til frø omhandlet i kapitlets afdeling 5
- f) afgrødespecifik betaling for bomuld omhandlet i kapitlets afdeling 6
- g) overgangsbetalinger for frugt og grøntsager og overgangsbetaling for bærfrugt omhandlet i kapitlets afdeling 8 og 9
- h) præmier i fåre- og gedekødssektoren omhandlet i kapitlets afdeling 10
- i) betalinger for oksekød omhandlet i kapitlets afdeling 11.

2. Ved denne forordning fastsættes der gennemførelsesbestemmelser til følgende støtteordninger, som er fastsat i afsnit V i forordning (EF) nr. 73/2009:

- a) den generelle arealbetalingsordning omhandlet i afsnittets kapitel 2
- b) supplerende nationale direkte betalinger omhandlet i afsnittets kapitel 4.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning anvendes definitionerne i artikel 2 i forordning (EF) nr. 73/2009, artikel 2 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1120/2009 ⁽¹⁾ og artikel 2 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1122/2009 ⁽²⁾.

Navnlig finder definitionen af lavskov med kort omdriftstid i artikel 2, litra n), i forordning (EF) nr. 1120/2009 tilsvarende anvendelse i forbindelse med den generelle arealbetalingsordning.

Artikel 3

Kumulering af arealbetalinger

I et givet år må der for en dyrket parcel ikke indsendes mere end én ansøgning om arealbetaling, jf. bilag I til forordning (EF) nr. 73/2009.

⁽¹⁾ Se side 1 i denne EUT.

⁽²⁾ Se side 65 i denne EUT.

Artikel 4

Meddelelser om landbrugeres ansøgninger og om betalinger

1. Medlemsstaterne sender elektronisk Kommissionen oplysninger om følgende ved hjælp af den formular, Kommissionen har stillet til deres rådighed:

- a) senest den 1. september det pågældende år:
 - i) det samlede areal, som der er ansøgt om støtte for i forbindelse med:
 - den afgrødespecifikke betaling for ris, jf. artikel 73 i forordning (EF) nr. 73/2009
 - præmien for proteinafgrøder, jf. artikel 79 i forordning (EF) nr. 73/2009
 - arealbetalingen for nødder, jf. artikel 82 i forordning (EF) nr. 73/2009, opdelt på de forskellige arter af nøddetræer
 - den afgrødespecifikke betaling for bomuld, jf. artikel 88 i forordning (EF) nr. 73/2009
 - den generelle arealbetalingsordning, jf. artikel 122 i forordning (EF) nr. 73/2009
 - ii) det samlede antal ansøgninger om fåre- og gedepremier, jf. artikel 99 i forordning (EF) nr. 73/2009, opdelt på moderfår og -geder og efter præmietyper
- b) senest den 15. oktober det pågældende år det samlede fastslåede areal i forbindelse med præmien for proteinafgrøder, jf. artikel 79 i forordning (EF) nr. 73/2009
- c) senest den 31. januar det følgende år:
 - i) det samlede fastslåede areal, der er anvendt til beregning af nedsættelseskoefficienten, for så vidt angår:
 - den afgrødespecifikke betaling for ris, jf. artikel 73 i forordning (EF) nr. 73/2009, opdelt på basis- og delbasisarealer
 - arealbetalingen for nødder, jf. artikel 82 i forordning (EF) nr. 73/2009, opdelt på de forskellige arter af nøddetræer
 - den afgrødespecifikke betaling for bomuld, jf. artikel 88 i forordning (EF) nr. 73/2009

- den generelle arealbetalingsordning, jf. artikel 122 i forordning (EF) nr. 73/2009
 - ii) det samlede antal handyr, som der er ansøgt om særlig præmie for, jf. artikel 110 i forordning (EF) nr. 73/2009, opdelt efter aldersgruppe og dyretype (tyre eller stude)
 - iii) det samlede antal køer, som der er ansøgt om ammekopræmie for, jf. artikel 111 i forordning (EF) nr. 73/2009, opdelt efter de ordninger, der er omhandlet i artikel 111, stk. 2, litra a) og b), i samme forordning
 - d) senest den 1. marts det følgende år det samlede antal dyr, som der er ansøgt om slagtepræmie for, jf. artikel 116 i forordning (EF) nr. 73/2009, med angivelse af, om dyrene er slagtet eller eksporteret, opdelt efter dyretype (kalve, voksne kvæg)
 - e) senest den 31. juli det følgende år den samlede mængde frø, som der reelt er betalt støtte for, jf. artikel 87 i forordning (EF) nr. 73/2009, opdelt efter frøart, jf. bilag XIII til forordning (EF) nr. 73/2009.
2. I de meddelelser, der er nævnt i stk. 1, udtrykkes arealerne i hektar med to decimaler, mens mængderne udtrykkes i tons med tre decimaler.
3. Sker der ændringer i de oplysninger, som det er obligatorisk at meddele i henhold til stk. 1, især som følge af kontrol eller korrektioner eller forbedringer af tidligere tal, skal Kommissionen have tilsendt de ajourførte oplysninger senest en måned efter, at ændringerne er sket.

AFSNIT II

SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR AFSNIT IV I FORORDNING (EF) nr. 73/2009

KAPITEL 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 5

Særlige krav for så vidt angår minimumsarealer, såning og dyrkning

1. Den afgrødespecifikke betaling for ris, præmien for proteinafgrøder, støtten til frø og betalingerne for frugt og grøntsager, jf. artikel 1, stk. 1, litra a), c), e) og g), ydes for hver afgrødetype kun for de arealer, der er omfattet af en ansøgning vedrørende mindst 0,3 ha. Desuden må hver dyrket parcels størrelse ikke være mindre end den minimumsstørrelse, som medlemsstaten har fastsat inden for den grænse, der er fastsat i artikel 13, stk. 9, i forordning (EF) nr. 1122/2009.

For Maltas vedkommende ydes de direkte betalinger, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), c), e) og g), for hver afgrødetype kun for de arealer, der er omfattet af en ansøgning vedrørende mindst 0,1 ha, idet hver dyrket parcels størrelse ikke må være mindre end den minimumsstørrelse, som medlemsstaten har fastlagt inden for den grænse, der er fastsat i artikel 13, stk. 9, i forordning (EF) nr. 1122/2009.

For Grækenlands vedkommende ydes overgangsbetalingerne for frugt og grøntsager, jf. artikel 1, stk. 1, litra g), for hver afgrødetype kun for de arealer, der er omfattet af en ansøgning vedrørende mindst 0,1 ha, idet hver dyrket parcels størrelse ikke må være mindre end den minimumsstørrelse, som medlemsstaten har fastlagt inden for den grænse, der er fastsat i artikel 13, stk. 9, i forordning (EF) nr. 1122/2009.

For Bulgariens, Letlands, Ungarns og Polens vedkommende ydes overgangsbetalingerne for bærfrugt, jf. artikel 1, stk. 1, litra g), for hver afgrødetype kun for de arealer, der er omfattet af en ansøgning vedrørende mindst 0,1 ha, idet hver dyrket parcels størrelse ikke må være mindre end den minimumsstørrelse, som medlemsstaten har fastlagt inden for den grænse, der er fastsat i artikel 13, stk. 9, i forordning (EF) nr. 1122/2009.

2. En parcel, skal for at kunne komme i betragtning til arealbetaling, jf. artikel 1, stk. 1, litra d), have en minimumsstørrelse på 0,10 ha. Medlemsstaterne kan dog efter objektive kriterier fastsætte en højere minimumsarealstørrelse for at tage hensyn til de pågældende arealers særlige karakteristika.

3. Den afgrødespecifikke betaling for ris, præmien for proteinafgrøder og betalingerne for frugt og grøntsager, jf. artikel 1, stk. 1, litra a), c), og g), ydes kun for fuldt tilsæede eller beplantede arealer, hvor alle normale dyrkningsbetingelser er blevet respekteret i overensstemmelse med lokale normer.

Artikel 6

Nedsættelseskoefficienter

Koefficienten for nedsættelse af arealet i de tilfælde, der er nævnt i artikel 76, artikel 81, stk. 2, og artikel 84 i forordning (EF) nr. 73/2009, fastsættes, før betalingerne ydes til landbrugerne, og senest den 31. januar det følgende år på grundlag af de oplysninger, der er meddelt i henhold til artikel 4, stk. 1, litra b) og c), i nærværende forordning.

KAPITEL 2

Afgrødespecifik betaling for ris

Artikel 7

Frister for såning

For at komme i betragtning til den afgrødespecifikke betaling for ris skal det anmeldte areal tilså senest:

- a) den 30. juni forud for den pågældende høst i Frankrig, Italien, Portugal og Spanien

- b) den 31. maj i de øvrige producentmedlemsstater, der er nævnt i artikel 74, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009.

Artikel 8

Nedsættelseskoefficient

Nedsættelseskoefficienten for den afgrødespecifikke betaling for ris, der er nævnt i artikel 76 i forordning (EF) nr. 73/2009, beregnes i henhold til bilag I til nærværende forordning.

Artikel 9

Meddelelser

Medlemsstaterne kan årligt ændre opdelingen af deres basisareal eller basisarealer i delbasisarealer, jf. artikel 75 i forordning (EF) nr. 73/2009, og de objektive kriterier, som disse opdelinger er baseret på. De underretter Kommissionen herom senest den 15. maj forud for den pågældende høst.

KAPITEL 3

Støtte til producenter af stivelseskartofler

Artikel 10

Støtteberettigelse

Støtten til stivelseskartofler, jf. artikel 77 i forordning (EF) nr. 73/2009, ydes til kartofler, der er omfattet af en dyrkningskontrakt som omhandlet i artikel 3 i Kommissionens forordning (EF) nr. 571/2009 ⁽¹⁾, på grundlag af kartoflernes nettovægt, bestemt efter en af de metoder, der er beskrevet i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 2235/2003 ⁽²⁾, og de leverede kartoflers stivelsesindhold, i overensstemmelse med satserne i bilag II til nævnte forordning.

Der ydes ingen støtte til stivelseskartofler for kartofler, hvis stivelsesindhold er på under 13 %, medmindre artikel 5, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 571/2009 finder anvendelse.

Artikel 11

Minimumspris

Støtten til stivelseskartofler er betinget af, at der fremlægges dokumentation for, at der er betalt en pris frit fabrik, som mindst svarer til den, der er nævnt i artikel 95a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1234/2007, i overensstemmelse med de satser, der er fastsat i bilag II til forordning (EF) nr. 2235/2003.

Artikel 10, stk. 2, i forordning (EF) nr. 571/2009 finder anvendelse.

⁽¹⁾ EUT L 171 af 1.7.2009, s. 6.

⁽²⁾ EUT L 339 af 24.12.2003, s. 36.

Artikel 12

Betaling

1. Medmindre andet følger af artikel 29 i forordning (EF) nr. 73/2009, udbetales støtten til kartoffelstivelse til landbrugerne af den medlemsstat, på hvis område den bedrift, der leverer kartoflerne med henblik på produktion af kartoffelstivelse, er beliggende, for alle de mængder, der i produktionsåret er leveret til stivelsesfabrikanten, senest fire måneder efter den dato, hvor den dokumentation, der er nævnt i artikel 11 i nærværende forordning, blev fremlagt, såfremt betingelserne i artikel 10 i nærværende forordning er opfyldt.

2. Medlemsstaterne kan fra den 1. december i produktionsåret yde forskud baseret på de delmængder stivelseskartofler, som landbrugerne har leveret til stivelsesfabrikanten i det pågældende produktionsår. Hvert forskud udbetales for den leverede mængde stivelseskartofler, som der er forelagt dokumentation for i henhold til artikel 11, og som betingelserne i artikel 10 er opfyldt for.

KAPITEL 4

Præmie for proteinafgrøder

Artikel 13

Sødlupiner

I forbindelse med præmien for proteinafgrøder, jf. afsnit IV, kapitel 1, afdeling 3, i forordning (EF) nr. 73/2009, forstås ved »sødlupiner« de lupinsorter, der giver frø, som ikke indeholder over 5 % bitre frø. Indholdet af bitre frø beregnes ved hjælp af testen i bilag II til nærværende forordning.

Artikel 14

Blanding af korn og proteinafgrøder

I regioner, hvor proteinafgrøder traditionelt sås blandet med korn, betales præmien for proteinafgrøder efter anmodning herom fra ansøgeren, hvis han over for den pågældende medlemsstats ansvarlige myndigheder kan godtgøre, at proteinafgrøderne er fremherskende i blandingen.

KAPITEL 5

Arealbetaling for nødder

Artikel 15

Betingelser for betaling af EF-støtte

1. For at komme i betragtning til arealbetaling som fastsat i artikel 82 i forordning (EF) nr. 73/2009 skal landbrugsparceller, der er tilplantet med nøddetræer, opfylde betingelserne i stk. 2 og 3 i nærværende artikel på den dato, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1122/2009.

Når det gælder en parcel, hvor der dyrkes forskellige arter af nødder, og når støtten differentieres alt efter, hvilken art der er tale om, er berettigelsen til støtte betinget af, at der mindst er det antal træer pr. hektar, som er fastsat i stk. 2 i nærværende artikel, for mindst en nøddeart.

2. Antallet af nøddetræer pr. ha skal være mindst:

- i) 125 for hasselnødder
- ii) 50 for mandler
- iii) 50 for valnødder
- iv) 50 for pistacienødder
- v) 30 for johannesbrød.

Medlemsstaterne kan dog efter objektive kriterier fastsætte en højere minimumstrætæthed for at tage hensyn til de pågældende produktioners særlige karakteristika.

3. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, andet afsnit, ydes den støtte, der gælder for den art, som støttebetingelserne er opfyldt for, og som er sat til det højeste beløb.

Artikel 16

Betingelser, der skal opfyldes for at komme i betragtning til national støtte

Artikel 15 i nærværende forordning anvendes på den nationale støtte, der er nævnt i artikel 86 og 120 i forordning (EF) nr. 73/2009.

Medmindre andet følger af artikel 86 i forordning (EF) nr. 73/2009, kan en medlemsstat opstille yderligere kriterier for støtteberettigelse, forudsat at disse kriterier er i overensstemmelse med støtteordningens mål for miljøet og landdistrikterne og på det samfundsmæssige og økonomiske område og ikke medfører forskelsbehandling af producenterne. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at kontrollere, at landbrugerne overholder disse kriterier for støtteberettigelse.

Artikel 17

Meddelelser

1. Medlemsstaterne giver inden den ansøgningsfrist, som medlemsstaterne fastsætter i henhold til artikel 11 i forordning (EF) nr. 1122/2009, Kommissionen meddelelse om følgende:

- a) senest den 31. marts: fastsættelsen af en højere minimumstrætæthed og kriterierne herfor, jf. artikel 15, stk. 2, i nærværende forordning, og de yderligere kriterier, der er nævnt i artikel 16

- b) senest den 15. maj: arealbetalingens størrelse pr. produkt og/eller det ændrede nationale garantiareal (NGA), hvis medlemsstaten differentierer støtten i henhold til artikel 82, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009.

2. Eventuelle ændringer af de oplysninger, der skal meddeles Kommissionen i henhold til stk. 1, gælder fra det følgende år og meddeles Kommissionen af den pågældende medlemsstat sammen med de objektive kriterier, der ligger til grund for ændringen.

KAPITEL 6

Støtte til frø

Artikel 18

Certificering af frø

Støtten til frø, jf. artikel 87 i forordning (EF) nr. 73/2009, ydes i henhold til artikel 19 til 23 i nærværende forordning for produktion af basisfrø og officielt certificeret frø som defineret i direktiv 66/401/EØF, 66/402/EØF og 2002/57/EF, der opfylder normerne og betingelserne i nævnte direktiver.

Artikel 19

Produktion af frø

1. Frøet skal:

- a) enten være produceret i henhold til en dyrkningskontrakt, som er indgået mellem et frøfirma eller en avler og en frøproducent
- b) eller direkte være produceret af frøfirmaet eller avleren, idet denne produktion attesteres ved en dyrkningserklæring.

2. De frøfirmaer og avlere, der er nævnt i stk. 1, skal være godkendt eller registreret af medlemsstaterne. En medlemsstats godkendelse eller registrering gælder i hele EF.

3. Et frøfirma eller en avler, der formerer eller lader formere frø i en anden medlemsstat end den, hvor godkendelsen eller registreringen, jf. stk. 2, har fundet sted, skal efter anmodning herom give sidstnævnte medlemsstats ansvarlige myndigheder alle nødvendige oplysninger med henblik på kontrol af støtteberettigelsen.

Artikel 20

Støtteberettigelse på en medlemsstats område

Hver medlemsstat yder kun støtte for frø, der er høstet på dens område i løbet af det kalenderår, hvor produktionsåret, som støtten er fastsat for, begynder.

Støtten ydes til alle frøproducenter på betingelser, der sikrer lige behandling af støttemodtagerne, uanset hvor de er etableret i EF.

Artikel 21

Handel med frø

Der ydes kun støtte på betingelse af, at støttemodtageren har afsat frøet til såning senest den 15. juni året efter høsten. Ved »afsat« forstås lagerført, frembudt eller udbudt til salg, salg eller levering til en anden person.

Artikel 22

Forskud

Medlemsstaterne kan fra den 1. december det år, som støtten ydes for, udbetale forskud til frøproducenterne. Denne betaling skal være proportional med den mængde frø, der allerede er afsat til såning, jf. artikel 21, forudsat at samtlige betingelser i dette kapitel er opfyldt.

Artikel 23

Hampesorter

De hampesorter (*Cannabis sativa* L.), der er berettiget til støtte i henhold til artikel 87, stk. 4, i forordning (EF) nr. 73/2009, er de sorter, der er nævnt i artikel 10 i forordning (EF) nr. 1120/2009.

KAPITEL 7

Afgrødespecifik betaling for bomuld

Artikel 24

Godkendelse af landbrugsarealer til produktion af bomuld

Medlemsstaterne fastlægger de objektive kriterier, på grundlag af hvilke arealerne godkendes til den afgrødespecifikke betaling for bomuld, der er fastsat i artikel 88 i forordning (EF) nr. 73/2009.

Kriterierne baseres på et eller flere af følgende elementer:

- de økonomiske forhold i landbruget i regionerne med betydelig bomuldsproduktion
- de pågældende arealers jordbunds- og klimaforhold
- forvaltningen af vand til kunstvanding
- omdrift og dyrkningsmetoder, der kan bidrage til at beskytte miljøet.

Artikel 25

Godkendelse af sorter til såning

Medlemsstaterne godkender de sorter, der er registreret i den fælles sortsliste over landbrugsplantearter, og som er tilpasset markedets behov.

Artikel 26

Betingelser for støtteberettigelse

De arealer, der er nævnt i artikel 89, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, betragtes som tilsået, når der er opnået en minimumsplantetæthed, som fastsættes af medlemsstaten på grundlag af jordbunds- og klimaforholdene og eventuelt særlige regionale forhold.

Artikel 27

Dyrkningspraksis

Medlemsstaterne bemyndiges til at fastsætte særlige regler for den dyrkningspraksis, der er nødvendig til afgrødepleje og høst under normale vækstbetingelser.

Artikel 28

Godkendelse af brancheorganisationer

1. Hvert år godkender medlemsstaterne inden den 31. december med henblik på det følgende års såning enhver brancheorganisation for bomuldsproduktion, der ansøger herom, og som:

- ifølge medlemsstaten dækker et samlet areal på mindst 4 000 ha og opfylder de godkendelseskriterier, der er fastsat i artikel 24, og omfatter mindst én egneringsvirksomhed
- har fastlagt interne driftsmæssige regler for bl.a. betingelser for medlemskab og medlemsbidrag i overensstemmelse med medlemsstatens og EF's forskrifter.

2. Fastslås det, at en godkendt brancheorganisation ikke overholder godkendelseskriterierne i stk. 1, inddrager medlemsstaten godkendelsen, medmindre der træffes foranstaltninger til at overholde kriterierne inden for et rimeligt tidsrum. Planlægges det at inddrage godkendelsen, underretter medlemsstaten brancheorganisationen herom og begrundet hvorfor. Medlemsstaten giver brancheorganisationen mulighed for at fremsætte sine bemærkninger inden for en bestemt frist. Inddrages godkendelsen, sørger medlemsstaten for, at der iværksættes passende sanktioner.

Landbrugere, der er medlem af en godkendt brancheorganisation, hvis godkendelse inddrages i henhold til første afsnit i dette stykke, mister retten til den forhøjede støtte, jf. artikel 92, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009.

Artikel 29

Producenternes forpligtelser

1. En producent må ikke være medlem af mere end én brancheorganisation.
2. En producent, der er medlem af en brancheorganisation, har pligt til at levere den producerede bomuld til en egréneringsvirksomhed, der er medlem af samme organisation.
3. Producenternes medlemskab af en godkendt brancheorganisation skal være frivilligt.

Artikel 30

Meddelelser til producenterne

1. Medlemsstaterne giver inden den 31. januar det pågældende år bomuldsproducenterne meddelelse om:
 - a) godkendte sorter; dog skal producenterne have meddelelse om de sorter, der godkendes efter denne dato i henhold til artikel 25, inden den 15. marts samme år
 - b) kriterierne for godkendelse af arealer
 - c) den minimumsplantetæthed, der er nævnt i artikel 26
 - d) den krævede dyrkningspraksis.
2. Trækkes godkendelsen af en sort tilbage, underretter medlemsstaterne senest den 31. januar producenterne herom med henblik på det følgende års såning.

KAPITEL 8

Overgangsbetalinger for frugt og grøntsager og overgangsbetaling for bærfrugt

Artikel 31

Definitioner

I dette kapitel forstås ved:

- a) »ansøger«: en landbruger, der dyrker de arealer, som er omhandlet i artikel 96 og 98 i forordning (EF) nr. 73/2009, for at opnå den støtte, der er nævnt i disse artikler
- b) »støtte«: den overgangsbetaling for frugt og grøntsager, der er omhandlet i artikel 96 i forordning (EF) nr. 73/2009, eller den overgangsbetaling for bærfrugt, der er omhandlet i artikel 98 i nævnte forordning

- c) »første forarbejdningsvirksomhed«: en bruger af landbrugsråvarer som omhandlet i artikel 96 og 98 i forordning (EF) nr. 73/2009, som foretager den første forarbejdning for at opnå et eller flere af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra j), i forordning (EF) nr. 1234/2007
- d) »opkøber«: en person, der indgår kontrakt med en ansøger, jf. litra a), og som for egen regning køber mindst et af de produkter, der er nævnt i artikel 54, stk. 2, fjerde afsnit, eller artikel 98, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009
- e) »anerkendt producentorganisation«: en juridisk person eller klart defineret del af en juridisk person, som overholder kravene i artikel 122, artikel 125a, stk. 1, og artikel 125b, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1234/2007, og som er anerkendt af den pågældende medlemsstat i henhold til artikel 125b i nævnte forordning, og producentsammenslutninger, der er anerkendt i henhold til artikel 125e og 103a i nævnte forordning.

Artikel 32

Kontrakt

1. Medmindre medlemsstaterne gør brug af muligheden i artikel 97, stk. 4, i forordning (EF) nr. 73/2009, indgås den forarbejdningskontrakt, der er omhandlet i artikel 97, stk. 3, og artikel 98, stk. 2, i nævnte forordning, mellem på den ene side en godkendt første forarbejdningsvirksomhed, jf. artikel 33, og på den anden side en ansøger eller en anerkendt producentorganisation, der repræsenterer ansøgeren, eller en godkendt opkøber, jf. artikel 33, der repræsenterer ansøgeren.

Når den anerkendte producentorganisation også optræder som godkendt første forarbejdningsvirksomhed, kan kontrakten have form af et leveringstilsagn.

2. Kontrakten eller leveringstilsagnet skal mindst indeholde oplysning om følgende:

- a) navn og adresse på kontrahenterne eller den, der har afgivet leveringstilsagnet
- b) de pågældende arter og det areal, der er tilplantet med hver art
- c) eventuelt et tilsagn fra ansøgeren om til den første forarbejdningsvirksomhed at levere hele den høstede mængde eller minimumsmængder fastlagt af medlemsstaterne.

I de tilfælde, hvor kontrakten indgås mellem en godkendt første forarbejdningsvirksomhed og en anerkendt producentorganisation eller en godkendt opkøber, der repræsenterer ansøgeren, skal kontrakten også specificere de pågældende ansøgers navne og adresser, jf. litra a), samt arterne og det tilplantede areal, jf. litra b), for hver enkelt ansøger.

Artikel 33

Godkendelse af første forarbejdningsvirksomheder og opkøbere

1. Med henblik på anvendelsen af dette kapitel indfører medlemsstaterne en ordning for godkendelse af første forarbejdningsvirksomheder og opkøbere på deres eget område. De fastsætter navnlig godkendelsesbetingelser, der mindst sikrer:

- a) at de godkendte første forarbejdningsvirksomheder og opkøbere har administrativ kapacitet til at administrere de kontrakter, der er omhandlet i artikel 32
- b) at de godkendte første forarbejdningsvirksomheder har den fornødne produktionskapacitet.

2. Medlemsstaterne indfører en procedure for kontrol af godkendelsen.

3. Godkendelser, der er givet i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 ⁽¹⁾, forordning (EF) nr. 2202/96 ⁽²⁾ og (EF) nr. 1234/2007, er fortsat gyldige i forbindelse med dette kapitel.

4. Hvis det konstateres, at en godkendt første forarbejdningsvirksomhed eller opkøber ikke har overholdt forpligtelserne i dette kapitel eller de nationale bestemmelser, der er vedtaget på grundlag heraf, eller hvis en godkendt første forarbejdningsvirksomhed eller opkøber ikke accepterer eller letter den kontrol, som myndighederne skal foretage i henhold til forordning (EF) nr. 1122/2009, iværksætter medlemsstaterne sanktioner. Sanktionerne beregnes efter, hvor alvorlig misligholdelsen er.

5. Medlemsstaterne offentliggør en liste over godkendte første forarbejdningsvirksomheder og opkøbere mindst to måneder inden den dato, der er fastsat i henhold til artikel 11, stk. 2, eller artikel 13, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1122/2009.

Artikel 34

Støttens størrelse i forbindelse med overgangsbetalinger for frugt og grøntsager

1. I henhold til artikel 97, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 fastsætter og offentliggør medlemsstaterne inden den 15. marts det år, som der ansøges om støtte for, den vejledende støtte pr. hektar.

2. I henhold til artikel 97, stk. 1, og artikel 97, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009 fastsætter medlemsstaterne den endelige støtte pr. hektar på grundlag af det fastslåede areal.

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 29.

⁽²⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 49.

KAPITEL 9

Præmier i fåre- og gedekødssektoren

Afdeling 1

Ansøgninger og betalinger

Artikel 35

Ansøgninger og periode, hvori dyrene skal holdes på bedriften

1. Foruden at opfylde kravene i henhold til det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, jf. afsnit II, kapitel 4, i forordning (EF) nr. 73/2009, (det integrerede system) skal landbrugerne i deres ansøgning om fåre- og gedepremie og tillægspremie anføre, hvorvidt de afsætter fåremælk eller fåremælksprodukter i det år, som der ansøges om præmie for.

2. Ansøgninger om fåre- og gedepremie og tillægspremie indsendes til den ansvarlige myndighed i løbet af en bestemt periode, der fastsættes af den pågældende medlemsstat, og som tidligst begynder den 1. november forud for og senest slutter den 30. april efter påbegyndelsen af det år, som ansøgningerne vedrører.

3. Den periode, der er omhandlet i artikel 103, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, hvori landbrugeren forpligter sig til på sin bedrift at holde det antal moderfår og/eller -geder, som der ansøges om præmie for, er på 100 dage fra den første dag efter udløbet af den ansøgningsperiode, der er nævnt i stk. 2.

Artikel 36

Områder, der er berettigede til gedepremie

Kriterierne i artikel 101, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009 er opfyldt i de områder, der er anført i bilag III til nærværende forordning.

Medlemsstaterne kontrollerer dog regelmæssigt, om disse kriterier fortsat er opfyldt i alle de områder i bilag III, der henhører under deres respektive områder. På grundlag af denne vurdering meddeler medlemsstaterne Kommissionen, om der eventuelt er behov for at ændre bilag III, inden den 31. juli året forud for det år, som ændringen skal gælde for. I meddelelsen skal det bl.a. anføres, hvilke områder eller dele af områder i bilag III der ikke længere opfylder kriterierne i artikel 101, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, tillige med de områder, der eventuelt opfylder disse kriterier, men endnu ikke er opført i bilag III til nærværende forordning. Når det gælder disse potentielle nye områder, giver medlemsstaterne Kommissionen en detaljeret begrundelse for deres forslag.

*Artikel 37***Ansøgning om tillægspræmie og gedepræmie**

1. For at opnå tillægspræmie eller gedepræmie skal en landbruger, hvis bedrift for mindst 50 %, men under 100 % af det udnyttede landbrugsareals vedkommende er beliggende i områder som omhandlet i artikel 102, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 eller i områder, der er opført i bilag III til nærværende forordning, forelægge en eller flere erklæringer med angivelse af arealernes beliggenhed i henhold til stk. 2 og 3 i nærværende artikel.

2. En landbruger, der hvert år skal afgive en erklæring om det samlede udnyttede landbrugsareal på sin bedrift i forbindelse med en støtteansøgning, jf. artikel 19, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, skal i denne erklæring anføre de landbrugsparceller, der ligger i områder som omhandlet i artikel 102, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 eller i områder, der er opført i bilag III til nærværende forordning.

En landbruger, som ikke har pligt til at afgive den erklæring, der er nævnt i første afsnit, skal hvert år afgive en særlig erklæring og i den forbindelse eventuelt anvende systemet til identifikation af landbrugsparceller som fastsat i henhold til det integrerede system.

I den særlige erklæring angiver landbrugeren beliggenheden af samtlige de arealer, han ejer, forpagter eller bruger i henhold til en hvilken som helst aftale, med angivelse af deres størrelse og af de parceller, der anvendes til landbrugsformål, og som ligger i områder som omhandlet i artikel 102, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 eller i områder, der er opført i bilag III til nærværende forordning. Medlemsstaterne kan fastsætte, at den særlige erklæring skal indgå i ansøgningen om moderfårspræmie og/eller gedepræmie. Medlemsstaterne kan også kræve, at den særlige erklæring afgives på en blanket til ansøgning om enkeltbetaling.

3. Den ansvarlige nationale myndighed kan kræve, at der fremlægges et skøde, en forpagtningskontrakt eller en skriftlig aftale mellem landbrugerne og eventuelt en attest fra den lokale eller regionale myndighed, der har stillet de arealer, der anvendes til landbrugsformål, til rådighed for den pågældende landbruger. Attesten skal indeholde oplysninger om størrelsen af det areal, der er stillet til rådighed for landbrugeren, og de parceller, der ligger i områder som omhandlet i artikel 102, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 eller i områder, som er opført i bilag III til nærværende forordning.

*Artikel 38***Landbrugere, der foretager græsningsskifte**

1. Præmieansøgninger fra landbrugere, der er etableret i et af de geografiske områder, som er nævnt i artikel 102, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009, og som ønsker at modtage tillægspræmien, skal indeholde oplysning om:

- a) det eller de steder, hvor græsningsskiftet vil finde sted det pågældende år

- b) den periode på mindst 90 dage, der er fastsat for det pågældende år, jf. artikel 102, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 73/2009.

2. Medmindre der foreligger force majeure, eller der har gjort sig behørigt begrundede naturbetingede omstændigheder gældende, som påvirker flokkens eksistens, skal de i stk. 1 omhandlede producenters præmieansøgninger vedlægges dokumenter, der bekræfter, at der er foretaget græsningsskifte i de to foregående år, herunder en attest fra den lokale eller regionale myndighed på stedet for græsningsskiftet, hvori det bekræftes, at græsningsskiftet har stået på i mindst 90 dage i træk.

Medlemsstaterne skal, når de udfører administrativ kontrol af ansøgningerne, kontrollere, at stedet for græsningsskiftet, der er anført i præmieansøgningen, rent faktisk ligger i et område som omhandlet i artikel 102, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009.

*Artikel 39***Betaling af præmier**

1. Præmierne udbetales til landbrugerne på basis af det tilstedeværende antal moderfår og/eller -geder på bedriften i hele den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften, jf. artikel 35, stk. 3.

2. Der betales præmier for dyr, som opfylder betingelserne ifølge definitionerne i artikel 100 i forordning (EF) nr. 73/2009 den sidste dag i den periode, dyrene skal holdes på bedriften.

*Artikel 40***Fortegnelse over landbrugere, der afsætter færemælk eller færemælksprodukter**

Senest på tredivedagen i den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften, udarbejder medlemsstaterne for hvert år en fortegnelse over de landbrugere, der afsætter færemælk eller færemælksprodukter, på grundlag af landbrugernes erklæringer, jf. artikel 35, stk. 1.

Ved udarbejdelsen af fortegnelsen tager medlemsstaterne hensyn til kontrolresultater og andre informationskilder, som den ansvarlige myndighed råder over, herunder oplysninger fra forarbejderne eller distributørerne om landbrugernes afsætning af færemælk og færemælksprodukter.

*Artikel 41***Meddelelser**

Medlemsstaterne giver senest den 31. oktober hvert år Kommissionen meddelelse om eventuelle ændringer af listen over geografiske områder, hvor der foretages græsningsskifte, jf. artikel 102, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009 og artikel 38 i nærværende forordning.

Afdeling 2

Lofter, reserver og overdragelser

Artikel 42

Gratis tildelte præmierettigheder

En landbruger, der gratis har fået tildelt præmierettigheder fra den nationale reserve, har ikke ret til endeligt og/eller midlertidigt at overdrage sine rettigheder i en periode på tre år fra datoen for tildelingen af disse rettigheder, medmindre der er tale om behørigt begrundede undtagelsestilfælde.

Artikel 43

Udnyttelse af rettigheder

1. En landbruger, der er i besiddelse af rettigheder, kan udnytte dem ved selv at gøre brug af dem og/eller ved midlertidigt at overdrage dem til en anden landbruger.

2. Har en landbruger ikke hvert år udnyttet sine rettigheder i det minimumsomfang, der er fastsat i stk. 4, overføres den uudnyttede del til den nationale reserve undtagen i følgende tilfælde:

- a) hvis landbrugeren højst har 20 præmierettigheder og ikke har udnyttet sine rettigheder i det fastsatte minimumsomfang i to kalenderår i træk, overføres kun den del, der ikke blev udnyttet det sidste kalenderår, til den nationale reserve
- b) hvis landbrugeren deltager i et ekstensiveringsprogram, som Kommissionen har godkendt
- c) hvis landbrugeren deltager i en førtidspensioneringsordning, som Kommissionen har godkendt, og som ikke forpligter til endelig og/eller midlertidig overdragelse af rettigheder
- d) hvis der foreligger et behørigt begrundet undtagelsestilfælde.

3. Midlertidig overdragelse kan kun gælde hele år og skal mindst omfatte det minimumsantal af dyr, der er fastsat i artikel 44, stk. 1. Ved udgangen af hver periode for midlertidig overdragelse, der ikke må overstige tre på hinanden følgende år, generhverver en landbruger, medmindre der er sket endelig overdragelse, alle sine rettigheder og skal gøre brug af dem i mindst to år i træk. Udnytter landbrugeren ikke sine rettigheder i hvert af de to år i mindst det minimumsomfang, der er fastsat i stk. 4, inddrager medlemsstaten, medmindre der foreligger et behørigt begrundet undtagelsestilfælde, hvert år de rettigheder, landbrugeren ikke har udnyttet, og overfører dem til den nationale reserve.

For landbrugere, der deltager i førtidspensioneringsordninger, som Kommissionen har godkendt, kan medlemsstaterne dog forlænge den midlertidige overdragelses samlede varighed på grundlag af disse ordninger.

De landbrugere, der har forpligtet sig til at deltage i et ekstensiveringsprogram i overensstemmelse med den foranstaltning, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EØF) nr. 2078/92 ⁽¹⁾ eller i et ekstensiveringsprogram i overensstemmelse med artikel 22 og 23 i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 ⁽²⁾ eller i overensstemmelse med artikel 39 i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 ⁽³⁾, må ikke midlertidigt og/eller endeligt overdrage deres rettigheder, så længe deres forpligtelse varer. Denne bestemmelse gælder dog ikke, såfremt programmet gør det muligt endeligt og/eller midlertidigt at overdrage rettigheder til landbrugere, hvis deltagelse i andre foranstaltninger end dem, der er nævnt i dette afsnit, forudsætter erhvervelse af rettigheder.

4. Minimumsprocentsatsen for udnyttelse af præmierettigheder fastsættes til 70 %.

Medlemsstaterne kan dog forhøje denne procentsats op til 100 %. De underretter forinden Kommissionen om den procentsats, de har til hensigt at anvende.

Artikel 44

Endelig og midlertidig overdragelse af rettigheder

1. Medlemsstaterne kan i forhold til deres produktionsstrukturer fastsætte et minimumsantal præmierettigheder, der kan overdrages delvis uden overdragelse af bedrift. Dette minimum må ikke overstige ti præmierettigheder.

2. Endelig og midlertidig overdragelse af præmierettigheder får først virkning, når medlemsstatens ansvarlige myndigheder er blevet underrettet herom både af den landbruger, der overdrager rettighederne endeligt og/eller midlertidigt, og af den landbruger, der modtager dem.

En sådan underretning skal ske inden for en frist, der fastsættes af medlemsstaten, og senest på den dato, hvor præmieansøgningsperioden udløber i den pågældende medlemsstat, undtagen i de tilfælde, hvor overdragelsen af rettigheder sker i forbindelse med arv. Den landbruger, der modtager rettighederne, skal i så fald kunne fremlægge retlige dokumenter, som godtgør, at han eller hun har arvet rettighederne efter den afdøde landbruger.

3. Ved overdragelse uden overdragelse af bedriften kan det antal rettigheder, der uden godtgørelse overføres til den nationale reserve, under ingen omstændigheder være mindre end én.

Artikel 45

Ændring af det individuelle loft

I tilfælde af endelig eller midlertidig overdragelse af præmierettigheder fastlægger medlemsstaterne det nye individuelle loft og underretter de pågældende landbrugere om antallet af deres præmierettigheder senest 60 dage efter den sidste dag i den periode, hvor landbrugeren indsendte sin præmieansøgning.

⁽¹⁾ EFT L 215 af 30.7.1992, s. 85.

⁽²⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1.

Stk. 1 anvendes ikke, såfremt overdragelsen sker i forbindelse med arv, jf. artikel 44, stk. 2, andet afsnit.

Artikel 46

Landbrugere, der ikke ejer de arealer, de udnytter

Landbrugere, der kun udnytter offentlige eller fælles arealer, og som beslutter at ophøre med at anvende disse arealer til græsning og at overdrage alle deres rettigheder til en anden landbruger, sidestilles med landbrugere, som sælger eller overdrager deres bedrift. I alle andre tilfælde sidestilles sådanne landbrugere med landbrugere, der kun overdrager deres præmierettigheder.

Artikel 47

Overdragelse via den nationale reserve

Hvis en medlemsstat fastsætter, at overdragelse af rettigheder skal ske via den nationale reserve, anvender medlemsstaten nationale bestemmelser, der svarer til dem, som er fastsat i denne afdeling. I sådanne tilfælde gælder desuden følgende:

- a) medlemsstaterne kan fastsætte, at midlertidig overdragelse sker via den nationale reserve
- b) ved endelig overdragelse af præmierettigheder eller midlertidig overdragelse i henhold til litra a) får overførslen til reserven først virkning, når medlemsstatens ansvarlige myndigheder har underrettet den landbruger, der overdrager rettighederne endeligt og/eller midlertidigt, herom, og overførslen fra reserven til en anden landbruger får først virkning, når myndighederne har underrettet landbrugeren herom.

De nationale bestemmelser, der er nævnt i stk. 1, skal desuden sikre, at medlemsstaten for den del af rettighederne, som ikke er omfattet af artikel 105, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, yder en betaling svarende til den, der kunne opnås ved direkte overdragelse mellem landbrugere, idet der tages hensyn til udviklingen i den pågældende medlemsstats produktion. Denne betaling er den samme som den, der skal erlægges af en landbruger, som modtager tilsvarende rettigheder fra den nationale reserve.

Artikel 48

Beregning af individuelle lofter

Der anvendes kun hele tal ved de første beregninger og senere justeringer af individuelle lofter over præmierettigheder.

Er slutresultatet af beregningerne ikke et helt tal, afrundes til nærmeste hele tal. Ligger beregningsresultatet midt imellem to hele tal, rundes der op til det højeste hele tal.

Artikel 49

Meddelelser

1. Senest den 31. december hvert år giver medlemsstaterne Kommissionen meddelelse om eventuelle ændringer af den del af de overtagne præmierettigheder, der skal afgives til den nationale reserve i henhold til artikel 105, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, og eventuelt om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 105, stk. 3, i nævnte forordning.

2. Medlemsstaterne giver hvert år senest den 30. april Kommissionen meddelelse om:

- a) antallet af præmierettigheder, der det foregående år uden godtgørelse blev tilbageført til den nationale reserve som følge af overdragelse af rettigheder uden overdragelse af bedriften
- b) antallet af uudnyttede præmierettigheder, jf. artikel 106, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, der det foregående år blev overført til den nationale reserve
- c) antallet af rettigheder, der det foregående år blev tildelt i henhold til artikel 106, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009
- d) antallet af præmierettigheder, der det foregående år blev tildelt landbrugere i ugunstigt stillede områder fra den nationale reserve.

KAPITEL 10

Betalinger for oksekød

Afdeling 1

Særlig præmie

Artikel 50

Ansøgninger

1. Ud over at opfylde de krav, der stilles i forbindelse med det integrerede system, skal en ansøgning om direkte betalinger, jf. artikel 19 i forordning (EF) nr. 73/2009, for så vidt angår den særlige præmie omhandlet i dette kapitel indeholde følgende:

- a) en opdeling af antallet af dyr efter aldersgruppe
- b) henvisninger til de pas eller administrative dokumenter, der følger de dyr, som ansøgningen vedrører.

2. Der kan kun ansøges om præmie for dyr, som på den dato, der indleder den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften, jf. artikel 53:

- a) når det gælder tyre, er mindst 7 måneder gamle

- b) når det gælder stude:
- i) er mindst 7 og højst 19 måneder gamle for den første aldersgruppe
 - ii) er mindst 20 måneder gamle for den anden aldersgruppe.

Artikel 51

Præmiens ydelse

For dyr, som der ikke er ydet særlig præmie for, fordi der er foretaget en forholdsmæssig nedsættelse, jf. artikel 110, stk. 4, i forordning (EF) nr. 73/2009, kan der ikke længere ansøges om præmie for samme aldersgruppe, idet de betragtes som dyr, der er ydet præmie for.

Artikel 52

Pas og administrative dokumenter

1. Medlemsstatens ansvarlige myndigheder sørger for, at de pas, der er nævnt i artikel 6 i forordning (EF) nr. 1760/2000, eller de tilsvarende administrative dokumenter, der er nævnt i artikel 110, stk. 3, litra b), garanterer, at der kun ydes én præmie pr. dyr og pr. aldersgruppe.

Med henblik herpå yder medlemsstaterne hinanden den nødvendige bistand.

2. Medlemsstaterne kan fastsætte, at det nationale administrative dokument, der er nævnt i stk. 1, skal have form af:

- a) et dokument, der følger hvert enkelt dyr
- b) en samlet fortegnelse, som landbrugeren fører, og som indeholder alle de oplysninger, der er fastsat for det administrative dokument, på betingelse af at dyrene fra indsendelsen af første ansøgning holdes hos samme landbruger, indtil de bringes i omsætning med henblik på slagning
- c) en samlet fortegnelse, som centralmyndigheden fører, og som indeholder alle de oplysninger, der er fastsat for det administrative dokument, på betingelse af at den medlemsstat eller den region i en medlemsstat, der gør brug af denne mulighed, gennemfører kontrol på stedet af alle dyr, som er omfattet af en ansøgning, kontrol af flytninger af disse dyr samt varig mærkning af alle kontrollerede dyr, hvilket landbrugerne skal acceptere
- d) en samlet fortegnelse, som centralmyndigheden fører, og som indeholder alle de oplysninger, der er fastsat for det administrative dokument, på betingelse af at medlemsstaten træffer de nødvendige foranstaltninger for at undgå dobbelt udbetaling af præmien for samme aldersgruppe og efter anmodning straks giver oplysning om status med hensyn til præmieydelse for hvert dyr.

3. De medlemsstater, der beslutter at gøre brug af en eller flere af de muligheder, der er fastsat i stk. 2, underretter i god tid Kommissionen herom og sender den de pågældende gennemførelsesbestemmelser.

Artikel 53

Periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften

Den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften, jf. artikel 110, stk. 3, litra a), i forordning (EF) nr. 73/2009, begynder dagen efter datoen for ansøgningens indgivelse og varer to måneder.

Medlemsstaterne kan dog bestemme, at landbrugeren kan fastlægge andre begyndelsesdatoer, forudsat at de ikke begynder mere end to måneder efter datoen for ansøgningens indgivelse.

Artikel 54

Regionalt loft

1. Fører den forholdsmæssige nedsættelse, der er fastsat i artikel 110, stk. 4, i forordning (EF) nr. 73/2009, ikke til et helt antal præmieberettigede dyr, ydes der for decimalen en tilsvarende andel af præmien pr. dyr. I denne forbindelse tages kun den første decimal i betragtning.

2. Beslutter medlemsstaterne at indføre særskilte regioner, jf. artikel 109, litra a), i forordning (EF) nr. 73/2009, eller at ændre bestående regioner på deres område, underretter de Kommissionen herom inden den 1. januar det pågældende år, idet de samtidig angiver regionernes afgrænsning og det pågældende loft. Alle senere ændringer skal meddeles Kommissionen inden den 1. januar det pågældende år.

Artikel 55

Lofter over antallet af dyr pr. bedrift

1. Beslutter en medlemsstat at ændre det loft på 90 kreaturer pr. bedrift og pr. aldersgruppe, der er nævnt i artikel 110, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, eller at fravige det, underretter den Kommissionen herom inden den 1. januar det pågældende kalenderår.

Fastlægger en medlemsstat desuden et minimumsantal af dyr pr. bedrift, under hvilket den forholdsmæssige nedsættelse ikke foretages, underretter den Kommissionen herom inden den 1. januar det pågældende kalenderår.

2. Alle senere ændringer i anvendelsen af stk. 1 meddeles Kommissionen inden den 1. januar det pågældende år.

Artikel 56

Præmiens ydelse ved slagting

1. Medlemsstaterne kan yde den særlige præmie ved slagting:
 - a) for tyre i den ene aldersgruppe, der er fastsat
 - b) for stude i første eller anden aldersgruppe eller ved samlet udbetaling af præmierne for de to aldersgrupper.
2. Medlemsstater, der har besluttet at yde den særlige præmie ved slagting i henhold til stk. 1, fastsætter, at præmien også ydes, når præmieberettigede dyr sendes til en anden medlemsstat eller eksporteres til et tredjeland.
3. Hvis en medlemsstat har besluttet at yde den særlige præmie ved slagting i henhold til stk. 1 i nærværende artikel, finder denne afdeling og artikel 77 samt artikel 78, stk. 1 og 2, tilsvarende anvendelse på præmieydelsen.
4. Støtteansøgningen skal ud over oplysningerne i artikel 78, stk. 1, indeholde oplysning om, hvorvidt dyret er en tyr eller en stud, og være vedlagt et dokument med de angivelser, der er nødvendige for anvendelsen af artikel 52. Medlemsstaten kan selv vælge, hvilket af følgende dokumenter det skal være:
 - a) passet eller et eksemplar af passet, hvis den benyttede model omfatter flere eksemplarer
 - b) en kopi af passet, hvis den benyttede pasmodel kun omfatter ét eksemplar, der skal returneres til den myndighed, der er nævnt i artikel 6 i forordning (EF) nr. 1760/2000; i så fald træffer medlemsstaten foranstaltninger til at sikre, at oplysningerne på kopien svarer til oplysningerne i originalen
 - c) det nationale administrative dokument, hvis passet ikke foreligger, jf. betingelserne i artikel 6 i forordning (EF) nr. 1760/2000.

Medlemsstaterne kan suspendere anvendelsen af det nationale administrative dokument. I så fald træffer de de nødvendige foranstaltninger for at undgå, at præmien udbetales to gange for den samme aldersgruppe for dyr, der har været handlet mellem medlemsstaterne.

Hvis de elektroniske databaser, jf. artikel 3, litra b), i forordning (EF) nr. 1760/2000, efter medlemsstatens opfattelse indeholder de nødvendige oplysninger til at sikre, at der kun udbetales én præmie pr. dyr og pr. aldersgruppe, er det ikke nødvendigt at vedlægge støtteansøgningen det dokument, der er nævnt i første afsnit i nærværende stykke.

Uanset første afsnit i nærværende stykke træffer en medlemsstat, hvis den gør brug af den mulighed, der er omhandlet i artikel 78, stk. 2, første afsnit, de nødvendige foranstaltninger, for at landbrugeren kan angive, hvilke dyr han anmoder om den særlige præmie for.

5. For tyre skal slagtebeviset indeholde oplysning om slagtekroppens vægt.

6. Forsendes et dyr, føres der bevis for forsendelsen ved en erklæring fra afsenderen, der bl.a. angiver den medlemsstat, som dyret forsendes til.

I så fald skal støtteansøgningen indeholde følgende:

- a) afsenderens navn og adresse (eller en tilsvarende kode)
- b) dyrets identifikationsnummer
- c) en erklæring om, at dyret er mindst ni måneder gammelt.

Støtteansøgningen indsendes, inden dyret forlader den pågældende medlemsstats område, og beviset for forsendelsen fremlægges senest tre måneder efter den dato, hvor dyret forlod medlemsstatens område.

Artikel 57

Særlige forhold i forbindelse med ordningen for ydelse af præmie

1. Ved anvendelsen af artikel 56 udbetales præmien uanset artikel 53 til den landbruger, der har holdt dyret på sin bedrift i en periode på mindst to måneder, som slutter mindre end en måned inden slagte- eller forsendelsesdatoen eller mindre end to måneder inden datoen for eksport af dyret.

Når det gælder stude, udbetales præmien efter følgende regler:

- a) præmien for den første aldersgruppe må kun udbetales, hvis landbrugeren har holdt dyret på sin bedrift i en periode på mindst to måneder, idet dyret i denne periode skal have været mindst 7 måneder og under 22 måneder gammelt
- b) præmien for den anden aldersgruppe må kun udbetales, hvis landbrugeren har holdt dyret, der skal være mindst 20 måneder gammelt, på sin bedrift i en periode på mindst to måneder
- c) præmierne for de to aldersgrupper må kun udbetales sammen, hvis landbrugeren har holdt dyret på sin bedrift i mindst fire måneder i træk under overholdelse af de aldersbetingelser, der er fastsat i litra a) og b)
- d) kun præmien for den anden aldersgruppe må udbetales, hvis dyret allerede var 19 måneder gammelt, da det blev forsendt fra en anden medlemsstat.

2. Slagtekroppens vægt bestemmes på grundlag af en slagtekrop som defineret i artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 1183/2006 ⁽¹⁾.

Afviger slagtekroppens præsentation fra nævnte definition, anvendes korrektionerne i bilag III til Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/2008 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUT L 214 af 4.8.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 337 af 16.12.2008, s. 3.

Sker slagtingen på et slagteri, der ikke er forpligtet til at anvende EF-handelsklasseskemaet for slagtekroppe af voksent kvæg, kan medlemsstaten tillade, at vægten bestemmes på grundlag af det slagtede dyrs levende vægt. I så fald anses slagtekroppens vægt for at være lig med eller over 185 kg, hvis dyrets levende vægt var lig med eller over 340 kg.

Artikel 58

Meddelelser

Medlemsstater, der beslutter at anvende artikel 56, giver inden begyndelsen af det pågældende kalenderår Kommissionen meddelelse om en sådan beslutning eller om eventuelle senere ændringer heraf og om procedurerne i forbindelse hermed.

Afdeling 2

Ammekopræmie

Artikel 59

Køer af kødrace

I forbindelse med artikel 109, litra d), og artikel 115, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009 betragtes køer af de kvægracer, der er anført i bilag IV til nærværende forordning, ikke som køer af kødrace.

Artikel 60

Individuel maksimumskvote

1. Beslutter en medlemsstat at ændre den individuelle maksimumskvote på 120 000 kg, der er nævnt i artikel 111, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009, eller at fravige den, underretter den Kommissionen herom inden den 1. januar det pågældende kalenderår.

2. Alle senere ændringer i anvendelsen af stk. 1 skal meddeles Kommissionen senest den 31. december det pågældende år.

Artikel 61

Periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften

Den seks månedersperiode, hvor dyrene skal holdes på bedriften, jf. artikel 111, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, begynder dagen efter datoen for ansøgningens indgivelse.

Artikel 62

Ansøgninger

1. Medmindre andet følger af de krav, der stilles i forbindelse med det integrerede system, skal ansøgningen om direkte betalinger, jf. artikel 19 i forordning (EF) nr. 73/2009, når der ansøges om præmie i henhold til artikel 111, stk. 2, litra b), i samme forordning, omfatte følgende:

a) en erklæring fra producenten med oplysning om den individuelle mælkekvote, han har til rådighed pr. 31. marts før begyndelsen af den tolv månedersperiode for anvendelse af overskudsafgiftsordningen, som begynder i det pågældende kalenderår; er denne mængde ikke kendt på datoen for ansøgningens indgivelse, meddeles mængden til den ansvarlige myndighed snarest muligt

b) et tilsagn fra landbrugeren om, at han ikke vil forøge sin individuelle kvote ud over det loft, der er fastsat i artikel 111, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009, i den tolv månedersperiode, der begynder på datoen for ansøgningens indgivelse.

Litra b) anvendes ikke, hvis medlemsstaten har afskaffet dette loft.

2. Ansøgninger om ammekopræmie indgives inden for en af medlemsstaten fastsat samlet periode på seks måneder i løbet af et kalenderår.

Medlemsstaten kan fastsætte særskilte ansøgningsperioder eller -datoer inden for denne samlede periode, og hvor mange præmieansøgninger landbrugerne kan indgive pr. kalenderår.

Artikel 63

Gennemsnitlig mælkeydelse

Den gennemsnitlige mælkeydelse beregnes på grundlag af de gennemsnitlige ydelser, der er anført i bilag V. Til denne beregning kan en medlemsstat dog anvende et dokument, som den har anerkendt, og som bekræfter, hvor stor den gennemsnitlige mælkeydelse er for landbrugerens malkekqvægbesætning.

Artikel 64

Supplerende national præmie

1. Der kan kun ydes en supplerende national ammekopræmie, jf. artikel 111, stk. 5, i forordning (EF) nr. 73/2009, til landbrugere, der for samme kalenderår modtager ammekopræmie.

Den supplerende nationale ammekopræmie ydes højst for det antal dyr, der er berettiget til ammekopræmie, eventuelt efter anvendelse af den forholdsmæssige nedsættelse, der er fastsat i artikel 115, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009.

2. Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere betingelser for ydelse af den supplerende nationale ammekopræmie. De underretter Kommissionen herom i god tid, inden disse betingelser bringes i anvendelse.

3. Kommissionen afgør senest den 31. august hvert kalenderår, hvilke medlemsstater der opfylder betingelserne i artikel 111, stk. 5, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009.

*Artikel 65***Individuelt loft**

Medlemsstaterne fastsætter et individuelt loft for hver landbruger i henhold til artikel 112, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009.

*Artikel 66***Meddelelser**

1. Medlemsstaterne giver senest den 31. december hvert år Kommissionen meddelelse om:

- a) eventuelle ændringer af den nedsættelse, der er omhandlet i artikel 113, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009
- b) eventuelle ændringer af de foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 113, stk. 3, litra a), i samme forordning.

2. Senest den 31. juli hvert kalenderår giver medlemsstaterne elektronisk Kommissionen meddelelse om følgende ved hjælp af den formular, som Kommissionen har stillet til deres rådighed:

- a) det antal præmierettigheder, der i det foregående kalenderår uden godtgørelse blev tilbageført til den nationale reserve som følge af overdragelse af rettigheder uden overdragelse af bedriften
- b) antallet af uudnyttede præmierettigheder, jf. artikel 69, stk. 2, der i det foregående kalenderår blev overført til den nationale reserve
- c) det antal rettigheder, der i det foregående kalenderår blev tildelt i henhold til artikel 114, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009.

*Artikel 67***Gratis tildelte præmierettigheder**

Medmindre der er tale om behørigt begrundede undtagelsestilfælde, har en landbruger, der gratis har fået tildelt præmierettigheder fra den nationale reserve, ikke ret til endeligt og/eller midlertidigt at overdrage sine rettigheder i de følgende tre kalenderår.

*Artikel 68***Udnyttelse af rettigheder**

1. En landbruger, der er i besiddelse af rettigheder, kan udnytte dem ved selv at gøre brug af dem og/eller midlertidigt at overdrage dem til en anden producent.

2. Har en landbruger ikke hvert kalenderår udnyttet sine rettigheder i mindst det minimumsomfang, der er fastsat i henhold til stk. 4, overføres den uudnyttede del til den nationale reserve undtagen i følgende tilfælde:

- a) hvis landbrugeren højst har syv præmierettigheder og ikke har udnyttet sine rettigheder i det minimumsomfang, der er fastsat i henhold til stk. 4, i to kalenderår i træk, overføres den del, der ikke blev udnyttet i det sidste kalenderår, til den nationale reserve
- b) hvis landbrugeren deltager i et ekstensiveringsprogram, som Kommissionen har godkendt
- c) hvis landbrugeren deltager i en førtidspensioneringsordning, som Kommissionen har godkendt, og som ikke forpligter til endelig og/eller midlertidig overdragelse af rettigheder
- d) hvis der foreligger et behørigt begrundet undtagelsestilfælde.

3. Midlertidig overdragelse kan kun gælde hele kalenderår og skal mindst omfatte det minimumsantal af dyr, der er fastsat i artikel 69, stk. 1. Ved udgangen af hver periode for midlertidig overdragelse, der ikke må overstige tre på hinanden følgende år, generhverver en landbruger, medmindre der er sket endelig overdragelse, alle sine rettigheder og skal selv gøre brug af dem i mindst to år i træk. Udnytter landbrugeren ikke selv sine rettigheder i mindst det minimumsomfang, der er fastsat i henhold til stk. 4, i hvert af de to år, inddrager medlemsstaten, undtagen i behørigt begrundede undtagelsestilfælde, hvert år de rettigheder, landbrugeren ikke har udnyttet, og overfører dem til den nationale reserve.

For landbrugere, der deltager i førtidspensioneringsordninger, som Kommissionen har godkendt, kan medlemsstaterne dog forlænge den midlertidige overdragelses samlede varighed på grundlag af disse ordninger.

De landbrugere, der har forpligtet sig til at deltage i et ekstensiveringsprogram i overensstemmelse med den foranstaltning, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 2078/92 eller i et ekstensiveringsprogram i overensstemmelse med artikel 22 og 23 i forordning (EF) nr. 1257/1999 eller i overensstemmelse med artikel 39 i forordning (EF) nr. 1698/2005, må ikke midlertidigt og/eller endeligt overdrage deres rettigheder, så længe deres forpligtelse varer. Denne bestemmelse gælder dog ikke, såfremt programmet gør det muligt endeligt og/eller midlertidigt at overdrage rettigheder til landbrugere, hvis deltagelse i andre foranstaltninger end de foranstaltninger, der er omhandlet i nærværende afsnit, forudsætter tildeling af rettigheder.

4. Minimumsprocentsatsen for udnyttelse af præmierettigheder fastsættes til 70 %. Medlemsstaterne kan dog forhøje denne procentsats op til 100 %.

Medlemsstaterne underretter på forhånd Kommissionen om den procentsats, som de har i sinde at anvende og om eventuelle ændringer af den.

Artikel 69

Endelig og midlertidig overdragelse af rettigheder

1. Medlemsstaterne kan i forhold til deres produktionsstrukturer fastsætte et minimumsantal præmierettigheder, der kan overdrages delvis uden overdragelse af bedrift. Dette minimum må ikke overstige fem præmierettigheder.

2. Endelig og midlertidig overdragelse af præmierettigheder får først virkning, når medlemsstatens ansvarlige myndigheder er blevet underrettet herom både af den landbruger, der overdrager rettighederne endeligt og/eller midlertidigt, og af den, der modtager dem.

En sådan underretning skal ske inden for en frist, der fastsættes af medlemsstaten, og under alle omstændigheder senest, når den landbruger, der modtager rettighederne, indsender præmieansøgningen, undtagen i de tilfælde, hvor overdragelsen af rettigheder sker i forbindelse med arv. Den landbruger, der modtager rettighederne, skal i så fald kunne fremlægge retlige dokumenter, som godtgør, at han eller hun har arvet rettighederne fra en afdød landbruger.

Artikel 70

Ændring af det individuelle loft

I tilfælde af endelig eller midlertidig overdragelse af præmierettigheder fastlægger medlemsstaterne det nye individuelle loft og underretter de pågældende landbrugere om antallet af deres præmierettigheder senest 60 dage efter den sidste dag i den periode, hvor landbrugeren indsendte sin præmieansøgning.

Stk. 1 anvendes ikke, hvis overdragelsen sker i forbindelse med arv.

Artikel 71

Landbrugere, der ikke ejer de arealer, som de udnytter

Landbrugere, der kun udnytter offentlige eller fælles arealer, og som beslutter at ophøre med driften på disse arealer og overdrage alle deres rettigheder til en anden landbruger, ligestilles med landbrugere, der sælger eller på anden måde overdrager deres bedrift. I alle andre tilfælde sidestilles sådanne landbrugere med landbrugere, der kun overdrager deres præmierettigheder.

Artikel 72

Overdragelse via den nationale reserve

Fastsætter en medlemsstat, at overdragelse af rettigheder uden overdragelse af bedriften skal ske via den nationale reserve i henhold til artikel 113, stk. 3, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009, anvender den nationale bestemmelser svarende til bestemmelserne i artikel 69-71. Endvidere gælder følgende:

- Medlemsstaterne kan fastsætte, at midlertidig overdragelse skal ske via den nationale reserve
- Ved endelig overdragelse af præmierettigheder eller midlertidig overdragelse i medfør af første led får overførslen til reserven først virkning, når medlemsstatens ansvarlige myndigheder har underrettet den landbruger, der foretager den endelige og/eller midlertidige overdragelse, og overførslen fra reserven til en anden landbruger får først virkning, når myndighederne har underrettet denne herom.

Endvidere skal disse bestemmelser sikre, at medlemsstaten for den del af rettighederne, som ikke svarer til den i artikel 113, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009 nævnte del, betaler et beløb, der svarer til det beløb, som en direkte overdragelse mellem landbrugere ville have medført, navnlig under hensyntagen til udviklingen i produktionen i den pågældende medlemsstat. Betalingen skal være lig med det beløb, som kræves af landbrugere, der modtager tilsvarende rettigheder fra den nationale reserve.

Artikel 73

Delrettigheder

1. Fører de beregninger, der skal foretages i henhold til artikel 65 til 72, ikke til hele tal, tages der kun hensyn til første decimal.
2. Medfører anvendelsen af denne afdeling, at der opstår delrettigheder til præmie enten for en landbruger eller for den nationale reserve, sammenlægges disse delrettigheder.
3. Er en landbruger indehaver af en delrettighed, giver denne kun ret til den tilsvarende andel af præmien pr. dyr og eventuelt af den supplerende nationale præmie, jf. artikel 64.

Artikel 74

Særlig ordning for kvier

1. Medlemsstater, der ønsker at udnytte den mulighed, der er fastsat i artikel 115, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, underretter Kommissionen herom og meddeler samtidig Kommissionen de data, der er nødvendige for at fastslå, om betingelserne i artikel 115, stk. 1, i samme forordning er opfyldt.

Endvidere giver de pågældende medlemsstater eventuelt meddelelse om det særlige loft, som de har fastsat.

Kommissionen afgør, hvilke medlemsstater der opfylder betingelserne i artikel 115, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009.

Afgørelser, der er gældende på tidspunktet for nærværende forordnings ikrafttrædelse, anvendes fortsat.

2. Medlemsstater, der opfylder betingelserne i artikel 115, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, giver inden den 1. januar det pågældende år Kommissionen meddelelse om eventuelle ændringer af det særlige nationale loft, som de måtte have foretaget.

3. En medlemsstat, der anvender den særlige ordning, fastsætter kriterier for at sikre, at præmien udbetales til landbrugere, hvis kviebesætning er beregnet til fornyelse af kobesætninger. Disse kriterier kan bl.a. omfatte en aldersgrænse og/eller racebetingelser. Medlemsstaten underretter senest den 31. december året før det pågældende år Kommissionen om de fastsatte kriterier. Alle senere ændringer skal meddeles Kommissionen senest den 31. december året før det pågældende år.

4. Fører anvendelsen af den forholdsmæssige nedsættelse som omhandlet i artikel 115, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009 ikke til et helt antal præmieberettigede dyr, ydes der for decimalen en tilsvarende andel af præmien pr. dyr og eventuelt af den supplerende nationale præmie, jf. artikel 64. I den forbindelse tages kun den første decimal i betragtning.

5. I en medlemsstat, der anvender den særlige ordning, skal den forpligtelse, der er omhandlet i artikel 111, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009 vedrørende minimumsantallet af dyr, der skal holdes på bedriften, opfyldes 100 % enten for ammekøer, hvis landbrugeren har indsendt en ansøgning for ammekøer, eller for kvier, hvis landbrugeren har indsendt en ansøgning for kvier.

6. Artikel 65 til 73 anvendes ikke i forbindelse med denne særlige ordning.

Artikel 75

Afrunding af antallet af dyr

Hvis beregningen af maksimumsantallet af kvier udtrykt i procent, jf. artikel 111, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, ikke fører til et helt tal, afrundes tallet nedad til nærmeste hele tal, hvis forskellen er under 0,5, og opad, hvis den er 0,5 og derover.

Afdeling 3

Fælles bestemmelser for den særlige præmie og ammekopræmien

Artikel 76

Ansøgning om den særlige præmie og ammekopræmien

Medlemsstaterne kan af administrative grunde fastsætte, at ansøgninger om direkte betalinger, jf. artikel 19 i forordning (EF) nr. 73/2009, i forbindelse med den særlige præmie og ammekopræmien skal gælde et minimumsantal af dyr, men dette antal må dog ikke overstige tre dyr.

Afdeling 4

Slagtepræmie

Artikel 77

Erklæring om deltagelse

En medlemsstat kan fastsætte, at hver landbruger for at kunne modtage slagtepræmien, jf. artikel 116 i forordning (EF) nr. 73/2009, for et givet kalenderår skal afgive en erklæring om deltagelse inden eller samtidig med den første ansøgning for samme kalenderår.

Foretager landbrugeren ingen ændringer i sin erklæring om deltagelse, kan medlemsstaten dog acceptere, at den tidligere afgivne erklæring fortsat skal være gyldig.

Artikel 78

Ansøgninger

1. Støtteansøgningen skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for udbetaling af slagtepræmien, bl.a. dyrets fødselsdato, hvis det er født efter den 1. januar 1998.

Ansøgningen indsendes inden for en frist, som medlemsstaten fastsætter, og som ikke må overstige seks måneder regnet fra dyrets slagtning eller ved eksport fra den dato, dyret forlader EF's toldområde. Fristen skal udløbe senest ved udgangen af februar det følgende år, medmindre det drejer sig om undtagelsestilfælde, hvilket afgøres af medlemsstaten, hvor dyr forsendes eller eksporteres. Inden for ovennævnte frist kan medlemsstaten fastlægge perioder og datoer for indsendelse af støtteansøgninger og bestemme, hvor mange ansøgninger en landbruger kan indsende pr. kalenderår.

Medlemsstaten kan tillade, at ansøgningen indsendes af en anden person end landbrugeren. I så fald anføres navn og adresse på den landbruger, der skal modtage slagtepræmien.

Ud over at opfylde de krav, der stilles i forbindelse med det integrerede system, skal ansøgningen indeholde følgende:

- a) hvis præmien ydes ved slagtning: en attest fra slagteriet eller ethvert forretningspapir, der er udarbejdet eller påtegnet af slagteriet, og som mindst indeholder de samme angivelser, til attestering af:
 - i) slagteriets navn og adresse (eller en tilsvarende kode)
 - ii) slagtedatoen samt dyrets identifikationsnummer og slagtenummer
 - iii) slagtekroppens vægt for kalve, medmindre artikel 79, stk. 4, anvendes

- b) hvis dyret eksporteres til et tredjeland:
- i) eksportørens navn og adresse (eller en tilsvarende kode)
 - ii) dyrets identifikationsnummer
 - iii) udførselsangivelsen med angivelse af alder for dyr, der er født efter den 1. januar 1998, og for kalve, medmindre artikel 79, stk. 4, anvendes, angivelse af levende vægt, der ikke må overstige 300 kg
 - iv) beviset for, at dyret har forladt EF's toldområde, ført på samme måde som i forbindelse med eksportrestituer.

Medlemsstaten kan fastsætte, at fremsendelsen af de oplysninger, der er nævnt i fjerde afsnit, litra a) og b), skal ske via et eller flere organer, som medlemsstaten har godkendt, idet fremsendelsen bl.a. kan foretages elektronisk.

Medlemsstaten foretager regelmæssig og uanmeldt kontrol af de udstedte attester eller dokumenter samt eventuelt af de oplysninger, der er omhandlet i fjerde afsnit.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaten fastsætte, at de oplysninger om slagtning af dyr, der er registreret i databaser som omhandlet i artikel 3, litra b), i forordning (EF) nr. 1760/2000, og som slagterierne sender til den ansvarlige myndighed, gør det ud for ansøgning om slagtepræmie på landbrugerens vegne, hvis databaserne ifølge medlemsstaten giver behørig garanti for, at de registrerede data er tilstrækkeligt nøjagtige til at kunne anvendes i forbindelse med slagtepræmieordningen og eventuelt udbetaling af den særlige præmie ved slagtning.

Medlemsstaten kan dog fastsætte, at en ansøgning er nødvendig. I så fald kan den fastsætte, hvilke oplysninger ansøgningen skal indeholde.

Medlemsstater, der vælger at anvende dette stykke, underretter Kommissionen om alle senere ændringer, før de iværksættes.

De sikrer sig, at de data, der udleveres til betalingsorganet, omfatter alle de oplysninger, der er nødvendige for udbetaling af slagtepræmien, især:

- a) kategorier og antal af dyr, jf. artikel 116, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, der er slagtet i det pågældende år
- b) oplysninger om, at betingelserne vedrørende dyrenes alder og slagtekroppens vægt, jf. ovennævnte artikel, og den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften, jf. artikel 80 i nærværende forordning, er overholdt
- c) eventuelt de oplysninger, der er nødvendige for udbetaling af den særlige præmie ved slagtning.

3. For dyr, der har været handlet mellem medlemsstaterne efter den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften, jf. artikel 80, skal slagteriet udstede et dokument som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, fjerde afsnit, litra a), selv hvis den medlemsstat, hvor slagtningen fandt sted, har valgt at gøre brug af undtagelsen i nærværende artikels stk. 2.

Hvis to medlemsstaters elektroniske systemer til udveksling af data er kompatible, kan de aftale at anvende stk. 2.

Medlemsstaterne yder hinanden bistand for at sikre effektiv kontrol af de fremsendte dokumenters ægthed og/eller de udvekslede datas nøjagtighed. I den forbindelse sender den medlemsstat, hvor betalingen foretages, regelmæssigt den medlemsstat, hvor slagtningen finder sted, en oversigt over de slagteattester pr. slagteri (eller oplysninger, der gør det ud for attester), som den har modtaget fra sidstnævnte medlemsstat.

Artikel 79

Slagtekroppens vægt og præsentation

1. I forbindelse med artikel 116, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009 præsenteres kalvekroppe efter afhudning, udtagning af indvolde og afblødning, uden hoved og fødder, men med lever, nyrer og nyrefedt.

2. Den vægt, der skal tages i betragtning, er slagtekroppens vægt efter afkøling eller slagtekroppens varme vægt bestemt så hurtigt som muligt efter slagtning, nedsat med 2 %.

3. Præsenteres slagtekroppen uden lever, nyrer og/eller nyrefedt, forhøjes dens vægt med:

- a) 3,5 kg for lever
- b) 0,5 kg for nyrer
- c) 3,5 kg for nyrefedt.

4. Hvis en kalv er under seks måneder gammel ved slagtning eller eksport, kan medlemsstaten fastsætte, at vægtbetingelsen i artikel 116, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009 anses for at være opfyldt.

Hvis slagtekroppens vægt ikke kan bestemmes på slagteriet, anses vægtbetingelsen i artikel 116, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009 for at være opfyldt, hvis den levende vægt ikke overstiger 300 kg.

Artikel 80

Periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften

1. Slagtepræmien udbetales til den landbruger, der har holdt dyret på sin bedrift i en periode på mindst to måneder, som slutter mindre end en måned inden slagtningen eller mindre end to måneder inden eksporten.

2. For kalve, der slagtes inden de er tre måneder gamle, er den periode, hvor de skal holdes på bedriften, en måned.

Artikel 81

Nationale lofter

1. De nationale lofter, der er nævnt i artikel 116, stk. 1 og 3, i forordning (EF) nr. 73/2009, fastsættes som anført i bilag VI til nærværende forordning.

2. Fører den forholdsmæssige nedsættelse, der er fastsat i artikel 116, stk. 4, i forordning (EF) nr. 73/2009, ikke til et helt antal præmieberettigede dyr, ydes der for decimalen en tilsvarende andel af slagtepræmien pr. dyr. I den forbindelse tages kun den første decimal i betragtning.

Afdeling 5

Almindelige bestemmelser

Artikel 82

Forskud

1. I henhold til artikel 29, stk. 4, litra a), i forordning (EF) nr. 73/2009 udbetaler den ansvarlige myndighed på grundlag af resultaterne af den administrative kontrol og kontrollen på stedet landbrugeren et forskud på 60 % af den særlige præmie, ammekopræmien og slagtepræmien for det antal dyr, som anses for at være præmieberettigede.

Når det gælder den særlige præmie, den særlige ordning for kvier, jf. artikel 74, og slagtepræmien, kan medlemsstaten nedsætte forskuddet, uden at det dog kan være lavere end 40 %.

Forskuddet må først udbetales fra den 16. oktober i det kalenderår, som der ansøges om præmie for.

2. Den endelige betaling af præmien svarer til forskellen mellem forskuddet og den præmie, som landbrugeren har ret til.

Artikel 83

Konteringsår

1. Datoen for ansøgningens indgivelse er den udløsende begivenhed med henblik på fastlæggelsen af konteringsåret for dyr, der er omfattet af den særlige præmieordning og ammekopræmieordningen, samt det antal SK, der skal lægges til grund ved beregningen af belægningsgraden.

Hvis den særlige præmie ydes i henhold til artikel 56, udbetales den præmie, der gjaldt den 31. december det år, hvor slagtningen eller eksporten fandt sted, i følgende tilfælde:

- a) hvis dyret blev slagtet eller eksporteret senest den 31. december
- b) hvis præmieansøgningen for dette dyr blev indsendt efter denne dato.

2. Med hensyn til slagtepræmien er konteringsåret slagteåret eller eksportåret med henblik på anvendelse af støttesatsen og beregning af den forholdsmæssige nedsættelse i henhold til artikel 81.

Artikel 84

Sanktioner for ulovlig anvendelse eller opbevaring af stoffer eller produkter

Ved gentagen ulovlig anvendelse eller opbevaring af stoffer eller produkter, der er forbudt ifølge EF-veterinærbestemmelserne, fastlægger medlemsstaterne i forhold til overtrædelsens alvor varigheden af perioden for udelukkelse fra støtteordningerne, jf. artikel 119, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009.

Artikel 85

Fastsættelse af den individuelle mælkekvote

En medlemsstat kan indtil udgangen af den syvende konsekutive periode, der er fastsat i artikel 66 i forordning (EF) nr. 1234/2007, uanset datoerne i artikel 62, stk. 1, litra a), i nærværende forordning, for de mælkeproducenter, der i henhold til artikel 65, litra i) og k), i forordning (EF) nr. 1234/2007 eller i henhold til nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 73, 74 og 75 i samme forordning helt eller delvis frigiver eller overtager individuelle kvoter med virkning fra henholdsvis 31. marts eller 1. april, beslutte, at den individuelle maksimumsmælkekvote, der berettiger til ammekopræmien, og maksimumsantallet af ammekøer fastsættes den 1. april.

Artikel 86

Fastlæggelse af den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften

Den sidste dag i de perioder, hvor dyrene skal holdes på bedriften, jf. artikel 53, artikel 57, stk. 1, og artikel 61 og 80, er den dag, uanset om den falder på en arbejdsdag, der ligger for den dag, der har samme månedsdag som periodens begyndelsesdato.

Artikel 87

Identifikation og registrering af dyr

Forpligtelsen til at identificere og registrere dyr, jf. artikel 117 i forordning (EF) nr. 73/2009, gælder for dyr, der er født inden den 1. januar 1998, i henhold til bestemmelserne i Rådets direktiv 2008/71/EF ⁽¹⁾, bortset fra dyr, der handles mellem medlemsstaterne.

AFSNIT III

SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR AFSNIT V I FORORDNING (EF) nr. 73/2009

KAPITEL 1

Generel arealbetalingsordning

Artikel 88

Minimumsareal pr. bedrift, der er støtteberettiget

Det minimumsareal pr. bedrift, som der kan ansøges om betalinger for, og som kan være større end 0,3 ha, jf. artikel 124, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, er fastsat i bilag VII til nærværende forordning.

Artikel 89

Landbrugsområder

De landbrugsområder, der er omfattet af den generelle arealbetalingsordning, jf. artikel 124, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, er fastsat i bilag VIII til nærværende forordning.

Artikel 90

Produktion af hamp

Bestemmelserne om hampesorter, der er nævnt i artikel 39, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 og artikel 10 i forordning (EF) nr. 1120/2009, finder tilsvarende anvendelse, når det gælder berettigelse til støtte i henhold til den generelle arealbetalingsordning.

KAPITEL 2

Supplerende nationale direkte betalinger

Artikel 91

Nedsættelseskoefficient

Hvis de supplerende nationale direkte betalinger i en bestemt sektor overstiger det maksimumsniveau, som Kommissionen har givet tilladelse til i henhold til artikel 132, stk. 7, i forordning (EF) nr. 73/2009, nedsættes satsen for de supplerende nationale direkte betalinger i den pågældende sektor proportionalt ved hjælp af en nedsættelseskoefficient.

⁽¹⁾ EUT L 213 af 8.8.2008, s. 31.

Artikel 92

Støttebetingelser

Ved anvendelsen af artikel 132, stk. 7, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009 tager Kommissionen specielt hensyn til det særlige finansielle rammebeløb pr. (under)sektor, der er omhandlet i artikel 132, stk. 5, i nævnte forordning, og de støttebetingelser for den tilsvarende direkte betaling, der på samme tidspunkt gælder for de medlemsstater, som ikke er nye medlemsstater, jf. artikel 132, stk. 2, fjerde afsnit, i samme forordning.

Ved anvendelsen af artikel 132 i forordning (EF) nr. 73/2009 og dette kapitel forstås ved »den tilsvarende direkte betaling, der på samme tidspunkt gælder for de medlemsstater, som ikke er nye medlemsstater« alle direkte betalinger, der er anført i bilag I til forordning (EF) nr. 73/2009, og som blev ydet det år, hvor de supplerende nationale direkte betalinger blev anvendt, og for hvilke støttebetingelserne svarer til dem, der gælder for de pågældende supplerende nationale direkte betalinger.

Artikel 93

Kontrol

De nye medlemsstater træffer relevante kontrolforanstaltninger for at sikre, at de betingelser for at yde supplerende nationale direkte betalinger, som er fastlagt i Kommissionens tilladelse, jf. artikel 132, stk. 7, i forordning (EF) nr. 73/2009, overholdes.

Artikel 94

Årlig rapport

De nye medlemsstater forelægger en rapport med oplysninger om foranstaltningerne til gennemførelse af de supplerende nationale direkte betalinger inden den 30. juni det år, der følger efter gennemførelsen. Rapporten skal mindst indeholde oplysning om følgende:

- a) eventuelle ændringer i situationen, som har indflydelse på de supplerende nationale direkte betalinger
- b) for hver supplerende national direkte betaling: antal modtagere, den samlede udbetalte supplerende nationale støtte, antal hektar, antal dyr eller andre enheder, der er udbetalt støtte for
- c) en rapport om de kontrolforanstaltninger, der er gennemført i henhold til artikel 93.

Artikel 95

Statsstøtte

Supplerende nationale direkte betalinger, som ikke er i overensstemmelse med den tilladelse fra Kommissionen, der er nævnt i artikel 132, stk. 7, i forordning (EF) nr. 73/2009, betragtes som ulovlig statsstøtte, jf. Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 ⁽²⁾.

⁽²⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

AFSNIT IV

**OPHÆVELSE, OVERGANGSBESTEMMELSER OG
AFSLUTTENDE BESTEMMELSER**

Artikel 96

Ophævelse

1. Forordning (EF) nr. 1973/2004 ophæves pr. 1. januar 2010.

Den anvendes dog fortsat på støtteansøgninger for 2009 og tidligere præmieår.

2. Henvvisninger til forordning (EF) nr. 1973/2004 gælder som henvvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag IX.

Artikel 97

Overgangsbestemmelser

Uanset artikel 32, stk. 2, og artikel 159, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1973/2004 skal de råvarer, der er høstet i 2009, forarbejdes

inden for en frist, som den pågældende medlemsstat fastsætter, dog senest den 31. juli 2011, i forbindelse med støtte til energi-afgrøder omhandlet kapitel 8 og ordningen for frivillig udtagning af arealer omhandlet i kapitel 16 i nævnte forordning.

For høsten af andre afgrøder end enårige afgrøder, der skal høstes senere end i 2009, ophører kapitel 8 og 16 i forordning (EF) nr. 1973/2004 med at gælde fra 2010, og den sikkerhed, der er stillet i henhold til artikel 31, stk. 3, og artikel 158, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1973/2004, frigives inden for en frist, som den pågældende medlemsstat fastsætter, dog senest den 31. juli 2010.

Artikel 98

Ikrafttrædelse og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes på støtteansøgninger for præmieperioder, der begynder fra den 1. januar 2010.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. oktober 2009.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

BILAG I

AFGRØDESPECIFIK BETALING FOR RIS

Beregning af nedsættelseskoefficienten, jf. artikel 8

1. Til konstatering af en eventuel overskridelse af basisarealet som omhandlet i artikel 76 i forordning (EF) nr. 73/2009 tager medlemsstatens ansvarlige myndighed dels hensyn til basisarealerne eller delbasisarealerne, der er fastsat i artikel 75 i nævnte forordning, dels til de samlede arealer, der er omfattet af støtteansøgninger for disse basisarealer og delbasisarealer.
2. Ved bestemmelsen af det samlede areal, som der er indsendt støtteansøgninger for, tages der ikke hensyn til ansøgninger eller dele af ansøgninger, der ifølge en kontrol er klart uberettigede.
3. Hvis der konstateres en overskridelse for bestemte basisarealer eller delbasisarealer, fastslår medlemsstaten for disse arealer den procentvise overskridelse afrundet til to decimaler inden for den frist, der er fastsat i artikel 6 i nærværende forordning. Når der kan forudses en overskridelse, underretter medlemsstaten straks producenterne.
4. Nedsættelseskoefficienten for den afgrødespecifikke betaling for ris beregnes i henhold til artikel 76 i forordning (EF) nr. 73/2009 efter følgende formel:

Nedsættelseskoefficient = delbasisarealets referenceareal divideret med det samlede areal, som der for dette delbasisareal er indsendt støtteansøgninger for.

Den nedsatte afgrødespecifikke betaling for ris beregnes efter følgende formel:

Nedsat afgrødespecifik betaling for ris = afgrødespecifik betaling for ris multipliceret med nedsættelseskoefficienten.

Denne nedsættelseskoefficient og denne nedsatte afgrødespecifikke betaling for ris beregnes for hvert delbasisareal efter omfordelingen som omhandlet i artikel 76, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009. Omfordelingen sker til fordel for de delbasisarealer, hvis grænser er overskredet. Den foretages proportionalt med de konstaterede overskridelser af delbasisarealerne.

*BILAG II***TEST FOR BITTERSTOF I LUPIN, JF. ARTIKEL 13**

Der udtages en stikprøve bestående af 200 frø fra en prøveudtagning på 1 kg for hvert parti på højst 20 tons.

Testen omfatter kun en kvalitativ påvisning af bitre frø i prøven. Homogenitetstolerancen for frøene skal være 1:100. Som testmetode kan anvendes kornsnitsmetoden efter von Sengbusch (1942), Ivanov og Smirnov (1932) og Eggebrecht (1949). De tørre eller kvædede frø skæres over på tværs. Frøhalvdelenes anbringes i en si og nedsænkes 10 sekunder i en jodopløsning, hvorpå de skylles i 5 sekunder med vand. De bitre frøes snitflade vil da udvise en brun misfarvning, mens frø med lavt alkaloidindhold forbliver gule.

Ved fremstillingen af jodopløsningen opløses 14 g kaliumiodid i så lidt vand som muligt, og der tilsættes 10 g jod og vand op til 1 000 cm³. Opløsningen skal henstå en uge inden brug. Den skal opbevares i brune flasker. Denne stamopløsning skal fortyndes 3 til 5 gange før anvendelsen.

BILAG III

OMRÅDER, DER ER BERETTIGET TIL GEDEPRÆMIE

1. Bulgarien: hele landet.
 2. Cypern: hele landet.
 3. Portugal: hele landet med undtagelse af Azorerne.
 4. Slovenien: hele landet.
 5. Slovakiet: alle bjergområder, jf. artikel 18 i forordning (EF) nr. 1257/1999.
-

BILAG IV

LISTE OVER KVÆGRACER SOM NÆVNT I ARTIKEL 59

- Angler Rotvieh (Angeln) — Rød dansk mælkerace (RMD) — German Red — Lithuanian Red
 - Ayrshire
 - Armoricaïne
 - Bretonne pie noire
 - Fries-Hollands (FH), Française frisonne pie noire (FFPN), Friesian-Holstein, Holstein, Black and White Friesian, Red and White Friesian, Frisona española, Frisona Italiana, Zwartbonten van België/pie noire de Belgique, Sortbroget dansk mælkerace (SDM), Deutsche Schwarzbunte, Schwarzbunte Milchrasse (SMR), Czarno-biała, Czerwono-biała, Magyar Holstein-Friz, Dutch Black and White, Estonian Holstein, Estonian Native, Estonian Red, British Friesian, črno-bela, German Red and White, Holstein Black and White, Red Holstein
 - Groninger Blaarkop
 - Guernsey
 - Jersey
 - Malkeborthorn
 - Reggiana
 - Valdostana Nera
 - Itäsuomenkarja
 - Länsisuomenkarja
 - Pohjoissuomenkarja.
-

BILAG V

GENNEMSNITLIG MÆLKEYDELSE SOM NÆVNT I ARTIKEL 63

	(kg)
Belgien	6 920
Tjekkiet	5 682
Estland	5 608
Spanien	6 500
Frankrig	5 550
Cypern	6 559
Letland	4 796
Litauen	4 970
Ungarn	6 666
Østrig	4 650
Polen	3 913
Portugal	5 100
Slovakiet	5 006

BILAG VI

NATIONALE LOFTER I FORBINDELSE MED SLAGTEPRÆMIEN, JF. ARTIKEL 81, STK. 1

	Voksnet kvæg	Kalve
Belgien	—	335 935
Spanien	1 982 216	25 629
Portugal	325 093	70 911

BILAG VII

**MINIMUMSAREAL PR. BEDRIFT, DER ER STØTTEBERETTIGET I HENHOLD TIL DEN GENERELLE
AREALBETALINGSORDNING**

Nye medlemsstater	Minimumsareal pr. bedrift, som er støtteberettiget, jf. artikel 124, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009 (ha)
Bulgarien	1 Bedrifter med mindst 0,5 ha med permanente afgrøder kan dog anmode om betalinger
Cypern	0,3
Tjekkiet	1
Estland	1
Ungarn	1 Bedrifter med mere end 0,3 ha plantage eller vindyrkningsareal kan dog ansøge om betalinger
Letland	1
Litauen	1
Polen	1
Rumænien	1
Slovakiet	1

BILAG VIII

LANDBRUGSOMRÅDE OMFATTET AF DEN GENERELLE AREALBETALINGSORDNING

Nye medlemsstater	Landbrugsområde omfattet af den generelle arealbetalingsordning, jf. artikel 124, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 (1 000 ha)
Bulgarien	3 492
Cypern	140
Tjekkiet	3 469
Estland	800
Ungarn	4 829
Letland	1 475
Litauen	2 574
Polen	14 337
Rumænien	8 716
Slovakiet	1 880

BILAG IX

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 1973/2004	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 5
Artikel 2, stk. 2	Artikel 5, stk. 3
Artikel 2, stk. 3	Artikel 3
Artikel 2, stk. 5	Artikel 13
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4	Artikel 6
Artikel 5	—
Artikel 6	—
Artikel 7	—
Artikel 8	—
Artikel 9	—
Artikel 10	—
Artikel 11	Artikel 14
Artikel 12	Artikel 7
Artikel 13	Artikel 8
Artikel 14	Artikel 9
Artikel 15	Artikel 15
Artikel 16	Artikel 16
Artikel 17	Artikel 17
Artikel 18	—
Artikel 19	Artikel 10
Artikel 20	Artikel 11
Artikel 21	Artikel 12
Artikel 22	—
Artikel 23	—
Artikel 24	—
Artikel 25	—
Artikel 26	—
Artikel 27	—
Artikel 28	—
Artikel 29	—
Artikel 30	—
Artikel 31	—
Artikel 32	—
Artikel 33	—
Artikel 34	—
Artikel 35	—
Artikel 36	—
Artikel 36a	—
Artikel 37	—
Artikel 38	—

Forordning (EF) nr. 1973/2004	Nærværende forordning
Artikel 39	—
Artikel 40	—
Artikel 41	—
Artikel 42	—
Artikel 43	—
Artikel 44	—
Artikel 45	—
Artikel 46	Artikel 18
Artikel 47	Artikel 19
Artikel 48	Artikel 20
Artikel 49	Artikel 21
Artikel 49a	Artikel 22
Artikel 50	Artikel 23
Artikel 51	—
Artikel 52	—
Artikel 53	—
Artikel 54	—
Artikel 55	—
Artikel 56	—
Artikel 57	—
Artikel 58	—
Artikel 59	—
Artikel 60	—
Artikel 61	—
Artikel 62	—
Artikel 63	—
Artikel 64	—
Artikel 65	—
Artikel 66	—
Artikel 67	—
Artikel 68	—
Artikel 69	—
Artikel 70	Artikel 35
Artikel 71	Artikel 36
Artikel 72	Artikel 37
Artikel 73	Artikel 38
Artikel 74	Artikel 39
Artikel 75	Artikel 40
Artikel 76	Artikel 41
Artikel 77	Artikel 42
Artikel 78	Artikel 43
Artikel 79	Artikel 44
Artikel 80	Artikel 45
Artikel 81	Artikel 46
Artikel 82	Artikel 47

Forordning (EF) nr. 1973/2004	Nærværende forordning
Artikel 83	Artikel 48
Artikel 84	Artikel 49
Artikel 85	—
Artikel 86	—
Artikel 87	Artikel 50
Artikel 88	Artikel 51
Artikel 89	Artikel 52
Artikel 90	Artikel 53
Artikel 91	Artikel 54
Artikel 92	Artikel 55
Artikel 93	Artikel 56
Artikel 94	Artikel 57
Artikel 95	Artikel 58
Artikel 96	—
Artikel 97	—
Artikel 98	—
Artikel 99	Artikel 59
Artikel 100	Artikel 60
Artikel 101	Artikel 61
Artikel 102	Artikel 62
Artikel 103	Artikel 63
Artikel 104	Artikel 64
Artikel 105	Artikel 65
Artikel 106	Artikel 66
Artikel 107	Artikel 67
Artikel 108	Artikel 68
Artikel 109	Artikel 69
Artikel 110	Artikel 70
Artikel 111	Artikel 71
Artikel 112	Artikel 72
Artikel 113	Artikel 73
Artikel 114	Artikel 74
Artikel 115	Artikel 75
Artikel 116	Artikel 76
Artikel 117	—
Artikel 118	—
Artikel 118a	—
Artikel 118b	—
Artikel 118c	—
Artikel 118d	—
Artikel 119	—
Artikel 120	Artikel 77
Artikel 121	Artikel 78
Artikel 122	Artikel 79
Artikel 123	Artikel 80

Forordning (EF) nr. 1973/2004	Nærværende forordning
Artikel 124	Artikel 81
Artikel 125	—
Artikel 126	Artikel 82
Artikel 127	Artikel 83
Artikel 128	—
Artikel 129	Artikel 84
Artikel 130	Artikel 85
Artikel 130a	Artikel 86
Artikel 131	—
Artikel 132	Artikel 87
Artikel 133	—
Artikel 134	Artikel 88
Artikel 135	Artikel 89
—	Artikel 90
Artikel 136	—
Artikel 137	—
Artikel 138	—
Artikel 139	Artikel 91
Artikel 139a	Artikel 92
Artikel 140	Artikel 93
Artikel 141	Artikel 94
Artikel 142	Artikel 95
Artikel 142a	—
Artikel 143	—
Artikel 144	—
Artikel 145	—
Artikel 146	—
Artikel 147	—
Artikel 148	—
Artikel 149	—
Artikel 150	—
Artikel 151	—
Artikel 152	—
Artikel 153	—
Artikel 154	—
Artikel 155	—
Artikel 156	—
Artikel 157	—
Artikel 158	—
Artikel 159	—
Artikel 160	—
Artikel 163	—
Artikel 164	—
Artikel 165	—
Artikel 166	—

Forordning (EF) nr. 1973/2004	Nærværende forordning
Artikel 167	—
Artikel 168	—
Artikel 169	—
Artikel 170	—
Artikel 171	—
Artikel 171a	Artikel 24
Artikel 171aa	Artikel 25
Artikel 171ab	Artikel 26
Artikel 171ac	Artikel 27
Artikel 171ad	Artikel 28
Artikel 171ae	Artikel 29
Artikel 171af	Artikel 30
Artikel 171ag	—
Artikel 171ah	—
Artikel 171ai	—
Artikel 171b	—
Artikel 171ba	—
Artikel 171bb	—
Artikel 171bc	—
Artikel 171c	—
Artikel 171ca	—
Artikel 171cb	—
Artikel 171cc	—
Artikel 171cd	—
Artikel 171ce	—
Artikel 171cf	—
Artikel 171cg	—
Artikel 171ch	—
Artikel 171ci	—
Artikel 171cj	—
Artikel 171ck	—
Artikel 171cl	—
Artikel 171cm	—
Artikel 171cn	—
Artikel 171co	—
Artikel 171cp	—
Artikel 171d	Artikel 31
Artikel 171da	Artikel 32
Artikel 171db	Artikel 33
Artikel 171dc	Artikel 34
Artikel 172	Artikel 96
—	Artikel 97
Artikel 173	Artikel 98
Bilag I	Bilag II
Bilag II	Bilag I

Forordning (EF) nr. 1973/2004	Nærværende forordning
Bilag III, IV, V, VI, VII, VIII og IX	—
Bilag X	Bilag III
Bilag XI, XII, XIII og XIV	—
Bilag XV	Bilag IV
Bilag XVI	Bilag V
Bilag XVII	Bilag VI
Bilag XVIII og XIX	—
Bilag XX	Bilag VII
Bilag XXI	Bilag VIII
Bilag XXII-XXX	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1122/2009

af 30. november 2009

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem inden for rammerne af de ordninger for direkte støtte til landbrugerne, som er omhandlet i nævnte forordning, og om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår krydsoverensstemmelse inden for rammerne af støtteordningen for vin

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen)⁽¹⁾, særlig artikel 85x og 103za, sammenholdt med artikel 4,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003, særlig artikel 142, litra b), c), d), e), h), k), l), m), n), o), q) og s), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Forordning (EF) nr. 73/2009 ophæver og afløser Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 og indfører en række ændringer i enkeltbetalingsordningen og i andre ordninger for direkte støtte. Samtidig ophæver den en række ordninger for direkte støtte fra 2010. Ved forordningen indføres der desuden en række ændringer i ordningen, hvorefter de direkte betalinger til en landbruger, der ikke opfylder visse betingelser i forbindelse med folke-, dyre- og plantesundhed, miljø og dyrevelfærd (»krydsoverensstemmelse«), skal nedsættes eller udelukkes.

(2) Ordningerne for direkte betalinger blev oprindeligt indført som følge af reformen af den fælles landbrugspolitik i 1992 og siden videreudviklet i forbindelse med senere reformer.

For ordningerne er der blevet anvendt et integreret forvaltnings- og kontrolsystem (i det følgende benævnt »det integrerede system«). Systemet, der blev indført ved Kommissionens forordning (EF) nr. 796/2004 af 24. april 2004 om gennemførelsesbestemmelser for krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 og (EF) nr. 73/2009 og for krydsoverensstemmelse som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 479/2008⁽²⁾, har vist sig at være et effektivt og praktisk middel til at gennemføre ordningerne for direkte betalinger. Forordning (EF) nr. 73/2009 er baseret på det integrerede system.

(3) Under hensyntagen til de ændringer i de direkte betalinger, som blev indført ved forordning (EF) nr. 73/2009, bør forordning (EF) nr. 796/2004 ophæves og afløses af en ny forordning, som baseres på principperne i forordning (EF) nr. 796/2004. Da vinsektoren er blevet optaget i forordning (EF) nr. 1234/2007, bør henvisningerne til Rådets forordning (EF) nr. 479/2008⁽³⁾ i forordning (EF) nr. 796/2004 samtidig afløses af henvisninger til forordning (EF) nr. 1234/2007. For at opnå sammenhæng bør nogle af bestemmelserne i forordning (EF) nr. 796/2004 indarbejdes i Kommissionens forordning (EF) nr. 1120/2009⁽⁴⁾, der ophæver og afløser Kommissionens forordning (EF) nr. 795/2004 af 21. april 2004 om gennemførelsesbestemmelser til enkeltbetalingsordningen i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere⁽⁵⁾.

(4) Ifølge forordning (EF) nr. 73/2009 overlades det til medlemsstaterne for nogle af de støtteordninger, der er omhandlet i forordningen, at vælge, om de vil anvende dem. Nærværende forordning bør derfor indeholde bestemmelser om den forvaltning og kontrol, som skal finde sted i medlemsstaterne, hvis de vælger at anvende bestemte støtteordninger. De pågældende bestemmelser i nærværende forordning bør derfor kun anvendes i det omfang, medlemsstaterne har truffet et sådant valg.

⁽²⁾ EUT L 141 af 30.4.2004, s. 18.

⁽³⁾ EUT L 148 af 6.6.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Se side 1 i denne EUT.

⁽⁵⁾ EUT L 141 af 30.4.2004, s. 1.

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

- (5) I forordning (EF) nr. 73/2009 er der som led i krydsoverensstemmelsesbetingelserne fastsat en række forpligtelser for både medlemsstater og landbrugere, for så vidt angår bevarelse af permanente græsarealer. Der bør fastsættes nærmere regler for beregningen af de permanente græsarealers andel af agerjorden, som skal bevares, og individuelle forpligtelser, som landbrugerne skal opfylde, hvis det fastslås, at den pågældende andel er faldende.
- (6) For at sikre en effektiv kontrol og for at forhindre, at der indsendes flere støtteansøgninger til forskellige betalingsorganer i samme medlemsstat, bør medlemsstaterne indføre et fælles system til registrering af identiteten af de landbrugere, der indsender ansøgninger, som er omfattet af det integrerede system.
- (7) Der bør fastsættes nærmere regler for det system til identificering af landbrugsparcer, som medlemsstaterne skal anvende i henhold til artikel 17 i forordning (EF) nr. 73/2009. Ifølge bestemmelsen skal der anvendes elektroniske geografiske informationssystemteknikker (GIS). Det bør afklares, på hvilket niveau systemet skal anvendes, og hvor detaljerede oplysningerne i GIS skal være.
- (8) For at sikre, at enkeltbetalingsordningen, der er omhandlet i afsnit III i forordning (EF) nr. 73/2009, gennemføres korrekt, bør medlemsstaterne oprette et identifikations- og registreringssystem, der kan bruges til sporing af betalingsrettigheder, og som bl.a. giver mulighed for krydskontrol af arealer, der er anmeldt med henblik på enkeltbetalingsordningen, og de betalingsrettigheder, som hver landbruger råder over, og af de forskellige betalingsrettigheder indbyrdes.
- (9) For at det kan overvåges, om krydsoverensstemmelsesforpligtelserne overholdes, skal der oprettes et kontrolsystem og anvendes passende sanktioner. Med henblik herpå bør myndighederne i den enkelte medlemsstat sende hinanden oplysninger om støtteansøgninger, stikprøver, resultater af kontrol på stedet m.m. Der bør fastsættes bestemmelser om grundelementerne i et sådant system.
- (10) Af forenklingssyns bør medlemsstaterne have mulighed for at beslutte, at alle ansøgninger om støtte i henhold til afsnit III og IV i forordning (EF) nr. 73/2009 skal omfattes af enkeltansøgningen.
- (11) Medlemsstaterne bør træffe de fornødne foranstaltninger til at få det integrerede system til at fungere ordentligt, hvis mere end et betalingsorgan er ansvarligt for den samme landbruger.
- (12) Med henblik på en effektiv kontrol bør enhver arealanvendelse og den tilsvarende støtteordning anmeldes samtidigt. Derfor bør der indsendes en enkeltansøgning, der omfatter alle støtteansøgninger, som på en eller anden måde er knyttet til arealet. Landbrugere, der ikke ansøger om nogen af de former for støtte, som er omfattet af enkeltansøgningen, bør også indsende en enkeltansøgning, hvis de råder over et landbrugsareal. Medlemsstaterne bør dog kunne fritage landbrugerne for denne forpligtelse, hvis myndigheder allerede har oplysningerne.
- (13) Medlemsstaterne bør fastsætte en frist for indsendelse af enkeltansøgningen, der ikke bør være senere end den 15. maj, for at der bliver tid til at behandle og kontrollere ansøgningen. På grund af de særlige klimaforhold i Estland, Letland, Litauen, Finland og Sverige bør disse medlemsstater dog have mulighed for at fastsætte en senere frist, som ikke bør ligge efter den 15. juni. Med samme hjemmel bør der kunne anvendes undtagelser fra sag til sag, hvis vejrforholdene i et givet år gør det nødvendigt.
- (14) I enkeltansøgningen bør landbrugeren ikke blot anmelde det areal, han anvender til landbrugsformål, men også sine betalingsrettigheder, og alle oplysninger, der kræves for at kunne fastslå støtteberettigelsen, bør forlanges sammen med enkeltansøgningen. Medlemsstaterne bør dog have mulighed for at fravige visse forpligtelser, hvis de betalingsrettigheder, der skal tildeles i et givet år, endnu ikke er endeligt fastsat.
- (15) For at forenkle ansøgningsprocedurerne og i overensstemmelse med artikel 19, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009 bør der i denne sammenhæng fastsættes bestemmelser om, at medlemsstaterne så vidt muligt skal forsyne landbrugerne med fortrykte oplysninger.
- (16) Eventuelle særoplysninger om produktion af hamp, nødder, stivelseskartofler, frø, bomuld, frugt og grøntsager og særlig støtte, der er omfattet af enkeltansøgningen, bør forlanges sammen med enkeltansøgningen eller eventuelt på et senere tidspunkt afhængigt af oplysningernes art. Det bør også fastsættes, at arealer, som der ikke ansøges om støtte for, skal angives i enkeltansøgningen. Afhængigt af arealanvendelsen kan det være vigtigt at have nøjagtige oplysninger, så derfor bør visse anvendelser anmeldes særskilt, mens andre anvendelser kan anmeldes under ét. Bestemmelsen bør dog kunne fraviges, hvis medlemsstaten i forvejen modtager den slags oplysninger.
- (17) Med henblik på en effektiv overvågning bør hver medlemsstat desuden fastsætte, hvor stor hver parcel mindst skal være, for at der kan ansøges om støtte for den.
- (18) For at landbrugerne kan planlægge arealanvendelsen så fleksibelt som muligt bør de kunne ændre deres enkeltansøgning indtil det tidspunkt, hvor tilsåningen normalt finder sted, såfremt alle særlige betingelser i de forskellige støtteordninger overholdes og myndighederne endnu ikke har underrettet landbrugeren om fejl i støtteansøgningen eller om en kontrol på stedet, hvor der konstateres fejl med hensyn til den del, ændringen vedrører. Efter ændringen bør det være muligt at tilpasse de relevante bilag og kontrakter, der skal indsendes.

- (19) Med henblik på en effektiv forvaltning er det vigtigt, at ansøgninger om forhøjelse af værdien af betalingsrettigheder eller tildeling af betalingsrettigheder som led i enkeltbetalingsordningen indsendes rettidigt. Medlemsstaterne bør derfor fastsætte en ansøgningsfrist, der ikke bør være senere end den 15. maj. For at forenkle procedurerne bør medlemsstaterne kunne beslutte, at ansøgningen kan indsendes samtidig med enkeltansøgningen. Estland, Letland, Litauen, Finland og Sverige bør dog have mulighed for at fastsætte en senere frist, der ikke bør ligge efter den 15. juni.
- (20) Vælger en medlemsstat at anvende de forskellige husdyrstøtteordninger, bør der fastsættes fælles bestemmelser om de oplysninger, der skal anføres i ansøgningerne om husdyrstøtte.
- (21) Ifølge artikel 117 i forordning (EF) nr. 73/2009 må der i henhold til støtteordningerne for kvæg kun udbetales præmier for dyr, der er korrekt identificeret og registreret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97⁽¹⁾. Landbrugere, der indsender ansøgninger inden for rammerne af de pågældende støtteordninger, bør derfor rettidigt have adgang til de relevante oplysninger.
- (22) Støtten til sukkerroe- og sukkerrørproducenter, den særskilte sukkerbetaling og de særskilte betalinger for frugt og grøntsager er på grund af deres art ikke knyttet til landbrugsarealet, og derfor gælder enkeltbetalingsbestemmelserne ikke for disse betalingsordninger. Der bør derfor fastsættes en hensigtsmæssig ansøgningsprocedure.
- (23) Der bør fastsættes yderligere bestemmelser for ansøgning om særlig støtte i henhold til artikel 68 i forordning (EF) nr. 73/2009 undtagen arealrelaterede betalinger og betalinger for dyr. Da de særlige støtteforanstaltninger kan være meget forskelligartede, er det særligt vigtigt, at landbrugerne udleverer alle de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå, om de er støtteberettigede. Af praktiske årsager bør medlemsstaterne have mulighed for at fastsætte, at bilag kan indsendes på et senere tidspunkt end ansøgningen.
- (24) Finder artikel 68, stk. 1, litra e), i forordning (EF) nr. 73/2009 anvendelse, er støttemodtagerne ikke landbrugere, men gensidige fonde, der har givet landbrugere kompensation for økonomiske tab. For gensidige fonde bør der fastsættes særlige bestemmelser om, hvilke oplysninger der kræves ved ansøgning om støtte, for at det kan fastslås, om de er støtteberettigede.
- (25) Der bør fastsættes almindelige bestemmelser for indførelse af forenklede procedurer for udveksling af meddelelser mellem landbrugerne og medlemsstaternes myndigheder.
- (26) Hvis støtteansøgningerne indeholder indlysende fejl, bør de når som helst kunne rettes.
- (27) Der bør fastsættes regler for de tilfælde, hvor sidste frist for indsendelse af forskellige ansøgninger, dokumenter eller ændringer falder på en helligdag, en lørdag eller en søndag.
- (28) Det er absolut nødvendigt, at fristerne for indsendelse af støtteansøgninger, for ændring af arealstøtteansøgninger og for fremlæggelse af bilag, kontrakter og erklæringer overholdes, for at de nationale myndigheder kan planlægge og efterfølgende føre effektiv kontrol med, at støtteansøgningerne er korrekte. Det bør derfor fastsættes, inden for hvilke tidsfrister der kan accepteres forsinkede ansøgninger. Desuden bør der foretages en nedsættelse for at tilskynde landbrugerne til at overholde de fastsatte frister.
- (29) Det er vigtigt, at landbrugerne indsender deres ansøgninger om betalingsrettigheder rettidigt, for at medlemsstaterne kan fastsætte betalingsrettighederne i tide. Ansøgninger, der indsendes for sent, bør derfor kun accepteres inden for samme forlængede frist, som fastsættes for forsinkede støtteansøgninger. Endvidere bør der foretages en præventiv nedsættelse, medmindre forsinkelsen skyldes force majeure eller usædvanlige omstændigheder.
- (30) Landbrugerne bør på til enhver tid kunne trække deres støtteansøgninger eller dele deraf tilbage, forudsat at myndighederne endnu ikke har givet landbrugeren meddelelse om fejl i støtteansøgningen eller om en kontrol på stedet.
- (31) Det bør effektivt overvåges, at bestemmelserne om de støtteordninger, der forvaltes inden for rammerne af det integrerede system, overholdes. Med henblik herpå og for at opnå et ensartet overvågningsniveau i alle medlemsstater bør der fastsættes detaljerede kriterier og tekniske procedurer for gennemførelsen af administrativ kontrol og kontrol på stedet, både hvad angår kriterierne for retten til støtte i henhold til støtteordningerne og krydsoverensstemmelsesforpligtelserne. Det er vigtigt for overvågningen, at der kan foretages kontrolbesøg på stedet. Derfor bør ansøgninger afvises, hvis en landbruger forsøger at forhindre et sådant kontrolbesøg på stedet.

(¹) EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1.

- (32) Kontrolbesøg på stedet af, om støttebetingelserne eller krydsoverensstemmelsesbetingelserne er overholdt, bør kun varsles, hvis det ikke bringer kontrollen i fare, og under alle omstændigheder bør der fastsættes passende frister. Fremgår det af særlige sektorbestemte regler for retsakter eller normer i forbindelse med krydsoverensstemmelse, at kontrollen på stedet skal være uanmeldt, bør disse regler overholdes.
- (33) Medlemsstaterne bør, hvis det er påkrævet, kunne kombinere de forskellige kontroller.
- (34) For at der effektivt kan opdages uregelmæssigheder i den administrative kontrol, bør der især fastsættes bestemmelser om krydskontrollens indhold. Uregelmæssigheder bør følges op ved hjælp af passende procedurer.
- (35) En hyppig fejl, der konstateres i forbindelse med krydskontrollen, er en lidt for høj anmeldelse af det samlede landbrugsareal inden for en referenceparcel. Hvis to eller flere landbrugere, der ansøger om støtte i henhold til samme støtteordning, indsender en støtteansøgning for en referenceparcel, og det samlede anmeldte areal overstiger landbrugsarealet, men differencen ligger inden for den tolerance, der er fastsat for opmåling af landbrugsparceller, bør medlemsstaterne af forenklingssyn have mulighed for at reducere de pågældende arealer forholdsmæssigt. De berørte landbrugere bør dog kunne anfægte sådanne afgørelser.
- (36) Når en medlemsstat gør brug af den mulighed, der er fastsat i artikel 68 i forordning (EF) nr. 73/2009, og der ydes betalinger for arealer eller husdyr, bør der anvendes samme kontrolprocent som i forbindelse med andre arealrelaterede betalinger eller betalinger for husdyr. For så vidt angår andre særlige støtteforanstaltninger, bør modtagerne betragtes som en særskilt population, som der gælder en særlig minimumskontrolprocent for.
- (37) Det minimumsantal landbrugere, der skal kontrolleres på stedet som led i de forskellige støtteordninger, bør fastlægges. Vælger medlemsstaterne at anvende de forskellige husdyrstøtteordninger, bør de anvende en integreret driftsbaseret ordning for landbrugere, der ansøger om støtte i henhold til disse ordninger.
- (38) Opdages der væsentlige uregelmæssigheder og misligholdelser, bør det medføre, at kontrollen på stedet for det pågældende og/eller det efterfølgende år øges, så der opnås en acceptabel sikkerhed for, at de pågældende støtteansøgninger er korrekte. Ved udvidelsen af stikprøven i forbindelse med krydsoverensstemmelse bør den øgede kontrol rettes mod de pågældende retsakter eller normer.
- (39) Kontrollen på stedet af landbrugere, der har indsendt støtteansøgninger, skal ikke nødvendigvis foretages som kontrol af hvert dyr eller hver landbrugsparcel. I nogle tilfælde kan kontrollen dog foretages som stikprøvekontrol. Hvis dette er tilladt, bør stikprøven dog være af et sådant omfang, at den giver et pålideligt og repræsentativt konfidensniveau. I nogle tilfælde kan det være nødvendigt at udvide stikprøven til en fuldstændig kontrol. Medlemsstaterne bør fastlægge kriterier for udvælgelsen af den stikprøve, der skal kontrolleres.
- (40) Den stikprøve, der udvælges med henblik på den minimumskontrol, der skal udføres på stedet, bør udvælges dels på grundlag af en risikoanalyse, dels tilfældigt. Den ansvarlige myndighed bør fastsætte risikofaktorerne, fordi den bedre er i stand til at vælge de relevante risikofaktorer. For at risikoanalyserne skal blive relevante og effektive, bør risikoanalysernes effektivitet vurderes og ajourføres hvert år på baggrund af de enkelte faktorer relevans, en sammenligning af resultaterne af en tilfældig og risikobaseret udvælgelse af stikprøver og de særlige forhold i de enkelte medlemsstater.
- (41) For at kontrollen på stedet kan være effektiv, er det vigtigt, at de medarbejdere, der foretager kontrollen, får oplysning om grunden til, at bedriften er udvalgt til kontrol på stedet. Medlemsstaterne bør registrere oplysningerne herom.
- (42) I nogle tilfælde er det relevant at foretage kontrol på stedet, før alle ansøgninger er modtaget, og medlemsstaterne bør derfor kunne udvælge en del af stikprøven, inden ansøgningsperioden er udløbet.
- (43) For at give de nationale myndigheder og EF-organerne mulighed for at følge op på kontrollen på stedet bør kontroloplysningerne registreres i en kontrolrapport. Landbrugeren eller en repræsentant bør have mulighed for at underskrive rapporten. Ved kontrol på stedet, der foretages ved telemåling, bør medlemsstaterne dog bemyndiges til kun at give landbrugeren mulighed herfor, hvis der konstateres uregelmæssigheder ved kontrollen. Uanset hvordan kontrollen på stedet foretages, bør landbrugeren have en kopi af rapporten, hvis der konstateres uregelmæssigheder.
- (44) Kontrollen på stedet af arealrelaterede støtteordninger bør omfatte alle anmeldte landbrugsparceller for at kunne gennemføres korrekt. Af forenklingssyn bør den fysiske fastslåelse af parcellerne dog kunne begrænses til en stikprøve på 50 % af parcellerne. Stikprøven bør dog være pålidelig og repræsentativ og udvides i tilfælde af uregelmæssigheder. Resultaterne af stikprøven bør dog ekstrapoleres til resten af populationen. Medlemsstaterne bør til kontrollen på stedet kunne anvende nogle tekniske værktøjer.

- (45) Der bør fastlægges nærmere regler for bestemmelse af arealer, og hvilke opmålingsmetoder der skal anvendes, for at sikre en opmålingskvalitet, der svarer til den, som kræves i tekniske forskrifter på EF-plan.
- (46) Erfaringen har vist, at det ved bestemmelsen af størrelsen af landbrugsparceller, der giver ret til arealstøtte, er nødvendigt at fastlægge den acceptable bredde af visse mark-elementer, navnlig hække, grøfter og mure. Ud fra særlige miljøhensyn bør der anvendes en vis fleksibilitet inden for de grænser, der lægges til grund ved fastsættelsen af de regionale udbytter.
- (47) Det bør fastsættes, på hvilke betingelser landbrugsparceller med træer bør betragtes som støtteberettigede i forbindelse med de arealrelaterede støtteordninger. Det bør også fastsættes, hvilken administrativ procedure der skal følges i forbindelse med arealer, der udnyttes i fællesskab.
- (48) Betingelserne for at anvende telemåling i forbindelse med kontrol på stedet bør fastlægges, og det bør fastsættes, at der skal foretages fysisk kontrol i de tilfælde, hvor billedanalysen ikke giver klare resultater. På grund af vejrforhold vil der fx kunne være tilfælde, hvor der ikke længere vil kunne anvendes telemåling til den yderligere kontrol på stedet, der skal gennemføres som følge af en forhøjelse af kontrolprocenten. I så fald gennemføres den på traditionel vis.
- (49) I henhold til enkeltbetalingsordningen kan landbrugere, der har særlige rettigheder, modtage støtte, hvis de opfylder en bestemt aktivitetsbetingelse. Med henblik på en effektiv kontrol af den betingelse bør medlemsstaterne fastlægge procedurer for kontrol på stedet hos landbrugere, der har særlige rettigheder.
- (50) På grund af de særlige forhold, der gør sig gældende for støtteordningen for frø, bomuld og sukker, jf. afsnit IV, kapitel 1, afdeling 5, 6 og 7, i forordning (EF) nr. 73/2009, bør der fastsættes særlige kontrolbestemmelser.
- (51) Ifølge artikel 39, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 er hampesorter kun berettigede til direkte betalinger, hvis de har et indhold af tetrahydrocannabinol på højst 0,2 %. Til gennemførelse af denne regel bør det fastsættes, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere indholdet af tetrahydrocannabinol i hamp.
- (52) Der bør desuden fastsættes en periode, inden for hvilken spindhamp ikke må høstes efter blomstring, så de kontrolforpligtelser, der er fastsat for disse afgrøder, kan gennemføres effektivt.
- (53) Vælger en medlemsstat at anvende de forskellige husdyrstøtteordninger, og ansøges der om støtte i henhold til de pågældende støtteordninger, bør det fastlægges, hvornår kontrollen på stedet skal foregå, og hvad den mindst skal omfatte. For at det effektivt kan kontrolleres, om erklæringerne i støtteansøgningerne og meddelelserne til den elektroniske database for kvæg er korrekte, bør en væsentlig del af kontrolbesøgene udføres i den periode, hvor der er pligt til at holde dyrene på bedriften.
- (54) Vælger en medlemsstat at anvende de forskellige støtteordninger for kvæg, bør det, da korrekt identifikation og registrering af kvæg er en betingelse for, at der kan ydes støtte i henhold til artikel 117 i forordning (EF) nr. 73/2009, sikres, at der kun ydes EF-støtte for kvæg, der er korrekt identificeret og registreret. Denne kontrol bør også omfatte kvæg, som der endnu ikke er ansøgt om støtte for, men som senere vil kunne omfattes af en støtteansøgning, fordi der for disse dyr som følge af støtteordningernes udformning i mange tilfælde først vil blive ansøgt om støtte, når de har forladt bedriften.
- (55) Kontrollen på stedet af får og geder bør især gå på, om den periode, som dyrene skal holdes på bedriften, er overholdt, og om de er korrekt registreret.
- (56) Vælger en medlemsstat at anvende slagtepræmien, bør der fastsættes særlige bestemmelser for den kontrol på stedet, der skal foretages på slagterierne for at fastslå, om de dyr, der er ansøgt om støtte for, er støtteberettigede, og om oplysningerne i den elektroniske database er korrekte. Medlemsstaterne bør bemyndiges til at anvende to forskellige fremgangsmåder ved udvælgelsen af slagterier til denne kontrol.
- (57) Med hensyn til den slagtepræmie, der ydes efter eksport af kvæg, er der som følge af de forskellige kontrolformål behov for særlige bestemmelser, der kan supplere EF-kontrolbestemmelserne for eksport i almindelighed.
- (58) Der er vedtaget særlige kontrolbestemmelser på grundlag af Kommissionens forordning (EF) nr. 1082/2003 af 23. juni 2003 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 for så vidt angår mindstekrav til den kontrol, der skal foretages i forbindelse med ordningen for identifikation og registrering af kvæg ⁽¹⁾. Når der foretages kontrol i henhold til nævnte forordning, bør resultaterne anføres i kontrolrapporten med henblik på det integrerede system.

⁽¹⁾ EUT L 156 af 25.6.2003, s. 9.

- (59) Der bør desuden fastsættes bestemmelser om kontrolrapporten i tilfælde af kontrol på stedet på slagterier, eller når præmien ydes efter eksport. Hvis bestemmelserne i afsnit I i forordning (EF) nr. 1760/2000 eller i Rådets forordning (EF) nr. 21/2004 af 17. december 2003 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af får og geder og om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003 og direktiv 92/102/EØF og 64/432/EØF ⁽¹⁾ ikke overholdes, bør det for at opnå sammenhæng også fastsættes, at der skal sendes kopier af kontrolrapporterne til de myndigheder, som er ansvarlige for anvendelsen af nævnte forordninger.
- (60) Gør en medlemsstat brug af muligheden for at yde særlig støtte, jf. artikel 68 i forordning (EF) nr. 73/2009, bør kontrolbestemmelserne i nærværende forordning så vidt muligt anvendes. Er det ikke muligt at anvende disse bestemmelser, bør medlemsstaterne sikre et tilsvarende kontrolniveau. Der bør fastsættes særlige bestemmelser for kontrol af gensidige fondes betalingsansøgninger og for investeringer.
- (61) Ved forordning (EF) nr. 73/2009 blev der indført krydsoverensstemmelsesforpligtelser for landbrugere, der modtager støtte i henhold til alle de ordninger for direkte støtte, der er opført i nævnte forordnings bilag I, og en ordning for nedsættelser og udelukkelse, hvis forpligtelserne ikke overholdes. Denne ordning gælder også for betalinger i henhold til artikel 85p, 103q og 103r i forordning (EF) nr. 1234/2007. Der bør fastsættes nærmere regler for denne ordning.
- (62) Der bør fastsættes nærmere regler for, hvilke myndigheder der varetager kontrollen af krydsoverensstemmelsesforpligtelserne i medlemsstaterne.
- (63) I nogle tilfælde kan det være nyttigt for medlemsstaterne at udføre administrativ kontrol af krydsoverensstemmelsesforpligtelserne. Kontrolinstrumenterne bør dog ikke være obligatoriske for medlemsstaterne.
- (64) Det bør fastsættes, hvor stor en procentdel der mindst skal kontrolleres for, om krydsoverensstemmelsesforpligtelserne er overholdt. Kontrolprocenten bør fastsættes til 1 % af de landbrugere, som henhører under hver kontrolmyndigheds kompetenceområde, og de bør udvælges på grundlag af en passende risikoanalyse.
- (65) Medlemsstaterne bør have mulighed for at nå minimumskontrolprocenten på kontrolmyndighedsniveau, på betalingsorganniveau eller i forbindelse med den enkelte retsakt eller norm eller gruppe af retsakter eller normer.
- (66) Hvis der i den særlige lovgivning vedrørende retsakter og normerne er fastsat minimumskontrolprocenter, bør medlemsstaterne overholde disse. Medlemsstaterne bør dog have mulighed for at anvende en fælles kontrolprocent i forbindelse med krydsoverensstemmelseskontrol på stedet. Vælger medlemsstaterne denne mulighed, bør enhver misligholdelse, der konstateres i forbindelse med kontrollen på stedet i henhold til sektorlovgivningen, rapporteres og følges op i henhold til krydsoverensstemmelsesordningen.
- (67) Ved forordning (EF) nr. 73/2009 er der indført bestemmelser, som i visse tilfælde kræver, at myndighederne sikrer sig, at landbrugeren har truffet afhjælpende foranstaltninger. For at undgå at svække kontrolordningen, især hvad angår stikprøver med henblik på krydsoverensstemmelseskontrol på stedet, bør det præciseres, at sådanne tilfælde ikke bør medregnes, når minimumskontrolprøven fastlægges.
- (68) Stikprøven i forbindelse med krydsoverensstemmelseskontrol bør enten udvælges på grundlag af stikprøver af landbrugere, der er udvalgt til kontrol på stedet for så vidt angår kriterierne for støtteberettigelse, eller af den samlede population af landbrugere, der indsender ansøgninger om direkte betalinger. I sidstnævnte tilfælde bør der tillades forskellige muligheder.
- (69) Udvælgelsen af stikprøver med henblik på kontrol på stedet af, om krydsoverensstemmelseskravene er overholdt, kan forbedres, hvis det i forbindelse med risikoanalysen er tilladt at tage hensyn til landbrugernes deltagelse i den bedriftsrådgivningsordning, der er omhandlet i artikel 12 i forordning (EF) nr. 73/2009, såvel som i de relevante certificeringsordninger. Det bør dog i denne forbindelse kunne dokumenteres, at landbrugere, der deltager i disse ordninger, udgør en mindre risiko end landbrugere, som ikke deltager i ordningerne.
- (70) Kontrollen på stedet af, om krydsoverensstemmelseskravene er overholdt, vil generelt kræve flere besøg på samme bedrift. For at lette kontrollen både for landbrugere og myndighederne kan kontrollen begrænses til et enkelt besøg. Hvornår dette kontrolbesøg skal aflægges bør præciseres. Medlemsstaterne bør dog sørge for, at der foretages en repræsentativ og effektiv kontrol af kravene og normerne inden for samme kalenderår.
- (71) For at forenkle krydsoverensstemmelseskontrollen på stedet og udnytte den eksisterende kontrolkapacitet bedre bør kontrollen på den enkelte bedrift erstattes af administrativ kontrol eller kontrol på virksomhedsniveau, hvis det er muligt at opnå en lige så effektiv kontrol som ved kontrol på stedet.

⁽¹⁾ EUT L 5 af 9.1.2004, s. 8.

- (72) Medlemsstaterne bør desuden ved gennemførelsen af krydsoverensstemmelseskontrollen på stedet have mulighed for at gøre brug af objektive indikatorer, der er specifikke for bestemte krav eller normer. Indikatorerne bør imidlertid være direkte knyttet til de krav eller normer, som de repræsenterer, og omfatte alle de elementer, der skal kontrolleres.
- (73) Der bør fastsættes nærmere regler for udarbejdelse af detaljerede og specifikke kontrolrapporter om krydsoverensstemmelse. De specialiserede kontrollører på dette område bør anføre eventuelle konstaterede forhold og angive, hvor alvorlige de er, så betalingsorganet kan fastsætte de relevante nedsættelser eller eventuelt træffe beslutning om udelukkelse fra direkte betalinger.
- (74) Landbrugerne bør underrettes om enhver misligholdelse, der eventuelt konstateres i forbindelse med kontrol på stedet. Der bør fastsættes en frist for, hvornår landbrugerne senest skal have disse oplysninger. Overskrides fristen, bør det dog ikke betyde, at de pågældende landbrugere undgår de konsekvenser, som den konstaterede misligholdelse ellers ville afføde.
- (75) Nedsættelser og udelukkelse bør fastsættes under hensyntagen til proportionalitetsprincippet og de særlige problemer i forbindelse med tilfælde af force majeure, usædvanlige omstændigheder og naturbetingede forhold. I forbindelse med krydsoverensstemmelsesforpligtelserne kan der kun anvendes nedsættelser og udelukkelse, hvis landbrugeren har udvist forsømmelighed eller forsæt. Nedsættelser og udelukkelse bør differentieres efter uregelmæssighedens alvor og bør i den yderste konsekvens kunne medføre fuldstændig udelukkelse fra en eller flere støtteordninger for en bestemt periode. Hvad kriterierne for støtteberettigelse angår, bør der tages hensyn til de særlige forhold, der kendetegner de forskellige støtteordninger.
- (76) For at give medlemsstaterne mulighed for at foretage en effektiv kontrol, navnlig kontrol af om krydsoverensstemmelsesforpligtelserne er overholdt, skal landbrugerne ifølge artikel 19, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 73/2009 anmelde alle de arealer, de råder over, uanset om de ansøger om støtte for disse arealer eller ej. Der bør etableres et system til sikring af, at landbrugerne opfylder denne forpligtelse.
- (77) For at kunne bestemme arealer og beregne nedsættelser, bør det fastlægges, hvilke arealer der henhører under samme afgrødegruppe. Anmeldelse af areal med henblik på at opnå støtte i henhold til mere end en støtteordning, bør det tages i betragtning flere gange.
- (78) For at der kan udbetales støtte i henhold til enkeltbetalingsordningen, kræves der et tilsvarende antal betalingsrettigheder og støtteberettigede hektar. Hvis der er forskel mellem de anmeldte betalingsrettigheder og det anmeldte areal, bør det derfor fastsættes, at betalingen beregnes på grundlag af den mindste af disse størrelser. For at undgå beregninger baseret på rettigheder, der ikke eksisterer, bør det antal betalingsrettigheder, der lægges til grund ved beregningen, ikke overstige det antal betalingsrettigheder, landbrugerne har til rådighed.
- (79) I forbindelse med ansøgninger om arealstøtte vedrører uregelmæssighederne normalt dele af arealer. Angivelse af et for stort areal for en parcel kan derfor modregnes ved angivelse af et for lille areal for andre parceller i samme afgrødegruppe. Det bør derfor fastsættes, at støtteansøgningen inden for en bestemt tolerancemargin blot justeres til det faktisk konstaterede areal, og at der kun foretages nedsættelser, hvis denne margin overskrides.
- (80) I forbindelse med ansøgninger om arealrelaterede betalinger er forskellen mellem det samlede anmeldte areal i ansøgningen og det samlede areal, der er fastslået som støtteberettiget, desuden ofte ubetydelig. Det bør for at undgå mange småjusteringer af ansøgningerne bestemmes, at arealet i støtteansøgningen ikke ændres til det fastslåede areal, medmindre forskellen er af en vis størrelse.
- (81) Der bør fastsættes særlige bestemmelser for at tage hensyn til de særlige forhold i forbindelse med ansøgninger om støtte i henhold til støtteordningen for stivelseskartofler, frø og bomuld.
- (82) Der bør gælde særlige regler for nedsættelse, hvis der forsætligt anmeldes et for stort areal.
- (83) Der bør fastsættes gennemførelsesbestemmelser for beregningsgrundlaget for husdyrpræmier.
- (84) Landbrugerne bør kunne udskifte kreaturer, får og geder på visse betingelser og inden for de grænser, der er tilladt ifølge de gældende sektorbestemmelser.
- (85) I forbindelse med ansøgninger om husdyrstøtte fører uregelmæssigheder til, at det pågældende dyr ophører med at være støtteberettiget. Der bør foretages nedsættelser allerede fra det første dyr, for hvilket der konstateres en uregelmæssighed, men uanset nedsættelsens størrelse bør der anvendes en mindre hård sanktion, hvis der ikke konstateres uregelmæssigheder for mere end tre dyr. I alle andre tilfælde bør sanktionens omfang afhænge af, hvor stor en procentdel af dyrene der konstateres uregelmæssigheder for.
- (86) For får og geder bør der fastsættes nogle særlige bestemmelser på grund af de særlige forhold, der gør sig gældende for sektoren.

- (87) Hvis en landbruger som følge af naturlige omstændigheder ikke er i stand til at overholde forpligtelserne til at holde dyrene på bedriften som fastsat i sektorbestemmelserne, bør der ikke foretages nedsættelser og udelukkelse.
- (88) Vælger en medlemsstat at anvende slagtepræmien, bør der som følge af den betydning slagterierne har for, at nogle af kvægstøtteordningerne anvendes korrekt, fastsættes bestemmelser for de tilfælde, hvor slagterier groft uagtsomt eller forsætligt udsteder urigtige attester eller erklæringer.
- (89) Ydes den særlige støtte, jf. artikel 68 i forordning (EF) nr. 73/2009, som arealrelateret betaling eller betaling for dyr, bør de bestemmelser om nedsættelser og udelukkelse, der skal fastsættes herfor, så vidt muligt finde tilsvarende anvendelse. For andre tilfælde bør medlemsstaterne for hver særlig støtteforanstaltning fastsætte tilsvarende nedsættelser og udelukkelse.
- (90) Oplysninger om resultaterne af krydsoverensstemmelseskontrol bør stilles til rådighed for alle betalingsorganer, der er ansvarlige for forvaltning af de forskellige betalinger omfattet af krydsoverensstemmelseskravene, så der kan foretages relevante nedsættelser i de tilfælde, hvor konstateringerne berettiger det.
- (91) Hvis en medlemsstat beslutter ikke at anvende nedsættelser for mindre misligholdelser eller ikke at anvende nedsættelser på 100 EUR og derunder, jf. artikel 23, stk. 2, eller artikel 24, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, bør der fastsættes bestemmelser for det tilfælde, at en landbruger undlader at træffe de relevante afhjælpende foranstaltninger.
- (92) Hvad krydsoverensstemmelsesforpligtelserne angår, bør det ud over at nedsættelser og udelukkelse differentieres under hensyntagen til proportionalitetsprincippet, fastsættes, at gentagne overtrædelser af den samme krydsoverensstemmelsesforpligtelse fra et givet tidspunkt skal behandles som en forsætlig misligholdelse, efter at landbrugeren er blevet advaret herom.
- (93) Generelt bør der ikke foretages nedsættelser og udelukkelse i forbindelse med kriterierne for støtteberettigelse, hvis landbrugeren har givet faktisk korrekte oplysninger, eller hvis han på anden måde kan godtgøre, at han ikke har gjort sig skyldig i forsømmelser.
- (94) Landbrugere, der på et eller andet tidspunkt giver de nationale myndigheder meddelelse om fejl i støtteansøgninger, bør ikke pålægges en nedsættelse eller udelukkelse uanset grunden til fejlen, forudsat at landbrugeren ikke har fået kendskab til, at myndighederne har til hensigt at foretage kontrol på stedet, og forudsat at myndighederne ikke allerede har underrettet landbrugeren om en uregelmæssighed i ansøgningen.
- (95) Det samme bør gælde for ukorrekte data i den elektroniske database både med hensyn til kreaturer, der er ansøgt om støtte for, og for hvilke sådanne uregelmæssigheder ikke blot svarer til misligholdelse af en krydsoverensstemmelsesforpligtelse, men også overtrædelse af et støtteberettigelses-kriterium, og med hensyn til kreaturer, der ikke er ansøgt om støtte for, og for hvilke sådanne uregelmæssigheder kun vedrører krydsoverensstemmelsesforpligtelserne.
- (96) I artikel 31 i forordning (EF) nr. 73/2009 defineres tilfælde af force majeure og udsædvanlige omstændigheder, som skal anerkendes af medlemsstaterne. Er en landbruger som følge af sådanne tilfælde ude af stand til at opfylde sine forpligtelser, bør vedkommende ikke miste sin ret til støtte. Der bør dog fastsættes en frist for, hvornår landbrugeren senest skal give meddelelse om et sådant tilfælde.
- (97) Det er en byrde for medlemsstaternes myndigheder at forvalte små beløb. Medlemsstaterne bør derfor bemyndiges til at undlade at udbetale støtte, der er under et vist minimum.
- (98) Der bør vedtages særlige, detaljerede bestemmelser for at sikre, at de forskellige nedsættelser, der skal foretages i forbindelse med en eller flere støtteansøgninger fra samme landbruger, er rimelige. Desuden bør anvendelsen af de nedsættelser og udelukkelse, der er omhandlet i denne forordning, ikke være til hinder for yderligere sanktioner, som måtte følge af andre EF-bestemmelser eller af national ret.
- (99) Det bør fastsættes, i hvilken rækkefølge de forskellige eventuelle nedsættelser i forbindelse med hver støtteordning skal beregnes. For at sikre, at de forskellige budgetlofter, der er fastsat for ordningerne for direkte støtte, overholdes, bør betalingerne nedsættes med en koefficient, hvis lofterne ellers ville blive overskredet.
- (100) Artikel 7, 10 og 11 i forordning (EF) nr. 73/2009 indeholder bestemmelser om nedsættelser og eventuelt tilpasninger af summen af alle direkte betalinger til en landbruger for et kalenderår som følge af henholdsvis graduering og finansiell disciplin. Der bør fastsættes gennemførelsesbestemmelser for grundlaget for beregning af disse nedsættelser og justeringer som led i beregningen af de betalinger, der skal foretages til landbrugere.
- (101) For at sikre ensartet anvendelse af princippet om god tro i hele EF, bør det i forbindelse med tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb fastlægges, på hvilke betingelser dette princip kan påberåbes, uden at dette berører behandlingen af de pågældende udgifter i forbindelse med regnskabsafslutningen i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik⁽¹⁾.

(1) EUT L 171 af 2.7.2005, s. 6.

(102) Der bør indføres regler, som skal gælde, hvis det konstateres, at en landbruger uretmæssigt har modtaget et antal betalingsrettigheder, eller at værdien af de enkelte betalingsrettigheder er forkert fastsat og tilfældet ikke er omfattet af artikel 137 i forordning (EF) nr. 73/2009. I nogle tilfælde, hvor de uretmæssige tildelinger af rettigheder ikke har nogen indflydelse på den samlede værdi, men kun antallet af de rettigheder, landbrugeren har modtaget, bør medlemsstaten korrigere tildelingen eller eventuelt rettighedernes art uden at nedsætte deres værdi. Bestemmelsen bør kun anvendes, hvis landbrugeren ikke med rimelighed kunne forventes at have opdaget fejlen. I nogle tilfælde svarer uretmæssigt tildelte rettigheder desuden til meget små beløb, og det vil være en stor administrativ byrde at inddrage dem. Af forenklingssyn bør der, for at den administrative byrde skal stå i forhold til det beløb, der skal kræves tilbagebetalt, fastsættes et minimumsbeløb, der udløser kravet om tilbagebetaling. Det bør desuden fastsættes, hvad der skal ske, hvis sådanne betalingsrettigheder er blevet overdraget, og hvis overdragelser af betalingsrettigheder har fundet sted i strid med artikel 46, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003 eller artikel 43, artikel 62, stk. 1, artikel 62, stk. 2, og artikel 68, stk. 5, i forordning (EF) nr. 73/2009.

(103) Der bør fastsættes regler for konsekvenserne af overdragelse af hele bedrifter, der er underlagt visse forpligtelser ifølge ordningerne for direkte støtte, som det integrerede system gælder for.

(104) Generelt bør medlemsstaterne træffe de yderligere foranstaltninger, som er nødvendige for, at det integrerede system kan fungere efter hensigten. Medlemsstaterne bør yde hinanden gensidig bistand, hvis det er nødvendigt.

(105) Kommissionen bør underrettes om eventuelle foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet for at ændre deres gennemførelse af det integrerede system. For at Kommissionen effektivt kan overvåge det integrerede system, bør medlemsstaterne sende den årlige kontrolstatistikker. Medlemsstaterne bør desuden underrette Kommissionen om eventuelle foranstaltninger, de har truffet med henblik på at bevare permanente græsarealer, og om eventuelle nedsettelse, de har foretaget i henhold til artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009.

(106) I artikel 9 i forordning (EF) nr. 73/2009 fastsættes der regler for de beløb, der fremkommer ved graduering. En del af beløbene bør tildeles efter en fordelingsnøgle, hvilket der bør fastsættes regler for på grundlag af kriterierne i nævnte artikel.

(107) Nærværende forordning bør anvendes fra den 1. januar 2010. Forordning (EF) nr. 796/2004 bør derfor ophæves fra denne dato. Den bør dog fortsat anvendes i forbindelse med støtteansøgninger for produktionsår eller præmieperioder, der begynder inden den 1. januar 2010.

(108) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter og Forvaltningskomitéen for Direkte Betalinger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

DEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

Ved denne forordning fastsættes der gennemførelsesbestemmelser for krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (i det følgende benævnt »det integrerede system«) som fastlagt i afsnit II, kapitel 4, i forordning (EF) nr. 73/2009 og gennemførelsesbestemmelser for krydsoverensstemmelse som omhandlet i artikel 85t og 103z i forordning (EF) nr. 1234/2007. Nærværende forordning indskrænker ikke anvendelsen af de særlige bestemmelser, der er fastsat i forordningerne om de enkelte støtteordninger.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning finder definitionerne i artikel 2 i forordning (EF) nr. 73/2009 anvendelse.

Endvidere forstås følgende ved:

- (1) »landbrugsparcel«: et sammenhængende jordstykke, hvorpå én landbruger dyrker én afgrødegruppe; hvis der i forbindelse med denne forordning kræves en særskilt anmeldelse af anvendelsen af et areal inden for en afgrødegruppe, afgrænses landbrugsparcellen dog yderligere af denne særlige anvendelse, hvis det er nødvendigt; medlemsstaterne kan fastsætte flere kriterier for yderligere afgrænsning af en landbrugsparcel
- (2) »permanente græsarealer«: permanente græsarealer som defineret i artikel 2, litra c), i forordning (EF) nr. 1120/2009 ⁽¹⁾
- (3) »ordning for identifikation og registrering af kvæg«: den ordning for identifikation og registrering af kvæg, der er fastlagt ved forordning (EF) nr. 1760/2000
- (4) »øremærke«: det øremærke til identifikation af de enkelte dyr, som er omhandlet i artikel 3, litra a), og artikel 4 i forordning (EF) nr. 1760/2000

⁽¹⁾ Se side 1 i denne EUT.

- (5) »elektronisk database for kvæg«: den elektroniske database, der er omhandlet i artikel 3, litra b), og artikel 5 i forordning (EF) nr. 1760/2000
- (6) »dyrepas«: det dyrepas, der er omhandlet i artikel 3, litra c), og artikel 6 i forordning (EF) nr. 1760/2000
- (7) »register«: det register, som brugere af dyr skal føre i overensstemmelse med henholdsvis artikel 5 i forordning (EF) nr. 21/2004 og artikel 3, litra d), og artikel 7 i forordning (EF) nr. 1760/2000
- (8) »elementer af ordningen for identifikation og registrering af kvæg«: de elementer, der er omhandlet i artikel 3 i forordning (EF) nr. 1760/2000
- (9) »identifikationskode«: den identifikationskode, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1760/2000
- (10) »uregelmæssigheder«: enhver form for overtrædelse af de bestemmelser, der gælder for ydelsen af den pågældende støtte
- (11) »enkeltansøgning«: ansøgningen om direkte betalinger i forbindelse med enkeltbetalingsordningen og andre arealrelaterede støtteordninger
- (12) »arealrelaterede støtteordninger«: enkeltbetalingsordningen, arealrelaterede betalinger inden for rammerne af den særlige støtte og alle de støtteordninger, der er fastlagt i afsnit IV og V i forordning (EF) nr. 73/2009, undtagen dem, der er fastlagt i afsnit IV, afdeling 7, 10 og 11, undtagen den særskilte sukkerbetaling, der er fastlagt i forordningens artikel 126, og undtagen den særskilte frugt- og grøntsagsbetaling, der er fastlagt i forordningens artikel 127
- (13) »ansøgning om husdyrstøtte«: ansøgning om præmier for får og geder og betalinger for oksekød, jf. afsnit IV, afdeling 10 og 11, i forordning (EF) nr. 73/2009, og betalinger pr. dyr eller storkreatur i forbindelse med særlig støtte
- (14) »særlig støtte«: den støtte, der er omhandlet i artikel 68 i forordning (EF) nr. 73/2009
- (15) »anvendelse«: anvendelsen af arealer, hvad angår afgrødetype eller plantedække eller arealer uden afgrøde
- (16) »kvægstøtteordninger«: de støtteordninger, der er omhandlet i artikel 108 i forordning (EF) nr. 73/2009
- (17) »støtteordning for får og geder«: den støtteordning, der er omhandlet i artikel 99 i forordning (EF) nr. 73/2009
- (18) »kvæg, der er ansøgt om støtte for«: kvæg, der er omfattet af en ansøgning om husdyrstøtte i henhold til kvægstøtteordningerne eller i forbindelse med særlig støtte
- (19) »kvæg, der ikke er ansøgt om støtte for«: kvæg, der endnu ikke er omfattet af en ansøgning om husdyrstøtte, men som er potentielt støtteberettigede i henhold til kvægstøtteordningerne
- (20) »potentielt støtteberettiget dyr«: et dyr, der principielt opfylder betingelserne for ydelse af støtte i det pågældende ansøgningsår
- (21) »periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften«: den periode, hvor et dyr, som der er ansøgt om støtte for, skal holdes på bedriften, jf. følgende bestemmelser i forordning (EF) nr. 1121/2009 ⁽¹⁾
- a) artikel 53 og 57 i forbindelse med den særlige præmie for handyr
- b) artikel 61 i forbindelse med ammekopræmien
- c) artikel 80 i forbindelse med slagtepræmien
- d) artikel 35, stk. 3, i forbindelse med støtte til får og geder
- (22) »bruger af dyr«: enhver fysisk eller juridisk person, som er ansvarlig for dyr, også midlertidigt, herunder under transport eller på et marked
- (23) »fastslået areal«: det areal, for hvilket alle de fastsatte støttebetingelser er opfyldt; i forbindelse med enkeltbetalingsordningen kan det anmeldte areal kun anses for at være fastslået, hvis det faktisk er knyttet til et tilsvarende antal betalingsrettigheder
- (24) »fastslået dyr«: et dyr, for hvilket alle de fastsatte støttebetingelser er opfyldt
- (25) »præmieperiode«: den periode, som støtteansøgninger vedrører uanset indsendelsestidspunktet
- (26) »geografisk informationssystem« (i det følgende benævnt »GIS«): de elektroniske geografiske informationssystemteknikker, som er omhandlet i artikel 17 i forordning (EF) nr. 73/2009
- (27) »referenceparcel«: geografisk afgrænset areal med en entydig identifikation på grundlag af GIS i medlemsstatens identifikationssystem som omhandlet i artikel 15 i forordning (EF) nr. 73/2009
- (28) »geografisk materiale«: kort eller andre dokumenter, der benyttes til meddelelse af GIS-oplysninger mellem støtteansøgerne og medlemsstaterne
- (29) »nationalt koordinatsystem«: et system som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF ⁽²⁾, som muliggør standardiserede opmålinger og entydig identifikation af landbrugsparceller i hele den pågældende medlemsstat

(1) Se side 27 i denne EUT.

(2) EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1.

- (30) »betalingsorgan«: de myndigheder og organer, der er nævnt i artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1290/2005
- (31) »krydsoverensstemmelse«: overholdelse af de lovbestemte forvaltningskrav og betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand i henhold til artikel 5 og 6 i forordning (EF) nr. 73/2009
- (32) »krydsoverensstemmelsesområde«: de forskellige områder, der er omfattet af lovbestemte forvaltningskrav, jf. artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, og betingelser for god landbrugs- og miljømæssig stand, jf. artikel 6 i nævnte forordning
- (33) »retsakt«: hvert enkelt direktiv og hver enkelt forordning, der er anført i bilag II til forordning (EF) nr. 73/2009
- (34) »normer«: de normer, der er fastlagt af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 6 i forordning (EF) nr. 73/2009 og bilag III til samme forordning, og de forpligtelser til at bevare permanente græsarealer, som er fastlagt i nærværende forordnings artikel 4
- (35) »krav«: anvendt i forbindelse med krydsoverensstemmelse hvert enkelt lovbestemt forvaltningskrav, der følger af en af de i bilag II til forordning (EF) nr. 73/2009 nævnte artikler i en given retsakt, og som indholdsmæssigt adskiller sig fra andre krav i samme retsakt
- (36) »misligholdelse«: enhver tilsidesættelse af krav og normer
- (37) »specialiserede kontrolorganer«: de nationale kontrolmyndigheder, der er nævnt i artikel 48 i nærværende forordning, og som i overensstemmelse med artikel 22, stk. 2, første afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009 er ansvarlige for at sikre, at de lovbestemte forvaltningskrav og betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand overholdes
- (38) »fra betaling«: ved anvendelsen af krydsoverensstemmelsesforpligtelserne, jf. artikel 85t og 103z i forordning (EF) nr. 1234/2007, fra den 1. januar det år, der følger efter det kalenderår, hvor den første betaling fandt sted.

AFSNIT II

BEVARELSE AF PERMANENTE GRÆSAREALER

Artikel 3

Bevarelse af permanente græsarealer på medlemsstatsplan

1. Bortset fra de undtagelser, der følger af artikel 6, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, sikrer medlemsstaterne i henhold til nævnte stykkes første afsnit, at den andel, som de permanente græsarealer udgør af det samlede landbrugsareal, bevares. Denne forpligtelse gælder på nationalt eller regionalt plan.

Hvis det absolutte areal med permanente græsarealer, der er beregnet ifølge nærværende artikels stk. 4, litra a), stk. 5, litra a), stk. 6, litra a) og stk. 7, litra a), bevares, anses forpligtelsen i artikel 6, stk. 2, første afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009 dog for at være opfyldt.

2. Ved anvendelsen af artikel 6, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009 sikrer medlemsstaterne, at den i nærværende artikels stk. 1 nævnte andel, som de permanente græsarealer udgør, ikke mindskes med mere end 10 % i forhold til andelen for det relevante referenceår, jf. artikel 6, stk. 2, første afsnit, i nævnte forordning (i det følgende benævnt »referenceandelen«).

3. Den andel, der er omhandlet i stk. 1, konstateres hvert år på grundlag af de arealer, som landbrugerne anmelder for det pågældende år.

4. For andre medlemsstater end de nye medlemsstater beregnes referenceandelen således:

- a) De permanente græsarealer er de arealer, som landbrugerne i 2003 anmeldte som permanente græsarealer, samt de permanente græsarealer, der i 2005 blev anmeldt i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 796/2004, og som ikke blev anmeldt til nogen anden anvendelse end græsarealer i 2003, medmindre landbrugeren kan godtgøre, at arealet ikke var permanent græsareal i 2003.

Arealer, der i 2005 blev anmeldt som permanente græsarealer, og som i 2003 var berettiget til arealbetalingen for markafgrøder i henhold til artikel 1, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1251/1999 ⁽¹⁾, medregnes ikke.

Arealer, der var permanente græsarealer i 2003, og som er blevet tilplantet med skov i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, medregnes ikke.

- b) Det samlede landbrugsareal er det samlede landbrugsareal, som landbrugerne anmeldte i 2005.

5. For de nye medlemsstater, der ikke har anvendt den generelle arealbetalingsordning for 2004 i henhold til artikel 143b i forordning (EF) nr. 1782/2003, beregnes referenceandelen således:

- a) De permanente græsarealer er de arealer, som landbrugerne i 2004 anmeldte som permanente græsarealer, samt de permanente græsarealer, der i 2005 blev anmeldt i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 796/2004, og som ikke blev anmeldt til nogen anden anvendelse end græsarealer i 2004, medmindre landbrugeren kan godtgøre, at arealet ikke var permanent græsareal i 2004.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 1.

Arealer, der i 2005 blev anmeldt som permanente græsarealer, og som i 2004 var berettiget til arealbetalingen for markafgrøder i henhold til artikel 1, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1251/1999, medregnes ikke.

Arealer, der var permanente græsarealer i 2004, og som er blevet tilplantet med skov i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, medregnes ikke.

- b) Det samlede landbrugsareal er det samlede landbrugsareal, som landbrugerne anmeldte i 2005.

6. For de nye medlemsstater, der har anvendt den generelle arealbetalingsordning for 2004 i henhold til artikel 143b i forordning (EF) nr. 1782/2003, beregnes referenceandelen således:

- a) De permanente græsarealer er de permanente græsarealer, som landbrugerne anmeldte i 2005 i henhold til artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 796/2004.

Arealer, der var permanente græsarealer i 2005, og som er blevet tilplantet med skov i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, medregnes ikke.

- b) Det samlede landbrugsareal er det samlede landbrugsareal, som landbrugerne anmeldte i 2005.

7. For Bulgarien og Rumænien beregnes referenceandelen således:

- a) De permanente græsarealer er de permanente græsarealer, som landbrugerne anmeldte i 2007 i henhold til artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 796/2004.

Arealer, der var permanente græsarealer i 2005, og som er blevet tilplantet med skov i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, medregnes ikke.

- b) Det samlede landbrugsareal er det samlede landbrugsareal, som landbrugerne anmeldte i 2007.

8. Viser objektive elementer, at udviklingen i andelen ikke afspejler den faktiske udvikling i de permanente græsarealer, tilpasser medlemsstaterne referenceandelen. I så fald skal Kommissionen straks have meddelelse om tilpasningen og begrundelsen herfor.

Artikel 4

Bevarelse af permanente græsarealer på bedriftsplan

1. Hvis det konstateres, at den andel, der er nævnt i artikel 3, stk. 1, i nærværende forordning, falder, skal den pågældende medlemsstat på nationalt eller regionalt plan pålægge de landbrugere, der ansøger om støtte i henhold til en af ordningerne for direkte støtte, jf. bilag I til forordning (EF) nr. 73/2009, forpligtelse til ikke at omlægge permanente græsarealer uden forudgående tilladelse.

Hvis den tilladelse, der er nævnt i første afsnit, er betinget af, at et areal udlægges som permanent græsareal, betragtes dette areal fra den første omlægningsdag som permanent græsareal uanset definitionen i artikel 2, nr. 2). Disse arealer skal anvendes til dyrkning af græs eller andet grøntfoder i fem år i træk fra omlægningsstartspunktet.

2. Hvis det konstateres, at den forpligtelse, der er nævnt i artikel 3, stk. 2, i nærværende forordning, ikke kan opfyldes, skal den pågældende medlemsstat ud over de foranstaltninger, der skal træffes i henhold til nærværende artikels stk. 1, på nationalt eller regionalt plan pålægge de landbrugere, der ansøger om støtte i henhold til en af ordningerne for direkte støtte, jf. bilag I til forordning (EF) nr. 73/2009, og som råder over arealer, som er blevet omlagt fra permanente græsarealer til arealer til andre anvendelser, forpligtelse til at genomlægge arealer til permanente græsarealer.

Forpligtelsen gælder for arealer, der er blevet omlagt til andre anvendelser siden starten på den fireogtyvemånedersperiode, der ligger før den dato, der i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i nærværende forordning var sidste frist for indsendelse af enkeltansøgninger i den pågældende medlemsstat.

I så fald skal landbrugerne genomlægge en procentdel af det pågældende areal til permanente græsarealer eller udlægge et tilsvarende areal som permanente græsarealer. Procentdelen beregnes på grundlag af det areal, den pågældende landbruger har omlagt til andre anvendelser, og det areal, der er nødvendigt for at genoprette ligevægten.

Hvis sådanne arealer er blevet overdraget efter omlægningen til andre anvendelser, gælder forpligtelsen dog kun, hvis overdragelsen har fundet sted, efter at forordning (EF) nr. 796/2004 trådte i kraft.

Uanset artikel 2, nr. 2, betragtes arealer, der er blevet genomlagt eller udlagt til permanente græsarealer, allerede fra tidspunktet for genomlægningen eller udlægningen som »permanente græsarealer«. Disse arealer skal anvendes til dyrkning af græs eller andet grøntfoder i fem år i træk fra omlægningsstartspunktet.

3. Den forpligtelse, der er fastsat for landbrugerne i stk. 1 og 2, finder dog ikke anvendelse, hvis landbrugerne som led i programmer har udlagt permanente græsarealer i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2078/92 ⁽¹⁾, (EF) nr. 1257/1999 ⁽²⁾ og (EF) nr. 1698/2005 ⁽³⁾.

DEL II

DET INTEGREREDE FORVALTNINGS- OG KONTROLSYSTEM

AFSNIT I

SYSTEMKRAV OG KRYDSOVERENSSTEMMELSE

KAPITEL I

Identifikations- og registreringssystem

Artikel 5

Identifikation af landbrugere

Det enkeltsystem til registrering af hver enkelt landbrugers identitet, der er foreskrevet i artikel 15, stk. 1, litra f), i forordning (EF) nr. 73/2009, skal sikre en entydig identifikation af alle støtteansøgninger, der indsendes af samme landbruger, uden at anvendelsen af artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning dog derved indskrænkes.

Artikel 6

Identifikation af landbrugsparceller

1. Det system til identifikation af landbrugsparceller, der er nævnt i artikel 17 i forordning (EF) nr. 73/2009, anvendes på referenceparcelniveau, såsom parceller i matriklen eller markblokke, så der sikres en entydig identifikation af hver enkelt referenceparcel.

For hver referenceparcel bestemmes det maksimale støtteberettigede areal i forbindelse med enkeltbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning. GIS skal anvendes på grundlag af et nationalt koordinatsystem. Anvendes der forskellige koordinatsystemer, skal de være kompatible inden for samme medlemsstat.

Medlemsstaterne sørger desuden for, at landbrugsparcellerne identificeres pålideligt, og kræver bl.a., at enkeltansøgningen vedlægges oplysninger eller dokumenter, som de ansvarlige myndigheder fastlægger, og som gør det muligt at stedfæste og opmåle den enkelte landbrugparcel.

⁽¹⁾ EFT L 215 af 30.7.1992, s. 85.

⁽²⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1.

2. Medlemsstaterne sørger for, at der for mindst 75 % af de referenceparceller, der er omfattet af en støtteansøgning, er mindst 90 % af det respektive areal, der er støtteberettiget i henhold til enkeltbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning. Vurderingen heraf foretages årligt ved hjælp af hensigtsmæssige statistiske metoder.

Artikel 7

Identifikation og registrering af betalingsrettigheder

1. Det system til identifikation og registrering af betalingsrettigheder, der er foreskrevet i artikel 18 i forordning (EF) nr. 73/2009, skal være et elektronisk register på nationalt plan og skal, navnlig hvad angår den krydskontrol, der er foreskrevet i artikel 28 i nærværende forordning, sikre en effektiv sporing af betalingsrettighederne, især med hensyn til følgende elementer:

- a) indehaver
- b) værdi
- c) fastlæggelsesdato
- d) dato for seneste anvendelse
- e) oprindelse, navnlig hvad angår tildeling (oprindelig eller national reserve), køb, forpagtning eller arv
- f) rettighedens art, navnlig særlige rettigheder, jf. artikel 44 i forordning (EF) nr. 73/2009, og rettigheder tildelt i henhold til artikel 68, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 73/2009
- g) eventuelt regionale restriktioner.

2. Medlemsstater, der har mere end et betalingsorgan, kan beslutte, at det elektroniske register skal føres ved de enkelte betalingsorganer. Den pågældende medlemsstat sørger i så fald for, at de forskellige registre er indbyrdes kompatible.

KAPITEL II

Krydsoverensstemmelse

Artikel 8

Kontrolsystem for krydsoverensstemmelse

1. Medlemsstaterne indfører et system, der sikrer en effektiv kontrol med, at der er krydsoverensstemmelse. Systemet skal i overensstemmelse med afsnit III, kapitel III, i denne del navnlig indeholde bestemmelser om følgende:

- a) hvis den ansvarlige kontrolmyndighed ikke er betalingsorganet, formidling af de nødvendige oplysninger om de landbrugere, der ansøger om direkte betalinger, fra betalingsorganet til de specialiserede kontrolorganer og/eller, hvis det er relevant, via den koordineringsmyndighed, der er omhandlet i artikel 20, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009

- b) de metoder, der skal anvendes ved udvælgelsen af stikprøver
- c) oplysninger om arten og omfanget af den kontrol, der skal foretages
- d) kontrolrapporter med oplysning om de konstaterede misligholdelser og en vurdering af, hvor alvorlige, omfattende, varige og hyppige de er
- e) hvis den ansvarlige kontrolmyndighed ikke er betalingsorganet, formidling af kontrolrapporter fra de specialiserede kontrolorganer enten til betalingsorganet eller til den koordineringsmyndighed, der er omhandlet i artikel 20, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009, eller til begge
- f) betalingsorganets anvendelse af nedsættelser og udelukkelse.
2. Medlemsstaterne kan fastlægge en procedure, ifølge hvilken landbrugeren giver betalingsorganet de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå de krav og normer, der gælder for ham.

Artikel 9

Betaling af støtte i forbindelse med krydsoverensstemmelseskontrol

Hvis kontrollen af krydsoverensstemmelse, jf. afsnit III, kapitel III, i denne del, ikke kan afsluttes inden betalingen, skal enhver uretmæssigt udbetalt støtte kræves tilbagebetalt i overensstemmelse med artikel 80.

AFSNIT II

STØTTEANSØGNINGER

KAPITEL I

Enkeltansøgningen

Artikel 10

Almindelige bestemmelser vedrørende enkeltansøgningen

1. Medlemsstaterne kan beslutte, at alle ansøgninger om støtte i henhold til afsnit III og IV i forordning (EF) nr. 73/2009 skal være omfattet af enkeltansøgningen. I så fald finder kapitel II til V i nærværende afsnit tilsvarende anvendelse, for så vidt angår de særlige krav, der er fastlagt for ansøgning om støtte i henhold til de pågældende ordninger.
2. Hvis der med hensyn til en og samme landbruger er mere end et betalingsorgan, der er ansvarligt for forvaltningen af støtteordninger, for hvilke der skal indgives enkeltansøgning, træffer den pågældende medlemsstat foranstaltninger til at sikre, at de oplysninger, der skal anføres i enkeltansøgningen, videregives til alle de involverede betalingsorganer.

Artikel 11

Tidspunkt for indgivelse af enkeltansøgningen

1. En landbruger, der ansøger om støtte i henhold til de arealrelaterede støtteordninger, må kun indgive en enkeltansøgning om året.

En landbruger, der ikke ansøger om støtte i henhold til de arealrelaterede støtteordninger, men ansøger om støtte i henhold til de anden af de støtteordninger, der er anført i bilag I til forordning (EF) nr. 73/2009, eller om støtte i henhold til artikel 85p, 103q og 103r i forordning (EF) nr. 1234/2007, skal, hvis han råder over landbrugsarealer indgive en enkeltansøgning, hvori han anfører disse arealer i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 13.

En landbruger, der kun skal overholde krydsoverensstemmelsesforpligtelser i henhold til artikel 85t og 103z i forordning (EF) nr. 1234/2007, indgiver en enkeltansøgning hvert kalenderår, hvor disse forpligtelser gælder.

Medlemsstaterne kan dog fritage landbrugeren for de forpligtelser, der er omhandlet i andet og tredje afsnit, hvis de ansvarlige myndigheder har adgang til de pågældende oplysninger som led i andre forvaltnings- og kontrolsystemer, som er forenelige med det integrerede system i overensstemmelse med artikel 26 i forordning (EF) nr. 73/2009.

2. Enkeltansøgningen skal indgives inden for en frist, som medlemsstaterne fastsætter, og som ikke må være senere end den 15. maj. Estland, Letland, Litauen, Finland og Sverige kan dog fastsætte en senere frist, som dog ikke må være senere end den 15. juni.

Ved fastsættelsen af denne frist tager medlemsstaterne hensyn til, hvor lang tid der er nødvendig, for at alle data kan foreligge med henblik på en korrekt administrativ og finansiel forvaltning af støtten, og sørger for, at der kan planlægges en effektiv kontrol.

Der kan efter proceduren i artikel 141, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009 gives tilladelse til, at de frister, der er nævnt i første afsnit i nærværende stykke, forlænges for bestemte områder, hvor usædvanlige vejrforhold bevirker, at de normale frister ikke kan anvendes.

Artikel 12

Enkeltansøgningens indhold

1. Enkeltansøgningen skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå støtteberettigelsen, navnlig følgende:
- landbrugers identitet
 - den eller de pågældende støtteordninger
 - identifikation af betalingsrettighederne i overensstemmelse med det system til identifikation og registrering af betalingsrettigheder, der i artikel 7 er fastsat for enkeltbetalingsordningen

- d) oplysninger til identifikation af alle bedriftens landbrugsparceller, oplysninger om parcellernes størrelse, udtrykt i ha med to decimaler, deres beliggenhed og eventuelt anvendelse, samt angivelse af, om landbrugsparcellerne vandes
- e) en erklæring fra landbrugeren om, at vedkommende er bekendt med de betingelser, der gælder for de pågældende støtteordninger.

2. Med henblik på identifikationen af betalingsrettigheder, jf. stk. 1, litra c), skal de fortrykte skemaer, der stilles til rådighed for landbrugeren, jf. artikel 19, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, indeholde identifikation af betalingsrettighederne i overensstemmelse med identifikations- og registreringssystemet, jf. artikel 7 i nærværende forordning.

3. Med henblik på identifikationen af alle bedriftens landbrugsparceller, jf. stk. 1, litra d), skal de fortrykte skemaer, der stilles til rådighed for landbrugeren, jf. artikel 19, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, indeholde oplysning om det maksimumsareal pr. referenceparcel, der er støtteberettiget i henhold til enkeltbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning. Desuden skal det geografiske materiale, der sendes til landbrugeren i henhold til nævnte bestemmelse, angive referenceparcellernes afgrænsning og deres entydige identifikation, og landbrugeren skal angive hver landbrugsparcels beliggenhed.

4. Ved indgivelsen af ansøgningen skal landbrugeren rette i det fortrykte skema, som er nævnt i stk. 2 og 3, hvis der er indtrådt ændringer, fx at der er overdraget betalingsrettigheder i henhold til artikel 43 i forordning (EF) nr. 73/2009, eller hvis oplysningerne i det fortrykte skema er forkerte.

Vedrører rettelsen referenceparcellens areal, skal landbrugeren oplyse de pågældende landbrugsparcellers nye areal og angive referenceparcellens eventuelle nye afgrænsning.

5. Det første år enkeltbetalingsordningen anvendes, kan medlemsstaterne fravige nærværende artikel og artikel 13, hvis betalingsrettighederne ikke er endeligt fastlagt på den dato, der er fastsat som sidste frist for indgivelse af enkeltansøgningen.

De undtagelsesbestemmelser, der er omhandlet i første afsnit, gælder også for det første år, hvor der indlemmes nye sektorer i enkeltbetalingsordningen og betalingsrettighederne endnu ikke er endeligt fastlagt for de landbrugere, som berøres heraf.

Artikel 13

Særlige krav vedrørende enkeltansøgningen og anmeldelser i forbindelse med særlige arealanvendelser

1. Har en landbruger til hensigt at producere hamp i overensstemmelse med artikel 39 i forordning (EF) nr. 73/2009, skal enkeltansøgningen indeholde:

- a) alle de oplysninger, der er nødvendige for at identificere de parceller, der er tilsået med hamp, med angivelse af de anvendte frøsorter
- b) oplysning om de mængder udsæd, der er anvendt (kg/ha)
- c) de officielle etiketter fra frøemballagen i overensstemmelse med Rådets direktiv 2002/57/EF⁽¹⁾, særlig artikel 12, eller andre dokumenter, som medlemsstaten anerkender som ligestillede.

Uanset første afsnit, litra c), skal etiketterne, hvis udsåningen finder sted efter fristen for indgivelse af enkeltansøgningen, dog forelægges senest den 30. juni. Hvis etiketterne også skal indsendes til andre nationale myndigheder, kan medlemsstaterne fastsætte, at etiketterne skal returneres til landbrugeren, når de er blevet forelagt i henhold til nævnte bestemmelse. De returnerede etiketter skal mærkes med, at de er blevet anvendt til en ansøgning.

2. Ved ansøgning om arealbetaling for nødder, jf. afsnit IV, kapitel 1, afdeling 4, i forordning (EF) nr. 73/2009, skal enkeltansøgningen indeholde angivelse af antallet af nøddetræer opdelt efter art.

3. Ved ansøgning om støtte til stivelseskartofler, jf. afsnit IV, kapitel 1, afdeling 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, skal enkeltansøgningen indeholde en kopi af dyrkningskontrakten; medlemsstaten kan dog fastsætte, at denne kopi kan forelægges på et senere tidspunkt, dog ikke senere end den 30. juni.

4. Ved ansøgning om støtte til frø, jf. afsnit IV, kapitel 1, afdeling 5, i forordning (EF) nr. 73/2009, skal enkeltansøgningen indeholde:

- a) en kopi af dyrkningskontrakten eller dyrkningserklæringen; medlemsstaten kan dog fastsætte, at denne kopi kan forelægges på et senere tidspunkt, dog ikke senere end den 15. september
- b) angivelse af de frøarter, der er udsået på hver parcel
- c) angivelse af den producerede mængde certificeret frø, udtrykt i hl med en decimal; medlemsstaterne kan dog fastsætte, at denne oplysning kan gives på et senere tidspunkt, dog ikke senere end den 15. juni året efter høsten
- d) en kopi af bilag, der viser, at de pågældende mængder frø er blevet officielt certificeret; medlemsstaterne kan dog fastsætte, at denne oplysning kan gives på et senere tidspunkt, dog ikke senere end den 15. juni året efter høsten.

5. Ved ansøgning om afgrødespecifik betaling for bomuld, jf. afsnit IV, kapitel 1, afdeling 6, i forordning (EF) nr. 73/2009, skal enkeltansøgningen indeholde følgende:

- a) navnet på den anvendte bomuldsfrøsort
- b) eventuelt navn og adresse på den godkendte brancheorganisation, som landbrugeren er medlem af.

⁽¹⁾ EFT L 193 af 20.7.2002, s. 74.

6. Ved ansøgning om overgangsbetalinger for frugt og grøntsager, jf. afsnit IV, kapitel 1, afdeling 8, i forordning (EF) nr. 73/2009, eller ansøgning om overgangsbetaling for bærfrugt, jf. afdeling 9 i samme kapitel, skal enkeltansøgningen indeholde en kopi af forarbejdningskontrakten eller leveringstilsagnet, jf. artikel 33 i forordning (EF) nr. 1121/2009.

Medlemsstaterne kan dog fastsætte, at den information, der er nævnt i første afsnit, kan gives særskilt på et senere tidspunkt, dog ikke senere end den 1. december det år, hvor ansøgningen er indgivet.

7. Ved ansøgning om en arealrelateret foranstaltning i forbindelse med særlig støtte skal enkeltansøgningen indeholde de dokumenter, som medlemsstaten forlanger.

8. Arealanvendelser som omhandlet i artikel 6, stk. 2, og artikel 38 i forordning (EF) nr. 73/2009 og som anført i bilag VI til nævnte forordning og arealer, der er anmeldt til den særlige støtte i henhold til artikel 68 i forordning (EF) nr. 73/2009, skal, hvis det ikke er nødvendigt at anmelde disse arealer i henhold til nærværende artikel, anmeldes under et særskilt punkt i enkeltansøgningen.

Arealanvendelser, der ikke vedrører de støtteordninger, der er fastsat i afsnit III, IV og V i forordning (EF) nr. 73/2009, og heller ikke er anført i forordningens bilag VI, skal anmeldes under et eller flere punkter vedrørende »andre anvendelser«.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at første og andet afsnit ikke finder anvendelse, hvis myndighederne har adgang til de pågældende oplysninger i forbindelse med andre forvaltnings- og kontrolsystemer, som er forenelige med det integrerede system i overensstemmelse med artikel 26 i forordning (EF) nr. 73/2009.

9. Hver medlemsstat fastlægger den minimumsstørrelse, en landbrugsparcel skal have, for at den kan danne grundlag for en ansøgning. Denne minimumsstørrelse må dog højst være på 0,3 ha.

Artikel 14

Ændringer af enkeltansøgningen

1. Når fristen for indgivelse af enkeltansøgningen er udløbet, kan der tilføjes individuelle landbrugsparceller eller individuelle betalingsrettigheder i enkeltansøgningen, forudsat at kravene i de pågældende støtteordninger overholdes.

Ændringer med hensyn til anvendelsen eller støtteordningen for individuelle landbrugsparceller eller betalingsrettighederne, som allerede er anmeldt i enkeltansøgningen, kan foretages på samme betingelser.

Hvis ændringer som omhandlet i første og andet afsnit har indflydelse på bilag eller kontrakter, som skal forelægges, er det også tilladt at foretage de tilsvarende ændringer i sådanne dokumenter eller kontrakter.

2. Ændringer foretaget i medfør af stk. 1 i nærværende artikel skal meddeles den ansvarlige myndighed skriftligt senest den 31. maj det pågældende kalenderår og for Estlands, Letlands, Litauens, Finlands og Sveriges vedkommende senest den 15. juni, idet dette dog ikke indebærer nogen ændring af de frister, Estland, Letland, Litauen, Finland og Sverige i medfør af artikel 11, stk. 2, første afsnit, fastsætter for indgivelsen af enkeltansøgningen.

3. Hvis den ansvarlige myndighed allerede har underrettet landbrugeren om uregelmæssigheder i enkeltansøgningen, eller hvis den har meddelt landbrugeren, at den har til hensigt at foretage kontrol på stedet, og der ved en sådan kontrol konstateres uregelmæssigheder, er ændringer som omhandlet i stk. 1 dog ikke tilladt for de landbrugsparceller, uregelmæssighederne vedrører.

KAPITEL II

Ansøgninger om betalingsrettigheder

Artikel 15

Tildeling eller forhøjelse af betalingsrettigheder

1. Ansøgninger om tildeling eller eventuelt forhøjelse af betalingsrettigheder inden for rammerne af enkeltbetalingsordningen skal indgives inden for en frist, som medlemsstaterne fastsætter, dog ikke senere end den 15. maj det første år, hvor enkeltbetalingsordningen anvendes, hvor der indlemmes koblet støtte, hvor artikel 46-48 i forordning (EF) nr. 73/2009 anvendes, eller de år, hvor artikel 41 eller 57 eller artikel 68, stk. 1, litra c), i samme forordning anvendes. Estland, Letland, Litauen, Finland og Sverige kan dog fastsætte en senere frist, som dog ikke må være senere end den 15. juni.

2. Medlemsstaterne kan beslutte, at ansøgningen om tildeling af betalingsrettigheder skal indgives samtidig med ansøgningen om støtte i henhold til enkeltbetalingsordningen.

KAPITEL III

Ansøgninger om husdyrstøtte

Artikel 16

Krav til ansøgninger om husdyrstøtte

1. En ansøgning om husdyrstøtte skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå støtteberettigelsen, navnlig følgende:

- a) landbrugers identitet
- b) en henvisning til enkeltansøgningen, hvis der allerede er indgivet en sådan
- c) antallet af dyr af hver art, som der ansøges om støtte for, og for kvægs vedkommende dyrenes identifikationskode

- d) eventuelt et tilsagn fra landbrugeren om, at han vil holde de dyr, der er nævnt i litra c), på sin bedrift i den periode, dyrene skal holdes på bedriften, og oplysning om det eller de steder, hvor dyrene vil blive holdt, med angivelse af den eller de pågældende perioder
- e) eventuelt det individuelle loft for de pågældende dyr
- f) eventuelt den individuelle referencemængde for mælk, som landbrugeren rådede over den 31. marts eller, hvis medlemsstaten beslutter at gøre brug af undtagelsesbestemmelsen i artikel 85 i forordning (EF) nr. 1121/2009, den 1. april det pågældende kalenderår; er denne mængde ikke kendt på tidspunktet for ansøgningens indgivelse, sendes oplysningen om mængden snarest muligt til den ansvarlige myndighed
- g) en erklæring fra landbrugeren om, at han er bekendt med betingelserne vedrørende den pågældende støtte.

Flyttes dyrene til et andet sted i løbet af den periode, hvor de skal holdes på bedriften, skal landbrugeren forinden skriftligt underrette den ansvarlige myndighed herom, medmindre den pågældende medlemsstat beslutter ikke at forlange disse oplysninger, og forudsat at den elektroniske database for kvæg giver den sikkerhed og er iværksat i et sådant omfang, som er påkrævet for en korrekt forvaltning af de pågældende støtteordninger, og oplysningerne i den er tilstrækkelige til at fastslå, hvor dyrene befinder sig.

2. Medlemsstaterne sikrer brugerne af dyr ret til uden begrænsninger med rimelige mellemrum og uden større forsinkelse at få oplysning fra den ansvarlige myndighed om de data, der i den elektroniske database for kvæg vedrører ham og hans dyr. Når landbrugeren indgiver sin støtteansøgning, skal han samtidig afgive en erklæring om, at de pågældende oplysninger er korrekte og fuldstændige, eller i givet fald rette forkerte eller tilføje manglende oplysninger.

3. Medlemsstaterne kan beslutte, at nogle af de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, ikke skal anføres i støtteansøgningen, hvis den ansvarlige myndighed allerede har fået meddelelse om dem.

Medlemsstaterne kan navnlig indføre procedurer, ifølge hvilke der kan benyttes data i den elektroniske database for kvæg i forbindelse med støtteansøgningen, forudsat at den elektroniske database for kvæg giver den sikkerhed og er iværksat i et sådant omfang, som er påkrævet for en korrekt forvaltning af de pågældende støtteordninger. Procedurene kan bestå i en ordning, ifølge hvilken landbrugeren kan ansøge om støtte for alle de dyr, der på grundlag af oplysningerne i den elektroniske database for kvæg på en af medlemsstaten fastsat dato berettiger til støtte. I så fald træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre:

- a) at begyndelses- og slutdatoerne for de relevante perioder, hvor dyrene skal holdes på bedriften, i overensstemmelse med den pågældende støtteordning er blevet klart fastlagt, og at landbrugeren er bekendt hermed

- b) at landbrugeren er bekendt med, at alle potentielt støtteberettigede dyr, som konstateres ukorrekt identificeret og registreret ifølge ordningen for identifikation og registrering af kvæg, vil blive betragtet som dyr, for hvilke der er konstateret uregelmæssigheder, jf. artikel 65 i nærværende forordning.

4. Medlemsstaterne kan fastsætte, at nogle af de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, kan eller skal sendes via et eller flere organer, som de har godkendt. Landbrugeren er dog fortsat ansvarlig for de fremsendte data.

KAPITEL IV

Støtte til sukkerroe- og sukkerrørproducenter, særskilt sukkerbetaling og særskilt frugt- og grøntsagsbetaling

Artikel 17

Krav til ansøgninger om støtte til sukkerroe- og sukkerrørproducenter, særskilt sukkerbetaling og særskilt frugt- og grøntsagsbetaling

1. Landbrugere, der ansøger om støtte til sukkerroe- og sukkerrørproducenter, jf. afsnit IV, kapitel 1, afdeling 7, i forordning (EF) nr. 73/2009, særskilt sukkerbetaling, jf. artikel 126 i samme forordning, eller særskilt frugt- og grøntsagsbetaling, jf. artikel 127 i samme forordning, skal indgive en støtteansøgning, som indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå støtteberettigelsen, navnlig:

- a) landbrugers identitet
- b) en erklæring fra landbrugeren om, at han er bekendt med betingelserne vedrørende den pågældende støtte.

Ansøgninger om støtte til sukkerroe- og sukkerrørproducenter skal også indeholde en kopi af den leveringskontrakt, der er omhandlet i artikel 94 i forordning (EF) nr. 73/2009.

2. De støtteansøgninger, der er nævnt i stk. 1, skal indgives inden for en frist, som medlemsstaterne fastlægger, dog ikke senere end den 15. maj, og for Estlands, Letlands og Litauens vedkommende ikke senere end den 15. juni.

Medlemsstaterne kan dog fastsætte, at kopien af den leveringskontrakt, der er nævnt i stk. 1, andet afsnit, kan indsendes særskilt på et senere tidspunkt, dog ikke senere end den 1. december det år, hvor ansøgningen er indgivet.

KAPITEL V

Ansøgninger om særlig støtte undtagen arealrelaterede betalinger og betalinger for dyr

Artikel 18

Krav til ansøgninger om særlig støtte undtagen arealrelaterede betalinger og betalinger for dyr

1. Landbrugere, der ansøger om særlig støtte, som ikke er omfattet af kapitel I, II eller III i dette afsnit, skal indgive en støtteansøgning, der indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå støtteberettigelsen, navnlig:

- a) landbrugerens identitet
- b) en erklæring fra landbrugeren om, at han er bekendt med betingelserne vedrørende den pågældende støtte
- c) eventuelt bilag, der kræves for at fastslå berettigelsen til den pågældende foranstaltning.

Støtteansøgningen indgives inden for en frist, som medlemsstaten fastsætter. Den fastsatte frist skal være lang nok til, at det før betalingen kan kontrolleres, om støttebetingelserne er overholdt, jf. artikel 29, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009.

2. Når en landbruger ansøger om særlig støtte i forbindelse med en investeringsforanstaltning, skal ansøgningen med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra c), også indeholde en kopi af relevante bilag, som fx fakturaer og dokumenter, der beviser landbrugers betalinger. Kan der ikke fremlægges sådanne kopier eller dokumenter, fremlægges der dokumentation med tilsvarende bevisværdi for landbrugerens betalinger.

3. Ansøger en landbruger om særlig støtte i henhold til artikel 68, stk. 1, litra a), nr. v), i forordning (EF) nr. 73/2009, og er den individuelle betaling baseret på de reelle udgifter eller det reelle indkomsttab, skal ansøgningen med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra c), også indeholde en kopi af relevante bilag, der dokumenterer de ekstraudgifter, der reelt er afholdt, og det indkomsttab, som er lidt, jf. artikel 68, stk. 2, litra a), nr. i), i nævnte forordning.

4. Ansøger en landbruger om særlig støtte i henhold til artikel 68, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 73/2009, skal ansøgningen med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra c), også indeholde en kopi af forsikringskontrakten, jf. artikel 13 i forordning (EF) nr. 1120/2009, samt bevis for, at præmien er betalt.

5. Medlemsstaterne kan bestemme, at de kopier og dokumenter, der er nævnt i stk. 2, 3 og 4, kan fremlægges separat på et senere tidspunkt. Den fastsatte frist skal være lang nok til, at det før betalingen kan kontrolleres, om støttebetingelserne er overholdt, jf. artikel 29, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009.

Artikel 19

Ansøgninger fra gensidige fonde

1. Gensidige fonde, der ansøger om særlig støtte, indsender en støtteansøgning, som indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå støtteberettigelsen, navnlig:

- a) den gensidige fonds identitet
- b) dokumentation for den begivenhed, der udløste udbetalingen af kompensation til de tilsluttede landbrugere
- c) tidspunkterne for udbetalingen af kompensation til de tilsluttede landbrugere
- d) navn og adresse på de tilsluttede landbrugeres, der har modtaget kompensation fra fonden
- e) kompensationens størrelse
- f) en erklæring fra den gensidige fond om, at den er bekendt med de betingelser, der gælder for den pågældende støtte.

2. Medlemsstaterne fastsætter en frist for gensidige fondes indsendelse af ansøgninger om særlig støtte. Den fastsatte frist skal være lang nok til, at det før betalingen kan kontrolleres, om støttebetingelserne er overholdt, jf. artikel 29, stk. 3, i forordning (EF) nr. 73/2009.

KAPITEL VI

Fælles bestemmelser

Artikel 20

Procedureforenkling

1. Medmindre andet følger af særlige bestemmelser i nærværende forordning og i forordning (EF) nr. 73/2009, kan medlemsstaterne tillade eller kræve, at alle meddelelser i henhold til nærværende forordning både fra landbrugeren til myndighederne og omvendt foregår elektronisk. Der træffes i så fald passende foranstaltninger til at sikre:

- a) at landbrugeren identificeres entydigt
- b) at landbrugeren opfylder alle kravene i forbindelse med den pågældende støtteordning
- c) at de fremsendte data er så pålidelige, at den pågældende støtteordning kan forvaltes korrekt; hvis der anvendes data fra den elektroniske database for kvæg, skal denne database give den sikkerhed og være iværksat i det omfang, der er påkrævet for en korrekt forvaltning af de pågældende støtteordninger

- d) at bilag, som ikke kan sendes elektronisk, når frem til de ansvarlige myndigheder inden for de samme frister som ved ikke-elektronisk fremsendelse
- e) at der ikke forekommer forskelsbehandling af ansøgere, der anvender ikke-elektronisk fremsendelse, og ansøgere, der vælger elektronisk fremsendelse.

2. Medlemsstaterne kan på de betingelser, der er fastsat i stk. 1, indføre forenklede procedurer for indsendelse af støtteansøgninger, hvis myndighederne allerede råder over de nødvendige data, specielt hvis situationen ikke har ændret sig, siden der sidste gang blev indsendt en støtteansøgning i henhold til den pågældende støtteordning.

3. De oplysninger, der skal gives i de bilag, som skal indsendes sammen med støtteansøgningen, kan myndighederne, hvis det er muligt, indhente direkte fra informationskilden.

Artikel 21

Berigtigelse af indlysende fejl

Uanset artikel 11 til 20 kan en støtteansøgning berigtiges på et hvilket som helst tidspunkt, efter at den er indsendt, hvis der foreligger indlysende fejl, som den ansvarlige myndighed anerkender.

Artikel 22

Fravigelse af indgivelsesfristen

Uanset artikel 5, stk. 1, i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 anses fristen, hvis sidste frist for indgivelse af støtteansøgninger eller bilag, kontrakter eller erklæringer i henhold til dette afsnit eller sidste frist for ændring af enkeltansøgninger falder på en helligdag, en lørdag eller en søndag, for at udløbe den førstfølgende arbejdsdag ⁽¹⁾.

Stk. 1 gælder også for landbrugeres ansøgninger om støtte i henhold til enkeltbetalingsordningen, jf. artikel 56 i forordning (EF) nr. 73/2009, og for landbrugeres ansøgninger om betalingsrettigheder i henhold til artikel 15 i nærværende forordning.

Artikel 23

Forsinket indgivelse

1. Medmindre der foreligger force majeure eller usædvanlige omstændigheder som omhandlet i artikel 75, medfører indgivelse af en støtteansøgning i henhold til denne forordning efter fristens udløb, at den støtte, som landbrugeren ville have haft ret til, hvis ansøgningen var indsendt rettidigt, nedsættes med 1 % pr. arbejdsdag, fristen overskrides.

Medmindre andet følger af særlige foranstaltninger, som medlemsstaten måtte træffe som følge af behovet for rettidig indsendelse af dokumentation for at muliggøre planlægning og gennemførelse af en effektiv kontrol, gælder første afsnit også for bilag, kontrakter og erklæringer, som skal indsendes til den ansvarlige myndighed i henhold til artikel 12 og 13,

⁽¹⁾ EFT L 124 af 8.6.1971, s. 1.

når sådan dokumentation er afgørende for retten til den pågældende støtte. I så fald anvendes nedsættelsen på det pågældende støttebeløb.

Er forsinkelsen på over 25 kalenderdage, afvises ansøgningen.

2. Medmindre der foreligger force majeure eller usædvanlige omstændigheder som omhandlet i artikel 75, medfører meddelelse af en ændring af en enkeltansøgning, efter at fristen i artikel 14, stk. 2, er udløbet, en nedsættelse på 1 % pr. arbejdsdag, fristen overskrides, af det beløb, der vedrører den faktiske anvendelse af de pågældende landbrugsparceller.

Det er kun tilladt at ændre en enkeltansøgning indtil sidste frist for forsinket indgivelse af en enkeltansøgning, jf. stk. 1, tredje afsnit. Hvis denne sidste frist ligger før eller er sammenfaldende med den sidste frist ifølge artikel 14, stk. 2, afvises ændringer af en enkeltansøgning efter den dato, der er fastsat i artikel 14, stk. 2.

Artikel 24

Forsinket indgivelse af ansøgninger om tildeling af betalingsrettigheder

Medmindre der foreligger force majeure eller usædvanlige omstændigheder som omhandlet i artikel 75, medfører ansøgning om tildeling eller eventuelt forhøjelse af rettigheder efter fristens udløb, jf. artikel 15 i nærværende forordning eller artikel 56, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, en nedsættelse på 3 % pr. arbejdsdag, fristen overskrides, af de beløb, der skal udbetales det pågældende år for de betalingsrettigheder, som landbrugeren skal have tildelt.

Er forsinkelsen på over 25 kalenderdage, afvises ansøgningen, og landbrugeren får ikke tildelt nogen betalingsrettigheder.

Artikel 25

Tilbagebetaling af støtteansøgninger

1. En støtteansøgning kan til enhver tid skriftligt trækkes helt eller delvis tilbage.

Hvis en medlemsstat gør brug af mulighederne i artikel 16, stk. 3, andet afsnit, kan den bestemme, at en meddelelse til den elektroniske database for kvæg om, at et dyr har forladt bedriften, kan erstatte en skriftlig tilbagebetaling.

2. Hvis den ansvarlige myndighed allerede har underrettet landbrugeren om uregelmæssigheder i støtteansøgningen, eller hvis den har meddelt landbrugeren, at den har til hensigt at foretage kontrol på stedet, og der ved en sådan kontrol konstateres uregelmæssigheder, kan tilbagebetaling dog ikke godkendes for de dele af støtteansøgningen, som uregelmæssighederne vedrører.

3. Tilbagebetaling i henhold til stk. 1 indebærer, at ansøgeren stilles på samme måde, som inden støtteansøgningen eller de pågældende dele deraf blev indsendt.

AFSNIT III

KONTROL

KAPITEL I

Fælles bestemmelser

Artikel 26

Generelle principper

1. Administrativ kontrol og kontrol på stedet i henhold til denne forordning foretages på en sådan måde, at der sikres en effektiv efterprøvning af, om betingelserne for at opnå støtte er opfyldt, og om de krav og normer, der er relevante for krydsoverensstemmelse, er overholdt.

2. Hvis landbrugeren eller dennes repræsentant forhindrer gennemførelsen af kontrol på stedet, afvises den eller de pågældende ansøgninger.

Artikel 27

Anmeldelse af kontrol på stedet

1. Under forudsætning af, at formålet med kontrollen ikke bringes i fare, kan kontrol på stedet foretages med forudgående varsel. Et sådant varsel skal begrænses til det absolutte minimum og må ikke overstige 14 dage. Varslet om kontrol på stedet i forbindelse med ansøgninger om husdyrstøtte må dog ikke overstige 48 timer undtagen i behørigt begrundede tilfælde. Skal kontrollen på stedet ifølge lovgivningen vedrørende de retsakter og normer, der er relevante for krydsoverensstemmelse, foretages uanmeldt, gælder disse regler også for kontrol på stedet vedrørende krydsoverensstemmelse.

2. Kontrol på stedet i henhold til denne forordning og enhver anden kontrol i henhold til andre EF-bestemmelser foretages samtidigt, hvis dette er hensigtsmæssigt.

KAPITEL II

Kontrol vedrørende støttekriterierne

Afdeling I

Administrativ kontrol

Artikel 28

Krydskontrol

1. Formålet med den administrative kontrol, der er omhandlet i artikel 20 i forordning (EF) nr. 73/2009, er at påvise uregelmæssigheder, især automatisk ved hjælp af elektroniske midler, herunder ved krydskontrol:

- a) af henholdsvis anmeldte betalingsrettigheder og anmeldte landbrugsparceller for at undgå, at en og samme støtte uretmæssigt ydes flere gange for samme kalenderår eller produktionsår, og for at undgå uretmæssig kumulering af støtte, der ydes i henhold til de arealrelaterede støtteordninger, som er anført i bilag I og IV til forordning (EF) nr. 73/2009
- b) af betalingsrettighederne for at efterprøve deres eksistens og støtteberettigelsen
- c) mellem de landbrugsparceller, der er anmeldt i enkeltansøgningen, og de referenceparceller, der indgår i identifikations-systemet for landbrugsparceller, for at efterprøve, om arealerne som sådan berettiger til støtte
- d) mellem betalingsrettighederne og det fastslåede areal for at efterprøve, om rettighederne modsvares af et tilsvarende antal støtteberettigede hektar som defineret i artikel 34, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009
- e) ved hjælp af den elektroniske database for kvæg for at efterprøve retten til støtte og undgå, at en og samme støtte uretmæssigt ydes flere gange for samme kalenderår
- f) mellem de landbrugsparceller, der er anmeldt i enkeltansøgningen, og de marker, som har været genstand for en officiel undersøgelse, og som er fundet i overensstemmelse med kravene i artikel 87, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009
- g) mellem de landbrugsparceller, der er anmeldt i enkeltansøgningen, og de parceller, som medlemsstaten har godkendt til bomuldsproduktion, jf. artikel 89 i forordning (EF) nr. 73/2009
- h) mellem landbrugernes erklæringer i enkeltansøgningen om, at de er medlem af en godkendt brancheorganisation, de oplysninger, der gives i henhold til artikel 13, stk. 5, litra b), i nærværende forordning, og de oplysninger, som den pågældende godkendte brancheorganisation sender, for at det kan kontrolleres, om de er berettiget til den forhøjede støtte, jf. artikel 92, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009
- i) mellem oplysningerne i den leveringskontrakt, der er omhandlet i artikel 94 i forordning (EF) nr. 73/2009, og sukkerproducentens oplysninger om leverancer.

2. Meddelelser om uregelmæssigheder, der er opdaget ved krydskontrol, skal følges op af relevante administrative procedurer og eventuelt kontrol på stedet.

3. Hvis to eller flere landbrugere, der ansøger om støtte i henhold til samme støtteordning, indsender en støtteansøgning for en referenceparcel, og det samlede anmeldte areal overstiger landbrugsarealet, men differencen ligger inden for den opmålingstolerance, der er fastsat i henhold til artikel 34, stk. 1, kan medlemsstaterne reducere de pågældende arealer forholdsmæssigt. De pågældende landbrugere kan i givet fald anfægte beslutningen om at reducere arealet med den begrundelse, at en eller flere af de andre berørte landbrugere på deres bekostning har indsendt for store arealanmeldelser, der overskrider tolerancen.

Artikel 29

Administrativ kontrol af særlig støtte

1. Er det er teknisk muligt at foretage administrativ kontrol af en foranstaltning i forbindelse med særlig støtte, skal alle ansøgninger kontrolleres. Kontrollen skal især sikre:

- a) at betingelserne for at yde særlig støtte er overholdt
- b) at der ikke sker dobbeltfinansiering via andre EF-ordninger
- c) at landbrugerne ikke modtager for store finansielle bidrag, jf. artikel 70, stk. 3, og artikel 71, stk. 7, i forordning (EF) nr. 73/2009
- d) at eventuelle bilag er blevet fremsendt, og at de dokumenterer støtteberettigelsen.

2. Medlemsstaterne kan eventuelt gøre brug af bevismateriale, der er modtaget fra andre tjenester, organer eller organisationer, for at kontrollere, om støttekriterierne er overholdt. Det skal dog være sikkert, at tjenesten, organet eller organisationen arbejder i overensstemmelse med normer, der er tilstrækkelige til, at det kan kontrolleres, om støttekriterierne er overholdt.

Afdeling II

Kontrol på stedet

Underafdeling I

Fælles bestemmelser

Artikel 30

Kontrolprocent

1. Det samlede antal kontroller på stedet, der foretages hvert år, skal omfatte mindst 5 % af alle landbrugere, der ansøger om støtte i henhold til enkeltbetalingsordningen, støtte i henhold til den generelle arealbetalingsordning eller arealrelaterede betalinger i forbindelse med særlig støtte. Medlemsstaterne sørger for, at kontrollerne på stedet omfatter mindst 3 % af de landbrugere, der

ansøger om støtte i henhold til hver af de øvrige arealrelaterede støtteordninger omhandlet i afsnit III, IV og V i forordning (EF) nr. 73/2009.

2. Det samlede antal kontroller på stedet, der foretages hvert år, skal mindst omfatte:

- a) en minimumskontrol på 30 % eller 20 % af de arealer, der er anmeldt til produktion af hamp, jf. artikel 39 i forordning (EF) nr. 73/2009.

Hvis en medlemsstat allerede har indført et system med forudgående godkendelse af hampedyrkning, og inden forordning (EF) nr. 796/2004 trådte i kraft, meddelte Kommissionen de bestemmelser og betingelser, der gjaldt herfor, skal Kommissionen straks underrettes om alle ændringer af disse bestemmelser og betingelser

- b) 5 % af alle landbrugere, der ansøger om støtte i henhold til kvægstøtteordningerne, betalinger pr. dyr eller pr. storkreatur for kvæg i forbindelse med særlig støtte eller særlig støtte baseret på den individuelle mælkekvote, der fastsættes i henhold til artikel 65 i forordning (EF) nr. 1234/2007, eller særlig støtte baseret på den reelle mælkeproduktion. Procenten forhøjes dog til 10 %, hvis den elektroniske database for kvæg ikke giver den sikkerhed eller ikke er iværksat i det omfang, der er påkrævet for en korrekt forvaltning af de pågældende støtteordninger.

Kontrollerne på stedet skal tillige omfatte mindst 5 % af alle de dyr, der ansøges om støtte for i henhold til hver ordning

- c) 5 % af alle landbrugere, der ansøger om støtte i henhold til støtteordningen for får og geder og betalinger pr. dyr eller pr. storkreatur for får og geder i forbindelse med særlig støtte. Kontrollerne på stedet skal tillige omfatte mindst 5 % af alle de dyr, der ansøges om støtte for. Procenten forhøjes dog til 10 % af landbrugerne, hvis den elektroniske database for får og geder, som er omhandlet i artikel 8 i forordning (EF) nr. 21/2004, ikke giver den sikkerhed eller ikke er iværksat i det omfang, der er påkrævet for en korrekt forvaltning af de pågældende støtteordninger
- d) 10 % af alle landbrugere, der ansøger om anden særlig støtte end den, der er nævnt i stk. 1 og nærværende stykkes litra b) og c), undtagen den foranstaltning, der er nævnt i artikel 68, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 73/2009

- e) 10 % af andre tjenester, organer eller organisationer, der leverer bevismateriale til kontrol af, om støttekriterierne er overholdt, jf. artikel 29, stk. 2

- f) 100 % af de gensidige fonde, der ansøger om støtte, jf. artikel 68, stk. 1, litra e), i forordning (EF) nr. 73/2009

- g) 20 % af de brancheorganisationer, der er godkendt i henhold til artikel 91 i forordning (EF) nr. 73/2009, og som landbrugerne har erklæret at være medlem af i deres enkeltansøgninger om afgrødespecifik betaling for bomuld, jf. afsnit IV, kapitel 1, afdeling 6, i samme forordning
- h) 5 % af de ansøgere, der leverer til en given sukkerproducent, i forbindelse med ansøgninger om støtte til sukkerroe- og sukkerrørproducenter i henhold til afsnit IV, kapitel 1, afdeling 7, i forordning (EF) nr. 73/2009 i form af kontrol hos sukkerproducenterne af den mængde kvotesukker, der fremstilles af de sukkerroe og sukkerrør, der er leveret i overensstemmelse med artikel 94 i samme forordning.

3. Hvis der ved kontrol på stedet konstateres betydelige uregelmæssigheder i forbindelse med en bestemt støtteordning eller i et givet område eller delområde, gennemfører den ansvarlige myndighed yderligere kontrol på stedet det pågældende år, ligesom den for det følgende år hæver procentdelen af landbrugere, hos hvem der skal foretages kontrol på stedet.

4. Hvis det er fastsat, at kontrollen af visse elementer i forbindelse med kontrol på stedet kan foretages som stikprøvekontrol, så skal denne gennemføres på en sådan måde, at der sikres en pålidelig og repræsentativ kontrol. Medlemsstaterne fastlægger kriterierne for udvælgelsen af stikprøven. Hvis der konstateres uregelmæssigheder ved stikprøvekontrollen, udvides stikprøven tilsvarende.

Artikel 31

Udvælgelse af stikprøven

1. Den ansvarlige myndighed udvælger på grundlag af en risikoanalyse stikprøver til kontrol på stedet i henhold til denne forordning, således at de er repræsentative for de indsendte støtteansøgninger.

For at sikre en sådan repræsentativitet udvælger medlemsstaterne tilfældigt mellem 20 % og 25 % af minimumsantallet af landbrugere, der skal underkastes kontrol på stedet, jf. artikel 30, stk. 1 og 2.

Hvis antallet af landbrugere, der skal underkastes kontrol på stedet, er større end minimumsantallet af landbrugere, der skal underkastes kontrol på stedet, jf. artikel 30, stk. 1 og 2, skal procentdelen af tilfældigt udvalgte landbrugere i den supplerende stikprøve dog ikke være større end 25 %.

2. Risikoanalysen undersøges for, hvor effektiv den er, og ajourføres hvert år:

- a) ved at hver risikofaktors betydning fastlægges

- b) ved at resultaterne af den risikobaserede stikprøve og den tilfældigt udvalgte stikprøve, jf. stk. 1, andet afsnit, sammenholdes

- c) ved at der tages hensyn til særlige forhold i medlemsstaten.

3. Den ansvarlige myndighed noterer de grunde, der har ført til, at en given landbruger er blevet udvalgt til kontrol på stedet. Den inspektør, der skal foretage kontrollen på stedet, underrettes herom inden kontrollens påbegyndelse.

4. Hvis det er hensigtsmæssigt, kan en del af stikprøven udtages på grundlag af de foreliggende oplysninger, inden den pågældende ansøgningsperiode er udløbet. Den foreløbige stikprøve kompletteres, når alle relevante ansøgninger er indkommet.

Artikel 32

Kontrolrapport

1. For hver kontrol på stedet, der foretages i henhold til denne afdeling, skal der udarbejdes en kontrolrapport, som gør det muligt at efterprøve de nærmere enkeltheder i forbindelse med den foretagne kontrol. Rapporten skal bl.a. indeholde oplysninger om:

- a) de kontrollerede støtteordninger og støtteansøgninger
- b) de tilstedeværende personer
- c) de kontrollerede landbrugsparceller, de opmålte landbrugsparceller, herunder eventuelt opmålingsresultaterne for hver opmålt parcel og den anvendte opmålingsmetode
- d) antallet og arten af de forefundne dyr og i givet fald de øremærkenumre, angivelser i registret og i den elektroniske database for kvæg og/eller får og geder og bilag, der er kontrolleret, samt resultaterne af kontrollen og eventuelle særlige bemærkninger vedrørende bestemte dyr og/eller deres identifikationskode
- e) angivelse af, om landbrugeren havde fået et varsel om kontrolbesøget, og i givet fald hvor lang tid i forvejen
- f) oplysninger om eventuelle specifikke kontrolforanstaltninger, der skal træffes i forbindelse med de enkelte støtteordninger
- g) oplysninger om eventuel anden foretagen kontrol.

2. Landbrugeren skal have mulighed for at underskrive rapporten, så han derved kan bekræfte sin tilstedeværelse ved kontrollen og fremsætte sine bemærkninger. Hvis der konstateres uregelmæssigheder, udleveres der en kopi af kontrolrapporten til landbrugeren.

Hvis kontrollen på stedet foretages ved telemåling i overensstemmelse med artikel 35, kan medlemsstaterne beslutte ikke at give landbrugeren eller dennes repræsentant mulighed for at underskrive kontrolrapporten, hvis der ikke konstateres uregelmæssigheder ved telemålingskontrollen. Hvis der konstateres uregelmæssigheder som følge af sådan kontrol, skal der være mulighed for at underskrive kontrolrapporten, inden den ansvarlige myndighed drager sine konklusioner vedrørende eventuelle nedsettelse eller udelukkelse.

Underafdeling II

Kontrol på stedet af enkeltansøgningerne vedrørende de arealrelaterede støtteordninger

Artikel 33

Indholdet af kontrollen på stedet

Kontrollen på stedet skal omfatte alle de landbrugspareller, som der er ansøgt om støtte for i henhold til støtteordningerne i bilag I til forordning (EF) nr. 73/2009, bortset fra de parceller, for hvilke der er indgivet ansøgninger om støtte til frø, jf. artikel 87 i samme forordning. Den fysiske fastslåelse af arealerne, der er en del af kontrollen på stedet, kan dog begrænses til en stikprøve på ned til 50 % af de landbrugspareller, som der er indsendt ansøgninger for i henhold til de støtteordninger, som er omhandlet i afsnit III, IV og V i forordning (EF) nr. 73/2009, hvis stikprøven sikrer en pålidelig og repræsentativ kontrol, både med hensyn til det kontrollerede areal og den støtte, der er ansøgt om. Hvis der ved stikprøvekontrollen påvises uregelmæssigheder, sættes andelen af de faktisk kontrollerede parceller op.

Medlemsstaterne kan gøre brug af telemåling, jf. artikel 35, og GNSS-metoder (Global Navigation Satellite Systems), hvis det er muligt.

Artikel 34

Fastslåelse af arealer

1. Landbrugsparellernes areal fastslås med midler, der bevisligt sikrer målinger af mindst samme kvalitet som den, der kræves i relevante tekniske forskrifter, der er vedtaget på EF-plan.

Opmålingstolerancen defineres ved en buffer på maksimalt 1,5 m langs landbrugsparellens perimenter. Maksimumstolerancen for den enkelte landbrugsparell må i absolut værdi ikke overstige 1,0 ha.

2. En landbrugsparells samlede areal kan kun tages i betragtning, hvis parcellen fuldt ud anvendes efter de sædvanlige normer i den pågældende medlemsstat eller region. I andre tilfælde tages det faktisk udnyttede areal i betragtning.

I de regioner, hvor elementer som hække, grøfter og mure traditionelt indgår i god dyrknings- eller driftspraksis i landbruget, kan medlemsstaterne fastsætte, at dette areal betragtes som en del af det fuldt udnyttede areal, hvis det ikke overstiger en samlet bredde, der fastlægges af medlemsstaterne. Denne bredde skal svare til den traditionelle bredde i den pågældende region og må ikke overstige 2 meter.

Hvis medlemsstaterne i henhold til artikel 30, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 796/2004 inden nærværende forordnings ikrafttrædelse har givet Kommissionen meddelelse om en bredde på over 2 meter, kan denne bredde stadig gælde.

3. Alle elementer, der er nævnt i retsakterne i bilag II til forordning (EF) nr. 73/2009, eller som indgår i betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand, jf. artikel 6 i nævnte forordning og dens bilag III, medregnes i en landbrugsparells samlede areal.

4. En landbrugsparell med træer betragtes i forbindelse med de arealrelaterede støtteordninger som støtteberettiget område, hvis landbrugsaktiviteterne eller eventuelt den planlagte produktion kan foregå på lignende måde som på parceller uden træer i samme område, jf. dog artikel 34, stk. 2 i forordning (EF) nr. 73/2009.

5. Anvendes arealer i fællesskab, fordeler myndighederne imaginært arealerne mellem de enkelte landbrugere i forhold til deres anvendelse eller ret til anvendelse af arealerne.

6. Det kontrolleres med hensigtsmæssige hjælpemidler, om landbrugsparellerne er støtteberettigede. I den forbindelse kan der om fornødent kræves forelæggelse af yderligere dokumentation.

Artikel 35

Telemåling

1. Når en medlemsstat benytter sig af muligheden i artikel 33, stk. 2, for at foretage kontrol på stedet ved telemåling, skal den:

a) foretage billedtolkning af satellitbilleder eller luftfotos af alle de landbrugspareller pr. ansøgning, der skal kontrolleres, med henblik på at bestemme plantedækket og opmåle arealet

b) foretage fysisk kontrol på stedet af alle landbrugspareller, for hvilke billedtolkningen ifølge den ansvarlige myndighed ikke giver mulighed for at kontrollere, om oplysningerne i anmeldelsen er nøjagtige.

2. Den yderligere kontrol, der er nævnt i artikel 30, stk. 3, foretages ved traditionel kontrol på stedet, hvis det ikke længere er muligt at foretage den yderligere kontrol ved telemåling det pågældende år.

Artikel 36

Kontrol på stedet i forbindelse med særlige rettigheder

Medlemsstaterne fastsætter procedurer for kontrol på stedet af landbrugere, der anmelder særlige rettigheder, for at sikre sig, at aktiveringskravet i artikel 44 i forordning (EF) nr. 73/2009 overholdes.

Artikel 37

Indholdet af kontrollen på stedet af ansøgninger om støtte til frø

Kontrollen på stedet af ansøgninger om støtte til frø i henhold til artikel 87 i forordning (EF) nr. 73/2009 skal især omfatte følgende:

- a) kontrol hos den landbruger, der ansøger om støtte:
 - i) af alle parceller for at kontrollere den frøart eller sortgruppe af frø, der er sået på hver anmeldt parcel
 - ii) af dokumenter for mindst at kontrollere den første destination for frø, som der er ansøgt om støtte for
 - iii) i det omfang, medlemsstaten finder det nødvendigt for at sikre, at der ikke ydes støtte til frø, der ikke er certificeret, eller frø fra tredjelande
- b) hvis frøets første destination er en planteforædler eller en frøvirksomhed, yderligere kontrol hos dem for at sikre:
 - i) at frøet faktisk er købt og betalt af planteforædleren eller frøvirksomheden i overensstemmelse med dyrkningskontrakten
 - ii) at betalingen af frøet fremgår af planteforædlerens eller frøvirksomhedens regnskaber
 - iii) at frøet faktisk er blevet afsat til udsæd. Til det formål skal der foretages fysisk kontrol og dokumentkontrol af planteforædlerens eller frøvirksomhedens lagre og regnskaber
- c) eventuelt kontrol hos de endelige brugere.

I stk. 1, litra b), nr. iii), forstås ved »afsat«: lagerført, frembudt eller udbudt til salg, solgt eller leveret til en anden person.

Artikel 38

Kontrol på stedet af godkendte brancheorganisationer

Ved kontrol på stedet af godkendte brancheorganisationer i forbindelse med ansøgninger om afgrødespecifik betaling for bomuld, jf. afsnit IV, kapitel 1, afdeling 6, i forordning (EF) nr. 73/2009, kontrolleres det, om kriterierne for godkendelse af disse organisationer er overholdt, ligesom deres medlemsliste kontrolleres.

Artikel 39

Kontrol på stedet af sukkerproducenter

Ved kontrollen på stedet af sukkerproducenter i forbindelse med ansøgninger om støtte til sukkerroe- og sukkerrørproducenter, jf. afsnit IV, kapitel 1, afdeling 7, i forordning (EF) nr. 73/2009, kontrolleres:

- a) de oplysninger, landbrugeren har anført i leveringskontrakten
- b) det, om de oplysninger om leveringer, som den ansvarlige myndighed har fået, er korrekte
- c) certificeringen af de vægte, der benyttes ved leveringer
- d) resultaterne af de officielle laboratorieanalyser af det procentvise saccharoseindhold i de leverede sukkerroer og sukkerrør.

Artikel 40

Kontrol af indholdet af tetrahydrocannabinol i dyrket hamp

1. Den metode, medlemsstaterne skal anvende i henhold til artikel 39, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 for at bestemme indholdet af tetrahydrocannabinol (i det følgende benævnt »THC«) i de dyrkede afgrøder, er fastlagt i bilag I til nærværende forordning.

2. Medlemsstatens ansvarlige myndighed opbevarer de registrerede THC-resultater. For hver sort registreres mindst THC-indholdet i hver prøve udtrykt i procent med to decimaler, den anvendte procedure, antallet af udførte test, oplysning om, hvornår prøven er udtaget, og hvilke foranstaltninger der er truffet på nationalt plan.

Overstiger THC-indholdet i en prøve det indhold, der er fastsat i artikel 39, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, sender medlemsstaterne dog senest den 15. november i det pågældende produktionsår elektronisk Kommissionen en rapport i det format, som Kommissionen har foreskrevet, om alle THC-resultaterne for den pågældende sort. Rapporten skal indeholde oplysninger om THC-indholdet i hver prøve udtrykt i procent med to decimaler, den anvendte procedure, antallet af udførte test, oplysning om, hvornår prøven er udtaget, og hvilke foranstaltninger der er truffet på nationalt plan.

3. Hvis gennemsnittet af alle prøverne af en given sort overstiger det THC-indhold, der er fastsat i artikel 39, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, anvender medlemsstaterne procedure B i bilag I til nærværende forordning for den pågældende sort i løbet af det følgende produktionsår. Proceduren anvendes i løbet af de næste produktionsår, medmindre alle analyseresultaterne for den pågældende sort ligger under det THC-indhold, der er fastsat i artikel 39, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009.

Hvis gennemsnittet af alle prøverne af en given sort for andet år i træk overstiger det THC-indhold, der er fastsat i artikel 39, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, anmoder den pågældende medlemsstat om bemyndigelse til at forbyde handel med sorten, jf. artikel 18 i Rådets direktiv 2002/53/EF⁽¹⁾. Anmodningen sendes til Kommissionen senest den 15. november det pågældende produktionsår. Fra det følgende år er den sort, som anmodningen gælder, ikke berettiget til direkte betalinger i den pågældende medlemsstat.

4. Hampplanter skal af hensyn til kontrollen i henhold til stk. 1, 2 og 3 passes under normale vækstvilkår efter de lokale normer i mindst 10 dage efter blomstringens afslutning.

Medlemsstaterne kan dog tillade, at hamp høstes efter blomstringens begyndelse, men inden udgangen af perioden på 10 dage efter blomstringens afslutning, forudsat at inspektørerne angiver, hvilke repræsentative dele af hver af de pågældende parceller der med henblik på kontrollen efter metoden i bilag I skal passes i mindst 10 dage efter blomstringens afslutning.

Underafdeling III

Kontrol på stedet af ansøgninger om husdyrstøtte

Artikel 41

Tidspunktet for kontrollen på stedet

1. Mindst 60 % af den minimumskontrol på stedet, der er fastsat i artikel 30, stk. 2, litra b), andet afsnit, gennemføres i løbet af den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften ifølge den pågældende støtteordning. Den resterende del af kontrollen på stedet spredes over hele året.

Ligger den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften, før ansøgningen indsendes, eller kan den ikke fastsættes på forhånd, spredes kontrollen på stedet, jf. artikel 30, stk. 2, litra b), andet afsnit, over hele året.

2. Mindst 50 % af den minimumskontrol på stedet, der er fastsat i artikel 30, stk. 2, litra c), gennemføres i løbet af den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften. I medlemsstater, hvor den ordning, der ved forordning (EF) nr. 21/2004 blev indført for får og geder, ikke er gennemført og anvendes fuldt ud, navnlig hvad

angår identifikation af dyr og korrekt registrering, skal minimumskontrollen på stedet dog gennemføres i sin helhed i løbet af den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften.

Artikel 42

Indholdet af kontrollen på stedet

1. Kontrollen på stedet omfatter alle de dyr, som der er ansøgt om støtte for i henhold til de støtteordninger, der skal kontrolleres, og, for kvægstøtteordningernes vedkommende, også de kreaturer, der ikke er ansøgt om støtte for.

Kontrollen på stedet skal især omfatte kontrol af, at det antal dyr, der forefindes på bedriften, og som der er ansøgt om støtte for, og antallet af kreaturer, som der ikke er ansøgt om støtte for, svarer til det antal dyr, der er registreret, og, når det gælder kvæg, til det antal dyr, der er anmeldt til den elektroniske database for kvæg.

2. I forbindelse med kvægstøtteordningerne skal kontrollen på stedet også omfatte kontrol af:

- a) at oplysningerne i registrene og meddelelserne til den elektroniske database for kvæg er rigtige, ved stikprøvekontrol af bilag såsom købs- og salgsfakturaer, slagteattester, veterinærtifikater og eventuelt dyrepas for de dyr, som der er ansøgt om støtte for i de seneste seks måneder inden kontrollen på stedet; hvis der påvises uregelmæssigheder, udvides kontrollen dog til at omfatte de seneste 12 måneder inden kontrollen på stedet
- b) at oplysningerne i den elektroniske database for kvæg og i registret stemmer overens, ved stikprøvekontrol vedrørende de dyr, som der er ansøgt om støtte for i de seneste seks måneder inden kontrollen på stedet; hvis der påvises uregelmæssigheder, udvides kontrollen dog til at omfatte de seneste 12 måneder inden kontrollen på stedet
- c) at alle de dyr, der forefindes på bedriften, og som stadig er omfattet af forpligtelsen til at skulle holdes på bedriften, er berettigede til den støtte, der er ansøgt om
- d) at alt kvæg på bedriften er identificeret med øremærker og i givet fald har et dyrepas, og at disse dyr er registreret og korrekt meddelt til den elektroniske database for kvæg.

Den kontrol, der er nævnt i litra d), foretages individuelt for hvert enkelt dyr, som stadig er omfattet af forpligtelsen til at skulle holdes på bedriften, og som der er ansøgt om den særlige oksekødspræmie for, dog med undtagelse af ansøgninger indsendt i henhold til artikel 110, stk. 6, i forordning (EF) nr. 73/2009. I alle andre tilfælde kan kontrollen af, at oplysningerne i dyrepassene, registeret og meddelelserne til den elektroniske database er korrekte, foretages ved stikprøvekontrol.

⁽¹⁾ EFT L 193 af 20.7.2002, s. 1.

3. I forbindelse med støtteordningen for får og geder skal kontrollen på stedet også omfatte følgende:

- a) ved hjælp af registret kontrol af, at alle de dyr, der er ansøgt om støtte for, er blevet holdt på bedriften i hele den foreskrevne periode
- b) kontrol af, at de oplysninger, der registreret i de seneste seks måneder inden kontrollen på stedet, er rigtige, ved stikprøvekontrol af bilag såsom købs- og salgsfakturaer og veterinærtifikater for de sidste seks måneder inden kontrollen på stedet; hvis der påvises uregelmæssigheder, udvides kontrollen dog til at omfatte de seneste 12 måneder inden kontrollen på stedet.

Artikel 43

Gennemførelse af kontrol på stedet på slagterier

1. Hvad angår den særlige oksekødspræmie, jf. artikel 110, stk. 6, i forordning (EF) nr. 73/2009, og slagtepræmien, jf. artikel 116 i samme forordning, foretages der, hvis en medlemsstat gør brug af mulighederne i artikel 53 i samme forordning, kontrol på stedet på slagterierne. Medlemsstaterne foretager kontrol på stedet, enten

- a) på mindst 30 % af alle slagterier, som udvælges på grundlag af en risikoanalyse, og i så fald skal kontrollen omfatte en stikprøve på mindst 5 % af alle de kreaturer, der inden for de seneste tolv måneder før kontrollen på stedet er blevet slagtet på det pågældende slagteri, eller
- b) på mindst 20 % af de slagterier, der forinden er blevet godkendt på grundlag af særlige pålidelighedskriterier, som skal fastlægges af medlemsstaterne, idet de pågældende slagterier udvælges på grundlag af en risikoanalyse, og i så fald skal kontrollen omfatte en stikprøve på mindst 2 % af alle de kreaturer, der inden for de seneste tolv måneder før kontrollen på stedet er blevet slagtet på det pågældende slagteri.

2. Kontrollen på stedet på slagterierne omfatter efterfølgende dokumentkontrol, sammenholdelse med registreringerne i den elektroniske database for kvæg og kontrol af de oversigter over slagteattester eller de oplysninger, der gør det ud for attester, og som er sendt til andre medlemsstater i henhold til artikel 78, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1121/2009.

3. Kontrollen på stedet på slagterierne omfatter fysisk stikprøvekontrol af de slagtninger, der er gennemført på kontrol dagen. Om nødvendigt foretages der kontrol af, om de slagtekroppe, der vejes, er berettiget til støtte.

Artikel 44

Gennemførelse af kontrol i forbindelse med præmie efter eksport

1. Hvad angår den slagtepræmie, der i henhold til artikel 116 i forordning (EF) nr. 73/2009 ydes for kvæg, der eksporteres til tredjelande, foretages der, hvis en medlemsstat udnytter mulighederne i artikel 53 i samme forordning, i forbindelse med hver forsendelse kontrol på stedet, som foretages på følgende måde:

- a) ved indladningen kontrolleres det, om alle kreaturer er identificeret med øremærker; desuden skal mindst 10 % af de således kontrollerede dyr kontrolleres individuelt med hensyn til deres identifikation
- b) når dyrene forlader EF's område:
 - i) skal det, hvis transportmidlet er forsynet med toldlukke, kontrolleres, om toldlukket er ubeskadiget; er det tilfældet foretages der kun stikprøver, hvis der opstår tvivl om, hvorvidt forsendelsen er i overensstemmelse med forskrifterne
 - ii) skal der, hvis transportmidlet ikke er forsynet med toldlukke, eller hvis det er beskadiget, igen foretages kontrol af mindst 50 % af de kreaturer, der blev individuelt kontrolleret ved indladningen.

2. Dyrepassene afleveres til den ansvarlige myndighed i henhold til artikel 6, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1760/2000.

3. Betalingsorganet kontrollerer støtteansøgningerne på grundlag af betalingsdokumenterne og andre foreliggende oplysninger, navnlig eksportdokumenterne og de ansvarlige kontrolmyndigheders påtegninger, og kontrollerer, at dyrepassene er blevet afleveret i overensstemmelse med stk. 2.

Artikel 45

Særlige bestemmelser om kontrolrapporten

1. Hvis medlemsstaterne foretager kontrol på stedet i henhold til denne forordning sammen med kontrol i henhold til forordning (EF) nr. 1082/2003, suppleres den kontrolrapport, der er omhandlet i artikel 32 i nærværende forordning, med rapporter som omhandlet i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1082/2003.

2. Ved kontrol på stedet på slagterier, jf. artikel 43, stk. 1 og 2, kan den kontrolrapport, der er omhandlet i artikel 32, bestå i en angivelse i slagteriernes regnskabssystem af, hvilke dyr der er kontrolleret. Ved fysisk kontrol af slagtningerne, jf. artikel 43, stk. 3, skal rapporten bl.a. indeholde angivelse af identifikationskoder, slagtet vægt og slagtedatoer for alle de dyr, som blev slagtet og kontrolleret på kontrol dagen.

3. Ved kontrol i henhold til artikel 44 er det tilstrækkeligt, at kontrolrapporten angiver, hvilke dyr der er blevet kontrolleret.

4. Hvis der ved kontrol på stedet i henhold til nærværende forordning afsløres tilfælde, hvor bestemmelserne i afsnit I i forordning (EF) nr. 1760/2000 eller forordning (EF) nr. 21/2004, ikke er overholdt, sendes der straks kopier af den kontrolrapport, der er omhandlet i artikel 32 i nærværende forordning, til de myndigheder, der er ansvarlige for anvendelsen af nævnte forordninger.

Underafdeling IV

Kontrol på stedet af særlig støtte

Artikel 46

Særlige bestemmelser om særlig støtte

1. Medlemsstaterne anvender bestemmelserne i dette afsnit for så vidt angår den særlige støtte, der er omhandlet i artikel 68 i forordning (EF) nr. 73/2009. Hvis det som følge af den måde, ordningen er opbygget på, ikke er hensigtsmæssigt at anvende nævnte bestemmelser, sørger medlemsstaterne for en kontrol, der sikrer et kontrolniveau svarende til det, der er fastlagt i dette afsnit.

Medlemsstaterne kontrollerer navnlig følgende:

- a) ved kontrol af gensidige fondes ansøgninger om betalinger, jf. artikel 68, stk. 1, litra e), i forordning (EF) nr. 73/2009:
 - i) om landbrugerne rent faktisk er berettigede til kompensation fra fonden
 - ii) om de tilsluttede landbrugere rent faktisk har fået udbetalt kompensation i henhold til artikel 71 i forordning (EF) nr. 73/2009
- b) ved kontrol på stedet af investeringsforanstaltninger, hvortil der skal ydes særlig støtte i henhold til artikel 68 i forordning (EF) nr. 73/2009, om investeringen er blevet gennemført.

Den kontrol, der er nævnt i andet afsnit, litra a), kan udføres ved hjælp af en stikprøve af mindst 10 % af de pågældende landbrugere.

2. Forudsat at medlemsstaten garanterer, at kontrollen er mindst lige så effektiv, som den ville være, hvis den blev foretaget på stedet, kan kontrollen på den enkelte bedrift erstattes af administrativ kontrol eller kontrol i de enkelte tjenester, organer eller organisationer, jf. artikel 29, stk. 2, af, om støttekriterierne er opfyldt.

KAPITEL III

Kontrol af krydsoverensstemmelse

Afdeling I

Fælles bestemmelser

Artikel 47

Generelle regler om misligholdelse

1. I dette kapitel forstås ved »gentagen« misligholdelse tilside-sættelse af samme krav, norm eller forpligtelse, jf. artikel 4, konstateret mere end én gang inden for en sammenhængende periode på tre kalenderår, forudsat at landbrugeren er blevet underrettet om en tidligere misligholdelse og i givet fald har haft mulighed for at træffe de nødvendige foranstaltninger til at bringe denne til ophør.

2. En misligholdelses »omfang« fastslås navnlig under hensyntagen til, om misligholdelsen har vidtrækkende virkninger eller er begrænset til selve bedriften.

3. En misligholdelses »alvor« afhænger navnlig af, hvor betydelige dens virkninger er under hensyntagen til formålene med de pågældende krav eller normer.

4. Om en misligholdelse er »varig« afhænger navnlig af, hvor længe dens virkninger gør sig gældende, eller muligheden for at bringe dens virkninger til ophør med rimelige midler.

Artikel 48

Ansvarlig kontrolmyndighed

1. De specialiserede kontrolorganer er ansvarlige for gennemførelsen af kontrollen med, at de pågældende krav og normer er overholdt.

Betalingsorganerne er ansvarlige for at fastsætte nedsættelser eller udelukkelse i de enkelte tilfælde i overensstemmelse med afsnit IV, kapitel III.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne beslutte, at kontrollen vedrørende alle eller visse krav, normer, retsakter eller krydsoverensstemmelsesområder foretages af betalingsorganet, forudsat at medlemsstaten garanterer, at kontrollen er mindst lige så effektiv, som den ville være, hvis den blev foretaget af et specialiseret kontrolorgan.

Afdeling II

Administrativ kontrol

Artikel 49

Administrativ kontrol

Afhængigt af de pågældende krav, normer, retsakter eller krydsoverensstemmelsesområder kan medlemsstaterne beslutte at foretage administrativ kontrol, herunder navnlig kontrol, der allerede indgår som led i kontrolsystemerne for de respektive krav, normer, retsakter eller krydsoverensstemmelsesområder.

Afdeling III

Kontrol på stedet

Artikel 50

Minimumskontrolprocent

1. Den ansvarlige kontrolmyndighed kontrollerer med hensyn til de krav og normer, som dens ansvarsområde omfatter, mindst 1 % af alle landbrugere, der indsender støtteansøgninger i henhold til de ordninger for direkte betalinger, jf. artikel 2, litra d), i forordning (EF) nr. 73/2009, som den pågældende kontrolmyndighed er ansvarlig for. Den ansvarlige kontrolmyndighed kontrollerer også med hensyn til de krav og normer, som dens ansvarsområde omfatter, mindst 1 % af alle landbrugere, der skal overholde krydsoverensstemmelsesforpligtelser i det pågældende kalenderår i henhold til artikel 85t og 103z i forordning (EF) nr. 1234/2007, og som den pågældende kontrolmyndighed er ansvarlig for.

Den minimumskontrolprocent, der er nævnt i første afsnit, kan nås enten for hver ansvarlig kontrolmyndighed eller for hver retsakt eller norm eller gruppe af retsakter eller normer. I de tilfælde, hvor kontrollen ikke foretages af betalingsorganerne som fastsat i artikel 48, kan denne minimumskontrolprocent dog nås for hvert betalingsorgan.

Såfremt lovgivningen vedrørende retsakten og normerne i forvejen fastsætter minimumskontrolprocenter, gælder disse i stedet for den minimumskontrolprocent, der er nævnt i første afsnit. Alternativt kan medlemsstaterne beslutte, at eventuelle misligholdelser, der konstateres i forbindelse med en af kontrollerne på stedet i henhold til lovgivningen vedrørende retsakterne eller normerne, og som foretages uden for den minimumskontrolprocent, der er omhandlet i første afsnit, skal rapporteres til og følges op af den ansvarlige kontrolmyndighed, der er ansvarlig for den pågældende retsakt eller norm. Bestemmelserne i dette afsnit finder anvendelse.

2. Når den minimumskontrolprocent, der er nævnt i nærværende artikels stk. 1, fastlægges, tages der ikke hensyn til de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 23, stk. 2, eller artikel 24, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009.

3. Hvis kontrollen på stedet afslører, at en given retsakt eller norm er tilsidesat i betydelig grad, forhøjes det antal kontroller på stedet, der skal foretages i forbindelse med den pågældende retsakt eller norm i den følgende kontrolperiode. I forbindelse med en bestemt retsakt kan den ansvarlige kontrolmyndighed begrænse de yderligere kontrollers omfang til de krav, som hyppigst overtrædes.

Artikel 51

Udvælgelse af stikprøven

1. Uden at det berører den kontrol, der foretages til opfølgning af misligholdelser, som den ansvarlige kontrolmyndighed er blevet bekendt med på anden måde, udvælges de bedrifter, der skal kontrolleres i henhold til artikel 50, på grundlag af en risikoanalyse i overensstemmelse med den gældende lovgivning, såfremt dette er relevant, eller på grundlag af en risikoanalyse afstemt efter de pågældende krav eller normer. En sådan risikoanalyse kan baseres på de enkelte bedrifter eller på bedriftskategorier eller geografiske områder eller, for så vidt angår nærværende artikels stk. 5, andet afsnit, litra b), på virksomheder.

I forbindelse med risikoanalysen kan der tages hensyn det ene af nedenstående kriterier eller dem begge:

- a) landbrugerens deltagelse i den bedriftsrådgivningsordning, der er omhandlet i artikel 12 i forordning (EF) nr. 73/2009
- b) landbrugerens deltagelse i en certificeringsordning, der er relevant for de krav eller normer, der er tale om.

Uden at dette i øvrigt indskrænker artikel 50, stk. 1, kan en medlemsstat beslutte at udvælge landbrugere, der modtager direkte betalinger, og landbrugere, der skal overholde krydsoverensstemmelsesforpligtelser i henhold til artikel 85t og 103z i forordning (EF) nr. 1234/2007, på grundlag af den samme risikoanalyse.

2. For at sikre den nødvendige repræsentativitet skal 20-25 % af minimumsantallet af landbrugere, hos hvem der skal foretages kontrol på stedet, jf. artikel 50, stk. 1, første afsnit, udvælges tilfældigt.

Hvis antallet af landbrugere, hos hvem der skal foretages kontrol på stedet, er større end det minimumsantal af landbrugere, hos hvem der skal foretages kontrol på stedet, jf. artikel 50, stk. 1, første afsnit, skal procentdelen af tilfældigt udvalgte landbrugere i den supplerende stikprøve dog ikke være større end 25 %.

3. Hvis det er hensigtsmæssigt, kan en del af stikprøven udvælges på grundlag af de foreliggende oplysninger, inden den pågældende ansøgningsperiode er udløbet. Den foreløbige stikprøve kompletteres, når alle relevante ansøgninger er indkommet.

4. De landbrugere, der skal kontrolleres i henhold til artikel 50, skal udvælges blandt de landbrugere, der allerede er udvalgt i henhold til artikel 30 og 31, og som de pågældende krav eller normer gælder for. Den stikprøve, der er nævnt i artikel 50, stk. 1, første afsnit, andet punktum, udvælges dog blandt de landbrugere, som artikel 85t og 103z i forordning (EF) nr. 1234/2007 gælder for i det pågældende kalenderår.

5. Uanset stk. 4, kan de landbrugere, der skal kontrolleres i henhold til artikel 50, udvælges blandt de landbrugere, der har indsendt støtteansøgninger i henhold til ordninger for direkte betalinger, jf. artikel 2, litra d), i forordning (EF) nr. 73/2009, og blandt landbrugere, som artikel 85t og 103z i forordning (EF) nr. 1234/2007 gælder for, og som er pligtige til at overholde de relevante krav eller normer.

I så fald gælder følgende:

- a) hvis det ud fra den risikoanalyse, der er foretaget på bedriftsbasis, konkluderes, at ikke-modtagere af direkte støtte frembyder en større risiko end de landbrugere, der har ansøgt om støtte, kan landbrugere, der har ansøgt om støtte, udskiftes med ikke-modtagere; i så fald skal det samlede antal kontrollerede landbrugere dog også mindst svare til den kontrolprocent, der er fastsat i artikel 50, stk. 1; årsagerne til sådanne udskiftninger skal være behørigt begrundet og dokumenteret
 - b) hvis det er mere effektivt, kan risikoanalysen foretages for virksomheder, særlig slagterier, handlende eller leverandører, i stedet for på bedriftsbasis; de således kontrollerede landbrugere kan i så fald medregnes i den kontrolprocent, der er fastsat i artikel 50, stk. 1.
6. Det er muligt at kombinere fremgangsmåderne i stk. 4 og 5, hvis en sådan kombination gør kontrolsystemet mere effektivt.

Artikel 52

Konstatering af overensstemmelse med krav og normer

1. Om krav og normer er overholdt konstateres eventuelt ved anvendelse af de midler, der er fastsat i lovgivningen om de pågældende krav eller normer.
2. I øvrigt foretages konstateringen i givet fald ved anvendelse af hensigtsmæssige midler, som er fastlagt af den ansvarlige kontrolmyndighed, og som sikrer mindst samme nøjagtighed som den, der kræves for officielle konstateringer i henhold til de nationale regler.
3. Kontrollen på stedet kan i givet fald foretages ved anvendelse af telemålingsteknikker.

Artikel 53

Indholdet af kontrollen på stedet

1. Ved kontrollen af den stikprøve, der er omhandlet i artikel 50, sikrer den ansvarlige kontrolmyndighed, at alle således udvalgte landbrugere kontrolleres for, om de har overholdt de krav og normer, som dens ansvarsområde omfatter.

Når minimumskontrolprocenten er opfyldt for hver retsakt eller norm eller gruppe af retsakter eller normer, jf. artikel 50, stk. 1, andet afsnit, skal de udvalgte landbrugere uanset første afsnit kontrolleres for, om de har overholdt den pågældende retsakt eller norm eller gruppe af retsakter eller normer.

Generelt skal kontrollen hos hver landbruger, der udvælges med henblik på kontrol på stedet, foretages på et tidspunkt, hvor de fleste af de krav og normer, som han blev udvalgt til kontrol for, kan kontrolleres. Medlemsstaterne skal dog sørge for tilstrækkelig kontrol med alle krav og normer i løbet af året.

2. Kontrollen på stedet skal i givet fald omfatte hele bedriftens landbrugsareal. Den fysiske kontrol i marken, der udføres som led i kontrollen på stedet, kan dog begrænses til en stikprøve, der skal omfatte mindst halvdelen af de landbrugsparceller, som kravet eller normen vedrører på bedriften, hvis stikprøven sikrer en pålidelig og repræsentativ kontrol af kravene og normerne. Hvis der ved stikprøvekontrollen påvises misligholdelser, sættes andelen af de faktisk kontrollerede parceller op.

Den faktiske kontrol med, om kravene og normerne overholdes, kan desuden, hvis den foretages som led i kontrollen på stedet, og hvis det er tilladt i henhold til lovgivningen vedrørende retsakten og normerne, begrænses til en repræsentativ stikprøve af de sager, der skal kontrolleres. Medlemsstaterne skal dog sørge for, at kontrollen omfatter alle de krav og normer, hvis overholdelse kan kontrolleres på tidspunktet for besøget.

3. Den kontrol, der er omhandlet i stk. 1, foretages normalt ved et enkelt kontrolbesøg og består i efterprøvning af de krav og normer, hvis overholdelse kan kontrolleres på tidspunktet for besøget, med det formål at opdage, om disse krav og normer eventuelt er tilsidesat, samt at finde frem til tilfælde, der kræver yderligere kontrol.

4. Forudsat at medlemsstaten garanterer, at kontrollen er mindst lige så effektiv, som den ville være, hvis den blev foretaget på stedet, kan kontrollen på den enkelte bedrift erstattes af administrativ kontrol eller kontrol på virksomhedsniveau, jf. artikel 51, stk. 5, andet afsnit, litra b).

5. I forbindelse med kontrollen på stedet kan medlemsstaterne gøre brug af objektive kontrolindikatorer, der er specifikke for visse krav og normer, forudsat at de garanterer, at kontrollen af de pågældende krav eller normer er mindst lige så effektiv, som den ville være, hvis der blev foretaget kontrol på stedet uden anvendelse af indikatorer.

Indikatorerne skal være direkte knyttet til de krav eller normer, som de repræsenterer, og omfatte alle de elementer, der skal indgå i kontrollen af disse krav eller normer.

6. Kontrollen på stedet af den stikprøve, der er fastsat i artikel 50, stk. 1, skal foretages i det kalenderår, hvor ansøgningerne er indsendt.

Artikel 54

Kontrolrapport

1. For enhver kontrol på stedet i henhold til dette kapitel udarbejder den ansvarlige kontrolmyndighed en kontrolrapport, uanset om den pågældende landbruger er blevet udvalgt til kontrol på stedet i henhold til artikel 51, eller om det drejer sig om opfølgning af misligholdelser, som den ansvarlige kontrolmyndighed er blevet bekendt med på anden måde.

Rapporten skal bestå af følgende dele:

- a) en generel del, der bl.a. indeholder oplysninger om følgende:
 - i) den landbruger, der er udvalgt til kontrol på stedet
 - ii) de tilstedeværende personer
 - iii) angivelse af, om landbrugeren havde fået et varsel om kontrolbesøget, og i givet fald hvor lang tid i forvejen
- b) en del, der særskilt oplyser om den kontrol, der er foretaget for hver af retsakterne og normerne, og som bl.a. indeholder følgende oplysninger:
 - i) de krav og normer, som kontrollen på stedet vedrører
 - ii) den udførte kontrols art og omfang
 - iii) resultaterne
 - iv) de retsakter og normer, i forbindelse med hvilke der er konstateret misligholdelser
- c) en evalueringsdel med en vurdering af misligholdelsens betydning for hver retsakt og/eller norm ud fra kriterierne »alvor«, »omfang«, »varighed« og »hyppighed«, jf. artikel 24, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, og angivelse af eventuelle forhold, der bør medføre en forhøjelse eller reduktion af den nedsættelse, der skal anvendes.

Såfremt bestemmelserne om de pågældende krav eller normer åbner mulighed for, at der ikke foretages yderligere vedrørende den konstaterede misligholdelse, anføres dette i rapporten. Det samme gælder, hvis en medlemsstat giver en frist til at opfylde nyligt indførte EF-normer, jf. artikel 26, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1698/2005, eller en frist til, at unge landbrugere opfylder de gældende EF-normer, der er nævnt i samme artikel.

2. Landbrugeren underrettes om eventuelle konstaterede misligholdelser senest tre måneder efter kontrollen på stedet.

Medmindre landbrugeren straks træffer foranstaltninger til at afhjælpe den misligholdelse, der blev konstateret i henhold til artikel 24, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, skal landbrugeren underrettes om, at der skal træffes afhjælpende foranstaltninger i henhold til nævnte bestemmelse inden for den frist, der er fastsat i første afsnit.

Hvis en medlemsstat beslutter ikke at anvende en nedsættelse eller udelukkelse, jf. artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, skal den pågældende landbruger senest en måned efter, at det er blevet besluttet ikke at anvende nedsættelse eller udelukkelse af betalingen, underrettes om, at der skal træffes afhjælpende foranstaltninger.

3. Uden at det berører eventuelle særlige bestemmelser i lovgivningen om de pågældende krav og normer, færdiggøres kontrolrapporten senest en måned efter kontrollen på stedet. Denne frist kan dog forlænges til tre måneder under behørigt begrundede omstændigheder, særlig hvis en kemisk eller fysisk analyse nødvendigvis gør det.

Såfremt den ansvarlige kontrolmyndighed ikke er betalingsorganet, sendes rapporten til betalingsorganet eller koordineringsmyndigheden senest en måned efter færdiggørelsen.

AFSNIT IV

GRUNDLAG FOR BEREGNING AF STØTTE, NEDSÆTTELSER OG UDELUKKELSER

KAPITEL I

Manglende anmeldelse af arealer

Artikel 55

Manglende anmeldelse af alle arealer

1. Hvis en landbruger for et givet år ikke anmelder alle de arealer, der er nævnt i artikel 13, stk. 8, og forskellen mellem det samlede anmeldte areal i enkeltansøgningen på den ene side og det anmeldte areal plus de ikke-anmeldte parcellers samlede areal på den anden side er på over 3 % af det anmeldte areal, nedsættes de samlede direkte betalinger, som denne landbruger skal have udbetalt for det pågældende år, med op til 3 % afhængigt af, hvor alvorlig undladelsen er.

2. Stk. 1 gælder også for betalinger i forbindelse med de ordninger, som er omhandlet i artikel 85p, 103q og 103r i forordning (EF) nr. 1234/2007, hvis landbrugeren skal overholde krydsoverensstemmelsesforpligtelser i henhold til artikel 85t og 103z i samme forordning. Nedsættelsesprocenten gælder for det samlede beløb, der skal udbetales, divideret med det antal år, som er nævnt i artikel 85t og 103z i samme forordning.

KAPITEL II

Konstateringer vedrørende kriterierne for støtteberettigelse

Afdeling I

Enkeltbetalingsordningen og andre arealrelaterede støtteordninger

Artikel 56

Generelle principper

1. I denne afdeling sondres der, hvor det er relevant, mellem følgende afgrødegrupper:

- a) arealer, der er anmeldt for at aktivere betalingsrettigheder inden for rammerne af enkeltbetalingsordningen, og som hver især opfylder de særlige betingelser, der gælder for dem
- b) arealer, som indgår i den generelle arealbetalingsordning i henhold til afsnit V, kapitel 2, i forordning (EF) nr. 73/2009
- c) en gruppe for hvert af de arealer, som indgår i en anden arealrelateret støtteordning, og som der gælder en anden støttesats for
- d) arealer, der er anmeldt under punktet »andre anvendelser«.

I første afsnit, litra a), tages der hensyn til gennemsnittet af de forskellige betalingsrettigheders værdier for det pågældende anmeldte areal.

2. Såfremt det samme areal danner grundlag for en støtteansøgning i henhold til mere end én arealrelateret støtteordning, tages arealet særskilt i betragtning for hver af disse støtteordninger.

Artikel 57

Beregningsgrundlag i forbindelse med anmeldte arealer

1. For støtteansøgninger i henhold til arealrelaterede støtteordninger, undtagen for stivelseskartofler og frø som omhandlet i afsnit IV, kapitel 1, afdeling 2 og 5, i forordning (EF) nr. 73/2009, beregnes støtten på grundlag af det anmeldte areal, hvis det fastslåede areal for en afgrødegruppe viser sig at være større end det areal, der er anmeldt i støtteansøgningen.

2. For ansøgninger om støtte i henhold til enkeltbetalingsordningen gælder følgende:

- er der forskel mellem de anmeldte betalingsrettigheder og det anmeldte areal, beregnes betalingen på grundlag af den mindste af disse størrelser

- overstiger antallet af anmeldte betalingsrettigheder det antal betalingsrettigheder, landbrugeren har til rådighed, nedsættes de anmeldte betalingsrettigheder til det antal betalingsrettigheder, landbrugeren har til rådighed.

3. For støtteansøgninger i henhold til arealrelaterede støtteordninger, undtagen for stivelseskartofler og frø som omhandlet i afsnit IV, kapitel 1, afdeling 2 og 5, i forordning (EF) nr. 73/2009, beregnes støtten, uden at det berører nedsættelser eller udelukkelser i henhold til artikel 58 og 60 i nærværende forordning, på grundlag af det for afgrødegruppen fastslåede areal, hvis det anmeldte areal i en enkeltansøgning er større end det for afgrødegruppen fastslåede areal.

Er forskellen mellem det samlede fastslåede areal og det samlede areal, der er anmeldt til betalinger i henhold til støtteordningerne i afsnit III, IV og V i forordning (EF) nr. 73/2009, på 0,1 ha eller derunder, betragtes det fastslåede areal dog som lig med det anmeldte areal, jf. dog artikel 30 i forordning (EF) nr. 73/2009. Ved beregningen tages kun anmeldelser af for stort areal på afgrødegruppeniveau i betragtning.

Andet afsnit gælder ikke, hvis forskellen er større end 20 % af det samlede areal, der er anmeldt til betalinger.

Artikel 58

Nedsættelser og udelukkelser i tilfælde af anmeldelse af for stort areal

Såfremt det areal, der for en afgrødegruppe er anmeldt i forbindelse med en arealrelateret støtteordning, undtagen for stivelseskartofler, frø som omhandlet i afsnit IV, kapitel 1, afdeling 2 og 5, i forordning (EF) nr. 73/2009, overstiger det areal, der er fastslået i henhold til artikel 57 i nærværende forordning, beregnes støtten på grundlag af det fastslåede areal reduceret med det dobbelte af den konstaterede forskel, hvis denne forskel udgør over 3 % eller to hektar, men ikke over 20 % af det fastslåede areal.

Er forskellen på over 20 % af det fastslåede areal, ydes der ingen arealstøtte for den pågældende afgrødegruppe.

Er forskellen på over 50 %, udelukkes landbrugeren også fra at modtage støtte på indtil et beløb, der er lig med det beløb, som svarer til forskellen mellem det anmeldte areal og det areal, der er fastslået i henhold til artikel 57 i nærværende forordning. Det pågældende beløb modregnes i overensstemmelse med artikel 5b i Kommissionens forordning (EF) nr. 885/2006 ⁽¹⁾. Hvis beløbet ikke kan modregnes fuldt ud i overensstemmelse med den pågældende artikel i løbet af de tre kalenderår, der følger efter kalenderåret for konstateringen, annulleres restbeløbet.

⁽¹⁾ EUT L 171 af 23.6.2006, s. 90.

*Artikel 59***Nedsættelser ved uregelmæssigheder, der vedrører størrelsen af de anmeldte arealer i forbindelse med betaling af støtte til stivelseskartofler og frø**

1. Hvis det konstateres, at det faktisk dyrkede kartoffelareal er over 10 % mindre end det areal, der er anmeldt i forbindelse med støtte til stivelseskartofler, jf. afsnit IV, kapitel 1, afdeling 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, nedsættes den støtte, der skal udbetales, med det dobbelte af den konstaterede forskel.

2. Hvis det konstateres, at det faktisk dyrkede frøareal er over 10 % mindre end det areal, der er anmeldt i forbindelse med støtte til frø, jf. afsnit IV, kapitel 1, afdeling 5, i forordning (EF) nr. 73/2009, nedsættes den støtte, der skal udbetales, med det dobbelte af den konstaterede forskel.

3. Konstateres det, at landbrugeren forsægtigt har begået de uregelmæssigheder, der er nævnt i stk. 1 og 2, bortfalder hele den støtte, der er nævnt i stk. 1 og 2.

I så fald udelukkes landbrugeren også fra at modtage støtte svarende til det pågældende beløb. Det pågældende beløb modregnes i overensstemmelse med artikel 5b i forordning (EF) nr. 885/2006. Hvis beløbet ikke kan modregnes fuldt ud i overensstemmelse med den pågældende artikel i løbet af de tre kalenderår, der følger efter kalenderåret for konstateringen, annulleres restbeløbet.

*Artikel 60***Forsægtlig anmeldelse af for stort areal**

Er der en forskel mellem det anmeldte areal og det areal, der er fastslået i henhold til artikel 57, på over 0,5 % af det fastslåede areal eller over 1 ha, og skyldes den forsægtige anmeldelse af for stort areal, bortfalder den støtte, som landbrugeren i henhold til artikel 57 ville være berettiget til for det pågældende kalenderår i henhold til den relevante støtteordning.

Er forskellen på over 20 % af det fastslåede areal, udelukkes landbrugeren også fra at modtage støtte på indtil et beløb, der er lig med det beløb, som svarer til forskellen mellem det anmeldte areal og det areal, der er fastslået i henhold til artikel 57. Det pågældende beløb modregnes i overensstemmelse med artikel 5b i forordning (EF) nr. 885/2006. Hvis beløbet ikke kan modregnes fuldt ud i overensstemmelse med den pågældende artikel i løbet af de tre kalenderår, der følger efter kalenderåret for konstateringen, annulleres restbeløbet.

*Artikel 61***Nedsættelser og udelukkelse for ansøgninger om støtte til frø**

1. Konstateres det, at frø, som der er ansøgt om støtte for, rent faktisk ikke er blevet afsat til udsæd, jf. artikel 37, stk. 1, litra b), nr. iii), nedsættes den støtte, der skal betales for den pågældende

art, efter anvendelse af eventuelle nedsættelser i henhold til artikel 59 med 50 %, hvis den ikke afsatte mængde udgør over 2 %, men ikke over 5 % af den mængde, støtteansøgningen omfatter. Hvis den ikke afsatte mængde overstiger 5 %, ydes der ingen støtte til frø for det pågældende produktionsår.

2. Konstateres det, at der er ansøgt om støtte for frø, som ikke er officielt certificeret eller høstet i den pågældende medlemsstat i det kalenderår, i hvilket det produktionsår, som støtten er fastsat for, begynder, ydes der ingen støtte for dette produktionsår og heller ikke for det følgende.

*Artikel 62***Nedsættelser og udelukkelse i forbindelse med afgrødespecifik betaling for bomuld**

Uden at foregribe eventuelle nedsættelser og udelukkelse i henhold til artikel 58 eller 60 i nærværende forordning, mister landbrugeren retten til den forhøjede støtte omhandlet i artikel 92, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, hvis det konstateres, at vedkommende ikke overholder de forpligtelser, der følger af artikel 30, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 1121/2009. Endvidere nedsættes bomuldsstøtten pr. støtteberettiget hektar, jf. artikel 90 i forordning (EF) nr. 73/2009, med den forhøjelse, der er nævnt i artikel 92, stk. 2, i samme forordning, for den pågældende landbruger.

*Afdeling II***Husdyrpræmier***Artikel 63***Beregningsgrundlag**

1. Gælder der et individuelt loft, reduceres det antal dyr, der er angivet i støtteansøgningen, til det antal, der er fastsat som loft for den pågældende landbruger.

2. Der kan i intet tilfælde ydes støtte for flere dyr end angivet i støtteansøgningen.

3. Er det anmeldte antal dyr i støtteansøgningen større end det antal, der fastslås ved administrativ kontrol eller kontrol på stedet, beregnes støtten på grundlag af det fastslåede antal dyr, jf. dog artikel 65 og 66.

4. Såfremt der konstateres uregelmæssigheder med hensyn til ordningen for identifikation og registrering af kvæg, gælder følgende:

a) et kreatur, der har mistet et af de to øremærker, betragtes som fastslået, hvis det identificeres klart og individuelt ved de andre elementer i ordningen for identifikation og registrering af kvæg

- b) hvis de konstaterede uregelmæssigheder vedrører ukorrekte indførelser i registeret eller dyrepassene, betragtes det pågældende dyr kun som ikke fastslået, hvis sådanne fejl konstateres ved mindst to kontroller inden for en periode på 24 måneder. I alle andre tilfælde betragtes de pågældende dyr som ikke fastslået allerede efter den første konstatering.

Artikel 21 gælder for indførelser i og meddelelser til ordningen for identifikation og registrering af kvæg.

Artikel 64

Udskiftning

1. Kvæget på en bedrift anses kun for fastslået, hvis dyrene er identificeret i støtteansøgningen. Ammekøer og kvier, som der er ansøgt om støtte for i henhold til artikel 111 eller artikel 115 i forordning (EF) nr. 73/2009, kan dog inden for de i nævnte artikler fastlagte grænser udskiftes i den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften, uden at dette medfører fortabelse af retten til betaling af den støtte, der er ansøgt om.

2. Udskiftninger som omhandlet i stk. 1 skal finde sted senest 20 dage efter den begivenhed, der nødvendiggør udskiftningen, og skal indføres i registret senest tre dage efter, at udskiftningen har fundet sted. Den ansvarlige myndighed, som støtteansøgningen er sendt til, skal senest syv dage efter udskiftningen underrettes herom.

Såfremt en medlemsstat gør brug af mulighederne i artikel 16, stk. 3, andet afsnit, kan den dog fastsætte, at meddelelserne til den elektroniske database for kvæg om, at et dyr har forladt bedriften, og et andet dyr er ankommet til bedriften, inden for de frister, der er fastsat i nærværende artikels stk. 1, kan erstatte de oplysninger, der skal sendes til den ansvarlige myndighed.

3. Såfremt en landbruger ansøger om støtte for både moderfår og geder, og der ikke er nogen forskel i støttens størrelse, kan et moderfår udskiftes med en ged, og en ged med et moderfår. Moderfår og geder, som der ansøges om støtte for i henhold til artikel 101 i forordning (EF) nr. 73/2009, kan i den periode, de skal holdes på bedriften, udskiftes inden for de grænser, der er fastsat i nævnte artikel, uden fortabelse af retten til udbetaling af den støtte, der er ansøgt om.

4. Udskiftninger som omhandlet i stk. 3 skal finde sted senest 10 dage efter den begivenhed, der nødvendiggør udskiftningen, og skal indføres i registret senest tre dage efter, at udskiftningen har fundet sted. Den ansvarlige myndighed, som støtteansøgningen er sendt til, skal senest syv dage efter udskiftningen underrettes herom.

Artikel 65

Nedsættelser og udelukkelse for kvæg, som der er ansøgt om støtte for

1. Såfremt der for en støtteansøgning i henhold til kvægstøtteordningerne konstateres en forskel mellem det anmeldte antal dyr og det antal dyr, der er fastslået i henhold til artikel 63, stk. 3,

nedsættes den samlede støtte, som landbrugeren har ret til i henhold til disse ordninger for den pågældende præmieperiode, med den procentsats, der beregnes i henhold til nærværende artikels stk. 3, hvis der ikke konstateres uregelmæssigheder for mere end tre dyr.

2. Konstateres der uregelmæssigheder for mere end tre dyr, nedsættes den samlede støtte, som landbrugeren har ret til i henhold til de ordninger, der er nævnt i stk. 1, for den pågældende præmieperiode, med:

- a) den procentsats, der beregnes i henhold til stk. 3, hvis den ikke er på over 10 %
- b) det dobbelte af den procentsats, der beregnes i henhold til stk. 3, hvis den er på over 10 %, men ikke over 20 %.

Er den procentsats, der beregnes i henhold til stk. 3, på over 20 %, bortfalder den støtte, som landbrugeren ifølge artikel 63, stk. 3, ville være berettiget til i henhold til disse ordninger for den pågældende præmieperiode.

Er den procentsats, der beregnes i henhold til nærværende artikels stk. 3, på over 50 %, udelukkes landbrugeren også fra at modtage støtte på indtil et beløb svarende til forskellen mellem det anmeldte antal dyr og det antal dyr, som er fastslået i henhold til artikel 63, stk. 3. Det pågældende beløb modregnes i overensstemmelse med artikel 5b i forordning (EF) nr. 885/2006. Hvis beløbet ikke kan modregnes fuldt ud i overensstemmelse med den pågældende artikel i løbet af de tre kalenderår, der følger efter kalenderåret for konstateringen, annulleres restbeløbet.

3. Ved beregningen af de procentsatser, der er nævnt i stk. 1 og 2, divideres det antal kreaturer, som der er ansøgt om støtte for i henhold til alle kvægstøtteordninger i den pågældende præmieperiode, og som der er konstateret uregelmæssigheder for, med det samlede antal kreaturer, som er fastslået for den pågældende præmieperiode.

Anvendes artikel 16, stk. 3, andet afsnit, betragtes potentielt støtteberettigede dyr, som konstateres ukorrekt identificeret eller registreret ifølge ordningen for identifikation og registrering af kvæg, som dyr, i forbindelse med hvilke der er konstateret uregelmæssigheder. Ved anvendelsen af nærværende afsnit er det kun dyr, der rent faktisk er slagtet i løbet af det pågældende år, der betragtes som potentielt berettigede til den slagtepræmie, som er omhandlet i artikel 116 i forordning (EF) nr. 73/2009.

For så vidt angår ammekopræmien omhandlet i artikel 111 i forordning (EF) nr. 73/2009 fordeles de uregelmæssigheder, der konstateres i forbindelse med ordningen for identifikation og registrering af kvæg, forholdsmæssigt mellem det antal dyr, der er nødvendigt for at modtage præmie, og de dyr, der er behov for til at levere mælk eller mejeriprodukter i henhold til artikel 111, stk. 2, litra b), i nævnte forordning. Uregelmæssighederne vil dog først blive tillagt det antal dyr, der ikke er behov for inden for de individuelle lofter, som er omhandlet i artikel 111, stk. 2, litra b), og artikel 112 i nævnte forordning.

4. Skyldes forskelle mellem det anmeldte antal dyr og det antal dyr, der er fastslået i henhold til artikel 63, stk. 3, uregelmæssigheder, der er begået med forsæt, bortfalder den støtte, som landbrugeren ifølge artikel 63, stk. 3, ville have være berettiget til i henhold til den eller de pågældende kvægstøtteordninger for den pågældende præmieperiode.

Er den forskel, der konstateres i henhold til nærværende artikels stk. 3, på over 20 %, udelukkes landbrugeren også fra at modtage støtte på indtil et beløb svarende til forskellen mellem det anmeldte antal dyr og det antal dyr, der er fastslået i henhold til artikel 63, stk. 3. Det pågældende beløb modregnes i overensstemmelse med artikel 5b i forordning (EF) nr. 885/2006. Hvis beløbet ikke kan modregnes fuldt ud i overensstemmelse med den pågældende artikel i løbet af de tre kalenderår, der følger efter kalenderåret for konstateringen, annulleres restbeløbet.

Artikel 66

Nedsættelser og udelukkelser for får og geder, som der er ansøgt om støtte for

1. Såfremt der i forbindelse med støtteansøgninger i henhold til støtteordningen for får og geder konstateres en forskel mellem det anmeldte antal dyr og det antal dyr, der fastslås i henhold til artikel 63, stk. 3, anvendes artikel 65, stk. 2, 3 og 4, tilsvarende fra og med det første dyr, som der konstateres uregelmæssigheder for.

2. Hvis det konstateres, at en fåreproducent, der afsætter fåremælk og fåremælksprodukter, har undladt at anføre dette i sin præmieansøgning, nedsættes den støtte, han er berettiget til, til den præmie, der udbetales til fåreproducenter, som afsætter fåremælk og fåremælksprodukter, minus forskellen mellem denne og den fulde moderfårspræmie.

3. Såfremt det i forbindelse med ansøgninger om tillægspræmie fastslås, at under 50 % af bedriftens udnyttede landbrugsareal er beliggende i områder som omhandlet i artikel 102, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, udbetales tillægspræmien ikke, og moderfårs- og gedepræmien nedsættes med et beløb svarende til 50 % af tillægspræmien.

4. Såfremt det fastslås, at den procentdel af bedriftens udnyttede landbrugsareal, der er beliggende i områder som anført i bilag III til forordning (EF) nr. 1121/2009, er på under 50 %, udbetales gedepræmien ikke.

5. Konstateres det, at en producent, der foretager græsnings-skifte, og som ansøger om tillægspræmie, ikke har ladet 90 % af sine dyr græsse i mindst 90 dage i et område som nævnt i artikel 102, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009, udbetales tillægspræmien ikke, og moderfårs- og gedepræmien nedsættes med et beløb svarende til 50 % af tillægspræmien.

6. Konstateres det, at de uregelmæssigheder, der er nævnt i stk. 2, 3, 4 og 5, er begået med forsæt, bortfalder hele den støtte, der er nævnt i disse stykker.

I så fald udelukkes landbrugeren også fra at modtage støtte svarende til det pågældende beløb. Det pågældende beløb modregnes i overensstemmelse med artikel 5b i forordning (EF) nr. 885/2006. Hvis beløbet ikke kan modregnes fuldt ud i overensstemmelse med den pågældende artikel i løbet af de tre kalenderår, der følger efter kalenderåret for konstateringen, annulleres restbeløbet.

7. Såfremt der for landbrugere, der holder både moderfår og geder, som er berettiget til en præmie af samme størrelse, ved kontrol på stedet viser sig en forskel i flokkens sammensætning med hensyn til antallet af dyr pr. art, betragtes dyrene som tilhørende samme gruppe.

Artikel 67

Naturbetingede forhold

Hvis landbrugeren som følge af naturbetingede forhold, der har indflydelse på besætningen eller flokken, ikke er i stand til at holde de dyr, som der er ansøgt om støtte for, på bedriften i hele den periode, hvor han er forpligtet hertil, finder nedsættelserne og udelukkelseerne i artikel 65 og 66 ikke anvendelse, forudsat at landbrugeren senest ti arbejdsdage efter, at han har konstateret nedgangen i antallet af dyr, skriftligt har underrettet den ansvarlige myndighed herom.

Uden at foregribe de faktiske omstændigheder, som der skal tages hensyn til i hvert enkelt tilfælde, kan myndighederne navnlig anerkende følgende som naturbetingede forhold, der har indflydelse på besætningen eller flokken:

- a) et dyrs død som følge af sygdom
- b) et dyrs død som følge af et uheld, som landbrugeren ikke kan gøres ansvarlig for.

Artikel 68

Urigtige attester eller erklæringer fra slagterier

Med hensyn til erklæringer eller attester udstedt af slagterier i forbindelse med den særlige præmie for oksekød, jf. artikel 110, stk. 6, i forordning (EF) nr. 73/2009, og slagtepræmien, jf. artikel 116 i samme forordning, anvender den berørte medlemsstat passende nationale sanktioner, hvis det konstateres, at et slagteri på grund af grov uagtsomhed eller forsætligt har afgivet en urigtig attest eller erklæring. Konstateres der sådanne uregelmæssigheder for anden gang, fratages det pågældende slagteri i en periode på mindst et år retten til at afgive erklæringer eller udstede attester, der anvendes som grundlag for udbetaling af præmier.

Afdeling III

Særlig støtte

Artikel 69

Konstateringer i forbindelse med særlig støtte

Hvad angår udbetaling af særlig støtte, fastsætter medlemsstaterne for hver foranstaltning bestemmelser om nedsættelser og udelukkelse, der i alt væsentligt svarer til bestemmelserne i dette afsnit. Hvis der ydes arealrelaterede betalinger eller betalinger for dyr, finder bestemmelserne i dette afsnit tilsvarende anvendelse. Endvidere finder artikel 18 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1975/2006 ⁽¹⁾ tilsvarende anvendelse, hvis det er relevant.

Konstateres det, at de tjenester, organer eller organisationer, der er nævnt artikel 29, stk. 2, i nærværende forordning på grund af grov uagtsomhed eller forsætligt har udleveret urigtigt bevismateriale, anvender den berørte medlemsstat passende nationale sanktioner. Konstateres der sådanne uregelmæssigheder for anden gang, fratages de pågældende tjenester, organer eller organisationer i en periode på mindst et år retten til at udlevere bevismateriale, der anvendes som grundlag for udbetaling af præmier.

KAPITEL III

Konstateringer vedrørende krydsoverensstemmelse

Artikel 70

Generelle principper og definitioner

1. Artikel 47 finder anvendelse i forbindelse med dette kapitel.

2. Ved anvendelsen af artikel 23, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 over for landbrugere, der skal overholde krydsoverensstemmelsesforpligtelser i henhold til artikel 85t og 103z i forordning (EF) nr. 1234/2007, betragtes indsendelse af en støtteansøgning som nævnt i artikel 23, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 som den årlige indsendelse af enkeltansøgningen.

3. Er mere end et betalingsorgan ansvarligt for at forvalte de forskellige støtteordninger, der er nævnt i bilag I til forordning (EF) nr. 73/2009, de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 36, litra a), nr. i) til v), og litra b), nr. i), iv) og v), i forordning (EF) nr. 1698/2005, og betalinger i forbindelse med ordninger omhandlet i artikel 85p, 103q og 103 r i forordning (EF) nr. 1234/2007, sørger medlemsstaterne for, at de berørte betalingsorganer bliver gjort opmærksom på konstaterede tilfælde af misligholdelse og eventuelt dermed forbundne nedsættelser og udelukkelse, herunder tilfælde, hvor manglende overholdelse af støttekriterierne også betragtes som misligholdelse og omvendt. Medlemsstaterne sørger i givet fald for, at der anvendes en og samme nedsættelsessats.

⁽¹⁾ EUT L 368 af 23.12.2006, s. 74.

4. Misligholdelser anses for at være »fastslået«, hvis de er konstateret i forbindelse med en af de former for kontrol, der foretages i henhold til nærværende forordning, eller hvis kontrolmyndighederne eller eventuelt betalingsorganet på anden måde er blevet gjort bekendt hermed.

5. Hvis en landbruger, der skal overholde krydsoverensstemmelsesforpligtelser i henhold til artikel 85t og 103z i forordning (EF) nr. 1234/2007, ikke indgiver enkeltansøgningen inden for den frist, der er fastsat i artikel 11 i nærværende forordning, skal der foretages en nedsættelse på 1 % for hver arbejdsdag, fristen overskrides, medmindre der foreligger force majeure eller usædvanlige omstændigheder som omhandlet i artikel 75 i nærværende forordning. Der kan højst foretages en nedsættelse på 25 %. Nedsættelsen gælder for det samlede beløb, der skal udbetales i henhold til ordninger omhandlet i artikel 85p, 103q og 103r i forordning (EF) nr. 1234/2007, divideret med det antal år, som er nævnt i artikel 85t og 103z i samme forordning.

6. Er der fastslået mere end et tilfælde af misligholdelse i forbindelse med forskellige retsakter eller normer inden for samme krydsoverensstemmelsesområde, anses disse tilfælde for at udgøre én misligholdelse ved fastsættelsen af nedsættelsen i overensstemmelse med artikel 71, stk. 1, og artikel 72, stk. 1.

7. Misligholdelse af en norm, som også udgør et krav, betragtes som én misligholdelse. Ved beregningen af nedsættelser betragtes misligholdelse som en del af kravområdet.

8. I forbindelse med nedsættelser gælder nedsættelsesprocenten for:

- a) de samlede direkte betalinger, den pågældende landbruger har fået eller skal have udbetalt på grundlag af støtteansøgninger, han har eller vil indsende i løbet af det kalenderår, hvor misligholdelsen fastslås, og
- b) de samlede beløb, der skal udbetales i henhold til ordninger omhandlet i artikel 85p, 103q og 103r i forordning (EF) nr. 1234/2007, divideret med det antal år, som er nævnt i artikel 85t og 103z i samme forordning.

Artikel 71

Nedsættelser i tilfælde af uagtsomhed

1. Skyldes den fastslåede misligholdelse uagtsomhed fra en landbrugers side, skal der foretages en nedsættelse, jf. dog artikel 77. Nedsættelsen er generelt på 3 % af det samlede beløb, der er nævnt i artikel 70, stk. 8.

Betalingsorganet kan dog på grundlag af kontrolmyndighedens vurdering i kontrolrapportens evalueringssdel i overensstemmelse med artikel 54, stk. 1, litra c), beslutte enten at nedsætte procent-satsen til 1 % eller at forhøje den til 5 % af det samlede beløb eller i de tilfælde, som er nævnt i artikel 54, stk. 1, litra c), andet afsnit, slet ikke at foretage nogen nedsættelse.

2. Hvis en medlemsstat beslutter ikke at anvende en nedsættelse eller udelukkelse, jf. artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, og landbrugeren ikke har truffet afhjælpende foranstaltninger inden for en given frist, skal nedsættelsen eller udelukkelsen anvendes.

Myndigheden fastsætter fristen, som ikke må være senere end udgangen af året efter det år, hvor misligholdelsen blev konstateret.

3. Hvis en medlemsstat beslutter at betragte en misligholdelse som mindre betydelig, jf. artikel 24, stk. 2, andet og tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, og landbrugeren ikke har truffet afhjælpende foranstaltninger inden for en given frist, skal der foretages en nedsættelse.

Myndigheden fastsætter fristen, som ikke må være senere end udgangen af året efter det år, hvor misligholdelsen blev konstateret.

Den pågældende misligholdelse betragtes ikke som mindre betydelig, og der skal foretages en nedsættelse på mindst 1 %, jf. stk. 1.

En misligholdelse, der er blevet betragtet som mindre betydelig, og som landbrugeren har rettet op på inden for fristen i dette stykkes første afsnit, betragtes ikke som en misligholdelse ved anvendelsen af stk. 5.

4. Er der fastslået mere end én misligholdelse inden for forskellige krydsoverensstemmelsesområder, anvendes proceduren for fastsættelse af nedsættelsen i stk. 1 særskilt i forbindelse med hver misligholdelse.

De heraf følgende nedsættelsesprocenter adderes. Maksimumsnedsættelsen må dog ikke overstige 5 % af det samlede beløb, der er nævnt i artikel 70, stk. 8.

5. Når der er konstateret gentagne misligholdelser, og der ikke er tale om forsætlige misligholdelser som omhandlet i artikel 72, multipliceres den procentsats, der ifølge nærværende artikels stk. 1 er fastsat for den gentagne misligholdelse, med faktoren tre ved den første gentagelse. I den forbindelse fastlægger betalingsorganet, hvis den første procentsats er fastsat i henhold til stk. 70, stk. 6, den procentsats, der ville være blevet anvendt for den gentagne misligholdelse af det pågældende krav eller den pågældende norm.

I tilfælde af yderligere gentagelser anvendes multiplikationsfaktoren tre hver gang på resultatet af den nedsættelse, der er fastsat for den foregående gentagne misligholdelse. Maksimumsnedsættelsen må dog ikke overstige 15 % af det samlede beløb, der er nævnt i artikel 70, stk. 8.

Når maksimumsprocentsatsen på 15 % er nået, underretter betalingsorganet den pågældende landbruger om, at han, hvis den samme misligholdelse fastslås igen, anses for at have handlet forsætligt i den i artikel 72 omhandlede betydning. Fastslås der herefter en yderligere misligholdelse, fastsættes nedsættelsesprocenten, ved at resultatet af den foregående multiplikation multipliceres med faktoren tre, eventuelt inden begrænsningen til 15 % i henhold til andet afsnit, sidste punktum.

6. Hvis der fastslås en gentagen misligholdelse sammen med en anden misligholdelse eller en anden gentagen misligholdelse, adderes de deraf følgende nedsættelsesprocenter. Uden at stk. 5, tredje afsnit, derved tilsidesættes, må maksimumsnedsættelsen dog ikke overstige 15 % af det samlede beløb, der er nævnt i artikel 70, stk. 8.

Artikel 72

Nedsættelser og udelukkelse i tilfælde af forsætlig misligholdelse

1. Hvis landbrugeren fastslåede misligholdelse er forsætlig, skal det samlede beløb, der er nævnt i artikel 70, stk. 8, generelt nedsættes med 20 %, jf. dog artikel 77.

Betalingsorganet kan dog på grundlag af kontrolmyndighedens vurdering i kontrolrapportens evalueringsdel i overensstemmelse med artikel 54, stk. 1, litra c), beslutte at nedsætte nævnte procentsats ned til 15 % eller eventuelt at forhøje nævnte procentsats til op til 100 % af det samlede beløb.

2. Vedrører den forsætlige misligholdelse en bestemt støtteordning, udelukkes landbrugeren fra denne støtteordning i det pågældende kalenderår. I tilfælde af meget alvorlig, omfattende, varig eller hyppig forsætlig misligholdelse udelukkes landbrugeren desuden fra støtteordningen i det følgende kalenderår.

KAPITEL IV

Fælles bestemmelser

Artikel 73

Undtagelser fra nedsættelser og udelukkelse

1. De nedsættelser og udelukkelse, der er omhandlet i kapitel I og II, finder ikke sted, hvis landbrugeren har indsendt faktuelte korrekte oplysninger, eller hvis han på anden måde kan godtgøre, at han ikke har begået nogen fejl.

2. De nedsættelser og udelukkelse, der er omhandlet i kapitel I og II, finder ikke sted for så vidt angår de dele af støtteansøgningen, med hensyn til hvilke landbrugeren skriftligt underretter myndigheden om, at støtteansøgningen er urigtig, eller at den er blevet urigtig efter indsendelsen, forudsat at landbrugeren ikke er blevet gjort bekendt med, at myndigheden har til hensigt at foretage kontrol på stedet, og myndigheden ikke allerede har givet landbrugeren meddelelse om uregelmæssigheder i ansøgningen.

En underretning fra landbrugeren som omhandlet i første afsnit medfører, at støtteansøgningen ændres, så den stemmer overens med de faktiske forhold.

Artikel 74

Ændringer og justeringer af registreringerne i den elektroniske database for kvæg

Hvad angår kvæg, der er ansøgt om støtte for, finder artikel 73 fra tidspunktet for ansøgningens indsendelse anvendelse på fejl og udeladelser i forbindelse med registreringerne i den elektroniske database for kvæg.

Hvad angår kvæg, der ikke er ansøgt om støtte for, gælder det samme med hensyn til nedsættelser og udelukkelse, der skal foretages i henhold til kapitel III.

Artikel 75

Force majeure og usædvanlige omstændigheder

1. Har en landbruger ikke kunnet opfylde sine forpligtelser som følge af force majeure eller usædvanlige omstændigheder, jf. artikel 31 i forordning (EF) nr. 73/2009, bevarer han retten til støtte for det areal eller de dyr, der var støtteberettiget på det tidspunkt, hvor der indtraf force majeure eller usædvanlige omstændigheder. Når misligholdelsen som følge af force majeure eller usædvanlige omstændigheder vedrører krydsoverensstemmelse, foretages den tilsvarende nedsættelse desuden ikke.

2. Tilfælde af force majeure og usædvanlige omstændigheder som omhandlet i artikel 31 i forordning (EF) nr. 73/2009 meddeles skriftligt den ansvarlige myndighed sammen med en af myndigheden anerkendt dokumentation herfor senest ti arbejdsdage fra det tidspunkt, hvor landbrugeren er i stand til at give en sådan meddelelse.

AFSNIT V

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 76

Minimumsbetalinger

Medlemsstaterne kan beslutte ikke at yde støtte, hvis beløbet ikke overstiger 100 EUR pr. støtteansøgning.

Artikel 77

Kumulering af nedsættelser

Hvis et tilfælde af misligholdelse også udgør en uregelmæssighed og derfor er relevant med henblik på nedsættelser eller udelukkelse i overensstemmelse med både kapitel II og III i afsnit IV:

- foretages nedsættelserne eller udelukkelse i henhold til afsnit IV, kapitel II, i forbindelse med de pågældende støtteordninger
- anvendes nedsættelserne eller udelukkelse i henhold til afsnit IV, kapitel III, på det samlede beløb, der skal ydes i henhold til enkeltbetalingsordningen, den generelle arealbetalingsordning og andre støtteordninger, der ikke er omfattet af nedsættelser eller udelukkelse som omhandlet i litra a).

De nedsættelser og udelukkelse, der er nævnt i stk. 1, foretages i henhold til artikel 78, stk. 2, uden at foregribe yderligere sanktioner, der skal gennemføres i henhold til andre EF-bestemmelser eller national ret.

Artikel 78

Nedsættelser i forbindelse med de enkelte støtteordninger

1. Den betaling, der skal foretages til en landbruger i henhold til en støtteordning, som er nævnt i bilag I til forordning (EF) nr. 73/2009, beregnes af medlemsstaten på grundlag af de betingelser, der er fastsat i den pågældende støtteordning, om fornødent under hensyn til, om basisarealet, det maksimale garantiareal eller antallet af dyr, som der kan ydes præmier for, er overskredet.

2. For hver støtteordning, der er nævnt i bilag I til forordning (EF) nr. 73/2009, foretages der som følge af uregelmæssigheder, forsinkede indsendelser, manglende anmeldelse af parceller, overskridelse af budgetlofter, graduering, finansiel disciplin og manglende krydsoverensstemmelse om fornødent nedsættelser eller udelukkelse på følgende måde og i følgende rækkefølge:

- de nedsættelser og udelukkelse, der er fastsat i afsnit IV, kapitel II, foretages i forbindelse med uregelmæssigheder
- det beløb, der følger af anvendelsen af litra a), danner grundlag for beregningen af nedsættelser, der skal foretages ved forsinkede indsendelser i henhold til artikel 23 og 24
- det beløb, der følger af anvendelsen af litra b), danner grundlag for beregningen af nedsættelser, der skal foretages ved manglende anmeldelse af landbrugsparceller i henhold til artikel 55
- medlemsstaten lægger de beløb sammen, der følger af anvendelsen af litra a), b) og c), i forbindelse med de støtteordninger, som der i henhold til artikel 51, stk. 2, artikel 69, stk. 3, artikel 123, stk. 1, og artikel 128, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 er fastsat et budgetloft for eller i henhold til artikel 126, stk. 2, artikel 127, stk. 2, og artikel 129, stk. 2, i nævnte forordning anvendes et budgetloft for.

For hver af de pågældende støtteordninger beregnes der en koefficient, ved at det pågældende budgetloft divideres med summen af de beløb, der er nævnt i første afsnit. Hvis koefficienten er større end 1, anvendes en koefficient på 1.

Den betaling, der skal foretages til den individuelle landbruger i henhold til en støtteordning, som der er fastsat et budgetloft for, beregnes, ved at det beløb, der følger af anvendelsen af litra a), b) og c) i første afsnit, multipliceres med den koefficient, der fastlægges i henhold til andet afsnit.

*Artikel 79***Grundlag for beregning af nedsættelser som følge af graduering, finansiel disciplin og krydsoverensstemmelse**

1. Nedsættelser som følge af graduering, jf. artikel 7 og 10 i forordning (EF) nr. 73/2009 og eventuelt artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 378/2007⁽¹⁾, samt nedsættelse som følge af finansiel disciplin, jf. artikel 11 i forordning (EF) nr. 73/2009, og nedsættelse i henhold til samme forordnings artikel 8, stk. 1, anvendes på summen af betalinger fra de forskellige støtteordninger, der er nævnt i bilag I til forordning (EF) nr. 73/2009, og som de enkelte landbrugere er berettiget til, efter proceduren i nærværende forordnings artikel 78.

2. Den betaling, der følger af anvendelsen af stk. 1, danner grundlag for beregningen af alle nedsættelser for tilsidesættelse af krydsoverensstemmelsesreglerne, jf. afsnit IV, kapitel III.

*Artikel 80***Opkrævning af uretmæssigt udbetalte beløb**

1. Uretmæssigt udbetalte beløb skal tilbagebetales af landbrugeren med tillæg af renter, der beregnes i henhold til stk. 2.

2. Renterne beregnes for det tidsrum, der forløber fra det tidspunkt, hvor landbrugeren har fået meddelelse om tilbagebetalingspligten, til tilbagebetalingen eller modregningen har fundet sted.

Rentesatsen fastsættes i overensstemmelse med national ret, men må ikke være lavere end den sats, der anvendes ved opkrævning af beløb i henhold til nationale bestemmelser.

3. Den tilbagebetalingspligt, der er nævnt i stk. 1, gælder ikke, hvis udbetalingen skyldes en fejl begået af den ansvarlige myndighed eller af en anden myndighed, og landbrugeren ikke med rimelighed kunne forventes at have opdaget fejlen.

Hvis fejlen vedrører faktiske forhold, der er relevante for beregningen af den pågældende betaling, finder første afsnit dog kun anvendelse, hvis beslutningen om tilbagebetaling ikke er meddelt senest 12 måneder efter udbetalingen.

*Artikel 81***Inddragelse af uretmæssigt tildelte rettigheder**

1. Hvis det, efter at landbrugeren har fået tildelt betalingsrettigheder i henhold til forordning (EF) nr. 795/2004 eller forordning (EF) nr. 1120/2009, konstateres, at en landbruger uretmæssigt har fået tildelt betalingsrettigheder, skal den pågældende landbruger afstå de uretmæssigt tildelte rettigheder til den nationale reserve, der er nævnt i artikel 41 i forordning (EF) nr. 73/2009, jf. dog artikel 137 i forordning (EF) nr. 73/2009.

⁽¹⁾ EUT L 95 af 5.4.2007, s. 1.

Hvis den pågældende landbruger i mellemtiden har overdraget betalingsrettigheder til andre landbrugere, gælder forpligtelsen i første afsnit også for modtagerne i forhold til det antal betalingsrettigheder, som de har fået overdraget, hvis den landbruger, som oprindeligt fik tildelt betalingsrettighederne, ikke længere har et tilstrækkeligt antal betalingsrettigheder til rådighed til at dække værdien af de uretmæssigt tildelte betalingsrettigheder.

De uretmæssigt tildelte betalingsrettigheder anses for aldrig at være blevet tildelt.

2. Hvis det, efter at landbrugeren har fået tildelt betalingsrettigheder i henhold til forordning (EF) nr. 795/2004 eller forordning (EF) nr. 1120/2009, konstateres, at betalingsrettighedernes værdi er sat for højt, justeres værdien i overensstemmelse hermed, jf. dog artikel 137 i forordning (EF) nr. 73/2009. Der foretages en tilsvarende justering af værdien af de betalingsrettigheder, som i mellemtiden er blevet overdraget til andre landbrugere. Værdien af nedsættelsen overgår til den nationale reserve, der er nævnt i artikel 41 i forordning (EF) nr. 73/2009.

Betalingsrettighederne anses for fra begyndelsen at være tildelt til den justerede værdi.

3. Hvis det ved anvendelsen af stk. 1 og 2 konstateres, at det antal betalingsrettigheder, en landbruger har fået tildelt i henhold til forordning (EF) nr. 795/2004 eller forordning (EF) nr. 1120/2009, ikke er korrekt, og den uretmæssige tildeling ikke har nogen indvirkning på den samlede værdi af de rettigheder, landbrugeren har modtaget, foretager medlemsstaten en ny beregning af betalingsrettighederne og korrigerer eventuelt de rettighedstyper, landbrugeren har fået tildelt.

Første afsnit finder dog ikke anvendelse, hvis landbrugeren med rimelighed kunne forventes at have opdaget fejlen.

4. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at inddrage uretmæssigt tildelte betalingsrettigheder, hvis de betalingsrettigheder, landbrugeren uretmæssigt har fået tildelt, tilsammen højst beløber sig til 50 EUR. Hvis den samlede værdi som omhandlet i stk. 3 højst er på 50 EUR, kan medlemsstaterne desuden beslutte ikke at foretage en ny beregning.

5. Har en landbruger overdraget betalingsrettigheder uden at overholde artikel 46, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003 eller artikel 43, stk. 1, artikel 43, stk. 2, artikel 62, stk. 1, artikel 62, stk. 3, og artikel 68, stk. 5, i forordning (EF) nr. 73/2009, genetableres den situation, der forelå, inden overdragelsen fandt sted.

6. Uretmæssigt udbetalte beløb kræves tilbagebetalt i overensstemmelse med artikel 80.

*Artikel 82***Overdragelse af bedrifter**

1. I denne artikel forstås ved

- a) »overdragelse af en bedrift«: salg, bortforpagtning eller en tilsvarende form for overdragelse af de pågældende produktionsenheder

b) »overdrager«: den landbruger, hvis bedrift overdrages til en anden landbruger

c) »erhverver«: den landbruger, til hvem bedriften overdrages.

2. Overdrages en bedrift i sin helhed fra en landbruger til en anden, efter at der er indsendt en støtteansøgning, og inden alle støttebetingelserne er opfyldt, ydes der ingen støtte til overdrageren for den overtagne bedrift.

3. Den støtte, overdrageren har ansøgt om, ydes til erhververen:

a) hvis erhververen inden for en frist efter overdragelsen, som medlemsstaterne fastsætter, underretter myndighederne om overdragelsen og anmoder om udbetaling af støtten

b) hvis erhververen forelægger den dokumentation, som myndighederne forlanger

c) hvis alle støttebetingelserne er opfyldt for den overtagne bedrift.

4. Når erhververen underretter myndighederne og anmoder om udbetaling af støtten i overensstemmelse med stk. 3, litra a):

a) overgår alle de rettigheder og forpligtelser, som overdrageren i henhold til det retsforhold, som etableres ved støtteansøgningen, har over for myndighederne, til erhververen

b) anses alle de handlinger, der er nødvendige for ydelsen af støtten, og alle de erklæringer, som overdrageren har afgivet inden overdragelsen, ved anvendelsen af de pågældende EF-bestemmelser for at være foretaget eller afgivet af erhververen

c) betragtes den overtagne bedrift i givet fald som en særskilt bedrift for det pågældende produktionsår eller den pågældende præmieperiode.

5. Indsendes en støtteansøgning efter, at de handlinger, der er nødvendige for ydelsen af støtten, er foretaget, og overdrages en bedrift i sin helhed fra en landbruger til en anden, efter at disse handlinger er blevet påbegyndt, men inden alle støttebetingelserne er opfyldt, kan støtten ydes til erhververen, hvis betingelserne i stk. 3, litra a) og b), er opfyldt. I så fald finder stk. 4, litra b), anvendelse.

6. Medlemsstaterne kan i givet fald beslutte at yde støtten til overdrageren. I så fald gælder følgende:

a) der ydes ingen støtte til erhververen

b) medlemsstaterne sørger for, at kravene i stk. 2-5 finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 83

Yderligere foranstaltninger og gensidig bistand medlemsstaterne imellem

Medlemsstaterne træffer alle yderligere foranstaltninger, der er nødvendige for en korrekt anvendelse af det integrerede system, og yder hinanden den fornødne gensidige bistand i forbindelse med den kontrol, der kræves i henhold til nærværende forordning.

I den forbindelse kan medlemsstaterne, hvis denne forordning ikke indeholder bestemmelser om nedsættelser og udelukkelse, vedtage passende nationale sanktioner over for producenter eller andre parter, såsom slagterier eller sammenslutninger, der er involveret i støttebevillingsproceduren, for derved at sikre, at kontrolkravene overholdes, fx at bedriftens besætningsliste ajourføres, eller at indberetningsforpligtelserne opfyldes.

Artikel 84

Meddelelser

1. For de støtteordninger, der er omfattet af det integrerede system, sender medlemsstaterne senest den 15. juli hvert år Kommissionen en rapport for det foregående kalenderår, som navnlig skal omhandle følgende punkter:

a) status over gennemførelsen af det integrerede system, herunder navnlig de optioner, der er valgt til kontrol af krydsoverensstemmelseskravene, og de kontrolorganer, der er ansvarlige for kontrollen af krydsoverensstemmelseskrav og -betingelser, samt de særlige foranstaltninger, der er truffet til forvaltning og kontrol af den særlige støtte

b) antallet af ansøgere og det samlede areal, det samlede antal dyr og de samlede mængder

c) antallet af ansøgere og det samlede areal, det samlede antal dyr og de samlede mængder, der er kontrolleret

d) resultatet af kontrollen med angivelse af de nedsættelser og udelukkelse, der er foretaget i henhold til afsnit IV

e) resultatet af krydsoverensstemmelseskontrollerne, der er udført i henhold til afsnit III, kapitel III.

2. Medlemsstaterne sender senest den 31. oktober hvert år Kommissionen elektronisk meddelelse om den andel af jorden, der er udlagt som permanente græsarealer, i forhold til det samlede landbrugsareal, jf. artikel 3, stk. 1, i denne forordning.

3. Hvis der foreligger behørigt begrundede usædvanlige omstændigheder, kan medlemsstaterne efter aftale med Kommissionen fravige de frister, der er fastsat i stk. 1 og 2.

4. De elektroniske data, der foreligger som en del af det integrerede system, anvendes ved udarbejdelsen af de oplysninger, som medlemsstaterne skal sende Kommissionen i henhold til sektorbestemmelserne.

5. Ved anvendelsen af en lineær nedsættelse af de direkte betalinger i henhold til artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 og artikel 79 i nærværende forordning giver medlemsstaterne straks Kommissionen meddelelse om den anvendte nedsættelsesprocent.

Artikel 85

Fordelingsnøgle

Nøglen til fordeling de beløb, der svarer til de 4 procentpoint, som er nævnt i artikel 9, stk. 2, første afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, fastlægges, ved at medlemsstaternes andel af landbrugsarealet og landbrugsbeskæftigelsen vægtes med henholdsvis 65 % og 35 %.

Hver medlemsstats andel af landbrugsarealet og landbrugsbeskæftigelsen justeres på grundlag af medlemsstatens relative bruttonationalprodukt (BNP) pr. indbygger udtrykt i købekraftstandard med en tredjedel af differencen i forhold til gennemsnittet for de medlemsstater, som gradueringen anvendes for.

Med henblik herpå anvendes følgende underliggende data, der er baseret på data fra Eurostat i august 2003:

- a) med hensyn til landbrugsarealet, undersøgelsen af landbrugsbedriftenes struktur for 2000 i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1166/2008 ⁽¹⁾
- b) med hensyn til landbrugsbeskæftigelsen den årlige undersøgelse vedrørende arbejdsstyrken i 2001 inden for landbrug,

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. november 2009.

jagt og fiskeri i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 577/98 ⁽²⁾

- c) med hensyn til BNP pr. indbygger i købekraft, gennemsnittet for tre år baseret på de nationale regnskabsdata for 1999 til 2001.

DEL III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 86

Ophævelse

1. Forordning (EF) nr. 796/2004 ophæves pr. 1. januar 2010.

Den anvendes dog fortsat i forbindelse med støtteansøgninger for produktionsår eller præmieperioder, der begynder inden den 1. januar 2010.

2. Henvisninger til forordning (EF) nr. 796/2004 gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 87

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes i forbindelse med støtteansøgninger for produktionsår eller præmieperioder, der begynder den 1. januar 2010.

På Kommissionens vegne
Mariann FISHER BOEL
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 321 af 1.12.2008, s. 14.

⁽²⁾ EFT L 77 af 14.3.1998, s. 3.

BILAG I

EF-metode til kvantitativ bestemmelse af indholdet af Δ^9 -tetrahydrocannabinol i hampesorter**1. Formål og anvendelsesområde**

Denne metode tager sigte på at bestemme indholdet af Δ^9 -tetrahydrocannabinol (i det følgende benævnt »THC«) i hampesorter (*Cannabis sativa* L.). Metoden omfatter alt efter tilfældet en A- eller B-procedure som beskrevet nedenfor.

Metoden er baseret på kvantitativ bestemmelse ved gaschromatografi (GLC) af Δ^9 -THC efter ekstraktion med et passende opløsningsmiddel.

1.1. Procedure A

Procedure A benyttes til kontrol af produktionen som fastsat i artikel 39 i forordning (EF) nr. 73/2009 og artikel 30, stk. 2, litra a), i nærværende forordning.

1.2. Procedure B

Procedure B benyttes i tilfælde som omhandlet i artikel 39, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 og artikel 40, stk. 3, i nærværende forordning.

2. Prøvetagning**2.1. Prøver**

- a) Procedure A: Af en population af en given hampesort udtages en del på 30 cm, der indeholder mindst én hunblomsterstand for hver udvalgt plante. Prøven udtages i dagens løb i en periode fra 20 dage efter begyndelsen til 10 dage efter slutningen af blomstringen efter en systematisk fremgangsmåde, der giver en repræsentativ indsamling på marken, bortset fra kanterne.

Medlemsstaten kan tillade, at prøven udtages i perioden fra blomstringens begyndelse til 20 dage efter dens begyndelse, hvis det for hver dyrket sort påses, at der udtages andre repræsentative prøver i henhold til første afsnit i perioden fra 20 dage efter blomstringens begyndelse til 10 dage efter dens afslutning.

- b) Procedure B: Af en population af en given hampesort udtages den øverste tredjedel af hver plante, der er udvalgt. Prøven udtages i dagens løb i en periode på 10 dage efter slutningen af blomstringen efter en systematisk fremgangsmåde, der giver en repræsentativ indsamling på marken, bortset fra kanterne. Hvis det drejer sig om en tvebohampesort, udtages der kun prøver af hunplanterne.

2.2. Antal prøver

Procedure A: For hver mark består prøven af en prøveudtagning fra 50 planter.

Procedure B: For hver mark består prøven af en prøveudtagning fra 200 planter.

Hver prøve anbringes, uden at den sammenpresses, i en lærreds- eller papirpose, som derefter sendes til analyselaboratoriet.

Medlemsstaten kan fastsætte, at der med henblik på en eventuel kontrolanalyse udtages en anden prøve, som opbevares enten hos producenten eller hos analyseorganet.

2.3. Tørring og oplagring af prøven

Tørring af prøverne begynder så hurtigt som muligt og i hvert fald inden for 48 timer med benyttelse af enhver metode under 70 °C.

Prøverne tørres til konstant vægt og et vandindhold på mellem 8 % og 13 %.

De tørrede prøver opbevares, uden at de sammenpresses, i mørke og ved en temperatur på under 25 °C.

3. Analyse af THC-indholdet

3.1. Forberedelse af prøven

Strå og frø på over 2 mm fjernes fra de tørrede prøver.

De tørrede prøver knuses til halvfint pulver (sigte med en maskestørrelse på 1 mm).

Pulveret opbevares tørt, mørkt og ved en temperatur på under 25 °C i højst 10 uger.

3.2. Reagenser og ekstraktionsopløsning

Reagenser

- Δ^9 -tetrahydrocannabinol, chromatografisk rent
- Squalan, chromatografisk rent som intern standard.

Ekstraktionsopløsning

- 35 mg squalan pr. 100 ml hexan.

3.3. Ekstraktion af Δ^9 -THC

Der afvejes 100 mg af den pulveriserede prøve, der anbringes i et centrifugeglas, og 5 ml ekstraktionsopløsning, der indeholder intern standard, tilsættes.

Prøven nedsænkes 20 minutter i et ultralydbad. Den centrifugeres i 5 minutter ved 3 000 omdrejninger/minut, og den ovenpå flydende THC-opløsning udtages. Opløsningen indsprøjtes i chromatografen, og den kvantitative bestemmelse gennemføres.

3.4. Gaschromatografi

a) Apparat

- Gaschromatograf med flammeionisationsdetektor og injektor med/uden split
- Kolonne, der sikrer en god udskillelse af cannabinoiderne, fx en glaskolonne med en længde på 25 m og en diameter på 0,22 mm,

impregneret med en apolær fase af 5 % phenylmethylsiloxantype.

b) Kalibreringsopløsninger

Mindst 3 værdier ved procedure A og 5 værdier ved procedure B, som skal omfatte værdierne 0,04 og 0,50 mg pr. ml Δ^9 -THC ekstraktionsopløsning.

c) Forsøgsomstændigheder

Følgende indstillinger gives som eksempel for den kolonne, der er nævnt i litra a):

- ovntemperatur 260 °C
- injektortemperatur 300 °C
- detektortemperatur 300 °C

d) Injiceret volumen 1 μ l

4. Resultater

Resultaterne angives med to decimaler i g Δ^9 -THC pr. 100 g analyseprøve, tørret til konstant vægt. Tolerancen er 0,03 g/100 g.

— Procedure A: resultatet svarer til bestemmelsen pr. analyseprøve.

Hvis det opnåede resultat ligger over grænsen i artikel 39, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, foretages der en ny bestemmelse pr. analyseprøve, og gennemsnittet af de to bestemmelser benyttes som resultat.

— Procedure B: resultatet svarer til gennemsnittet af to bestemmelser pr. analyseprøve.

BILAG II

Forordning (EF) nr. 796/2004	Denne forordning	Forordning (EF) nr. 1120/2009
Artikel 1	Artikel 1	
Artikel 2, nr. 1	—	Artikel 2, litra a)
Artikel 2, nr. 1a	Artikel 2, nr. 1	
Artikel 2, nr. 1b	—	
Artikel 2, nr. 2	—	Artikel 2, litra c)
Artikel 2, nr. 2a	—	Artikel 2, litra d)
Artikel 2, nr. 3	Artikel 2, nr. 3	
Artikel 2, nr. 4	Artikel 2, nr. 4	
Artikel 2, nr. 5	Artikel 2, nr. 5	
Artikel 2, nr. 6	Artikel 2, nr. 6	
Artikel 2, nr. 7	Artikel 2, nr. 7	
Artikel 2, nr. 8	Artikel 2, nr. 8	
Artikel 2, nr. 9	Artikel 2, nr. 9	
Artikel 2, nr. 10	Artikel 2, nr. 10	
Artikel 2, nr. 11	Artikel 2, nr. 11	
Artikel 2, nr. 12	Artikel 2, nr. 12	
Artikel 2, nr. 13	Artikel 2, nr. 14	
Artikel 2, nr. 14	—	
Artikel 2, nr. 15	Artikel 2, nr. 15	
Artikel 2, nr. 16	Artikel 2, nr. 16	
Artikel 2, nr. 17	Artikel 2, nr. 17	
Artikel 2, nr. 18	Artikel 2, nr. 18	
Artikel 2, nr. 19	Artikel 2, nr. 19	
Artikel 2, nr. 20 til 36	Artikel 2, nr. 21 til 37	
Artikel 2, nr. 37	—	
Artikel 2, andetsidste stykke	Artikel 2, nr. 38	
Artikel 2, sidste stykke	—	
Artikel 3, stk. 1 til 7	Artikel 3, stk. 1 til 7	
Artikel 4	Artikel 4	
Artikel 5	Artikel 5	
Artikel 6	Artikel 6	
Artikel 7	Artikel 7	
Artikel 8, stk. 1	Artikel 34, stk. 4	
Artikel 8, stk. 2	Artikel 34, stk. 5	
Artikel 9, stk. 1	Artikel 8, stk. 1	
Artikel 9, stk. 2	Artikel 8, stk. 2	
Artikel 10	Artikel 9	
Artikel 11, stk. 1	Artikel 11, stk. 1	
Artikel 11, stk. 2, første afsnit	Artikel 11, stk. 2, første afsnit	
Artikel 11, stk. 2, andet afsnit	Artikel 11, stk. 2, tredje afsnit	
Artikel 11, stk. 2, tredje afsnit	Artikel 11, stk. 2, andet afsnit	

Forordning (EF) nr. 796/2004	Denne forordning	Forordning (EF) nr. 1120/2009
Artikel 11, stk. 3	Artikel 10, stk. 2	
Artikel 12, stk. 1, litra a), b), c) og d)	Artikel 12, stk. 1, litra a), b) c) og d)	
Artikel 12, stk. 1, litra e)	—	
Artikel 12, stk. 1, litra f)	Artikel 12, stk. 1, litra e)	
Artikel 12, stk. 2, 3 og 4	Artikel 12, stk. 2, 3 og 4	
Artikel 13, stk. 1, første og andet afsnit	Artikel 13, stk. 1	
Artikel 13, stk. 1, tredje afsnit	—	
Artikel 13, stk. 2, 3 og 4	—	
Artikel 13, stk. 5	Artikel 13, stk. 2	
Artikel 13, stk. 6	—	
Artikel 13, stk. 7	Artikel 13, stk. 3	
Artikel 13, stk. 8	Artikel 13, stk. 4	
Artikel 13, stk. 9	—	
Artikel 13, stk. 10	Artikel 13, stk. 5	
Artikel 13, stk. 11 og 12	—	
Artikel 13, stk. 13a	Artikel 13, stk. 6	
Artikel 13, stk. 14	Artikel 20, stk. 3	
Artikel 14, stk. 1, første afsnit	Artikel 13, stk. 8, første afsnit	
Artikel 14, stk. 1, andet afsnit	—	
Artikel 14, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 13, stk. 8, andet afsnit	
Artikel 14, stk. 1, fjerde afsnit	Artikel 13, stk. 8, tredje afsnit	
Artikel 14, stk. 1a	Artikel 55, stk. 1 og 2	
Artikel 14, stk. 2	Artikel 12, stk. 5	
Artikel 14, stk. 3	Artikel 10, stk. 1	
Artikel 14, stk. 4	Artikel 13, stk. 9	
Artikel 15	Artikel 14	
Artikel 15a	—	
Artikel 16, stk. 1, 2 og 3	Artikel 16, stk. 1, 2 og 3	
Artikel 16, stk. 3, tredje afsnit	Artikel 65, stk. 3, tredje afsnit	
Artikel 16, stk. 4	Artikel 16, stk. 4	
Artikel 17	—	
Artikel 17a	Artikel 17	
Artikel 18	Artikel 20	
Artikel 19	Artikel 21	
Artikel 20	Artikel 22	
Artikel 21	Artikel 23	
Artikel 21a, stk. 1 og 2	Artikel 24	
Artikel 21a, stk. 3, andet afsnit	Artikel 15, stk. 1	
Artikel 22	Artikel 25	
Artikel 23	Artikel 26	
Artikel 23a, stk. 1, første og andet afsnit	Artikel 27, stk. 1	

Forordning (EF) nr. 796/2004	Denne forordning	Forordning (EF) nr. 1120/2009
Artikel 23a, stk. 2	Artikel 27, stk. 2	
Artikel 24, stk. 1, litra a), b), c), d), e), g) i), j) og k)	Artikel 28, stk. 1, litra a) til i)	
Artikel 24, stk. 1, litra f) og h)	—	
Artikel 24, stk. 2, første afsnit	Artikel 28, stk. 2	
Artikel 24, stk. 2, andet afsnit	Artikel 28, stk. 3	
Artikel 26, stk. 1, 3 og 4	Artikel 30, stk. 1, 3 og 4	
Artikel 26, stk. 2, litra a), b), c), f) og h)	Artikel 30, stk. 2, litra a), b), c), g) og h)	
Artikel 26, stk. 2, litra d), e) og g)	—	
Artikel 27, stk. 1, første afsnit, første punktum	Artikel 31, stk. 1, første afsnit	
Artikel 27, stk. 1, første afsnit, andet punktum, litra a), b) og c)	Artikel 31, stk. 2	
Artikel 27, stk. 1, andet og tredje afsnit	Artikel 31, stk. 1, andet og tredje afsnit	
Artikel 27, stk. 3 og 4	Artikel 31, stk. 3 og 4	
Artikel 28	Artikel 32	
Artikel 29	Artikel 33	
Artikel 30, stk. 1, første og andet afsnit, og stk. 2, 3 og 4	Artikel 34, stk. 1, 2, 3 og 6	
Artikel 30, stk. 1, tredje afsnit	—	
Artikel 31	Artikel 37	
Artikel 31a	Artikel 38	
Artikel 31b	Artikel 39	
Artikel 32	Artikel 35	
Artikel 33, stk. 1	—	
Artikel 33, stk. 2, 3, 4 og 5	Artikel 40, stk. 1, 2, 3 og 4	
Artikel 33a	—	
Artikel 33b	—	
Artikel 33c	—	
Artikel 34, stk. 1, første afsnit	Artikel 41, stk. 1, første afsnit	
Artikel 34, stk. 1, andet afsnit	—	
Artikel 34, stk. 2	Artikel 41, stk. 2	
Artikel 35, stk. 1	Artikel 42, stk. 1, første afsnit	
Artikel 35, stk. 2, litra a)	Artikel 42, stk. 1, andet afsnit	
Artikel 35, stk. 2, litra b), første afsnit, første til fjerde led	Artikel 42, stk. 2, første afsnit, litra a)-d)	
Artikel 35, stk. 2, litra b), andet afsnit	Artikel 42, stk. 2, andet afsnit	
Artikel 35, stk. 2, litra c), første og andet led	Artikel 42, stk. 3, litra a) og b)	
Artikel 36	Artikel 43	
Artikel 37	Artikel 44	

Forordning (EF) nr. 796/2004	Denne forordning	Forordning (EF) nr. 1120/2009
Artikel 38	—	
Artikel 39	Artikel 45	
Artikel 40	—	
Artikel 41, litra a), b), c) og d)	Artikel 47, stk. 1, 2, 3 og 4	
Artikel 42	Artikel 48	
Artikel 43	Artikel 49	
Artikel 44, stk. 1, 1a og 2	Artikel 50, stk. 1, 2 og 3	
Artikel 45, stk. 1, 1a, 1b, 2, 3 og 4:	Artikel 51, stk. 1, 2, 3, 4, 5 og 6	
Artikel 46	Artikel 52	
Artikel 47, stk. 1, 1a, 2, 3, 4 og 5	Artikel 53, stk. 1, 2, 3, 4, 5 og 6	
Artikel 48	Artikel 54	
Artikel 49, stk. 1	Artikel 56, stk. 1	
Artikel 49, stk. 2		Artikel 19, stk. 1, tredje afsnit
Artikel 49, stk. 3	Artikel 56, stk. 2	
Artikel 50, stk. 1, 2 og 3	Artikel 57, stk. 1, 2 og 3	
Artikel 50, stk. 5	—	
Artikel 50, stk. 7	Artikel 75, stk. 1	
Artikel 51, stk. 1	Artikel 58	
Artikel 51, stk. 2a	Artikel 57, stk. 2	
Artikel 51, stk. 3	—	
Artikel 52	Artikel 59	
Artikel 53, stk. 1 og 2	Artikel 60	
Artikel 53, stk. 3 og 4	Artikel 57, stk. 2	
Artikel 54	Artikel 61	
Artikel 54a	—	
Artikel 54b	Artikel 62	
Artikel 57, stk. 1	Artikel 63, stk. 1	
Artikel 57, stk. 2	Artikel 63, stk. 2	
Artikel 57, stk. 3, første afsnit	Artikel 63, stk. 3	
Artikel 57, stk. 3, andet afsnit	Artikel 75, stk. 1	
Artikel 57, stk. 4	Artikel 63, stk. 4	
Artikel 58	Artikel 64	
Artikel 59	Artikel 65	
Artikel 60	Artikel 66	
Artikel 61	Artikel 67	
Artikel 62	Artikel 68	
Artikel 63	—	
Artikel 64	—	
Artikel 65, stk. 1, 2a, 3, 4 og 5	Artikel 70, stk. 1, 2, 3, 4 og 5	
Artikel 66, stk. 1	Artikel 70, stk. 8, og artikel 71, stk. 1	
Artikel 66, stk. 2	Artikel 70, stk. 6	
Artikel 66, stk. 2a og 2b	Artikel 71, stk. 2 og 3	

Forordning (EF) nr. 796/2004	Denne forordning	Forordning (EF) nr. 1120/2009
Artikel 66, stk. 3, første og tredje afsnit	Artikel 71, stk. 4	
Artikel 66, stk. 3, andet afsnit	Artikel 70, stk. 7, første punktum	
Artikel 66, stk. 4 og 5	Artikel 71, stk. 5 og 6	
Artikel 67, stk. 1	Artikel 70, stk. 8, og artikel 72, stk. 1	
Artikel 67, stk. 2	Artikel 72, stk. 2	
Artikel 68	Artikel 73	
Artikel 69	Artikel 74	
Artikel 70	Artikel 76	
Artikel 71	Artikel 77	
Artikel 71a	Artikel 78	
Artikel 71b	Artikel 79	
Artikel 72	Artikel 75, stk. 2	
Artikel 73, stk. 1, 3 og 4	Artikel 80, stk. 1, 2 og 3	
Artikel 73, stk. 5, 6 og 7	—	
Artikel 73a, stk. 1, 2, 2a, 2b, 3 og 4	Artikel 81, stk. 1, 2, 3, 4, 5 og 6	
Artikel 74	Artikel 82	
Artikel 75	Artikel 83	
Artikel 76	Artikel 84	
Artikel 77	—	
Artikel 78	Artikel 85	
Artikel 80	—	
Artikel 81	—	
Bilag I	Bilag II	

ABONNEMENTSPRISER 2009 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 000 EUR pr. år (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. måned (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	700 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	70 EUR pr. måned
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	40 EUR pr. måned
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	500 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	360 EUR pr. år (= 30 EUR pr. måned)
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

(*) Enkeltnumre: til og med 32 sider: 6 EUR
fra 33 til og med 64 sider: 12 EUR
over 64 sider: Prisen fastsættes i hvert enkelt tilfælde.

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnenter

Publikationer, der er produceret af Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer (Publikationskontoret) med salg for øje, kan købes gennem vore salgsgenter. Listen over salgsgenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

